

SAMMLUNG VON WÖRTERVERZEICHNISSEN

ALS

VORARBEITEN

ZU EINEM

WÖRTERBUCH DER ALTEN ARABISCHEN POESIE

I

DIE SIEBEN MU'ALLAKĀT

Text, vollständiges Wörterverzeichnis, deutscher
und arabischer Commentar

BEARBEITET VON

LUDWIG ABEL

BERLIN 1891

VERLAG VON W. SPEMANN

Verlag

DIE SIEBEN MU^cALLAKÂT

TEXT

VOLLSTÄNDIGES WÖRTERVERZEICHNISS

DEUTSCHER UND ARABISCHER COMMENTAR

BEARBEITET

VON

LUDWIG ABEL

BERLIN 1891

VERLAG VON W. SPEMANN

Verlag von W. Spemann
Berlin

Meinem lieben Vater

dem kgl. Concertmeister und Professor der kgl. Musikschule
in München

LUDWIG ABEL

in Dankbarkeit gewidmet.

L. A.

VORWORT.

Das vorliegende Buch eröffnet, wie der vorgeheftete Titel sagt, eine in Aussicht genommene Sammlung von Wörterverzeichnissen zu altarabischen Dichtungen, weicht jedoch aus manchen Gründen sehr von der Anlage ab, wie sie für die folgenden Bearbeitungen geplant ist. Danach beabsichtige ich, auf Grund bisher erschienener brauchbarer Textausgaben vollständige Wörterverzeichnisse zu liefern, deren Artikel mit allen Belegstellen versehen sein sollen, soweit dieselben irgendwie von Belang sind. Nur auf diese Weise wird es möglich sein eine Lexicographie der ältesten und wichtigsten arabischen Sprachdenkmäler anzubahnen. Wenn endlich einmal für einen grösseren Teil derselben ein Wörterbuch geschaffen sein wird, so dürfte sich für diese alten Dichtungen nicht mehr nur ein „sprachliches und historisches“, sondern gar bald auch ein „poetisches“ und vielleicht noch anderes Interesse bekunden. Als zweites Heft werde ich aus meinen Sammlungen ein Verzeichnis sämtlicher in W. AHLWARDT's vortrefflicher Ausgabe von „The Divans of the six ancient Arabic poets“ vorkommender Wörter geben, das ich auf wenig mehr als den Raum des vorliegenden Buches zu bringen hoffe.

Um nämlich auch denjenigen zu Hilfe zu kommen, die sich zum ersten Mal an die alten Gedichte wagen, habe ich das Glossar desselben in den Erklärungen der einzelnen Wörter und ihres Zusammenhangs sehr, vielleicht zu ausführlich gehalten und mit Ausnahme der Partikeln und sonst allzu häufig wiederkehrender Worte sämtliche Belegstellen beigebracht, letzteres auch deshalb, um durch sie ein rasches Auffinden einzelner Verse zu ermöglichen. Die Anordnung ist die in den bisherigen Lexicis übliche, jedoch ausserdem darauf Bedacht genommen, das Aufsuchen der Vocabeln nach Thunlichkeit zu erleichtern. In den folgenden Heften wird indess eine

VORWORT.

wissenschaftlichere Einrichtung Platz greifen, wie sie von A. MÜLLER in TH. NOELDEKE'S „*Delectus veterum carminum arabicorum*“¹⁾ angenommen ist. Den Text habe ich vorangestellt, weil die Arnold'sche²⁾ Ausgabe vergriffen ist; derselbe ist bis auf ganz wenige Abweichungen der genannten Recension entnommen. Da das Buch auch Unterrichtszwecken dienen soll, habe ich einen kurzen Commentar hinzugefügt, der im Anfang etwas reichlicher gehalten ist, um grammatische Bemerkungen der einheimischen Erklärer wiederzugeben. Überhaupt ist für den, der sich mit diesen Gedichten beschäftigen will, eine genaue Kenntnis der arabischen Syntax, besonders wie sie von den arabischen Grammatikern vorgetragen wird, unbedingt notwendig³⁾. Späterhin sind Bemerkungen nur da beigegeben, wo sie zum Verständnis der Verse oder des Zusammenhangs nicht gut entbehrt werden können: freilich machen sie keinen Anspruch darauf, den Lehrer oder arabische Scholien irgendwie zu ersetzen.

Leider sind, da ich bei der Correctur der Druckbogen ganz ohne Hilfe war, die bei arabischem Druck doch sehr wünschenswert ist, mehrfache Versehen stehen geblieben, die ich nebst den ausgefallenen Vocal- und Lesezeichen, soweit sie mir bei Durchlesung des Buches auffielen, in den Nachträgen verbessert habe. Für Besprechung oder Mitteilung weiterer Druck- und Schreibfehler sowie sonstiger Missverständnisse, besonders aber von Auslassungen innerhalb des Glossars, werde ich jedem dankbar sein.

LUDWIG ABEL

Dr. phil.

Berlin, im December 1890.

1) Ein Buch, dessen Lectüre auf's wärmste zu empfehlen ist, bei dem es nur zu bedauern bleibt, dass infolge schlecht angebrachter Sparsamkeitsrücksichten der Verlagsbandlung die Klarheit der Interpretation durch den Zwang der Latinität beeinträchtigt worden ist.

2) *Septem Mo'allakât carmina antiquissima Arabum*, ed. Fr. Aug. Arnold, Lipsiae MDCCCL.

3) Hierzu sehr dienlich das Studium von Zamahšari's *Mufaššal* (ed. Broch, Christiania 1879).

المعلّفة الأولى وهى لأمرى القيس

الطويل

قفا تبيك من ذكري حبيبٍ ومتريلٍ   بسقطِ اللوى بينَ الدخولِ فحوملٍ
 فتوضّحَ فالمِقرأةِ لم يعفُ رسمُها   لما نَسَجَتْها من جنوبٍ وشَمالٍ
 ترى بَعَرَ الآرامِ فى عَرَصاتِها   وقبعانِها كأنه حبٌّ فلُفُلٍ
 كأننى غداةَ البينِ يومَ تَكمَلوا   لدى سَمراتِ الحكيِّ نافِئِ حَنظلٍ
 ووفوا بها صاحبي على مطيهم   يقولون لا تهلك أسى وتجمَل
 وإن شِفتائى عبْرَةٌ مَهراقَةٌ   فهَلْ عِنْدَ رَسْمِ دارِسٍ من مَعولٍ
 كدأبيك من أم الحويثِ قبلها   وجارَئِها أم الرِبابِ بمأسَدٍ
 إذا قامنا نَضَوَعَ المِسْكَ منهُما   نَسيمَ الصبا جاءت بِرِيا القَرنفلِ
 ففاضت دموعُ العيينِ متى صابئةٌ   على الدَحْرِ حتى بَدَلِ دَمَعِي مِحْمَلِ
 ألا ربَّ يومٍ كانَ منهُنَّ صالحٍ   ولا سِيما يومَ بدارةِ جُلجُلِ
 ويومَ عَقَرْتُ للعذارى مَطِيئَتِي   فيما عَجباً من كورها المُنْتَحَمَلِ
 فَضَّلَ العَذارَى يَسرْتَمينَ بِلأحْمِها   وشاحمِ كِهْدابِ الدِمَقْسِ المُقْتَلِ
 ويومَ نَحَلْتُ النَجْدَرَ خِدرَ عُنْبِرَةٍ   فقالت لَكَ الوَيْلاتُ إنك مُرْجَلِ

تَقُولُ وَقَدْ مَالَ الْغَبِيْطُ بِنَا مَعًا   عَقَرْتَ بَعِيْرِيْ يَا أَمْرًا الْقَيْسِ قَاتِلِ
فَقُلْتُ لَهَا سَمِيْرِيْ وَأَرْحَى زِمَامَةً   وَلَا تُبْعِدْنِيْ مِنْ جَنَّاكِ الْمُعَلَّلِ ١٥
فَمِثْلِكَ حُبْلَى قَدْ طَرَّقْتُ وَمَرْضِعٍ   فَأَلْهَيْتُهَا عَنْ ذِي تَمَائِمِ مَأْحُولِ
إِذَا مَا بَكَى مِنْ خَلْفِهَا أَنْصَرَفْتُ لَهُ   بِشْفٍ وَتَحْتَى شِقُّهَا لَمْ يُحْوَلِ
وَيَوْمًا عَلَى ظَهْرِ الْكَنْبِيبِ تَعَدَّرْتُ   عَلَى وَأَنْتِ حَلْفَمَةٌ لَمْ تَحْمَلِ
أَفَاطِمَ مَهْلًا بَعْضَ هَذَا التَّدَدُلِ   وَإِنْ كُنْتَ قَدْ أَرْمَعْتَ صُرْمِيْ فَأَجْمَلِ
أَعْرَكَ مَنَى أَنْ حُبَّكَ قَاتِلِي   وَأَنْتِكَ مَهْمَا تَأْمُرِي الْقَلْبَ يَفْعَلِ ٢٠
وَإِنْ تَكُنْ قَدْ سَاءَتْكَ مَنَى خَلِيْقَةٌ   فَسُلِّيْ ثِيَابِيْ مِنْ ثِيَابِكَ تَنْسَلِ
وَمَا ذَرَقْتُ عَيْنَاكِ إِلَّا لِتَضْرِبِي   بِسَهْمَيْكِ فِيْ أَعْشَارِ قَلْبٍ مُّقْتَلِ
وَبَيْضَةِ خَدْرٍ لَا يُرَامُ خِبَاءُهَا   تَمْتَعْتُ مِنْ لَهْوِهَا غَيْرَ مُعْجَلِ
تَسْجَاوَزْتُ أَحْرَاسًا إِلَيْهَا وَمَعَشْرًا   عَلَى حِرَاصًا لَوْ يُسِرُّونَ مَقْتَلِيْ
إِذَا مَا الثُّرَيَّا فِي السَّمَاءِ تَعَرَّضَتْ   تَعَرَّضَ أَثْنَاءَ الْوِشَاحِ الْمُفْقَدِ ٢٥
فَجِئْتُ وَقَدْ نَضَّتْ لِنَوْمٍ ثِيَابَهَا   لَدَى السِّتْرِ إِلَّا لِبَسْمَةِ الْمُتَقَصِّلِ
فَقَالَتْ يَمِيْنِ الْإِلَهِ مَا لَكَ حَيْلَةٌ   وَمَا إِنْ أَرَى عَنْكَ الْغَوَايَةَ تَنْجَلِيْ
خَرَجْتُ بِهَا أَمْشِي تَسْجُرُ وَرَاءَنَا   عَلَى أَثَرَيْنَا ذَيْلَ مِرْطٍ مَرْحَلِ
فَلَمَّا أَجْرْنَا سَاحَةَ الْكَحْيِ وَأَنْتَحَى   بِنَا بَطْنُ حَمِيْتِ ذِي حِقَافٍ عَقْنَقَلِ
حَصَرْتُ بِقَوْدِي رَأْسَهَا فَتَمَائِلَتْ   عَلَى قَضِيْمِ الْكَشْحِ رَبِّيَا الْمُخْلَجَلِ ٣٠
مُهَفَّفَةً بَيْضَاءَ غَيْرِ مُفَاضِدٍ   تَرَائِبُهَا مَصْفُونَةٌ كَالسَّجْدِ جَلِ

كِبْرُ الْمَقَانَةِ الْبِيضِ بَصْفَةٌ
 تَصُدُّ وَتُبْدِي عَنْ أُسَيْلٍ وَتَتَّقِي
 وَجِيدٌ كَجِيدِ الرِّثْمِ لَيْسَ بِفَاحِشٍ
 ٣٥ وَفَرَحٌ يَزِينُ الْمَنَّ أَسْوَدَ فَا حِمٍ
 غَدَائِرُهُ مُسْتَشْزِرَاتٌ إِلَى الْعُلَى
 وَكَشْحٌ لَطِيفٌ كَالجَدِيدِ مُحْتَصِرٌ
 وَتَضْحَى فَتَبِيْتُ الْمِسْكِ ذَرَقَ فِرَاشِهَا
 وَتَعَطُّو بِرَخِصٍ غَيْرِ شَتْنٍ كَأَنَّهُ
 ٤٠ تَضَى الظَّلَامَ بِالْعِشَاءِ كَأَنَّهُا
 إِلَى مِثْلِهَا يَرْنُو الْحَلِيمُ صَبَابَةً
 تَسَلَّتْ عَمَايَاكَ الرِّجَالُ عَنِ الصَّبَا
 أَلَا رَبُّ خَصْمٍ فِيكَ أَلْوَى رَدَدْتَهُ
 وَتَبِيلٌ كَمَوْجِ الْبَحْرِ أَرْخَى سُدُولَهُ
 ٤٥ فَفَلَمْتُ لَهُ لَمَّا تَمَطَّى بِصَلْبِهِ
 أَلَا أَيُّهَا اللَّيْلُ الطَّوْبِيلُ أَلَا أَنْجَلِي
 فَيَا لَكَ مِنْ لَيْلٍ كَانَ نُجُومُهُ
 وَقَرِينَةُ أَقْوَامٍ جَعَلْتُ عِصَامَهَا
 وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَيْرِ فَفَرَّ قَطَعْتَهُ

غَذَاهَا تَمِيرُ الْمَاءِ غَيْرَ مُحَلَّلٍ
 بِمَنَاظِرَةٍ مِنْ وَحْشٍ وَجَرَةٍ مُطْفَلٍ
 إِذَا هِيَ نَصَتْهُ وَلَا بِمُعْظَلٍ
 أَثْبَيْتُ كَقِنُوهِ النَّخْلَةِ الْمُتَعَزِّلِ
 تَضَلُّ الْعِيقَاصُ فِي مَثْنَى وَمُرْسَلٍ
 وَسَانٍ كَأَنْبُوبِ السَّقْيِ الْمُدَلَّلِ
 نَوْمُ الضَّحَى لَمْ تَنْتَطِفْ عَنْ تَفَضُّلِ
 أُسَارِيْعِ ظَبْيٍ أَوْ مَسَاوِيْدِكَ إِسْحَلِ
 مَنَازِرَةُ مُسَسَى رَاهِبٍ مُتَبَتِّلِ
 إِذَا مَا أَسْبَكَرَتْ بَيْنَ دِرْعٍ وَمِجْوَلِ
 وَكَيْسَ فُؤَادِي عَنْ قَوَاكِ بِمُتَسَلِ
 تَصِيحِ عَلَى تَعْدَالِهِ غَيْرَ مُؤْتَلِ
 عَلَى بِأَنْوَاعِ الْهُمُومِ لِيَبْتَلِي
 وَأَرْدَفَ أَعْجَازًا وَنَاءً بِكَلْمَلِ
 بِصُبْحٍ وَمَا الْإِصْبَاحُ مِنْكَ بِأَمْتَلِ
 بِأَمْرَاسٍ كَتَمَانٍ إِلَى صَمِّ جَنْدَلِ
 عَلَى كَاهِلِ مَتَى ذَلُولِ مُرَحَلِ
 بِهِ الذُّنْبُ يَعْوَى كَالْحَلْبَعِ الْمُعْتَبَلِ

فَقُلْتُ لَهُ لَمَّا عَوَىٰ إِن شَأْنُنَا
كِلَانَا إِذَا مَا نَالَ شَيْئًا أَذَاتَهُ
وَقَدْ أَغْتَدَىٰ وَالطَّيْرُ فِي وَكُنَاتِهَا
مَكْرَمٍ مَقَرٍّ مُقْبِلٍ مُدْبِرٍ مَعَا
كُمَيْتٍ يُزِيلُ اللَّيْلَ عَنِ حَالِ مَنَّهُ
عَلَى الدَّبْلِ جَبَاشٍ كَأَنَّ أَهْتِرَامَهُ
مِسْحَاجٌ إِذَا مَا السَّابِحَاتُ عَلَى النَّوَى
يُزِيلُ الْغَلَامَ السَّخْفَ عَنِ صَهْوَاتِهِ
تَرْبِيرٍ كَكُحْدُرُوفِ الْوَلِيدِ أَمْرَهُ
لَهُ أَيُّطَلَا ضَبِّي وَسَاقَا نَعَامَةٍ
صَالِيحٍ إِذَا اسْتَدْبَرْتَهُ سَدَّ فَرْجَهُ
كَأَنَّ سِرَاتَهُ لَدَى الْبَيْتِ قَائِمًا
كَأَنَّ دِمَاءَ الْهَادِيَاتِ بِنَحْوِهِ
فَسَعَنَ لَنَا سِرْبٌ كَأَنَّ نِعَاجَهُ
فَأَدْبَرَنَ كَالجَزْعِ الْمُفْضَلِ بَيْتَهُ
فَأَلْحَقْنَا بِالْهَادِيَاتِ وَدُونَهُ
فَدَعَانِي عِدَاءً بَيْنَ ثَوْرٍ وَنَعَاجَةٍ
فَطَلَّ طُهَاهُ اللَّحْمِ مِنْ بَيْنِ مُنْضَجٍ
قَلِيلُ الْغِنَىٰ إِنْ كُنْتَ لَمَّا تَمَلَّ ٥٠
وَمَنْ يَحْتَرْتُ حَرْتِي وَحَرَّتَكَ يُهْرَلُ
بِمُنَجَّرٍ قَبْدِ الْأَوَابِدِ قَيْكَلُ
كَجَلْمُودٍ صَاحِرٍ حَطَّ السَّيْلُ مِنْ عَدَلُ
كَمَا زَلَّتِ الصَّفْوَاءُ بِالْمَتَنَزَّلِ
إِذَا جَاشَ فِيهِ حَمِيهِ غَلَىٰ مِرْجَلُ ٥٥
أَثْرَنَ غُمْبَارًا بِالسَّكْدِيدِ الْمُرْكَدُ
وَيُلَوِي بِأَثْوَابِ الْعَنِيفِ الْمُثَقَّلُ
تَتَابَعُ كَقَفِيهِ بِحَكِيظِ مُوَصَّلُ
وَأِرْخَاءِ سِرْحَانٍ وَتَقْرِيْبُ تَنْقَلُ
بِضَافٍ فَوَيْفِ الْأَرْضِ لَيْسَ بِأَعْرَلُ ٦٠
مَدَاكُ عَرُوسٍ أَوْ صَلَايَةِ حَنْظَلُ
عُصَارَةُ حِنَاءٍ بِشَيْبِ مِرْجَلُ
عَذَارَىٰ دُوَارٍ فِي مَلَاءٍ مُدْتَلُ
بِجَبِيدِ مَعَمٍ فِي الْعَشِيرَةِ مُحْوَلُ
جَوَاحِرُهَا فِي صَرَّةٍ لَمْ تَنْزِيلُ ٦٥
دِرَاكًا وَتَمَّ يُنْضَجُ بِمَاءٍ فَيُغْسَلُ
صَفِيْفٌ شِوَاءٌ أَوْ قَدِيرٌ مُعَاجَلُ

وَرَحْنَا يَكَادُ الطَّرْفُ يَقْصُرُ دُونَهُ   متى ما تَرَقَّ الْعَيْنُ فِيهِ تَسَهَّلِ
 فَبَاتَ عَلَيْهِ سَرْجُهُ وَلِجَامُهُ   وَبَاتَ بَعْيَيْنِي فَأَثْمًا غَيْرَ مُرْسَلِ
 ٧٠ أَصَاحُ تَرَى بَرْقًا أُرِيكَ وَمَبِيضَهُ   كَلَمَعَ الْيَدَيْنِ فِي حَمِيٍّ مُكَلِّدِ
 يُضِيءُ سَنَاهُ أَوْ تَصَابِيحُ رَاهِبٍ   أَمَالَ السَّلَاطِ بِالدُّبَالِ الْمُقْتَلِ
 قَعَدْتُ لَهُ وَصُحْبَتِي بَيْنَ ضَارِحٍ   وَبَيْنَ الْعُعْدِيِّبِ بَعْدَ مَا مُتَمَلِّدِ
 عَلَى قَطَنِ بِالشَّيْمِ أَيْمَنُ صَوْبِهِ   وَأَيْسَرُهُ عَلَى السِّتَارِ فَيَدْبُلِ
 فَأَضْحَى يَسُحُّ الْمَاءَ فَرَقَ كَتَيْفَةٍ   يَكُتِبُ عَلَى الْأَذْقَانِ دَوَّحَ الْكَنْهَبِلِ
 ٧٥ وَمَرَّ عَلَى الْقَنْانِ مِنْ نَفْيَانِهِ   فَأَنْزَلَ مِنْهُ الْعُصْمَ مِنْ كُلِّ مَنْزِلِ
 وَتَيْمَاءَ لَمْ يَتْرُكْ بِهَا جِدْعَ نَخْلَةٍ   وَلَا أَظْمًا إِلَّا مَشِيدًا بِجَنْدَلِ
 كَانَ تَبِيرًا فِي عَرَانِيهِ وَبَلِّهِ   كَبِيرُ أَنْاسٍ فِي بِجَادٍ مُزَمَّلِ
 كَانَ ذُرَى رَأْسِ الْمُجَابِمِ غُدْوَةً   مِنَ السَّيْلِ وَالْغُثَاءِ فَلَمَكَةُ مِعْرَلِ
 وَأَلْقَى بِصَحْرَاءِ الْعَبِيطِ بَعَاغَهُ   نُزُولَ الْيَمَانِي ذِي الْعِيَابِ الْمُحَمَّلِ
 ٨٠ كَانَ مَكَامِي الْجَوَاكُ غُدْيَةً   صَبَحْنَ سُلَاثًا مِنْ رَحِيفٍ مُقْلَقَلِ
 كَانَ السِّبَاعَ فِيهِ عَرَفَى عَشِيَّةً   بَأَرْجَائِهِ الْقُصُورَى أَنْابِيَشُ عُنْضَلِ

المعلقة الثانية وهي لطرفة بن العبد البكري

الطويل

لِحَوْلَةِ أَطْلَالٍ بَرْقَةٍ تَهْمِدِ   تَلُوحُ كِبَافِي الْوَشْمِ فِي ظَاهِرِ الْبَيْدِ

وَفَوْقًا بِهَا صَاحِبِي عَلَى مَطَائِبِهِمْ
 كَانَ حُدُوجَ الْمَالِكِيَّةِ غُدُوءًا
 عَدُوِّيَّةً أَوْ مِنْ سَفِينِ أَبِي يَامِينَ
 يَشْفُ حَبَابَ الْمَاءِ حَيْرُومَهَا بِهَا
 وَفِي الْحَيِّ أَحْوَى بِنَفْضِ الْمَرْدِ شَادِنٍ
 خَذُولٌ تُرَاعَى رُبُّهَا بِحَمِيلَةٍ
 وَتُبْسِمُ عَنِ أَلْمَى كَانَ مُنَوَّرًا
 سَقَنَتُهُ إِبَاهُ الشَّمْسِ إِلَّا لِثَاتِهِ
 وَوَجْهِهِ كَانَ الشَّمْسُ أَلْقَتِ رِءَاءَهَا
 وَإِنِّي لِأَمْضَى إِلَيْهِمْ عِنْدَ أَحْتِضَارِهِ
 أَمْوِنٌ كَالْوَجِ الْإِرَانِ نَصَاتِنَهَا
 جُمَالِيَّةٍ وَجَنَاءُ تَرْدَى كَذَنَهَا
 تُبَارَى عِتَاقًا نَاجِيَاتٍ وَأَتَبَعَتْ
 تَرَبَّعَتْ الْفَقِيْبِ فِي الشُّوْلِ تَرْتَعَى
 تَسْرِيعُ إِلَى صَوْتِ الْمُهَيَّبِ وَتَتَقَى
 كَانَ جَنَاحِي مَضْرَحِي تَكْتَفَى
 فَطُورًا بِهِ خَلْفَ الرِّمِيلِ وَنَارًا
 لَهَا فَخِذَانِ أَكْمَلَ الْمَخْضُ فِيهِمَا

يَقُولُونَ لَا تَهْلِكُكَ أَسَى وَتَجَادِدِ
 خَلَايَا سَفِينِ بِالنَّوَاصِفِ مِنْ دَدِ
 يَجُورُ بِهَا الْمَلَاخُ طُورًا وَيَبْتَدِي
 كَمَا قَسَمَ التُّرْبَ الْمُفَاتِلُ بِأَيْدِهِ
 مُطَاعِرُ سِمَطَى لَوْلُو وَزَبْرَجِدِ
 تَنَاوَلُ أَطْرَافَ الْبَرِيرِ وَتَرْتَدِي
 تَنَحَّلُ حُرَّ الرَّمْلِ دِعْصَ لَهُ نَدِ
 أُسْفُ وَاسْمُ تَكْدِيمِ عَلَيْهِ بِأَيْدِ
 عَلَيْهِ نَقِيَّ اللَّوْنِ لَمْ يَتَّخِذْ
 بَعُوجَاءِ مِرْقَالِ تَرْوُحُ وَتَعْتَدِي
 عَلَى لَاحِبٍ كَأَنَّهُ ضَهْرُ بَرْجِدِ
 سَفَنَاجَةٌ تَبْرِي لِأَزْعَرَ أَرْبِدِ
 وَظَيْفًا وَظَيْفًا فَوْقَ مَبْرٍ مُعْبِدِ
 حَدَائِقِ مَوْتِي الْأَسْرَةِ أَعْيِدْ
 بَدَى خُصَلِ رَوَاعِي أَكْلَفِ مُلْبِدِ
 حِفَائِقِهِ شُكْمًا فِي الْعَسِيْبِ بِمَسْرِدِ
 عَلَى حَشْفِ كَالشَّنِّ ذَاوِ مُجَدِّدِ
 كَأَنَّهُمَا بِبَابِ مُنِيْفِ مُمَرِّدِ

٢٠ وَطَى مَحَالٍ كَالْحَدَى خُلُوفُهُ وَأَجْرِنَةً لُرَّتْ بِدَائِي مُنْصَدٍ
 كَانَ كِنَاسَى ضَالَّةً يَكْنُفَانِيهَا وَأَطْرَقَ قِسِي تَنَاحَتْ صُلْبٍ مُوَيْدٍ
 لَهَا مِرْفَقَانِ أَفْتَلَانٍ كَأَنَّمَا تَمَرُّ بِسَلْمَى دَالِجٍ مُتَشَدِّدٍ
 كَقَنْطَرَةِ الرُّومِيِّ أَقْسَمَ رُبُّهَا لَنُكْتَنَفَنَ حَتَّى تُشَادَ بِقَرْمَدٍ
 صُهَابِيَّةٍ انْعُنُونِ مُوَجَّدَةَ الْقَرَى بَعِيدَةَ وَخَدِ الرَّجُلِ مَوَارِءَ الْيَدِ
 ٢٥ أُمِرَتْ يَدَاهَا فَتَدَلَّ شَرِيرٌ وَأُجِنِحَتْ لَهَا عَضُدَاهَا فِي سَقِيفٍ مُسْتَدٍ
 جَنُوحٌ دِهَانٌ عِنْدَلٌ تَمَّ أَفْرَعَتْ لَهَا كَتِفَاهَا فِي مُعَالَى مُصَعَدٍ
 نَدَانٌ غُلُوبَ النَّسْعِ فِي دَائِيَانِيهَا مَوَارِءُ مِنْ خَلْقَاءَ فِي ظَهْرِ قَرْدٍ
 تَلَاوَى وَأَحْيَانًا تَبْيِينُ كَأَنَّمَا بِنَائِفُ غُرِّ فِي قَمِيمِصٍ مُقَدِّدٍ
 وَأَنْلَعُ نَهَاصٌ إِذَا صَعَدَتْ بِهِ كَسُكَّانِ بُوَصِيٍّ بِدِجَالِمَةٍ مُصَعِدٍ
 ٣٠ وَجُمُجْمَةٌ مِثْلُ الْعَلَاةِ كَأَنَّمَا وَعَى الْمَلْتَقَى مِنْهَا إِلَى حَرْفٍ مِبْرَدٍ
 وَخَدٌّ كِقِرْطَاسِ الشَّامِيِّ وَمِشْقَرٍ كَسَبَبَتِ الْيَمَانِي قَدَّهُ لَمْ يُحَرِّدٍ
 وَعَيْنَانِ كَالْمَاوِيَّتَيْنِ أُسْتَكَّنْنَا بِكَهْفِي حِجَابِي صَاخِرَةٍ قَلَّتِ مَوْرِدٍ
 طَاكُورَانِ عُوَارِ الْقَدَى فَتَرَاهُمَا كَمَكَاحُولَتِي مَدْعُورَةٍ أُمِّ قَرْدٍ
 وَصَادِقَنَا سَمِعَ التَّوَجُّسِ لِلْسَرَى لَهَا جِسٌّ خَفِيٍّ أَوْ لَصَوْتٍ مُتَدِّدٍ
 ٣٥ مُوَلَّاتَانِ تَعْرِفُ الْعِنْتَفُ فِيهِمَا كَسَامِعَتِي شَاةً بِحَاوِمَلٍ مُقَرِّدٍ
 وَأَرُوعٌ نَبَاصٌ أَحَدٌ مُلَمِّمٌ كِمِرْدَاةٍ صَاخِرٍ فِي صَفِيحٍ مُصَمِّدٍ
 وَأَعْلَمُ مَخْرُوتٌ مِنَ الْأَنْفِ مَارِنٌ عَنِّيَقٌ مَتَى تَرَجُّمُ بِهِ الْأَرْضَ تَرْدَدُ

وَإِنْ شِئْتُ لَمْ تُرْقِدْ وَإِنْ شِئْتُ أَرْقَلْتُ
 وَإِنْ شِئْتُ سَامَى وَاسِطَ الْكُورِ رَأْسِهَا
 عَلَى مِثْلِهَا أَمْضَى إِذَا قَالَ صَاحِبِي
 وَجَاشَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ خَوْفًا وَخَالَهُ
 إِذَا الْقَوْمُ قَالُوا مَنْ فَتَى خِلْتُ أَنَّمَا
 أَحَلَّتْ عَلَيْهَا بِالْقَطِيعِ فَأَجْدَمَتْ
 فَذَالَتْ كَمَا ذَالَتْ وَوَيْدُهُ مَجْلِسٌ
 وَلَسْتُ بِحَلَالِ التَّلَاحِ مَخَافَةً
 وَإِنْ تَبَغَيْتَ فِي حَلْفَةِ الْقَوْمِ تَلْفَنِي
 مَتَى تَأْتِنِي أَمْبَحَاكَ كَأَسَا رِيَّةً
 وَإِنْ يَلْتَفِ الْحَكِيُّ الْجَمِيعُ تُلَاقِنِي
 نَدَامَايَ بِيضٌ كَالنَّجْمِ وَقَيْنَةٌ
 رَحِيبٌ فِضَابُ الْجَبِيبِ مِنْهَا رَفِيقَةٌ
 إِذَا نَاحَنُ فَلْنَا أَسْعِينِ أَنْبَرْتُ لَنَا
 إِذَا رَجَعْتُ فِي صَوْتِهَا خِلْتُ صَوْتَهَا
 وَمَا زَالَ تَشْرَابِي الْخُمُورَ وَلَدَاتِي
 إِلَى أَنْ تَحَامَتْنِي الْعَشِيرَةُ كُلُّهَا
 رَأَيْتُ بَنِي عَبْرَاءَ لَا يُنْكِرُونَنِي
 مَخَافَةَ مَلُوعِي مِنَ السَّقْدِ مُخَصِدِ
 وَعَامَتْ بِضَبْعَيْهَا نَجَاءَ الْحَقْبَعِدِ
 أَلَا لَيْتَنِي أَفْدِيَاكَ مِنْهَا وَأَفْتَدِي ٤٠
 مُصَابًا وَتَوَ أَمْسَى عَلَى غَيْرِ مَرَّصِدِ
 عُنَيْتُ فَلَمْ أَكْسَلْ وَلَمْ أَتَبَلَّدِ
 وَقَدْ حَبَّ آلُ الْأَمْعَزِ الْمُتَوَدِّ
 تُرَى رَبِّهَا أَذْيَالٌ سَاحِلٌ مُمَدِّ
 وَلَكِنْ مَتَى يَسْتَرْفِدِ الْقَوْمُ أُرِيدُ ٤٥
 وَإِنْ تَقْتَنِصْنِي فِي الْحَوَانِيَتِ تَصْطَدِ
 وَإِنْ كُنْتَ عَنْهَا غَانِيًا فَاغْنِ وَأَزِدْ
 إِلَى ذُرَّةِ السَّبِيْتِ الْكَرِيمِ الْمُصَمِّدِ
 تَبْرُوحُ عَلَيْنَا بَيْنَ بُرْدٍ وَمُجَسِّدِ
 بِجَسِّسِ النَّدَامَى بَصَّةُ الْمُتَجَاوِدِ ٥٠
 عَلَى رِسْلِهَا مَطْرُوقَةٌ لَمْ تَشَدِّ
 تَجَاوَبَ أَضَارٍ عَسَى رَبِّعِ رَدِ
 وَيُعَى وَأَنْفَاتِي طَرِيفِي وَمُتَلِّدِ
 وَأَفْرِدْتُ أَفْرَادَ الْبَعِيرِ الْمُعَبِّدِ
 وَلَا أَعْدُ عِذَاكَ الضَّرَافِ الْمُمَدِّ ٥٥

أَلَا أَيُّهَاذَا اللَّائِمِي أَحْضَرَ الوَعْيَى
فَإِن كُنْتَ لَا تَسْطِيعُ دَفَعَ مَنبَتِي
فَلَوْ لَا ثَلَاثَ هُنَّ مِنْ لَذَّةِ الْفَتَى
فَمِنْهُنَّ سَبَقِي الْعَادِلَاتِ بِشَرِيَّةِ
٦. وَكَرَى إِذَا نَادَى الْمُصَافُ مُحَابَبًا
وَتَقْصِيرُ يَوْمِ الدَّجْنِ وَالدَّجْنُ مُعْجِبٌ
كَأَنَّ الْبُرَيْنَ وَالدَّمَالِيحَ عَلَّقَتْ
كَرِيمٌ يُرَوِّى ذَنْفَسَهُ فِي حَيَاتِهِ
أَرَى قَبْرَ نَحَامٍ بِأَخْيَلٍ بِمَالِهِ
٦٥ تَرَى جُثُوتَيْنِ مِنْ تُرَابٍ عَلَيْهِمَا
أَرَى الْمَوْتَ يَعْتَامُ الْكِرَامَ وَيَصْطَفِي
أَرَى الْعَيْشَ كَمُرًّا نَاقِصًا كُلَّ لَيْلَةٍ
لَتَعْمُرَكَ إِنْ الْمَوْتَ مَا أَخْطَأَ الْفَتَى
فَمَا لِي أَرَانِي وَابْنَ عَمِّي مَالِكًا
٧. يَلُومُ وَمَا أَذْرَى عَلَيَّ مَا يَلُومُنِي
وَأَيَّاسُنِي مِنْ كُذِّ خَيْرٍ طَلَبْتُهُ
عَلَى غَيْرِ شَيْءٍ فَلْتَهُ غَيْرَ أَنْتَى
وَقَرَّبْتُ بِالْقُرْبَى وَجَدَّكَ إِنِّي

وَأَنْ أَشْهَدَ اللَّذَاتِ هَلْ أَنْتَ مُخْلِدي
فَدَعْنِي أَبَادِرْهَا بِمَا مَلَكَتْ يَدِي
وَجَدَّكَ لَمْ أَحْفَلْ مَتَى قَامَ عُوْدِي
كَمَيْتٍ مَتَى مَا تُعَدَّلُ بِالمَاءِ تُزْبِدُ
كَسَيِّدِ الْعَصَا نَبِيَّهُتُهُ الْمُتَوَدِّ
بِهَيْكَنِيَّةٍ تَحَسَّتِ الْخِيَابُ الْمُعَمَّدُ
عَلَى عَشْرِ أَوْ خِرُوجٍ لَمْ يُحْصَدُ
سَتَعْلَمُ إِنْ مِتْنَا غَدًا أَيُّنَا الصَّدي
كَقَبْرِ عَوِيٍّ فِي الْبَطَالَةِ مُفْسِدُ
صَفَائِحُ صُمِّ مِنْ صَفِيحٍ مُنْصَدُ
عَقِيلَةَ مَالِ الْفَاحِشِ الْمُتَشَدِّدُ
وَمَا تَنْقُصِ الْآيَامُ وَالدَّهْرُ يَنْقَدُ
لَكَأَلِطُولِ الْمُرْخَى وَثَنِيَاهُ بِالْيَدِ
مَتَى أَدْرُنْ مِنْهُ يِنَّا عَنِّي وَيُبْعَدُ
كَمَا لَأَمْنِي فِي الْحَيِّ قُرْطُ بْنُ عَبْدِ
كَأَنَّا وَضَعْنَاهُ إِلَى رَمْسٍ مُلْحَدُ
نَشَدْتُ فَلَمْ أَغْفَلْ حَمُولَةَ مَعْبَدُ
مَتَى يَكُ أَمْرٌ لِلنَّكِيَّةِ أَشْهَدُ

وَإِنْ أُنْعَ فِي الْجَلِي أُنْ مِنْ حُمَاتِهِ
 وَإِنْ يَقْذِفُوا بِالْقَدْحِ عِرْضَكَ أَسْقِيهِمْ
 بِمَا حَدَّثَ أَحَدْتُنْهُ وَكُمُحَدِّثِ
 فَلَوْ كَانَ مَوْلَايَ أَمْرًا حَوْغِيرُهُ
 وَلَكِنَّ مَوْلَايَ أَمْرُهُ هُوَ خَانِقِي
 وَظُلْمُ ذَوِي الْقُرْبَى أَشَدُّ مَضَامَنَةً
 فَذَرْنِي وَخُلُقِي أَنْسَى لَكَ شَاكِرِ
 فَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ قَيْسَ بَنِ عَاصِمِ
 فَأَصْبَحْتُ ذَا مَالٍ كَثِيرٍ وَزَارِنِي
 أَنَا الرَّجُلُ الصَّرْبُ الَّذِي تَعْرِفُونَهُ
 وَالْأَيْتُ لَا يَنْفُكُ كَشْحِي بِطَانَةً
 حُسَامٍ إِذَا مَا قُمْتُ مُنْتَصِرًا بِهِ
 أَخِي ثِقَةً لَا يَنْتَنِي عَنْ ضَرْبِيَّةِ
 إِذَا أَبْتَدَرَ الْقَوْمُ السِّلَاحَ وَجَدْتَنِي
 وَبَرَكَ هُاجِرٍ قَدْ أَثَارَتْ مَخَافَتِي
 فَمَرَّتْ كَهَمَاءَ ذَاتِ خَيْفٍ جُلَالَةً
 يَقُولُ وَقَدْ تَرَّ الوَطِيفُ وَسَاقَهَا
 وَقَالَ أَلَا مَاذَا تَرَوْنَ بِشَارِبِ
 وَإِنْ يَأْتِكَ الْأَعْدَاءُ بِالنَّجِيدِ أَجِيدِ
 بِكَأْسِ حِيَاضِ الْمَوْتِ قَبْلَ التَّيْدِ ١٥
 هِجَائِي وَقَدْ ذُفِيَ بِالشُّكَاةِ وَمُضْرَدِي
 لَقَرَجَ كَرْبِي أَوْ لَأَنْظَرَنِي غَدِي
 عَلَى الشُّكْرِ وَالتَّسَالِ أَوْ أَنَا مُقْتَدِ
 عَلَى الْمَرِّ مِنْ وَقَعِ الْحُسَامِ الْمُهْتَدِ
 وَأَوْ حَلَّ بَيْتِي نَائِبًا عِنْدَ ضَرْغَدِ ٨٠
 وَلَوْ شَاءَ رَبِّي كُنْتُ عَمْرُو بَنِ مَرْثَدِ
 بَنُونَ كِرَاهِمَ سَادَةَ لِمَسْوَدِ
 خَشَّاشِ كِرَاسِ الْحَيَاةِ الْمُتَوَقِّدِ
 لِعَضْبِ رَقِيفِ الشَّفَرْتَيْنِ مُهْتَدِ
 كَفَى الْعَوْدَ مِنْهُ انْبَدَأَ لَيْسَ بِمِعْصَدِ ٨٥
 إِذَا قَبِلَ مَهْلًا قَالَ حَاجِرُ قَدِي
 مَنِيْعًا إِذَا بَلَّتْ بِقَائِمِهِ يَدِي
 تَوَادِيهَا أَمْشِي بِعَضْبِ مُجَرِّدِ
 عَقِيلَةُ شَيْخِ كَالْوَبِيلِ يَلْتَدِدِ
 أَلَسْتَ تَرَى أَنْ قَدْ أَتَيْتَ بِمُؤِيدِ ٩٠
 شَدِيدِ عَلَيْنَا بَعْغِيهِ مُنْعِيدِ

فَقَالَ ذَرُونِي أَتَمِّمَ نَفْعَهَا لَكُمْ وَأَلَّا تَكْفُوا قِصَاصِي الْبِرِّكَ يَزِيدُ
 فَظَلَّ الْإِمَاءُ يَمْتَلِئْنَ حُورًا عَمَّا وَتَسْعَى عَلَيْنَا بِالسَّدِيفِ الْمُسْرِقِ
 فَإِنِ مِتُّ فَاتَّعَيْنِي بِمَا أَنَا أَعْلَاهُ وَشَقَى عَلَيَّ الْجَيْبُ يَا ابْنَةَ مَعْبَدٍ
 ٩٥ وَلَا تَجْعَلِينِي كَأَمْرِي لَيْسَ هَمُّهُ كَهَمِّي وَلَا يُغْنِي غِنَائِي وَمَشْهَدِي
 بَطِيءٌ عَنِ الْجَلْتِي سَرِيعٌ إِلَى الْخَنَا ذَلِيلٌ بِأَجْمَاعِ الرِّجَالِ مُسَاهِدٌ
 فَلَوْ كُنْتُ وَعَلَا فِي الرِّجَالِ لَصُرْتُ عِدَاؤُهُ ذِي الْأَصْحَابِ وَالْمُتَوَحِّدِ
 وَلَكِنْ تَفَى عَنِّي الرِّجَالُ جَرَاهَتِي عَلَيْهِمْ وَأَقْدَامِي وَصِدْقِي وَمَخْتَدِي
 لَعَمْرُكَ مَا أَمْرِي عَلَيَّ بِغَمَّةٍ نَهَارِي وَلَا لَيْلِي عَلَيَّ بِسَرْمَدِ
 ١٠٠ وَيَوْمَ حَبَسْتُ النَّفْسَ عِنْدَ عِرَاقِهَا حِفَاظًا عَلَيَّ عَوْرَانَهُ وَالْتِهَادُ
 عَلَيَّ مَوْطِنٍ يَخْشَى الْفَتَى عِنْدَهُ الرَّدَى مَتَى تُعَذِّرُكَ فِيهِهِ الْقَرَائِصُ تُرْعَدُ
 وَأَصْفَرَّ مَضْبُوحٍ نَظَرْتُ حِوَارَهُ عَلَى النَّارِ وَأَسْتَوْدَعْتُهُ كَفَّ مُجْمِدِ
 سَتَبْدِي لَكَ الْآيَامُ مَا كُنْتُ جَاهِلًا وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تَزِدْ
 وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ مَنْ لَمْ تَبِعْ لَهُ بِنَاتَانًا وَاسْمُ تَضْرِبُ لَهُ وَقْتَ مَوْعِدِ

المعلقة الثالثة وهي لزهير بن أبي سلمى

الطويل

أَمْسِنَ أُمَّ أَوْفَى دِمْنَةَ لَمْ تَكَلِّمْ بِحَوْمَانَةَ الدَّرَاجِ فَالْمُتَثَلِّمِ
 وَدَارَ لَهَا بِالرَّقَمَتَيْنِ كَأَنَّهَا مَرَاجِيْعُ وَشَمِّ فِي نَوَاشِرِ مِعْصَمِ

بِنَا الْعَيْنِ وَالْأَرَامِ يَمْشِينَ خَلْفَةً وَأَطْلَاهَا يَنْهَضْنَ مِنْ كُلِّ مَاجْتَمِ
 وَقَفْتُ بِهَا مِنْ بَعْدِ عِشْرِينَ حَاجَةً فَلَأْيَا عَرَفْتُ الدَّارَ بَعْدَ تَوَعُّمِ
 أَثَابِي سَفْعًا فِي مِعْرَسِ مِرْجَلٍ وَنُوبًا كَجِدْمِ الْحَوْصِ لَمْ يَتَثَلَمْ ه
 فَلَمَّا عَرَفْتُ الدَّارَ قُلْتُ لِرُبْعِيهَا أَلَا أَنْعَمَ صَبَاحًا أَيُّهَا الرِّبْعُ وَأَسْتَمِ
 تَبَصَّرَ خَلِيلِي هَلْ تَرَى مِنْ طَعَائِنِ تَحَمَّلْنَ بِالْعَلْيَاءِ مِنْ فَرَقِ جِرْتُمْ
 عَلَوْنَ بِأَنْمَاطِ عِتَابٍ وَكِلْتَا وَرَادِ حَوَاشِيهَا مُشَاكِمَةُ السِّدَمِ
 وَوَرَكْنَ فِي السُّوْبَانِ يَعْطَلُونَ مَنَّهُ عَلَيْهِنَّ ذَلَّ النَّاعِمِ الْمُتَنَعِمِ
 بَكَرْنَ بُكُورًا وَأَسْتَحْرَنَ بِسُحْرَةٍ فَهِيَ لَوَادِي الرِّسِّ كَالْيَدِ لِلْقَمِ ١٠
 وَفِيهِنَّ مَلَهَى لِلطَّيْفِ وَمَنْظَرٍ أَثِيْقٌ لَعَيْنِ النَّاطِرِ الْمُتَوَسِّمِ
 كَأَنَّ فُنَاتَ الْعَيْهِنِ فِي كُلِّ مَنْزِلٍ نَزَلْنَ بِهِ حُبُّ الْقَنَا لَمْ يُحَطِّمِ
 فَلَمَّا وَرَدْنَ الْمَاءَ زُرْقًا جِامِهِ وَضَعْنَ عِصَى الْحَاضِرِ الْمُتَحَيِّمِ
 جَعَلْنَ الْقَنَانَ عَنْ يَمِينِ وَحَزَنَهُ وَكَمْ بِالْقَنَانِ مِنْ مُجِجٍ وَمُحَرِّمِ
 ظَهَرْنَ مِنَ السُّوْبَانِ ثُمَّ جَزَعَنَهُ عَلَى كِلِّ قَيْنِي قَشِيْبٍ وَمُقَامٍ ١٥
 فَاقْسَمْتُ بِالنَّبِيِّ الَّذِي طَافَ حَوْتَهُ رِجَالُ بَنُوهِ مِنْ قُرَيْشٍ وَجُرْعَمِ
 يَمِينًا لِنِعْمِ السَّيِّدَانِ وَجِدْتُمَا عَلَى كِلِّ حَالٍ مِنْ سَكْحِيلٍ وَمُبْرَمِ
 سَعَى سَاعِيَا غَيْظِ بِنِ مَرَّةٍ بَعْدَمَا تَبَزَّلَ مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ بِالسِّدَمِ
 تَدَارَكْتُمَا عَبَسًا وَذُبْيَانٍ بَعْدَ مَا تَفَانُوا وَذَقُوا بَيْنَهُمْ عَطْرَ مَنْشَمِ
 وَنَدَّ قُلْتُمَا إِنْ نُدْرِكِ السَّلْمُ وَاسْعَا بِمَالٍ وَمَعْرُوفٍ مَنِ الْقَوْلِ نَسَلَمِ ٢٠

فَأَصْبَحْتُمَا مِنْهَا عَلَى خَيْرِ مَوَاطِنٍ   بَعِيدَيْنِ فِيهَا مِنْ عُقُوبٍ وَمَأْتَمٍ
عَظِيمَيْنِ فِي عَلِيَا مَعَدِّ هُدَيْتُمَا   وَمَنْ يَسْتَبِيحُ كَنَزًا مِنَ الْمَاجِدِ يَعْظُمُ
تُعْفَى الْكَلُومُ بِالْمِثْمِينِ فَأَصْبَحْتِ   يُنَاجِمُهَا مَنْ لَيْسَ فِيهَا بِمُجْرِمٍ
يُنَاجِمُهَا قَوْمٌ لِقَوْمٍ غَرَامَةٌ   وَلَمْ يُهَرِّبِقُوا بَيْنَهُمْ مِلًّا مِحَاجِمُ
۲۵ فَأَصْبَحَ يُحَدِّثُ فِيهِمْ مِنْ تِلَادِكُمْ   مَغَانِمُ شَتَّى مِنْ إِفَالٍ مُزَنَّمِ
أَلَا أُبْلِغِ الْأَحْلَاقَ عَنِّي رِسَالَةً   وَذُبْيَانَ هَلْ أَفْسَمْتُمْ كُلَّ مُقْسَمِ
فَلَا تَكْتُمُنَّ اللَّهَ مَا فِي صُدُورِكُمْ   لِيَاخْفَى وَمَهْمَا يُكْتُمِ اللَّهَ يَعْلمُ
يُوَخِّرُ فَيُوضَعُ فِي كِتَابٍ فَيُدْخَرُ   لِيَوْمِ الْحِسَابِ أَوْ يَعْجَلُ فَيُنْقَمِ
وَمَا السَّكْرُبُ إِلَّا مَا عَلِمْتُمْ وَذُقْتُمْ   وَمَا هُوَ عَنْهَا بِالْحَدِيثِ الْمُرْجَمِ
۳۰ أَمَتِي تَبِعْتُوهَا تَبِعْتُوهَا كَمِيمَةً   وَتَضَرَى إِذَا ضَرَبْتُمُوهَا فَتَضَرَمِ
فَتَعْرُكُكُمْ عَرَكَ الرَّحَى بِثِفَالِهَا   وَتَلْقَحُ كِشَافًا ثُمَّ تُنْتِجُ فَتُنْتَمِ
فَتُنْتِجُ لَكُمْ غِلْمَانَ أَشَامَ كُلَّهُمْ   كَأَحْمَرَ عَادٍ ثُمَّ تُرْضِعُ فَتَنْطَمِ
فَتُغْلَدُ لَكُمْ مَا لَا تُغْلَدُ لِأَهْلِهَا   فَرَى بِالسَّعْرَاقِ مِنْ قَفِيضٍ وَدِرْهَمِ
لَعَمْرِي لِنِعْمِ الْحَايِ جَرَّ عَلَيْهِمْ   بَمَا لَا يُوَانِيهِمْ حُصَيْنُ بْنُ صَمَّصَمِ
۳۵ وَكَانَ طَوَى كَشَاخًا عَلَى مُسْتَكْنَةٍ   فَلَا هُوَ أَبْدَاهَا وَلَمْ يَتَقَدَّمِ
وَقَالَ سَأَفْضِي حَاجَتِي ثُمَّ أَتَقَى   عَدُوِّي بِأَلْفٍ مِنْ وَرَائِي مُلَاجِمِ
فَشَدَّ وَنَمَّ يُفَزِعُ بُيُوتَنَا كَثِيرَةً   لَدَى حَيْثُ أَلْقَتِ رَحْلَهَا أُمَّ قَشْعَمِ
لَدَى أَسَدٍ شَاكِي السِّلَاحِ مُقَدِّفٍ   لَهُ لِبَدٌ أَظْفَارُهُ لَمْ تُقَلِّمِ

جَرِي مَتَى يُظْلَمَ يُعَاقِبُ بِظُلْمِهِ   سَرِيْعًا وَإِنْ لَا يُبَدَّ بِظُلْمِهِ يَظْلِمُ
 رَعَوْا ظِمَامَهُمْ حَتَّى إِذَا تَمَّ أَوْرَدُوا   غِمَارًا تَفَرَّى بِالسِّلَاحِ وَبِالْدَمِ ٤٠
 فَقَضُوا مَنَایَا بَيْنَهُمْ ثُمَّ أَصْدَرُوا   إِلَى كَلَالٍ مُسْتَوْبِلٍ مُتَوَحَّمِ
 لَعَمْرُكَ مَا جَرَّتْ عَلَيْهِمْ رِمَاحُهُمْ   تَمَّ أَبْنِ نَهْيِكَ أَوْ قَتِيلِ انْمَثَمِ
 وَلَا شَارَكَتْ فِي الْمَوْتِ فِي دَمٍ تَوَفَّى   وَلَا وَصَبَ مِنْهَا وَلَا أَبْنِ الْمُحْتَمِ
 فَكُلًّا أَرَاهُمْ أَصْبَحُوا يَعْقِلُونَهُ   صَاحِبِ حَاتِ مَالٍ طَالِعَاتٍ بِمَاحِرِمْ
 لِحَيِّ حِلَالٍ يَعْصِمُ النَّاسَ أَمْرَهُمْ   إِذَا طَرَقَتْ أَحَدَى اللَّيَالِي بَعْظَمِ ٤٥
 كِرَامٌ فَلَا ذُو الضَّعْفِ يُدْرِكُ تَبْلُهُ   لَدَيْهِمْ وَلَا الْجَانِي عَلَيهِمْ بِمُسَلَمِ
 سَمَّتْ تَكَالِيفَ الْحَيَاةِ وَمَنْ يَعِشْ   ثَمَانِيْنَ حَوْلًا لَا أَبَا لَكَ يَسَامِ
 وَأَعْلَمَ مَا فِي الْيَوْمِ وَالْأَمْسِ قَبْلَهُ   وَلَكِنِّي عَنْ عِلْمٍ مَا فِي غَدٍ عَمِ
 رَأَيْتَ الْمَنَایَا حَبَطَ عَشْوَاءَ مَنْ نَصَبَ   نَسِيمَتُهُ وَمَنْ نُحِطِّي يَعْمَرُ فَيَبْرَمِ
 وَمَنْ لَا يُصَانِعُ فِي أُمُورٍ كَثِيرَةٍ   يُضَرَسُ بِأَنْبِیَابٍ وَيُوطَأُ بِمَنْسَمِ ٥٠
 وَمَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ مِنْ دُونِ عَرْضِهِ   يَفْرَهُ وَمَنْ لَا يَتَّقِ الشَّتْمَ يُشْتَمِ
 وَمَنْ يَكُ ذَا فَضْلِ فَيَبْخُلُ بِفَضْلِهِ   عَلَى قَوْمِهِ يَسْتَعْنِ عِنْدَهُ وَيُدْمِ
 وَمَنْ يُوْفِ لَا يُدْمَمُ وَمَنْ يُبَدِّ قَلْبَهُ   إِلَى مُطْمَئِنِّ انْبِرَّ لَا يَتَّجَمَّجَمِ
 وَمَنْ هَابَ أَسْبَابَ الْمَنَایَا يَنْلَنَهُ   وَلَوْ يَرِقُ أَسْبَابَ السَّمَاءِ بِسَلْمِ
 وَمَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ فِي غَيْرِ أَهْلِهِ   يَكُنْ حَمْدُهُ ذَمًّا عَلَيْهِ وَيَنْدَمِ ٥٥
 وَمَنْ يَعْصِ أَطْرَافَ الرِّجَاحِ فَاتَهُ   يُطْبِعُ الْعَوَالِي رُكْبَتُ كَدِّ يُبْدَمِ

وَمَنْ لَا يَدُدُّ عَن حَوْضِهِ بِسِلَاحِهِ وَيَهْتَمُّ وَمَنْ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ يُظْلَمُ
 وَمَنْ يَغْتَرِبُ يَحْسَبُ عَدُوًّا صَدِيقَهُ وَمَنْ لَا يَكْرِمُ نَفْسَهُ لَا يَكْرَمُ
 وَمَنْ لَمْ يَزَلْ يَسْتَرْحِلُ النَّاسَ نَفْسَهُ وَلَا يَعْفُوهَا يَوْمًا مَن الدُّلَّ يَنْدَمُ
 ٤. وَمَهْمَا تَكُنْ عِنْدَ أَمْرِي مِنْ خَلِيقَةٍ وَإِنْ خَائِفًا تَخْفَى عَلَى النَّاسِ تُعْلَمُ
 وَكَائِنُ تَرَى مِنْ صَامِتٍ لَكَ مُعْجِبٍ زِيَادَتُهُ أَوْ نَقْصُهُ فِي التَّكَلُّمِ
 لِسَانُ الْفَتَى نِصْفٌ وَنِصْفٌ فُؤَادُهُ فَلَمْ يَبْقَ إِلَّا صُورَةُ اللَّحْمِ وَالنِّدَمِ
 وَإِنْ سَفَاهَ الشَّيْخُ لَا حِلْمَ بَعْدَهُ وَإِنَّ الْفَتَى بَعْدَ السَّفَاهَةِ يَحْلُمُ
 سَأَلْنَا فَأَعْطَيْتُمْ وَعَدْنَا وَعَدْتُمْ وَمَنْ أَكْثَرَ التَّسَالِ يَوْمًا سَبَّاحَرَمُ

المعلقة الرابعة وهى للبيد بن ربيعة العامري

الكامل

عَفَتِ الدِّيَارُ مَا حَلَّهَا فَمَقَامُهَا بِمَنْى تَأْبَدَ غَوْلُهَا فِرْجَامُهَا
 فَمَدَافِعُ الرِّبَانِ عُرَى رَسْمُهَا خَالِقًا كَمَا صَمِنَ السُّوحَى سِلَامُهَا
 يَمَنْ تَجَرَّمَ بَعْدَ عَهْدِ أَنْبِيسِهَا حَاجِجٌ خَلَوْنَ حَلَالُهَا وَحَرَامُهَا
 رَزَقَتْ مَرَابِيعَ النُّجُومِ وَصَابِهَا وَتَى الرُّوَاعِدِ جَوْدُهَا فِرْهَامُهَا
 ٥. مَن كَلَّ سَارِيَةَ وَعَادَ مُدَجِسِي وَعَشِيَّةً مُتَّجِجًا أَوْبِ أَرْزَامُهَا
 فَعَلَا فُرُوحُ الْأَيْهَقَانِ وَأَطْفَلَتْ بِالْجَلْهَتَيْنِ ظِبَاءُهَا وَنَعَامُهَا
 وَالرَّعِيَيْنُ سَاكِنَةٌ عَلَى أَطْلَائِهَا عَوْدًا تَأَجَّلُ بِالْفَصَاءِ بِهَامُهَا

وَجَلَّ السُّبُلُ عَنِ الطُّلُولِ كَأَنهَا   زُبُرٌ تُجِيدُ مُتَوَنِّبًا أَفْلَامِيَا
 أَوْ رَجْعُ وَإِشْمَةِ أُسْفَ نُرُهَا   كَيْفًا تَعَرَّضَ قَسُوقَيْنِ وَشَامِيَا
 فَوَقَفْتُ أَسْأَلُهَا وَكَيْفَ سُؤَالِنَا   ضَمًّا حَوَالِدَ مَا يَبِينُ كَلَامِيَا ١٠
 عَرَبْتُ وَكَانَ بِهَا الْجَمِيعُ فَأَبْكُرُوا   مِنْهَا وَعَوِدِرَ نُؤِيهَا وَتُسَامِيَا
 شَأْنُكَ طُعْنُ اللَّحْيِ حِينَ تَحَاكَلُوا   فَتَكَنَّسُوا قَطْنَا تَصِيرُ خِيَامِيَا
 مِنْ كِلِّ مَحْفُوفٍ يُظِلُّ عَصِيهَ   زَوْجٌ عَلَيْهِ كِلْتَا وَقِرَامِيَا
 رَجَلًا كَأَنَّ نِعَاجَ تَمُوضِحَ قَوْثِيَا   وَظِبَاءَ وَجَرَّةَ عَطَقَا آرَامِيَا
 حُفِرَتْ وَزَايَلَهَا السَّرَابُ كَأَنهَا   أَجْزَاعُ بَيْشَمَةَ أَثْلَسَهَا وَرِيَامِيَا ١٥
 بَلْ مَا تَدَاكُرُ مِنْ تَوَارٍ وَقَدْ نَأَتْ   وَتَقَطَّعَتْ أَسْبَابِيهَا وَرِيَامِيَا
 مُرْبِيَّةً حَلَّتْ بِسَقِيئِدَ وَجَاوَرَتْ   أَعْدَلَ الْحِجَازِ فَبَيْنَ مِنْكَ مَرَامِيَا
 بِمَشَارِقِ الْجَبَالِيِّنِ أَوْ بِمَحَاجِرِ   فَتَضَمَّنْتَهَا فَرْدَةً فَرُخَامِيَا
 فَصَوَائِقُ إِنْ أَيْمَنْتَ فَمَظِنَّةً   مِنْهَا وَحِافَ الْقَهْرِ أَوْ طِلْخَامِيَا
 فَأَقْطَعُ لُبَانَةَ مَنْ تَعَرَّضَ وَصَلَهُ   وَلِخَيْرٍ وَاصِلِ خُلَّةِ صَرَامِيَا ٢٠
 وَأَحَبُّ الْمَجَامِلِ بِالْحَجْرِيِّ وَصَرْمَهُ   بَيْنَ إِذَا ظَلَعَتْ وَزَاغَ قِرَامِيَا
 بِطَلْسِيحِ أَسْفَارِ تَرَكْنَ بِقِيَّةً   مِنْهَا فَأَحْنَفُ صُلْبِيهَا وَسَنَامِيَا
 وَإِذَا تَغَالَى لِحُمَيْهَا وَتَحَسَّرَتْ   وَتَقَطَّعَتْ بَعْدَ الْكَلَالِ خِدَامِيَا
 فَلَهَا هِسَابٌ فِي الرِّمَامِ كَأَنهَا   صَهْبَاءُ حَفَّ مَعَ الْجَنْوِبِ جَهَامِيَا
 أَوْ مُلْمِعٌ وَسَقَتْ لِأَحْقَبَ لَاحَهُ   ظَرَدُ الْفُحُولِ وَصَرَّبَهَا وَكِدَامِيَا ٢٥

يَعْلُو بِهَا حَدَبَ الْإِكَامِ مُسْتَحِجًّا   فسد رَابَهُ عِصْيَانُهَا وَوِحَامُهَا
بَأَحِزَةِ التَّلِيمِوتِ يَرْبَأُ فَوْقَهَا   قَفَرَ المَرَاقِبِ خَوْفُهَا آرَامَهَا
حَتَّى إِذَا سَلَخَا جُمَادَى سِتَّةَ   جَزْأً فِطَالٌ صِيَامُهُ وَصِيَامُهَا
رَجَعَا بِأَمْرِهَا إِلَى ذِي مِرَّةٍ   حَصِيدٍ وَنَجْحُجٍ صَرِيمَةٍ أَبْرَامَهَا
٣. وَرَمَى دَوَابِرَهَا السَّقَى وَتَهَيَّأَتْ   رِيحُ المَصَائِفِ سَوْمُهَا وَسَهَامَهَا
فَتَنَازَعَا سَبِطًا يَطِيرُ ظِلَالُهُ   كدُخَانِ مُشْعَلَةٍ يَشْبُ صِرَامَهَا
مَشْمُولَةٌ غُلِيثَتْ بِنَابِتِ عَرْقِجٍ   كدُخَانِ نَارِ سَاطِعِ أُسْنَامَهَا
فَمَضَى وَقَدَّمَهَا وَكَانَتْ عَادَةً   مِنْهُ إِذَا حَى عَرَدَتْ إِقْدَامَهَا
فَتَوَسَّطَا عُرْضَ السَّرِيِّ وَصَدَعَا   مَسْجُورَةً مُتَجَاوِرًا قُلَامَهَا
٣٥. مَاحْفُوفَةً وَسَطَ البِرَاجِ يُظْلِمُهَا   مِنْهُ مُصَرَّعُ غَابِةٍ وَقِيَامَهَا
أَفْتَلَكِ أُمُّ وَحْشِيَّةٍ مَسْبُوعَةٌ   خَدَلَتْ وَهَادِيَةُ البِصَورِ قِوَامَهَا
خَنَسَاءُ صَبَّعَتِ القَرِيرَ فَلَمْ تَرِمْ   عُرْضَ الشَّقَائِفِ طَوْفُهَا وَبُعَامَهَا
لِمَعْقَرٍ قَهْدٍ تَنَازَعَ شِلْوَهُ   غُبْسٌ كَوَاسِبٌ لَا يُمَنُّ تَعَامَهَا
صَادَقْنَ مِنْهَا غِرَّةً فَأَصَبَتْهَا   إِنَّ المَنَايَا لَا تَنْطِيشُ سِيَامَهَا
٤. تَبَاتَتْ وَأَسْبَلَتْ وَكَيْفَ مِنْ دِيمَةٍ   تُرَوِّى الحَمَائِلَ دَائِمًا تَسْجَامَهَا
تَجْتَأِفُ أَصْلًا قَالِصًا مُتَنَبِّدًا   بَعُجْرٍ وَأَنْفَاءٍ يَمِيلُ هَبَامَهَا
يَعْلُو طَرِيقَةَ مَتْنِيهَا مُتَوَاتِرٌ   فِي لَيْلَةٍ كَفَرَ النُجُومَ غَمَامَهَا
وَتُضَى فِي وَجْهِ الظَّلَامِ مُنِيرَةٌ   كَجَمَانَةِ البَحْرِىِّ سَلَّ نِظَامَهَا

حَتَّى إِذَا انْحَسَرَ الظُّلُمُ وَأَسْفَرَتْ
 عَلَيْهِنَّ تَرَدَّدَ فِي نِهَاءِ صُعَائِدٍ
 حَتَّى إِذَا يَبَسَّتْ وَأَسْحَقَ حَلِيقُ
 وَتَسَمَّعَتْ رِزَّ الْأَنْبِيَسِ فِرَاعِيهَا
 فَغَدَّتْ كِلَا الْفَرَجِيِّينِ تَحَسَّبُ أَنَّهُ
 حَتَّى إِذَا يَبَسَ الرَّمَاءُ وَأُرْسَلُوا
 فَلِحِقْفَنَ وَأَعْتَكَّرَتْ لَهَا مَدْرِيَّةٌ
 نَتَذُودَهُنَّ وَأَيَقِنْتُ إِنْ لَمْ تَذُدْ
 فَتَقْصِدَتْ مِنْهَا كَسَابٍ فَضَرَجَتْ
 فَبِتِلْكَ إِنْ رَقَصَ اللَّوَامِعُ بِالضَّحَى
 أَفْضَى الْبَانَةِ لَا أَفْرِطُ رِيَّةً
 أَوْ لَمْ تَكُنْ تَدْرِي نَوَارَ بَاتِنِي
 تَرَكَ أَمَكِنَةَ إِذَا لَمْ أَرْضِيهَا
 بَلْ أَنْتِ لَا تَدْرِينَ كَمْ مِنْ لَيْلَةٍ
 قَدْ بَتُّ سَامِرَعًا وَغَايَةَ تَاجِرٍ
 أَعْلَى السِّبَاءِ بِكُلِّ أَدَاكِنِ عَاتِقِ
 وَصَبُوحِ صَاهِيئَةٍ وَجَذْبِ كَرِيئَةٍ
 بَاكَّرْتُ حَاجَتَهُمَا انْدِجَاجَ بُسْحَرَةٍ
 بَكَرَّتْ تَسْرِيْلُ عَنِ انْتَرِيْ أَرْلَامِيَا
 سَبْعًا تُوَأَمًا كَمِأَلَا أَيَامِيَا ٥٥
 لَمْ يُبْلِهِ إِرْضَاعِيهَا وَفِيضَامِيَا
 عَنِ قُبَيْرِ غَيْبِ وَالْأَنْبِيَسِ سَقَامِيَا
 مَوَلَى الْمَخَافَةِ خَلْفِيَا وَأَمَامِيَا
 غَضُّمَا دَوَاجِنَ قَانِلًا أَعْصَامِيَا
 كَالسَّمْبَرِيَّةِ حَدُّعَا وَتَمَامِيَا ٥٥
 أَنْ قَدْ أَحَمَّ مِنَ انْحَتُوفِ حِمَامِيَا
 بَدَمٍ وَغُودِرٍ فِي الْمَكْرِ سَخَامِيَا
 وَاجْتِنَابِ أَرْدِيَّةِ السَّرَابِ إِكَامِيَا
 أَوْ أَنْ يَلْسُومَ بِحَاجَةِ نَسْوَامِيَا
 وَصَالِ عَقْدِ حَبَائِلِ جَدَامِيَا ٥٥
 أَوْ يَرْتَمِيطُ بَعْضَ النَّفْسِ حِمَامِيَا
 تَلْقَى لَدِيدِ نَهْوَعَا وَنِدَامِيَا
 وَافِيئْتُ إِنْ رُفِعْتُ وَعَزَّ مُدَامِيَا
 أَوْ جَوْنَةَ قُدْحَتِ وَنَسَّ خِتَامِيَا
 بِمُؤْتَرٍ تَسْتَأْسِدُ أَبْهَامِيَا ٦٠
 لِأَعْلَى مِنْهَا حِينَ عَمَّ نِيَامِيَا

وَعَدَاةٍ رِيحٍ قَدِ وَزَعَتْ وَقِرَّةٍ قَدِ أَصْبَحَتْ بِيَدِ الشَّمَالِ زِمَامُهَا
 وَأَقْدَحَمِيَّتُ الْكَحَى تَكْحِيلُ شِكْتِي فُرُطٌ وَيَسَاحِي إِذْ غَدَوْتُ لِجَامِهَا
 فَعَلَوْتُ مُرْتَقَبًا عَلَى ذِي هَبْوَةٍ حَرِجٌ إِلَى أَعْلَامِيهِنَّ قَنَامِهَا
 ٤٥ حَتَّى إِذَا أَلْقَيْتُ يَدًا فِي كَافِرٍ وَأَجَسْنَ عَوْرَاتِ السُّغُورِ ضَلَامِهَا
 أَسْهَلْتُ وَأَنْتَصَبْتُ كَجِدْعٍ مُنِيفَةٍ جِرْدَاءٍ يَخْضُرُ دُونَهَا جُرَامِهَا
 رَفَعْتُهَا طَرَدَ النِّعَامِ وَقَوْفِهِ حَتَّى إِذَا سَاكَنْتُ وَخَفَ عِظَامِهَا
 قَلِقْتُ رِحَالَتِهَا وَأَسْبَلَ نَحْرُهَا وَأَبْتَلَّ مِنْ زَيْدِ الْكَمِيمِ حِزَامِهَا
 تَرَفَّى وَتَطْعَنُ فِي الْعَيْنِ وَتَمْتَحِي وَرَى الْحَمَامَةِ إِذْ أَحَدَّ حَمَامِهَا
 ٧٠ وَكَثِيرَةٍ غُرْبَاوَعَا مَاجِبُولَةٍ تُرْجَى نَوَافِلِهَا وَيُخَشَى ذَامِهَا
 غَلَبَتْ تَشَدُّرُ بَالِدُحُولِ كَثَمِهَا جِسْنُ الْبَدِيِّ رَوَاسِيًّا أَفْدَامِهَا
 أَنْكَرْتُ بَاطِلِهَا وَبُؤْتُ بِحَقِّهَا عِنْدِي وَلَمْ يَفْخَرْ عَلَى كِرَامِهَا
 وَجَزُورٍ أَيَسَارٍ دَعَوْتُ لِحَنْفِهَا بِمَغَالِقٍ مُتَشَابِهٍ أَجْسَامِهَا
 أَدْعُو بِهِنَّ لِعَاقِرٍ أَوْ مُطْفِلٍ بُذِلْتُ لِحَبِيرَانِ النُّجْمِ لِحَامِهَا
 ٧٥ فَالضَّيْفُ وَالْحَبَارُ الْجَنِيبُ كَأَنَّمَا حَبَطَا تَبَاةً مُخْصِبًا أَحْصَامِهَا
 تَأْوَى إِلَى الْأُتُنَابِ كُلُّ رَذِيئَةٍ مِثْلُ الْبَلِيَّةِ فَالِصِّ أَهْدَامِهَا
 وَيُكَلِّمُونَ إِذَا الرِّيحُ تَنَافَحَتْ خُلُجًا نَمْدُ شَوَارِعًا أَيْتَامِهَا
 إِنَّا إِذَا التَّقَتِ الْمَجَامِعُ لَمْ يَبَلِّ مِنَّا لِرِزَازِ عَظِيمَةٍ جَشَامِهَا
 وَمُقَسِّمٍ يُعْطَى الْعَشِيرَةَ حَقًّا وَمُعَدِّمٍ لِحَقِيقَتِهَا هَضَامِهَا

فَصَلَا وَذُو كَرَمٍ يُعَيِّنُ عَلَى النَّدَى
 مِنْ مَعَشَرٍ سَنَّتْ لِهِمْ أَبَاوَعْم
 إِنْ يَفْزَعُوا تُلْفَ الْمَغَايِرُ عِنْدَهُمْ
 لَا يَبْطَبِعُونَ وَلَا تَبُورُ فِعَالُهُمْ
 فَأَفْتَحَ بِمَا قَسَمَ الْمَلِيكَ فَإِنَّمَا
 وَإِذَا الْأَمَانَةُ قُسِمَتْ فِي مَعَشَرٍ
 فَبَتَى لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سَمَّه
 فِيهِ السُّعَاةُ إِذَا انْعَشِيرُهُ أَفْطَعَتْ
 وَهُمْ رَبِيعٌ لِلْمَجَاوِرِ فِيهِمْ
 وَهُمْ الْعَشِيرَةُ أَنْ يُبْتَلَى حَاسِدٌ
 سَمَّحٌ كَسُوبٌ رَغَائِبٍ غَنَامِهَا هـ
 وَلِكُلِّ قَوْمٍ سُنَّةٌ وَإِمَامِهَا
 وَالسِّنُّ تَلْمَعٌ كَالكَوَاكِبِ لِأَمِيهَا
 إِنْ لَا تَمِيلُ مَعَ الْهَوَى أَحْلَامِهَا
 قَسَمَ الْخَلَائِقَ بَيْنَنَا عَلَامِهَا
 أَوْقَى بِأَوْفَرِ حَظِّنَا قَسَامِهَا هـ
 فَسَمَا إِلَيْهِ كَهْلُهُمَا وَعُلامِهَا
 وَعَمُّ فَوَارِسُهَا وَعُمُّ حُكَامِهَا
 وَالْمُرْمِلَاتِ إِذَا تَطَاوَلَ عَامِهَا
 أَوْ أَنْ يَمِيلَ مَعَ الْعَدُوِّ لِئَامِهَا

المعلقة الخامسة وهي لعمر بن كلثوم التغلبي

الكامل

أَلَا عُبَى بِصَاحِنِكَ فَاثْبَاتِينَا
 مُشْعَشَعَةٌ كَأَنَّ الْحَصَّ فِيهَا
 تَحْجُورُ بَدَى اللَّبَانَةِ عَنْ هَوَاهِ
 تَرَى اللَّحِيزَ الشَّحِيحَ إِذَا أَمِرَتْ
 صَبَبْنَتْ الْكَأْسَ عِنَّا أُمَّ عَمْرٍو
 وَلَا تُبْقَى خُمُورَ الْأَنْدَرِينَا
 إِذَا مَا انْمَاءُ خَلَطَهَا سَخِينَا
 إِذَا مَا ذَاقَهَا حَتَّى تُلْدِينَا
 عَلَيْهِ لِمَالِهِ فِيهَا مُهِينَا
 وَكَانَ الْكَأْسَ مَجْرَعًا انْبِيِينَا هـ

وما شَرُّ التَّلَاثَةِ أُمَّ عَمْرٍو
وكأْسٍ قَدْ شَرِبْتِ بِعَعْلَبِكَ
وَأَنَا سَوْفَ تُدْرِكُنَا الْمَنَايَا
فِي قَبْلِ التَّفَرُّقِ يَا ظَعِينَا
١٠ أَفِي تَسْأَلِكِ هَلْ أَحَدَتِكَ صُرْمًا
بِيَوْمِ كَرِيهَةٍ صُرْبًا وَظَعْنًا
وَإِنْ غَدًا وَإِنَّ الْيَوْمَ رَحْنٌ
تُرِيكِ إِذَا دَخَلْتَ عَلَيَّ خَلَاءَ
ذِرَاعِي عَيْطَلِ أَدْمَاءِ بَكْرِ
١٥ وَتَدْيَا مِثْلَ حُقِّ الْعَاجِ رَحْصًا
وَمَتْنِي لَدُنِّي سَمَقْتُ وَطَلْتُ
وَمَا كَمَّةٌ يَصِيْقُ الْمَابُ عَنْهَا
وَسَارِيَتِي بَلَنْطِ أَوْ رُخَامِ
فَمَا وَجَدْتُ كَوْجِدِي أُمَّ سَقْبِ
٢٠ وَلَا شَمْطَاءَ لِمَ يَتْرُكُ شَقَاهَا
تَدَكَّرْتُ الصِّبْيَ وَأَشْتَقُّنَّ لَهَا
وَأَعْرَضَتِ الْمِيَمَامَةُ وَأَشْمَخَرْتُ
أَبَا عَمْدٍ فَلَا تَعَجَّلْ عَلَيْنَا

بصاحبِكِ أَلْدَى لَا تَصْبَحِينَا
وَأُخْرَى فِي مَشَقِّ وَقَاصِرِينَا
مُقَدَّرَةٌ لَنَا وَمُقَدَّرِينَا
نُخَيِّرُكَ الْيَقِينِ وَنُخَيِّرِينَا
لَوْشِكِ الْبَيِّنِ أَمْ خُنْتِ الْأَمِينَا
أَقْرَبَ بِهِ مَوَالِيكَ الْعُيُونَا
وَبَعْدَ غَدٍ بِمَا لَا تَعْلَمِينَا
وَقَدْ أَمِنْتُ عُيُونََ الْكَاشِحِينَا
عِجَانِ اللَّوْنِ لِمَ تَقْرَأُ جَنِينَا
حَصَانًا مِنْ أَكْفِ الْإِلَامِسِينَا
رَوَانِهَا تَنْوُ بِمَا وَلِينَا
وَكَشْحًا قَدْ جُنِنْتَ بِهِ جُنُونَا
يَبْرُنْ خُشَّاشِ حَلِيهِمَا الرَّبِينَا
أَضَلَّتْهُ فَرَجَعَتِ الْكَنْبِينَا
لَهَا مِنْ تِسْعَةٍ إِلَّا جَنِينَا
رَأَيْتُ حُمُولَهَا أُضَلًّا حُدِينَا
كَأَسِيْفٍ بِأَيْدِي مُصْلِتِينَا
وَأَنْظَرْنَا نُخَيِّرُكَ الْيَقِينَا

بَأْتَا نَوْرِدَ الرِّيَانِ بِيضًا   وَنَصْدِرُ عَن حُمْرًا قَدْ رَوِينَا
وَأَيَّامٍ لَنَا غَيْرِ ذِيوَالِ   عَصَيْنَا الْمَلِكَ فِيهَا أَنْ نَدِينَا ٢٥
وَسَيِّدِ مَعْشَرٍ قَدْ تَوَجَّوْهُ   بِنَاجِ الْمَلِكِ يَاحْمِي الْمُجْحَرِينَا
تَرَكْنَا الْحَيْبِلَ عَاكِفَةً عَلَيْهِ   مُقْلَدَةً أَعْتَتَهَا صُفُونَا
وَأَنْزَلْنَا الْبُيُوتَ بِذِي نُلُوجٍ   إِلَى الشَّامَاتِ نَنْفِي الْمُوْعِدِينَا
وَقَدْ هَرَّتْ كِلَابُ الْحَيِّ مِنَّا   وَشَدَّ بِنَا قَتَادَةَ مَنْ يَلِينَا
مَتَى تُنْقَلُ إِلَى قَوْمٍ رَحَانَا   يَكُونُ ثِفَالِهَا شَرْفَتِي نَحْجِدِ
تَوَلَّيْتُمْ مَنَزِلَ الْأَتْيَافِ مِنَّا   فَعَاجَلْنَا الْقِرَى أَنْ تَشْتُمُونَا
قَرِينِنَاكُمْ فَعَاجَلْنَا فِرَاكُمُ   فَبَيْبِلَ انْصَبْ مِرْدَاةً تَلْكَونَا
نَعْمُ أَنْسَانَا وَنَعِيفُ عَنْهُمْ   وَنَحْمِلُ عَنْهُمْ مَا حَمَلُونَا
نُطَاعِينَ مَا تَرَاحَى النَّاسُ عَنَّا   وَتَضْرِبُ بِنَاسِيوْفٍ إِذَا غُشِينَا ٣٥
بِسُمْرٍ مَن قَنَا انْحَتَلِي لُدُنِ   ذَوَابِلَ أَوْ بَبِيضٍ يَعْتَلِينَا
كَأَنَّ جِمَاجِمَ الْأَبْطَالِ فِيهَا   وَسَوَقٌ بِالْأَمْعَارِ يَرْتَمِينَا
نَشْفُ بِهَا رُؤُوسَ الْقَوْمِ شَقَا   وَنَحْتَلِبُ الرِّقَابَ فَيَحْتَلِينَا
وَإِنَّ الصِّغْنَ بَعْدَ الصِّغَنِ يَشْشُو   عَلَيْكَ وَيُخْرِجُ الدَّاءَ الْإِنْدِينَا
وَرَفْنَا الْمَآجِدَ قَدْ عَلِمْتَ مَعَدَّ   نُطَاعِينَ دُونَهُ حَتَّى يَبِينَا ٤٠
وَنَحْسُ إِذَا عِمَادُ السَّحَى خَرَّتْ   عَلَى الْأَحْفَاضِ نَمْنَعُ مَنْ يَلِينَا

نَجِدُ رُؤْسَهُمْ فِي غَيْرِ بَرٍّ   فَمَا يَدْرُونَ مَاذَا يَتَّقُونَ
 كَأَن سُوِّفْنَا مِنَّا وَمِنْهُمْ   مَخَارِيفٌ بِأَيْدِي لَاعِبِينَا
 كَأَن ثِيَابَنَا مِنَّا وَمِنْهُمْ   خُصْبِينَ بَارِجُونَ أَوْ طُلِينَا
 إِذَا مَا عَى بِالْإِسْنَانِ قَوْمٌ   مَنِ الْهَوْلُ الْمُشَبَّهِ أَنْ يَكُونَا
 نَصَبْنَا مِثْلَ رَهْوَةٍ ذَاتِ حَدٍّ   مُحَافِظَةً وَكُنَّا السَّابِقِينَا
 بِشُبَّانٍ يَرُونَ الْقَتْلَ مَجْدًا   وَشَيْبٍ فِي السُّحْرِ مَجْرَبِينَا
 حَدِيثًا النَّاسِ كُلِّهِمْ جَمِيعًا   مُقَارَعَةً بَنِيهِمْ عَن بَنِينَا
 فَأَمَّا يَوْمَ حَشِيَّتِنَا عَلَيْهِمْ   فَتُصْبِحُ حَيْلُنَا عَضْبًا ثَبِينَا
 وَأَمَّا يَوْمَ لَا نَحْشَى عَلَيْهِمْ   فَنُضْعُ غَارَةً مُتَلَبِّبِينَا
 بَرَأْسٍ مِّن بَنِي جُشَمِ بْنِ بَكْرِ   نَدُّقُ بِهِ السُّهُولَةَ وَالْحَزُونََا
 أَلَا لَا يَعْلَمُ الْأَقْوَامُ أَنَا   تَضَعُضَعُنَا وَأَنَا قَد وَنِينَا
 أَلَا لَا يَجْهَلُونَ أَحَدًا عَلَيْنَا   فَنَجْهَلُ فَوْقَ جَهْلِ الْجَاهِلِينَا
 بَأَيِّ مَشِيَّةٍ عَمَرُوا بَنَ هِنْدٍ   نَكُونُ لِقَيْلِكُمْ فِيْنَا قَطِينَا
 ٥٥ بَأَيِّ مَشِيَّةٍ عَمَرُوا بَنَ هِنْدٍ   نُطِيعُ بِنَا الْوُشَاةَ وَتَزْرَبِينَا
 تُهَدِّدُنَا وَتَوَعِدُنَا رُؤْيَدًا   مَتَى كُنَّا لِأَمِّكَ مَقْتَرِينَا
 فَإِنَّ قَنَاتِنَا يَا عَمْرُو أَعْيَتْ   عَلَى الْأَعْدَاءِ قَبْلَكَ أَنْ تَلِينَا
 إِذَا عَصَ الثَّقِيفُ بِهَا أَشْمَارَتْ   وَوَلَّتْهُ عَشْرُونَ زَبُونَا
 عَشْرُونَ إِذَا غِمِرَتْ أَرْنَتْ   تَشْجُ قَفَا الْمُثَقِّفِ وَالنَّجْبِينَا

فَهَلْ حَدَّثَتْ فِي جُشْمِ بْنِ بَكْرٍ   بِنَقِصٍ فِي خُطُوبِ الْأَثِينَا ٦
 وَرَثْنَا مَجْدَ عَلْقَمَةَ بْنِ سَيْفٍ   أَبَاحَ لَنَا حُصُونَ الْمَجْدِ دِينَا
 وَرَثْنَا مُهَاهِلًا وَالْحَكِيرَ مِنْهُ   زَعِيمًا نِعَمَ ذُخْرِ الذَّاخِرِينَا
 وَعَتَابًا وَكُلْثُومًا جَمِيعًا   بِهِ نَحْمِي وَنَحْمِي الْمُتَحِينَا
 وَذَا الْبُرَّةِ الَّذِي حَدَّثَتْ عَنْهُ   فَأَيُّ الْمَجْدِ إِلَّا قَدْ وَبِينَا ٧٥
 وَمَتَا قَبْلَهُ السَّاعَى كَلَيْبٌ   تَنَجَّدَ الْحَبِيلَ أَوْ تَقِصِ الْقَرِينَا
 مَتَى نَعْقِدُ قَرِينَتَنَا بِحَبْلِ   وَأَوْفَاعِهِ إِذَا عَقَدُوا يَمِينَا
 وَنَوْجِدُ نَاحِنُ أَمْنَعَهُمْ ذِمَارًا   رَفِدْنَا فَرُوقَ رَفْدِ الرِّائِدِينَا
 وَنَحْنُ غَدَاةٌ أَوْقِدَ فِي خِرَازِي   تَسْفُفُ السَّجِلَةَ الْخُورِ الدَّرِينَا
 وَنَحْنُ الْحَابِيسُونَ بِذِي أَرَاطٍ   وَكَتَا الْأَيْمَنِينَ إِذَا التَّقِيْنَا
 وَكُنَّا الْأَيْمَنِينَ إِذَا التَّقِيْنَا   فَصَالُوا صَوْلَةً فَيَمَنُ يَلِيهِمْ
 فَصَالُوا صَوْلَةً فَيَمَنُ يَلِيهِمْ   فَآبُوا بِالنِّهَابِ وَبِالسَّبَايَا
 فَآبُوا بِالنِّهَابِ وَبِالسَّبَايَا   إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ إِلَيْكُمْ
 إِلَيْكُمْ يَا بَنِي بَكْرٍ إِلَيْكُمْ   أَلَمَّْا تَعَلَّمُوا مِنَّا وَمِنْكُمْ
 أَلَمَّْا تَعَلَّمُوا مِنَّا وَمِنْكُمْ   عَلَيْنَا الْبَيْضُ وَالْيَلْبُ الْيَمَانِي
 عَلَيْنَا الْبَيْضُ وَالْيَلْبُ الْيَمَانِي   عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ
 عَلَيْنَا كُلُّ سَابِغَةٍ دِلَاصٍ   إِذَا وَضَعْتَ عَنِ الْأَبْدَالِ يَوْمًا
 إِذَا وَضَعْتَ عَنِ الْأَبْدَالِ يَوْمًا   رَأَيْتَ لَهَا جُلُودَ الْقَوْمِ جُونَا ٧٥

كَأَنَّ غُصُونَهُنَّ مُتَوْنُ غُدْرٍ   تُصَقِّفُهَا الرِّيحُ إِذَا جَرَيْنَا
 وَتَحْمِلُنَا غَدَاةَ الرُّوعِ جُرْدٌ   عُرْفُنَ لَنَا نَقَائِدُ وَأَفْتَلِينَا
 ٨٠ وَرَنَ دَوَارِعًا وَخَرَجْنَ شُعْنًا   كَأَمْثَالِ الرِّصَائِعِ قَدْ بَلِينَا
 وَرَيْنَاهُنَّ عَنِ آبَاءِ صِدْقٍ   وَنورُهَا إِذَا مِتْنَا بَنِينَا
 عَلَى آثَارِنَا بَيْضَ حِسَانٍ   نُحَاكِرُ أَنْ تُقَسِّمَ أَوْ تَهْوِنَا
 أَخَذْنَ عَلَى بُعُولَتِهِنَّ عَهْدًا   إِذَا لَاقُوا كِتَابِبَ مُعَلِّمِينَا
 لَيْسَتْ لِبُنِّ أَفْرَاسًا وَبَيْضًا   وَأَسْرَى فِي الحَدِيدِ مُقَرَّنِينَا
 ٨٥ تَرَانِمًا بِسَارِيزِينَ وَكُلُّ حَيٍّ   قَدْ أَتَّخَذُوا مَخَافَتَنَا قَرِينَا
 إِذَا مَا رُحْنُ يَمَشِيَنَّ الهَوِينَا   كَمَا أَضْطَرَبَتْ مُتَوْنُ الشَّارِبِينَا
 طَعَائِنُ مِنْ بَنِي جُشَمِ بِنِ بَكْرِ   خَلَطْنَ بِمَيْسَمِ حَسَمًا وَدِينَا
 يَفْتَنَ جِيَادَنَا وَيَقْلُنَ لَسْتُمْ   بُعُولَتِنَا إِذَا لَمْ تَمْتَعُونَا
 وَمَا مَنَعَ الطَّعَائِنِ مِثْلُ ضَرْبٍ   تَرَى مِنْهُ السَّوَاعِدَ كَالْقَلِينَا
 ٩٠ وَإِنَّا الْعَاصِمُونَ لَكُلِّ كَحَلٍ   وَإِنَّا الْبَادِلُونَ لِمُجْتَدِينَا
 وَإِنَّا الْمَانِعُونَ لِمَنْ يَلِينَا   إِذَا مَا الْبَيْضُ فَارَقَتِ الْحُفُونَا
 كَأَنَّا وَالسُّيُوفُ مُسَلَّلَاتٌ   وَبَدَدْنَا النَّاسَ طَرًّا أَجْمَعِينَا
 يُدْفِدُهِنَّ الرُّوسَ كَمَا يُدْفِدِي   حَزَارَةٌ بِأَبْطَاحِهَا الْكِرِينَا
 وَقَدْ عَلِمَ الْقَبَائِلُ مِنْ مَعَدٍ   إِذَا قُبَّبَ بِأَبْطَاحِهَا بَنِينَا
 ٩٥ بَنَّا الْمُطْعِمُونَ إِذَا قَدَرْنَا   وَإِنَّا الْمُهْلِكُونَ إِذَا أَبْتَلِينَا

وَأَنَا الْمَانِعُونَ لِمَا أُرَدُّنَا وَأَنَا الْمُنَزِّلُونَ بِخَيْثُ شِئْنَا
وَأَنَا التَّارِكُونَ إِذَا سَخِطْنَا وَأَنَا الْآخِذُونَ إِذَا رَضِينَا
وَأَنَا الْعَاصِمُونَ إِذَا أُطِعْنَا وَأَنَا الْعَازِمُونَ إِذَا عُصِينَا
وَنَشْرَبُ إِنْ وَرَدْنَا الْمَاءَ صَفْوًا وَيَشْرَبُ غَيْرُنَا كَدْرًا وَضِينَا
أَلَا أْبْلِغُ بَنِي النَّطْمَاحِ عَنَّا وَدُعْمِيًّا فَكَيْفَ وَجَدْتُمُونَا
إِذَا مَا الْمَلِكُ سَأَلَ النَّاسَ حَسْفًا أَبِينَا أَنْ نُقَرَّ الْخَسْفَ فِينَا
مَلَأْنَا السَّبْرَ حَتَّى ضَاقَ عَمَّا وَظَهَرَ السَّبْحُ نَمْلًا سَفِينَا
لَنَا الدُّنْيَا وَمَنْ أَضْحَى عَلَيْهَا وَنَبِطِشُ حِينَ نَبِطِشُ قَادِرِينَا
إِذَا بَلَغَ الْفِطَامَ لَنَا صَبِيٌّ تَخَّرَ لَهُ الْجَبَابِرُ سَاجِدِينَا

المعلقة السادسة وهي لعننرة بن معاوية بن شداد العبسي

الكامل

هَلْ غَادَرَ الشُّعْرَاءُ مِنْ مُتَرَدِّمٍ أَمْ عَدَّ عَرَفَتِ الدَّارَ بَعْدَ تَوْحَمِ
يَا دَارَ عَبْلَةَ بِالْجَوَاءِ تَكَلَّمِي وَعَمِي صَبَاحًا دَارَ عَبْلَةَ وَأَسْلَمِي
فَوَقَفْتُ فِيهَا نَاقَتِي وَكَأَنَّهَا قَدَنْ لَأَقْضِي حَاجَةَ الْمُتَلَامِ
وَتَحُلُّ عَبْلَةَ بِالْجَوَاءِ وَأَعْلُنَا بِالسَّحْرَيْنِ فَأَلْصَمَانِ فَأَلْمَتْتَلَمِ
حَيْثُ مِنْ طَلَلٍ تَقْدَامَ عَهْدِهِ أَفْوَى وَأَقْفَرَ بَعْدَ أَمِ السَّهْيُتَمِ
حَلَّتْ بِأَرْضِ الرَّاثِرِينَ فَصَبَحَتْ عَسْرًا عَلَيَّ ضِلَابِكِ ابْنَةَ مَحْرَمِ

عَلِقْتُمُهَا عَرَضًا وَأَقْتَدْتُ قَوْمَهَا
 وَلَقَدْ نَزَلْتِ فَلَ تَطْمَئِي غَيْرَهُ
 كَيْفَ انْمَازُ وَقَدْ تَرَبَّعَ أَغْلَاهَا
 إِنْ كُنْتِ أَرْمَعْتِ انْفِرَاقِي فَإِنَّمَا
 مَا رَاعَنِي إِلَّا حَمُولَةٌ أَهْلِيهَا
 فِيهَا أَثْمَنَتَانِ وَأَرْبَعُونَ حَامِلَةٌ
 إِذِ تَسْتَبِيئُكَ بَدَى غُرُوبٍ وَاضِحٍ
 وَكَأَنَّ فَارَةَ تَاجِرٍ بِقَسِيمَةٍ
 أَوْ رَوْضَةً أَنْفًا تَضْمَنَ نَيْمَتَهَا
 جَادَتْ عَلَيْهَا كُلُّ بِكْرٍ حُرَّةٍ
 سَاحًا وَتَسْكَابًا فَكَيْلَ عَشِيَّةٍ
 وَخَلَا الدُّبَابُ بِهَا فَلَيْسَ بِبَارِحٍ
 هَزَجًا يَحْكُكُ نِرَاعَهُ بِدِرَاعِهِ
 أَلْتَمَسِي وَتَصْبِحُ فَوْقَ ظَهْرِ حَشِيَّةٍ
 وَحَشِيَّتِي سَرَجٌ عَلَيَّ عَيْدِ اشْوَى
 هَلْ تُبْلِغُنِي دَارَهَا شَدَنِيَّةٌ
 خَطَاةٌ غِيبَ السُّرَى زِيَاةٌ
 وَكَأَنَّمَا أَقْضُ الْإِكَامَ عَشِيَّةً
 زَعَمًا لَعَمْرُ أَبِيكَ لَيْسَ بِمَزْمَمٍ
 مَنَى بِمَنْزِلَةِ الْمُحَابِّ الْمَكْرَمِ
 بَعْنِي زَيْنِي وَأَهْلُنَا بِالغَيْلَمِ
 زَمْتِ رِكَابِكُمْ بَلَيْلٍ مُظْلِمِ
 وَسَطَ الدِّيَارِ تَسْفُ حَبَّ الْخِمَامِ
 سَوْدًا كَخَافِيَةِ الْغُرَابِ الْأَسْحَمِ
 عَذِبٌ مُقْبَلُهُ لَذِيذِ الْمَطْعَمِ
 سَبَقَتْ عَوَارِضَهَا إِلَيْكَ مِنَ الْقَمِ
 غَيْثٌ قَلِيلُ الدِّمَنِ لَيْسَ بِمَعْلَمِ
 فَتَرَكَنَ كُلَّ قَرَارَةٍ كَالدِّرْقَمِ
 يَجْرِي عَلَيْهَا الْمَاءُ لَمْ يَتَصَرَّمِ
 غَرْدًا كَفِعْدِ الشَّرَابِ الْمُتَرْتَمِ
 قَدَحَ الْمُكَبِّ عَلَى الزِّنَادِ الْأَجْدَمِ
 وَأَبَيْتُ فَوْقَ سَرَاةٍ أَدْهَمَ مُلْجَمِ
 تَهْدِي مَرَائِلَهُ ذَبِيلِ الْمَاكْرَمِ
 لَعِينَتْ بِمَحْرُومِ الشَّرَابِ مُصَرَّمِ
 تَطْسُ الْإِكَامَ بِذَاتِ خُفِّ مَيْتَمِ
 بِقَرِيبِ بَيْنِ الْمُنْسَمِينَ مُصَلَّمِ

تَأْوَى لَهُ قُلُوصُ النَّعَامِ كَمَا أُوْتِ
حِزْقٌ يَمَانِيَةٌ لِأَعْجَمٍ ضَمِيمٍ ٢٥
يَتَّبَعْنَ قُلَّةَ رَأْسِهِ وَكَأَنَّهُ
حَرَجٌ عَلَى نَعِيشٍ لَيْسَ مُخَيَّمِ
صَعْلٌ يَعُودُ بَدَى الْعُشْبِيرَةَ بَيِّضَهُ
كَالْعَبْدِ ذِي الْقُرْوِ الطَّوِيلِ الْأَصْلَمِ
شَرِبَتْ بِمَاءِ الدُّحْرَضِيِّنِ فَأَصْبَحَتْ
زُورَاءٌ تَنْفِرُ عَنْ حِيَاضِ السَّيْلَمِ
وَكَأَنَّمَا تَنْتَأَى بِجَانِبِ دَقِيمَا
الْوَحْشِيِّ مِنْ هَزِجِ الْعَشِيِّ مُوَمِّمِ
هِيَ جَنِيْبٌ كَلَّمَا عَطَفَتْ لَهُ
غَضَبِي أَلْتَفَاعَا بِالْيَدِيْنِ وَبِالْقَمِ ٣٥
بَرَكْتُ عَلَى جَنْبِ الرِّدَاعِ كَأَنَّمَا
بَرَكْتُ عَلَى قَضَبِ أَجَشٍ مُبَيِّضَمِ
وَكَأَنَّ رُبًّا أَوْ كُحَيْمَلًا مُعَقِّدًا
حَشَّ الْوَقُودُ بِهِ جَوَانِبَ فُمُومِ
يَنْبَاعُ مِنْ زِفْرَى غَضُوبِ جَسْرَةٍ
زِيَاةٍ مِثْلِ الْفَنِيْقِ الْمَكْدَمِ
إِنْ تُعْدِيَنِي دُونِي الْفِقْنَاعُ فَإِنِّي
طَبٌّ بِأَخْذِ الْفَارِسِ الْمُسْتَلِيمِ
أَتْنِي عَلَيَّ بِمَا عَلِمْتَ فَإِنِّي
سَمِحٌ مُخَالَفَتِي إِذَا لَمْ أُضْلَمِ ٣٥
وَإِذَا ظَلِمْتُ فَإِنَّ ظَلَمِي بِاسْمٍ
مُرَّ مَذَاقَتُهُ كَطَعْمِ الْعَلَقَمِ
وَلَقَدْ شَرِبْتُ مِنَ الْمُدَامَةِ بَعْدَ مَا
رَكَدَ الْهَوَاجِرُ بِالْمَشُوفِ الْمَعْلَمِ
بِرُجَاجِيَّةٍ صَفْرَاءَ ذَاتِ أُسْرَةٍ
فَإِذَا شَرِبْتُ فَإِنِّي مُسْتَهْلِكٌ
وَإِذَا صَاكُوتٌ فَلَا أُفْقِرُ عَنْ نَدَى
مَالِي وَعِرْضِي وَإِفْرٍ لَمْ يُكَلِّمْ
وَحَلِيلِ غَانِيَةٍ تَرَكْتُ مُجَادِلًا
وَكَمَا عَلِمْتَ شِمَالِي وَتَكْرَمِي ٤٠
سَبَقْتُ يَدَايَ لَهُ بِعَاجِلِ صَرْبَةٍ
تَمُكُو فَرِيصَتُهُ كَشِدْقِي لِأَعْلَمِ
وَرَشَائِشُ نَائِذَةٍ كَلَوْنِ الْعَمْدَمِ

هَلَا سَأَلْتِ الْخَيْلَ يَا أَبْنَةَ مَالِكٍ   ان كُنْتِ جَاهِلَةً بِمَا لَمْ تَعْلَمِي
ان لا أزال على رحالةٍ سابِجٍ   نَهْدِ تَعَاوُرِهِ الْكُمَاةَ مُكَلِّمٍ
٤٥ طَوْرًا يُجَارِدُ لِلطَّعْمَانِ وَتَارَةً   يَأْوِي إِلَى حَصِيدِ الْقِسِيِّ عَرْمَرَمٍ
يُخْبِرُكَ مَنْ شَهِدَ انْوَسَائِعَ أَنْبِي   أَعْمَشَى الْوَعَى وَأَعْفُ عِنْدَ الْمَغْنَمِ
وَمُدَجِّجٍ كَرِهَ الْكُمَاةَ نِزَالَهُ   لا مُمَعِينٍ هَرَبًا وَلَا مُسْتَسْلِمِ
جَادَتْ لَهُ كَفَى بِعَاجِلِ طُعْنَةٍ   بِمُتَنَقِّفِ صَدَقِ الْكُعُوبِ مُقَوِّمِ
فَشَكَّكَتُ بِالرُّمَحِ الْأَصَمِّ ثِيَابَهُ   لَيْسَ الْكَرِيمُ عَلَى الْقَنَا بِمُحَاكِمِ
٥٠ فَتَرَكْتُهُ جَزَرَ السَّبَاعِ يَبْتَشُّشْنَهُ   يَقْضَمَنَّ حُسْنَ بَنَانِهِ وَالْمِعْصَمِ
وَمَشَّكَ سَابِغَةَ هَتَكْتُ فُرُوجِهَا   بِالسَّيْفِ عَنْ حَامِي الْحَقِيقَةِ مُعَلِّمِ
رَبْدٍ يَدَاهُ بِالْقِدَاحِ إِذَا شَتَا   هَتَاكَ غَايَاتِ التِّجَارِ مَلْدُومِ
لَمَّا رَأَيْتِي قَدْ نَزَلْتُ أُرِيدُهُ   أَبْدَى نَوَاجِدَهُ بِغَيْرِ تَبَسُّمِ
عَهْدِي بِهِ مَدَّ النَّهَارِ كَأَنَّمَا   خُصِبَ الْبَنَانُ وَرَأْسُهُ بِالْعِظْلِمِ
٥٥ فَطَعَنْتُهُ بِالرُّمَحِ ثُمَّ عَلَوْتُهُ   بِمُهَنْدِ صَافِي الْكَدِيدَةِ مِخْدَمِ
بَطَّلُ كَانَ ثِيَابَهُ فِي سَرْحَةٍ   نَحْدَى نِعْمَالِ السَّبْتِ لَيْسَ بِنَوَامِ
يَا شَاةَ مَا قَنَصِ نَمْنُ حَلَّتْ لَهُ   حَرَمَتْ عَلَيَّ وَلَيْتَتْهَا لَمْ تَحْرَمِ
فَبَعَثْتُ جَارِيَتِي فَقُلْتُ لَهَا أَذْهَبِي   فَتَجَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِي وَأَعْلَمِي
قُلْتُ رَأَيْتُ مَنْ الْأَعْدَى غِرَّةً   وَالشَّاةُ مُمَكِّنَةٌ لِمَنْ هُوَ مُرْتَمِ
٦. وَكَأَنَّمَا أَلْتَفَتْتُ بِجِيدِ جَدَايَةِ   رَشَاءٍ مِنَ الْغِزْلَانِ حُرِّ أَرْثَمِ

نَبِئْتُ عَمْرًا غَيْرَ شَاكِرٍ نِعْمَتِي   وَالْكَفْرُ مَحْبَثَةٌ لِنَفْسِ الْمُنْعِمِ
 وَلَقَدْ حَفِظْتُ وَصَاةَ عَمَى بِالضَّحَى   إِذْ تَقَلَّصُ الشَّفَتَانِ عَنْ وَصَحِ الْقَمِ
 فِي حَوْمَةِ الْحَرْبِ آتِي لَا تَشْتَكِي   عَمْرَاتِهَا الْأَبْطَالُ غَيْرَ تَعْمُغِ
 إِذْ يَتَّقُونَ بِي الْأَسِنَّةَ لِمَ أُخِمَ   عَنِهَا وَلَكِنِّي تَضَيِّقُ مُقَدَّمِي
 لِمَا رَأَيْتُ الْقَوْمَ أَقْبَلَ جَمْعُهُمْ   يَتَذَمَّرُونَ كَرَرْتُ غَيْرَ مُذَمَّمِ ٦٥
 يَدْعُونَ عَنَتَرَ وَالرِّمَاحُ كَأَنَّهَا   أَشْطَانُ بِئْرٍ فِي لَبَانِ الْأَدَمِ
 مَا زِلْتُ أَرْمِيهِمْ بِنُغْرَةٍ نَحْرِهِ   وَلَبَانِهِ حَتَّى تَسْرِبَلُ بِالذَّمِ
 فَازَرَّ مِنْ وَقَعِ الْقَنَا بِلَبَانِهِ   وَشَكَأَ إِنِّي بَعْبْرَةٌ وَتَحْمُحُمِ
 لَوْ كَانَ يَدْرِي مَا الْمُحَاوَرَةُ اشْتَكَى   وَلَكَانَ لَوْ عَلِمَ الْكَلَامُ مَكَلِمِي
 وَلَقَدْ شَفَى نَفْسِي وَأَذْعَبَ سَقَمَهَا   قَيْلُ الْقَوَارِسِ وَيَسَّكَ عَنَتَرَ أَقْدَمِ ٧٠
 وَالْخَيْلُ تَفْتَنُكُمْ الْخَبَارَ عَوَابِسًا   مِنْ بَيْنِ شَيْطَمَةٍ وَأَجْرَدِ شَيْطَمِ
 ذُلُّ رِكَابِي حَيْثُ شِئْتُ مُشَابِعِي   لُبِّي وَأَحْفِزُهُ بِأَمْرٍ مُبْرَمِ
 وَلَقَدْ خَشِيتُ بَأْنَ أَمُوتَ وَلَمْ تَكُنْ   لِلْحَرْبِ دَائِرَةٌ عَلَيَّ أَبْمَى صَمَّضَمِ
 أَلْشَاتِمَى عِرْضِي وَلَمْ أَشْتَمِهُمَا   وَالنَّادِرَيْنِ إِذَا نَمَّ أُنْقِيَمَا دَمِي
 إِنْ يَفْعَلَا فَلَقَدْ تَرَكْتُ أَبَاهُمَا   جَزَرَ السَّبَاعِ وَكُلِّ نَسْرِ قَشَعَمِ ٧٥

المعلقة السابعة وهى للحارث بن حلزة البشكري

الخفيف

آذَنْتَنَا بِبَيِّنِهَا أَسْمَاءُ رَبِّ نَارٍ يُمَلُّ مِنْهُ التَّوَاءُ
 بَعْدَ عَهْدٍ لَنَا بِرُفَّةٍ شَمَّا ۞ فَأَذَّنَى دِيَارِهَا الْخَلْصَاءُ
 فَالْمُحَيِّمَاءُ فَالصِّفَاحُ فَأَعْنَا نِي فِتْنَانِي فَعَاذِبُ فَالْوَفَاءُ
 فَرِيضُ الْقَطَا فَأَوْدِيَةُ الشُّرِّ بُبٍ فَالْشُعْبَتَانِ فَالْأَبْلَاءُ
 ٥ لَا أَرَى مَنْ عَاهَدْتُ فِيهَا فَأَبْكِي السُّيُومَ دَلَّهَا وَمَا يُكْحِرُ الْبُكَاءُ
 وَبَعَيْنَيْكَ أَوْقَدْتُ هِنْدُ النَّارِ رَأْسِيلاً تُنَلَوِي بِهَا الْعَلِيَاءُ
 فَتَنْوَرْتُ نَارَهَا مِنْ بَعِيدٍ بِخَزَائِي هَيْسَهَاتٍ مِنْكَ الْبِصْلَاءُ
 أَوْقَدْتَهَا بَيْنَ الْعَقِيفِ فَشَخَّصَيْتِي بَعْدِي كَمَا يَلُوحُ الضَّيَاءُ
 غَيْرَ أَنِّي قَدْ اسْتَعِينُ عَلَى الْهَمِّ إِذَا خَفَّ بِالتَّوَيِّ النَّجَاءُ
 ١٠ ابْرَزَفُوفٍ كَأَنَّهَا هِقْلَةٌ أُمُّ رَيْثَالٍ دَوَيْبَةٌ سَقْفَاءُ
 انْسَنَتْ نَبَأَةً وَأَفْرَعَهَا الْقُنَاصُ عَصْرًا وَقَدْ دَنَا الْأَمْسَاءُ
 فَتَرَى خَلْقَهَا مِنَ الرَّجْعِ وَالْوَقْعِ مَمْنِينًا كَأَنَّهُ أَهْبَاءُ
 وَطِرَاقًا مِنْ خَلْفِهِنَّ طِرَاقٌ سَاقِطَاتُ الْوَتِّ بِهَا الصَّخْرَاءُ
 أَتَلَّهِي بِهَا الْهَوَاجِرُ إِذْ كُئِلُ أَبْنِي هَمِّ بَلِيَّةٍ عَمِيَاءُ
 ١٥ وَأَتَانَا مِنَ الْحَوَادِثِ وَالْأَنْبَاءِ خَطْبٌ نُعْنَى بِهِ وَنُسَاءُ
 أَنَّ إِخْوَانَنَا الْأَرَاقِمَ يَغْلَوْنَ عَلَيْنَا فِي قَبِيلِهِمْ إِخْفَاءُ

يَخْطُونَ الْبَرَى مَتَا بَدَى الدَّنْبِ وَلَا يَنْفَعُ الْخَلَى الْخَلَاءُ
زَعَمُوا أَنَّ كُلَّ مَنْ صَرَبَ الْعَيْسَرَ مَوَالٍ لَنَا وَأَنَا الْوَلَاءُ
أَجْمَعُوا أَمْرَهُمْ عِشَاءً فَلَمَّا أَصْبَحُوا أَصْبَحَتْ لَهُمْ ضَوْضَاءُ
من مُنَادٍ وَمِنْ مُجِيبٍ وَمِنْ تَصْهِالٍ خَيْبِلٍ خِلَالَ ذَاكَ انْزِعَاءُ ٢٤
أَيْهَا النَّاطِفُ الْمَرْقُشُ عِنَّا عِنْدَ عَمْرٍو وَهَلْ لَذَاكَ بَقَاءُ
لَا تَخْلُنَا عَلَي غِرَاتِكَ إِنَّا قَبْلَ مَا قَدَ وَشَى بِنَا الْأَعْدَاءُ
فَبَقِينَا عَلَى الشَّنَاءَةِ تَنْمِينَا حُصُونٍ وَعِزَّةٍ فَعَسَاءُ
قَبْلَ مَا الْيَوْمُ بَيَّضَتْ بَعْيُونِ النَّاسِ فِيهَا تَغْيِظٌ وَإِبَاءُ
فَكَأَنَّ الْمَنُونَ تَرْدَى بِنَا أُرَّ عَنْ جَوْنَا يَنْجَابُ عَنْهُ الْعَمَاءُ ٢٥
مُكْفَهَرًا عَلَي الْخَوَادِثِ لَا تَرُّ نَوَهُ لِلدَّعْرِ مُؤَيِّدٌ صَمَاءُ
أَرْمَى بِمِثْلِهِ جَاءَتِ الْخَيْلُ وَنَابَى لِحَصْمِهَا الْإِجْلَاءُ
مَلِكٌ مُقْسِطٌ وَأَفْضَلُ مَنْ يَمْشَى وَمِنْ دُونِ مَا لَدَيْهِ الثَّنَاءُ
أَيْمًا حُطْبَةً أَرَدْتُمْ فَاذَوْ هَا إِلَيْنَا تَسْعَى بِهَا الْأُمْلَاءُ
إِنْ نَبَشْتُمْ مَا بَيْنَ مِلْحَةِ فَالِصَا قَبِ فِيهِ الْأَمْوَاتُ وَالْأَحْيَاءُ ٣٠
أَوْ نَقَشْتُمْ فَالنَّقْشُ يَجَشَّمُهُ النَّاسُ وَفِيهِهِ الْأَسْقَامُ وَالْأَبْرَاءُ
أَوْ سَكْتُمْ عِنَّا فَكُنَّا كَمَنْ أَعْمَصَ عَيْنًا فِي جَفْنِهَا الْأَقْدَاءُ
أَوْ مَنَعْتُمْ مَا تُسْأَلُونَ فَمَنْ حَادَّتْكُمْ نَهَ عَلَيْنَا الْعَلَاءُ
هَلْ عَلِمْتُمْ أَيَّامَ يَنْتَهِبُ النَّاسُ غَوَارًا لِكُلِّ حَيِّ عَوَاءُ

٣٥ إِذْ رَفَعْنَا الْجِبَالَ مِنْ سَعْفِ الْبَحْرَيْنِ سَيِّرًا حَتَّى تَهَاوَا الْحِيسَاءُ
 ثُمَّ مَلْنَا عَلَى تَمِيمٍ فَأَحْرَمْنَا وَفِينَا بَنَاتُ مَرِّ إِمَاءٍ
 لَا يُقِيمُ الْعَزِيمُ بِالْبَلَدِ السَّهْلِ وَلَا يَنْفَعُ الدَّلِيلُ النِّجَاءُ
 لَيْسَ يُنْجِي أَلْدَى يُؤْتِلُ مِنَّا رَأْسَ طُيُودٍ وَحَرَّةَ رَجُلَاءِ
 مَلِكٍ أَضْرَعَ الْبَرِيَّةَ لَا يُوْ جَدٌ فِيهَا لَهَا لَدَيْهِ كِفَاءُ
 ٤. كَتَبْنَا لِيَفِ قَبُومِنَا إِنْ غَزَا الْمُنْدِرُ هَلْ نَاحُنُ لِأَبْنِ هِنْدٍ رِعَاءُ
 مَا أَصَابُوا مِنْ تَغْلَبِيٍّ فَمَطَلُوا لَنْ عَلَيْهِ إِذَا أُصِيبَ الْعَفَاءُ
 إِنْ أَحَلَّ الْعَلِيَاءُ فَبَّةَ مَيْسُونَ فَادْنَى دِيَارِهَا الْعَوُصَاءُ
 فَتَأَوَّتْ لَهُ قَرَابِيبَةٌ مِنْ كُذِّلِ حَيٍّ كَانَتْهُمْ أَلْقَاءُ
 فَهَدَا عَمُ بِالْأَسْوَدِيِّينَ وَأَمْرُ اللَّهِ بَلَغَ تَشْفَى بِهِ الْأَشْقِيَاءُ
 ٤٥ إِنْ تَمَنُّوْهُمْ غُرُورًا فَسَاقَتْهُمْ إِلَيْكُمْ أُمْنِيَّةٌ أَشْرَاءُ
 لَمْ يَغُرُّوْكُمْ غُرُورًا وَلَكِنْ يَرْفَعُ الْأَلَّ شَاخِصَهُمْ وَالصَّحَاءُ
 أَيُّهَا النِّسَاطُفُ الْمُبَلِّغُ عَنَّا عِنْدَ عَمْرٍو وَهَلْ لِسَدَاكِ أَنْتِهَاءُ
 مَنْ لِنَا عِنْدَهُ مِنَ الْخَيْرِ آيَا تِ ثَلَاثٌ فِي كُتُبِهِنَّ الْقَضَاءُ
 آيَةٌ شَارِقِ الشَّقِيْقَةِ إِنْ جَاءُوا جَمِيْعًا لِكُلِّ حَيٍّ لِيَوَاءُ
 ٥. حَوْلَ قَيْسٍ مُسْتَلْتَمِيْمِينَ بِكَبْشٍ قَرِطِيٍّ كَأَنَّهُ عَابِلَاءُ
 وَصَنِيْعَتِ مِنَ الْعَوَاتِكِ لَا تَنْهَاهَا إِلَّا مُبَيِّصَةٌ رَعْلَاءُ
 فَزِدْنَاهُمْ بَطْعِينَ كَمَا بَخَّرُجٌ مِنْ حُرْبَةِ السَّمَزَانِ الْمَاءُ

وَحَمَلْنَاَهُمْ عَلَى خِزْمٍ تَهْلَا نَ شِلَالًا وَدُمَى الْأَنْسَاءِ
 وَجَمَهُنَّعَامُ بَطْعِينَ كَمَا تَنْهَزُ فِي جَمَةِ الطَّلُوقِ ائِدْلَاءِ
 وَقَعَلْنَا بِهِمْ كَمَا عَلِمَ ائَلَسُهُ وَمَا إِنْ لَلِحَائِنِينَ دِمَاءِ ٥٥
 ثُمَّ حُجِّرًا أَعْنَى أَبْنِ ائَمِّ قَطَامٍ وَلَسَهُ فَاِرسِيَّةٌ حَضْرَاءِ
 ائَسْدُ فِي ائَلِقَاءِ وَرَدِّ عَمُوسٍ وَرَبِيعٍ إِنْ شَمَّرَتْ غَبْرَاءِ
 وَفَكَكْنَا عُذْلَ ائَمْرِي ائَلْقَيْسِ عَنْهُ بَعْدَ مَا طَالَ حَبْسُهُ وَالعَنَاءِ
 وَمَعَ ائَلْحَبُونِ جَمُونِ آلِ بَنِي ائَلْوِ سِ عَانُوكُ كَأَنِّيَا دَفْوَاءِ
 مَا جَزِعْنَا تَحْتِ ائَلْعَاجِجَةِ إِنْ وَ ائَلْوُ شِلَالًا وَإِ تَلَطَّضَى ائَلصِلَاءِ ٦٠
 وَأَقْدَدْنَاهُ رَبَّ غَسَّانَ بِائَلْمُنْدِرِ كَرَعْنَا وَمَا تُكَالِ ائَلدِمَاءِ
 وَأَتَيْنَاهُمُ بِتِسْعَةِ ائَمْلَا كِ كِرَامٍ ائَسْلَابُهُمْ ائَعْلَاءِ
 وَوَلَدْنَا عَمْرَوَ بِنِ ائَمِّ ائِيَّاسِ مِنْ قَرِيبٍ لَمَّا أَتَانَا ائَلْحِبَاءِ
 مِثْلُهَا تُخْرِجُ ائَلنَصِيحَةَ لَلْقَوْمِ مِ فَلَآةٌ مِنْ دُونِهَا ائَفْسَاءِ
 فَاتُّرَكُوا الطَّبِيحَ وَالتَّعَدَى وَامَّا تَتَعَاشَوْا فِي ائَلتَعَاشَى ائَلدَاءِ ٦٥
 وَأَذْكُرُوا حَلْفَ ذِي ائَلْمَاجِزِ وَمَا فُؤَدِمَ فِيهِ ائَلْعُيُودُ وَالكُفْلَاءِ
 حَذَرَ ائَلجَوْرِ وَالتَّعَدَى وَهَلْ يَنْقُضُ مَا فِي ائَلْمَبَارِقِ ائَلأَشْوَاءِ
 وَأَعْلَمُوا أَنَّنَا وَإِيَّاكُمْ فِيمَا ائَشْتَرَلْنَا يَوْمَ ائَحْتَلَفْنَا سَوَاءِ
 عَنَّا بِاِظْلًا وَظُلْمًا كَمَا يُعْتَرُ عَنْ حُجْرَةِ ائَلرَبِيعِ ائَلظَبَاءِ
 ائَعْلِينَا جُنَاحُ كِنْدَةَ أَنْ يَغُتَمَ غَازِيَهُمْ وَمِنَّا ائَلجَزَاءِ ٧٠

أَمْ عَلَيْنَا جَرَى الْعِبَادِ كَمَا نِيِطَ بِجَاوِزِ الْمُخْتَمَلِ الْأَعْبَاءِ
 لَيْسَ مِنَّا الْمُضْطَرَّبُونَ وَلَا قَيْسٌ وَلَا جَنْدَلٌ وَلَا الْحَدَاءُ
 أَمْ جَنْبَايَا بَنِي عَتِيقٍ فَمَنْ يَغْدِرُ فَيَأْتِيَا مِنْ حِرْبِهِمْ بُرَاءً
 وَتَمَانُونَ مِنْ تَمِيمٍ بِأَيْدِيهِمْ وَمَا حُصِدُوهُنَّ الْقَضَاءُ
 ٧٥ تَرَكَوهُمْ مُتَأَكِّبِينَ وَأَبَا بِنِيهَا يُصَمُّ مِنْهَا الْحَدَاءُ
 أَمْ عَلَيْنَا جَرَى حَنْبِيْفَةَ أَمْ مَا جَمَعَتْ مِنْ مُكَارِبٍ غَبْرَاءُ
 أَمْ عَلَيْنَا جَرَى قُضَاعَةَ أَمْ لَيْسَ عَلَيْنَا فِيهِمَا جَنُودٌ أَنْدَاءُ
 ثُمَّ جَاءُوا يَسْتَرْجِعُونَ فَلِمَ تُرْجَعُ لَهُمْ شَامِتَةٌ وَلَا زَهْرَاءُ
 لَمْ يُحِلُّوا بَنِي رَزَاحٍ بِبَرْقَا ۖ نِطَاحٍ لَهُمْ عَلَيْهِمْ نَعَاءُ
 ٨٠ ثُمَّ فَأْوُوا مِنْهُمْ بِقَاصِمَةِ الظُّهْرِ وَلَا يَبْرُؤُ التَّغْلِيلُ السَّمَاءُ
 ثُمَّ حَيْلٌ مِنْ بَعْدِ ذَاكَ مَعَ الْعَلَّاقِ لَا رَأْفَةَ وَلَا أَبْقَاءُ
 وَهُوَ الرَّبُّ وَالشَّهِيْدُ عَلَى يَوْمِ الْحَسِيَارَيْنِ وَانْبِلَاءِ بِلَاءِ

WÖRTERVERZEICHNIS.

أ

ا (stets mit dem folgenden Worte verbunden). 1) Adverbium der Frage: *num? an? utrum? pas-sim.* أم...أ... *utrum* .... *an?* L. 36. H. 70/71. — 2) Interjection: ah! ach! I. 19. 70. ferner in *ألا*, s. d.

أبد — V *تأبَدَ* es ist verödet, L. 1.

أوابِدُ, *pl.* zu *أبَدَة*, wilde Tiere, I. 52.

أبِلَاءُ *n. pr.* eines Brunnens, H. 4.

أبِيَامُ L. 60 s. u. *بِهِم*.

أَبٌ *Vater*, *st. c.* أبو, *gen.* أبى z. B.

أبيك An. 7. *أبِنِيَا* Am. 70. *acc.*

أبَاغُمَا z. B. *أبَا عِنْدَ* Am. 23.

أبَا An. 75. und in dem Ausruf لا

أبَا لك du hast keinen Vater! Z.

47. — *pl.* آبَاءَ z. B. آبَاءُ Am. 81.

أَبَاوَهُمْ L. 81.

أَبَى 1) verweigern, nicht wollen;

أَبَى أَبِينَا أَنْ wir verweigerten es, (den Schimpf auf uns zu nehmen). Am.

101. — 2) schwierig sein; وَتَأَبَى

لِخَصْمِهَا الْأَجْلَاءِ indem es für ihren Gegner schwierig ist, (sie) vom Platz zu vertreiben, H. 27.

أَبَاءُ statt أَبَا Ausdauer, H. 24.

أَتَقَى s. u. وَتَقَى.

أَتَى kommen; وَأَتَانَا er ist zu uns gekommen, H. 15. يَا تَكَ T. 74.

تَأْتِنِي T. 47. Mit بِ bringen;

أَتَيْتَ بِمَوِيدٍ du hast Unheil angerichtet, T. 90. وَأَتَيْنَاغُمُ بِنِسْعَةٍ

أَمْلَاكٌ wir brachten ihnen neun Fürsten, H. 62. وَيَأْتِيكَ بِالْأَخْبَارِ er wird dir die Kunden bringen, T. 103/4.

III übereinstimmen; بِمَا لَا يُوَاتِبُهُمْ weil er nicht mit ihnen übereinstimmte, Z. 34.

أَثَّ أُثْبِتُ üppig (vom Haar) I. 35.

أَثْرٌ أَثْرَيْنَا Spur; أَثْرَيْنَا I. 28. — *pl.*

أَثَارٌ عَلَى آثَارِنَا بِيضٌ حِسَانٌ; أَثَارٌ wir hinterlassen, wenn wir fallen sollten, weisse, schöne (Weiber),

Am. 82.

أَثْلٌ Tamariske, *tamarix orient.* L. 15.

أَثْمٌ مَأْتَمٌ Vergehen, Unbill, مَأْتَمٌ

statt مَأْتَمٌ Z. 21.

بَأْتَمِدُ Itmid (eine Augensalbe); بَأْتَمِدٌ

statt بَأْتَمِدٌ T. 9.

أَجْدٌ مُوجِدَةٌ الْقَرَى (Kamelin) mit

starkem, kräftigem Rücken, T.

24.

أَجَلٌ — V sich schaaren; تَأَجَّلٌ statt

تَتَأَجَّلُ L. 7.

أَحَدٌ أَحَدٌ einer, Am. 53. — *fem.*

أَحَدَى الْكَلْبَالَى; أَحَدَى eine von den Nächten, Z. 45.

أَخَذَ nehmen, ergreifen; *inf.* أَخَذَ

An. 34. — *part.* الْأَخْذُونَ Am.

97. أَخَذْنَ عَلَيَّ بُعُولَتَيْنِ عَهْدًا

(die Weiber) haben mit ihren Männern einen Vertrag geschlossen, Am. 83.

VIII أَتَّخَذُوا sie haben sich genommen, Am. 85.

أَخْرَى أَخْرَى anderer; *fem.* أَخْرَى

Am. 7.

II يُوَخَّرُ es wird aufgeschoben,

Z. 28.

أَخٌ, *st. c.* أَخُو *gen.* أَخَى, Bruder;

أَخَى تَقَّةً (Schwert), auf das man

vertrauen kann, T. 86. — *pl.*

أَخْوَانٌ; أَخْوَانًا, H. 16.

أَمٌّ *fem.* أَمَاءٌ gelblich weisse (Ka-

melin), Am. 14.

فَادُوها II hingelassen lassen; أَدَى

أَيْنَا so unterbreitet uns die Angelegenheit, H. 29.

أَدٌ als, nachdem, da; An. 64. H.

35. 40. 42. 45. 49. 60. wenn, wann; H. 14. da, weil; An. 13. 44. I. 33.
- اذا wenn, wann, so oft als, *passim*; اذا ما wenn auch, L. 23. اذا ما jedesmal wenn, so oft als, *passim*.
- اَذُنْ — IV اَذْتَنَّا بِيَمِينِهَا sie hat uns von ihrem Scheiden benachrichtigt, H. 1.
- اَرَجْوَانٌ Purpur, Am. 44.
- اَرْضٌ Erde, I. 60. T. 37. Land, Gebiet, An. 6.
- اَرَطٌ — اَرَطٌ ذُو اَرَطٌ *n. pr.* eines Thales, Am. 69.
- اَرَامٌ — اَرَامٌ Wegsteine, *pl.* zu اَرَامٌ. اَرَامِي abgestammt von *Iram*, nach der Tradition der Stammvater der Aditen, H. 27.
- اَرَانٌ — اَرَانٌ Bahre, T. 12.
- اِسْحَلٌ Ishil-holz, I. 39. s. Comm.
- اَسَدٌ Löwe, Z. 38. H. 57.
- اَسْرَى — اَسْرَى Gefangene, Am. 84. *pl.* zu اَسِيرٌ.
- اَسَارِيْعٌ weisse rotköpfige Raupen, I. 39. *pl.* zu اَسْرُوْحٌ.
- اَسَلٌ — اَسَلٌ glatte lange *sc.* Wange, I. 7.
- اَسْمَلٌ *n. pr.* eines Berges, I. 7.
- اَسْمَاءٌ — اَسْمَاءٌ *n. pr.* der Geliebten des Hârit, H. 1.
- اَسَى — اَسَى *inf.* zu اَسَى betrübt sein; لَا تَهْلِكِ اَسَى geh nicht zu Grund vor Betrübnis! I. 5. T. 2.
- اَسْرَاءٌ — اَسْرَاءٌ ausgelassener, übermütiger Wunsch, H. 45.
- اَصْلٌ — اَصْلٌ Wurzel, L. 41.
- اَصِيْلًا am Abend, H. 6. *pl.* اَصِيْلًا abends, Am. 21.
- اَطْرَفَسِيْ *inf.* اَطْرَفَسِيْ biegen, krümmen; اَطْرَفَسِيْ Krümmung von Bogen, T. 21.
- اَضَلٌ — اَضَلٌ Weiche, Dünnung; اَضَلٌ له اَيْطَلًا طَبِيْ (dies Ross) hat zwei Weichen gleich denen einer Gazelle, I. 59.
- اَضْمٌ — اَضْمٌ Burg, I. 76.
- اَقْلٌ — اَقْلٌ *pl.* zu اَقِيْلٌ Kamelfüllen, Z. 25.
- اَكَامٌ — اَكَامٌ Anhöhen, Hügel, *pl.* zu اَكَامٌ

أَكْمٌ^س, L. 26. 53. An. 23. 24.

مَأْكَمَةٌ Hintern, Am. 17.

أَلٌّ zwei scharfgespitzte sc.

Ohren, T. 35.

أَلٌّ aus أ + لا *nonne?* Dient zur

Verstärkung von optativisch ge-
brauchtem Imperativ und Aus-
rufen: أَلَّا أُنْبِغُ verkünde doch!

Z. 26. Am. 100. أَلَّا هَبِي so wach

auf! Am. 1. أَلَّا أَيُّهَا اللَّيْلُ الطَّوِيلُ أَلَّا

o du lange Nacht, weiche doch der Morgenröte, I.

46. أَلَّا أَيُّهَا نَا. T. 56. أَلَّا رَبِّ o wie

manchen! I. 10. 43. أَلَّا لَيْتَنِي

o könnte ich doch! T. 40. أَلَّا لا

أَلَّا لا يَكْجِهَلْنَ أَحَدٌ عَلَيْنَا

wahrlich, nicht soll uns einer verkennen!

Am. 53. أَلَّا لا يَعْلَمُ الْأَقْوَامُ

wirklich, die Lente wissen nicht!

Am. 52.

أَلَّا aus لا إن wenn nicht; وَاللَّا تَكْفُوا

wenn ihr nicht zurücktreibt, T.

92. ausser, T. 9. فَأَيُّ الْمَاجِدِ أَلَّا

فَأَيُّ الْمَاجِدِ أَلَّا

وَلَيْنَا فِدَا was gibt es für einen

Preis, den wir nicht schon er-

erungen? Am. 65. أَلَّا... لا und

أَلَّا... لَمْ nur, H. 51. Am. 20.

أَلَّذِي *pron. rel. welcher*, T. 83. Z.

16. Am. 6.

أَلْفٌ tausend; بِالْأَلْفِ mit tau-

send sc. Rossen, Z. 36.

أَللَّهُ Gott, Allah, I. 27. Z. 27. H.

44. 55.

أَلَّا tert. و VIII aufhören, غَيْرِ

مُوتَلٍ, statt مُوتَلٍ, nicht ablassend,

I. 43.

أَلِّي *praeop. zu, hin zu, passim.* —

أَلِّي أَلِّي bis dass c. *pf.* T. 54. —

أَلِّي أَلِّي يَا بَنِي بَكْرِ الْبِكْمِ heda, ihr

Söhne Bekrs, heda! Am. 73.

أَلِّي IV schwören, I. 18. T. 84.

أَلْمٌ in disjunctiver Frage: oder, z. B.

أَلْمٌ... أَلْمٌ... أَلْمٌ... Am. 10.

und *passim.*

أَلْمٌ Mutter, Am. 56; vielfach bei

Eigennamen (s.d.), wie أَلْمٌ الرَّبَابِ I.

7 und *passim.* — أَلْمٌ سَقَبٌ Mutter

eines jungen Kamels, Am. 19. أَلْمٌ

أمّ Antilopenmutter, T. 33. أمّ
 أمّ رَيْئَالٍ s. u. قَشَعَمَ Z. 37.
 Mutter junger Strausse, II. 10.
 أمّ — أمّ Vorderes, im Gegens. zu
 خَلْفٍ hinteres; أمّ L. 48.
 أمّ Vorsteher, Imām, L. 81.
 أمّ was anbetrifft, (mit قَ des Nach-
 satzes) Am. 49. 50.
 أمّ, aus ما أن, wenn II. 65.
 أمّ befehlen; مَهْمَا تَأْمُرُ الْقَلْبَ was
 du auch dem Herz befehlst, I. 20.
 أمّ Sache, Ding (im weitesten Sinn);
 T. 73. L. 29. II. 44. ما أمّ
 nicht lastet auf mir
 mein Dasein mit Wehmut, T. 99.
 يَعْصِمُ النَّاسَ أَمْرَهُمْ (Leute, die sich
 niederlassen) zu dem Zweck, die
 Nebenmenschen zu schützen, Z.
 45. بَأْمَرٍ مَبْرُومٍ mit festem Entschluss,
 An. 72. أَمْرَهُمْ ihre Habe, II. 19. —
 pl. أمّ Z. 50.
 في اليوم والامس gestriger Tag; في
 heute und gestern, Z. 48.
 أمل V betrachten; متأمل statt

Ort und Gegenstand mei-
 ner Betrachtung, I. 72.
 آمِنْتُ عَيْبُونَ sicher sein; آمِنْتُ
 الكاشحينا sie ist sicher vor den
 Augen der Groller, Am. 13.
 أمانة Zuverlässigkeit, Treue, I. 85.
 آمون zuverlässige (Kamelin), mit si-
 cherm Tritt, T. 12.
 آمين zuverlässig, treu; الأميناء statt
 الأمين Am. 10.
 اماء Magd; — pl. الاماء T. 93. اماء
 statt اماء gefangene Mädchen,
 Selavinnen II. 36.
 أن dass, passim; أن bis dass,
 فَجَعَلْنَا الْقُرْبَى أَنْ تَشْتَمُونَا T. 54.
 wir haben euch schleunigst be-
 wirtet, auf dass ihr uns nicht
 schmähet, Am. 32.
 أن 1) wenn, passim; وأن wenn auch,
 Z. 60. ... أَنْ يَفْعَلَا mögen die
 beiden machen, d. h. mich schmä-
 hen, ich habe ja Genugthuung,
 da ich ihren Vater den Raub-
 tieren vorgeworfen, An. 75. —

2) nicht; مَا لَنْ nicht, H. 55.

I. 27.

$\text{كَيْتَمَا، كَيْتَا}$ *c. acc.* dass, *passim.* لَانَ , s. u. ك und ل .

أَنْ *c. acc.* siehe, gewiss, fürwahr, *passim.* ... وَأَنَا سَوْفَ ganz gewiss (werden uns die Todeslose erreichen) Am. 8

أَنَا ich, T. 78. 83. 94.

أَنْبُوب Reis, dünner Zweig (eigentlich der zwischen zwei Knoten befindliche Teil eines Pflanzstengels), I. 37.

أَنْبِيش s. u. نِيش I. 81.

أَنْتَ du, T. 56.

أَنْدَر (الأندرين $\text{خُمُورَ الْأَنْدَرِينَا}$ — أندر Andariner Weine, Am. 1. s.

Comm.

أَنْسَ — IV أَنْسَتَ sie hat (einen Laut) vernommen, H. 11.

أَنْاس Leute, I. 77. Am. 34. *pl.* zu أَنْسَان .

أَنْيسَهَا familiaris, Genosse; أَنْيسَهَا

ihr (der verlassnen Wohnstätten)

einstiger Bewohner, L. 3. رَزَزَ الْأَنْبِيس dumpfer menschlicher

Laut, L. 47.

أَنْف Nase, T. 37.

أَنْفَ رَوْضَةً أَنْفًا — أَنْفَ ganz neuen Garten, An. 15.

أَنْفَ أَنْيَفَ schön, anmutig, Z. 11.

أَنْمَهَا nur, *dumtaxat*, T. 92. L. 84. An. 10.

أَعْلَ 1) Familie, (im weitern Sinn) Stammesfamilie, An. 4. 9. 11.

Leute, T. 55. L. 17. Bewohner, Z. 33. — 2) würdig; غَيْرَ أَعْلَ

einer, der dessen nicht würdig ist, Z. 55. $\text{فَأَنْعِينِي بِمَا أَنَا أَعْلَ}$

verkünde meinen Tod so wie es mir gebührt! d. h. verkünde,

wenn ich gestorben, meine Verdienste in entsprechender Weise!

T. 94.

أَوْ oder, *sive*; *passim.* $\text{أَوْ أَنَا مُقْتَدِي}$ ich müsste mich denn loskau-

fen, T. 78.

أَبَّ zurückkehren, Am. 72. H. 75.

أَوْسٌ Vater einer arab. Stammesfamilie; بَنَى الْأَوْسَ H. 59.

آلٌ — VIII تَسَانَهُ أَيُّهَاًمَهَا (Laute) welche ihr (der Lautenspielerin) Daumen gut handhabt, L. 60.

آلٌ 1) Familie, Stammesfamilie, آلٌ 2) Dunst; بَنَى الْأَوْسَ H. 59. — 2) Dunst; آلٌ der Morgennebel, H. 46. آلٌ heißer Mittagsdunst, T. 43.

أَوَّلٌ erster, früherer; الْأَوْلَيْنَا statt الْأَوْلَيْنِ der früheren, Am. 60. — fem. أَوْسَى.

أَوْسَمُ تَكُنْ لَمْ + و + أٌ أَوْسَمٌ und weisst du denn nicht? L. 55.

مَأْوَمٌ statt مَأْوَمٍ grossköpfig, hässlich (von der Katze) An 29.

أَوْىَ impf. i. sich hinbegeben, Obdach suchen, L. 76. An. 25. 45. — V zusammenkommen, sich versammeln, H. 43.

آيَةٌ Zeichen, Beweis, H. 49. pl.

آيَاتٌ H. 48.

أَيُّ welcher? أَلْمَجِيدُ welcher

Ruhm? Am. 65. مَشِيَّةٌ Am.

54. 55. أَيُّنَا wer von uns? T. 63.

أَيُّمَا was auch immer; أَيُّمَا حُصْنَةً H. 29.

أَيُّمَا أَيُّنَا أَرْبَعٌ! o أَيُّنَا Behausung! Z.

6. أَيُّهَا النَّاصِفُ o (du) Sprecher!

II. 21. 47. أَيُّهَا أَنْبَلِيلُ I. 46.

mit ذَا: أَيُّهَاذَا اللَّائِمِيُّ o du, der du mich tadelst, T. 56.

أَيُّا bildet mit Suffixen Accusative; وَأَعْلَمُوا أَنَّنَا وَأَيُّادَكُمُ wisst, dass wir und ihr . . ! H. 68.

أَيُّةٌ Glanz; أَيُّةُ الشَّمْسِ Glanz der Sonne, T. 9.

آدٌ — آيَادٌ n. pr. einer Tribus von Ma'add, H. 71.

مَوَيْدٌ Unheil, Missgeschick, T. 90. H. 26.

مَوَيْدٌ gefestigt, stark, T. 21.

أُمُّ أَيُّاسٍ — آسٌ Umm Ijäs, n. pr. einer Frau, H. 63.

أَيُّطَلٌ s. u. أَطَلٌ, I. 59.

أَيُّنٌ wo? أَيُّنٌ L. 17.

أَيُّيَقَانٌ Name einer Waldpflanze, *crucifera silvestris*, L. 6 s. Comm.

ب

ب *praep.* mit dem folgenden Wort verbunden: bei, an, in, mit, durch, *passim*; بما trotzdem, Am. 16. بما لا deshalb weil nicht; Z. 34. — Vielfach in Verbindung mit intransitiven Verben, wodurch nach Vorstellung der arabischen Grammatiker das Verbum transitiv wird. Siehe hiezu den Comm.

بئر Brunnen, An. 66.

بئس Reiseausrüstung, Reise-geld, T. 104.

بئس — V abgeschieden sein; راعب (متبتل st. متبتل) eines von der Welt abgeschiedenen Mönches, I. 40.

بجاء ein gestreifter Mantel, I. 77.

ببحر Meer, I. 44. Am. 102. — الببحرين (nur in dieser Form) *n. pr.* eines Küstenstrichs am persischen Meerbusen, 25—29° n Br. H. 35.

الببحري — الببحري die Perlmuschel, L. 43.

ببخيل geizig sein; فببخيل بقضله على قومه (wenn ein Vortrefflicher) mit seiner Vortrefflichkeit gegen seine Stammesangehörigen geizt, Z. 52.

ببخيل geizig; ببخيل بمانه mit seinem Besitz, T. 64.

بدأ anfangen, den Anfang machen, وان لا يبد بانظلم; بب wenn man ihm nicht zuerst Unrecht thut, so thut er Unrecht, Z. 39.

بدأ Anfang; البدء der erste Hieb, T. 85.

بدر — III zuvorkommen, *c. acc.* T. 57. — VIII اذا ابتدر القوم السلاح اذا wenn der Stamm eilig zu den Waffen gegriffen, T. 87.

بدا — IV zeigen, offenbaren; وتبدي sie enthüllt eine Wange, I. 33. ستبدي لك sie wird dir gewiss offenbaren, T.

103. فلا هوَّ أبداً nicht zeigte dieser sie (die Feindschaft) offen, Z. 35. أبدي نواجذُه er zeigte seine Backenzähne, An. 53.
- بواي die ersten, vorderen der Kamelherde, T. 88. s. Comm. pl. zu بادية.
- جن n. pr. eines Thals; جن النبدية die Dämonen des Badithals, L. 71. s. Comm.
- بذل versehenken, reichlich spenden, c. ل pers. L. 74. Am. 90.
- بر Festland, Am. 102.
- بر Pictät, religiöse Scheu, Am. 42. gerader frommer Sinn, Z. 53.
- بربير Beere des Arákstrauches, T. 7. (أراك) *capparis sodata*, Kaperstrauch).
- وأبرأ IV frei machen; وأبرأ سقميا hat ihre Krankheit geheilt, An. 70.
- أبرأ pl. zu برأ Genesung, Gesundheit, H. 31.
- برجد T. 12. dickes gestreiftes Tuch oder Stoff (womit der Dichter einen ausgetretenen Weg vergleicht).
- فليس ببارح aufhören, ablassen; فليس بارح unaufhörlich, An. 18.
- برد kühlen; يبرد الغليل es kühlt den Durst, H. 80.
- برد buntgestreiftes (Kleid) T. 49.
- ميرد Feile, T. 30.
- بارزين ausziehen in den Kampf, بارزين st. بارزين Am. 85.
- برق Blitz, I. 70.
- برقة harter steiniger Boden; in Ortsnamen ببرقة شمساً H. 2. ببرقة T. 1.
- برقة steiniger schmutziger Boden, H. 79. fem. zu أبرق.
- برك sich auf die Kniee niederlassen (von Kamelen); كأنما بركت على كأمelin) sich auf Rohrgewächs niedergelassen, An. 31.
- برك coll. kauernde, lagernde Kamelme, T. 88. 92.
- برم — IV (ein Seil) fest zusammendrehen (aus mehreren Fäden);

übertr. **أَبْرَامَهَا** Festigung eines Vorhabens, Planes, L. 29.

مَبْرَمٌ fest- (aus mehreren Fäden) gedrehtes Seil; übertr. stark Z. 17.

s. auch **سَاكِبِيلٌ**. — **بَمْرٌ مَبْرَمٌ** (st. **مَبْرَمٌ**) mit festem Entschluss, An. 72.

بَرَا **الْمُبْرِينِ** — **بَرَا** **الْمُبْرِينِ** *pl.* zu **بُرَّةٌ** Knöchel-, Wadenspange, T. 62.

تَبَرَّى sich entgegenstellen; **تَبَرَّى لَأَعْرَ** indem sie sich einem schwachbehaarten (Strauss) entgegenstellt, T. 13. — III **تُبَارَى عِنْدَنَا** (die Kamelin) sucht es den edlen ihrer Rasse gleich zu thun, T. 14. — VII entgegenkommen, willfahren *c. l. pers.* T. 51.

تَبَرَّى frei; **الْبَرَّى** der frei von Sünde ist, H. 17. *pl.* **بَرَاءٌ** H. 73.

الْبَرِيَّةُ die Creatur, Menschheit, H. 39.

بَزَلٌ — V gespalten sein; **تَبَزَّلَ مَا** zerrissen **بَيْنَ الْعَشِيرَةِ بِالسِّدَمِ** waren durch Blutthat die guten Beziehungen innerhalb der Tribus, Z. 18.

بَسَلٌ — **بَاسِلٌ** heftig, An. 36.

وَتَبَسَّمُ عَنِ الْمَيِّ sie lächelt mit schwarzlippigem (Mund), T. 8. — V freundlich lächeln; *inf.* **تَبَسَّمُ** st. **تَبَسَّمُ** An. 53.

بَصْرٌ — V blicken, schauen; **تَبَصَّرَ** Z. 7.

بَضَّةٌ الْمُتَجَرِّدِ **بَضٌ** zart, weichhäutig; zart an der entblösten Körperstelle, T. 50.

بَطُوٌ langsam sein. — II verzögern, langsam machen, L. 89.

بَطِيٌّ عَنِ الْجَلِيِّ **بَطِيٌّ** langsam; langsam bei schwieriger Verrichtung, T. 96.

أَبْطَحٌ — **أَبْطَحٌ** breiter kiesreicher Hügel, Am. 93. 94.

وَتَبَطَّشُ mächtig zugreifen; Am. 103.

بَطَلٌ Held, Recke, An. 56. — *pl.* **أَبْطَلٌ** Am. 37. 77. An. 63.

بَاطِلٌ eitel, nichtig, H. 69. **بَاطِلُهَا** ihr eitles Verlangen, unberechtigtes Ansinnen, L. 72.

بَطَانَةٌ Musse, T. 64.

بَضْنٌ Bauch, حَبْتٌ Bauch, Gesenke einer weiten Niederung, I. 29.

بِضَانَةٌ Futter, Unterfutter; بِضَانَةٌ Unterfutter für ein scharfes Schwert T. 84. (Der Dichter meint damit die *Hüfte*, an der das Schwert sitzt).

أَلْقَى ... بَعَاعَةٌ Hausrat; بَعَاعٌ — بَعٌ (die Wolke) warf ihren Inhalt aus, I. 79.

بَعَثَ *impf. a* senden, An. 58. verursachen, Z. 30.

بَعُدَ fern, weit weg sein, T. 69. — IV entfernen; وَلَا تُبْعِدِينِي entferne mich nicht! I. 15.

بَعْدَ nach, Z. 63. L. 23. Am. 39.

An. 1. II. 2. seit, L. 3. بَعْدَ übermorgen, Am. 12. بعد

بَعْدَ nach dem Weggang der Umm el-Haitam. — مِّنْ بَعْدِ

c. gen. nach, Z. 4. II. 81. — بَعْدَ

nachdem, Z. 19. An. 37. II.

58. بَعْدَ مَا مُتَأَمَّلٍ fern von dem

Ort meiner Betrachtung, meines Ausblicks I. 72. s. Comm.

بَعِيدٌ fern, entfernt, von etw. مِنْهُ,

Z. 21. — مِنْ بَعِيدٍ von fern. II.

7. وَخَدِ الرَّجُلِ بَعِيدَةٌ wörtlich: (eine Kamelin) weit beim Aufsetzen des Hinterfusses, d. h. eine Kamelin, die grosse Schritte nimmt, T. 24.

بَعْرٌ Mist, Excrement, I. 3.

بَعِيرٌ Kamel (männliches), I. 14. T. 54.

بَعْضٌ Teil einer Sache, ein, etwas, I. 19. L. 56.

بُعُودَةٌ pl. zu بَعْدٌ Gatte, Am. 83. 88.

بَعْلَبَكٌ *n. pr.* eines Ortes in Syrien (Βελίπεδος); بِبَعْلَبَكٍ (st. ببعلبك) Am. 7.

بَعْمٌ — بِبَعْمِيَا ihr (der Antilope) Lockrufen nach (لِ) dem Jungen, L. 37.

وَأَنْ تَبْعِنِي بَعِيٌ suchen, wünschen; wenn du mich suchst, T. 46. —

Unbillig, gewalthätig sein; عَلَيْنَا

بَعِيٌّ seine Gewaltthätigkeit gegen uns, T. 91.

بَقِيَ bleiben, übrig bleiben, Z. 62.

H. 23. *inf.* بَقَاءً: بَقَاءً وَعَلَّ نَدَاكَ بَقَاءً

soll dies (diese Verläumdung)

Bestand haben? H. 21. — IV

übriglassen, sparen, Am. 1. schon-

en, *inf.* أَبْقَاءً (st. أَبْقَاءً) Scho-

nung, H. 81.

بَاقٍ bleibend, übrig bleibend; وَصِرْمَهُ

es bleibt (dir) jederzeit vor-

behalten mit ihm zu brechen,

L. 21. كِبَابِي أَوْشَمٍ wie das Ueber-

bleibsel der Tätowirung, T. 1.

تَرَكَنَ بَقِيَّةً مِنْهَا Rest; بَقِيَّةً

vielen Reisen) haben zurückge-

lassen einen Rest von ihr (der

Kamelin), d. h. sie haben sie

heruntergebracht, L. 22.

بَكَرٍ zu früher Dämmerstunde sein in

irgend einer Thätigkeit. Mit fol-

gendem Hålsatz wie: بَكَرَتْ تَرْتَلُ es

glitten ab (ihre Zweihufe von dem

feuchten Boden) Lab. 44 bleibt

es wie كَانٍ s. Gramm. gewöhnlich

unübersetzt. بَكَرْنَ بَكُورًا in früher

Dämmerzeit waren sie aufge-

standen, Z. 10. — III in früher

Dämmerzeit kommen *c. acc.* بِأَكْرَتْ

بَأَكْرَتْ > جِئْتِمَا الدَّجَانِجَ ich kam mit

meinem Bedürfnis nach Wein

dem Krähen des Hahns zuvor, d. h.

hatte schon Durst, ehe der Hahn

krähte, L. 61. — IV zu früher

Dämmerzeit aufbrechen, L. 11.

بَكْرٍ junge (doch schon ausgewach-

sene) Kamelin, Am. 14. — (بَنَى)

جُشَمَ بِنِ بَكْرٍ eine arabische Stam-

mesfamilie, Am. 51. 60. 73. 87.

بَكْرِي *n. rel.*, vom Stamm Bekr.

بَكْرٍ 1) junge Kuh, I. 32. — 2) re-

genreiche Wolke, An. 16.

بَكَى *impf. i.* weinen, I. 17. H. 5.

inf. أَبْكَاً H. 5.

بَلٌ nein, L. 57. 83. بَلٌ مَا aber

wozu denn? L. 16.

بَلٌ 1) befeuchten, I. 9. — 2) sich

bemächtigen; بَلَمْتُ بِقَائِمِهِ (meine

Hand) had sich des Schwertgriffs

bemächtigt, T. 87. — VII: وَأَبْتَلَّ

- زَبَدٌ war feucht von Schaum,
 L. 68.
- بلد — V sich albern, stumpfsinnig
 erweisen, T. 42.
- بَلَدٌ Gegend, H. 37.
- بَلَغَ erreichen, Am. 104. — II hin-
 terbringen; الْمَمْلُوحُ عِنْدَ عَمْرٍو
 der uns bei 'Amr verläumdet, H.
 47. — IV hingelangen lassen;
 عَدَلْتُ نَبْلَعَمِي دَارِعَا
 denn zu ihrer Wohnstätte bring-
 en? An. 22. أَبْلَغُ بَنِي الطَّمَّاحِ عَمَّا
 bring den Benú Tammáh Kunde
 von uns! Am. 100. أَبْلَغِ الْأَخْلَافَ
 überbring den Ver-
 bündeten Botschaft von mir! Z. 26.
- بَلَغَ in أَمْرٍ اَللَّهِ بَلَغَ die Sache Got-
 tes gelangt an's Ziel, H. 44.
- بَلَدٌ ein marmorähnlicher Stein,
 Am. 18.
- قَدْ بَلِينَا abgenutzt sein; *pass.* بَلِينَا
 wir sind schon abgebraucht, Am.
 80. — IV abnutzen, L. 46. —
 VIII prüfen, versuchen, I. 44.
- إِذَا أَتَيْنَا i. S. v. wenn wir an-
 gegriffen werden, Am. 95.
- بَلَاءٌ *inf.* Prüfung; وَالْبَلَاءُ بَلَاءٌ (*st.* بَلَاءٌ)
 es war eine harte Prüfung, H. 82.
- بَلِيَّةٌ Kamelin, die nach heidnischer
 Sitte an das Grab ihres Herrn
 gebunden ward, bis sie verhun-
 gerte, L. 76. H. 14.
- بَنَانٌ — بَنَى Fingerspitzen, An. 50. 54
 (!نَبْنَانٌ statt البنان).
- بَنَائِفٌ — بَنَيْفٌ *pl.* zu بَنَيْفَةٌ Zipfel,
 T. 28.
- بَنَى bauen, aufbauen, Z. 16. L. 86.
 Am. 94.
- ابْنٌ Sohn; *st. c.* ابْنٌ *dual.* ابْنَانِ,
 بَنُونَ *pl.* ابْنَتِي, ابْنَا *st. c.* ابْنَتَيْنِ,
 بَنِي, *passim.* بَنِي, *st. c.* بَنُو,
c. suff. بَنِيهِمْ عَنِ بَنِينَا Am. 48.
- ابْنٌ betrübt, bekümmert, H.
 14. بَنَى غِبْرَاءَ die Armen, T. 55.
s. u. غِبْرَاءَ.
- بَنَاتٌ *pl.* ابْنَةٌ Tochter, An. 6. 43. H. 36.
- بَيِّنَةٌ schön gestaltetes, hübsches
 (Mädchen) T. 61.

بِهِمْ — Antilopenjunge, L. 7. *pl.*
zu بِهِمْ.

أَبْهَامَ Daumen, L. 60.

بَاءٌ — بِئْتُ بِحَقِّهَا — ich erkannte ihr
Recht an, L. 72.

بَابٌ Thor, T. 19. Am. 17.

بَاحٌ — IV öffnen, Am. 61. X als
Gemeingut erachten, Z. 22.

بَارٌ vereitelt werden; وَلَا تَبْرُرْ فِعَالُنِيْمَ
nicht werden schmachvoll aus-
fallen ihre Handlungen, L. 83.

بَوْصِيٌّ ein Schiff, Fahrzeug, T. 29.

بَاعٌ — VII heraustreten (vom
Schweiss), An. 33.

بَاتٌ *impf. i.* zelten, übernachten,
I. 69. L. 40. An. 20. بَاتٌ سَامِرَهَا
(Nacht), die ich durchplaudert
habe, L. 58.

بَيْتٌ Haus, Zelt, I. 61. T. 48. 80.
L. 86. الْبَيْتُ die Ka'ba, Z. 16. —
pl. بُيُوتٌ Z. 37. Am. 28.

بَيْشَةٌ Name eines Thals, L. 15.

بَاعَسٌ — II weiss machen, i. S. v.
blenden ... بَيَّضْتُ بَعْيونَ (unser

Ruhm) hat die Augen unsrer
Neider geblendet, H. 24.

بَيْضٌ Helme, *sing.* بَيْضَةٌ Am. 75.

Zu بَيْضَةٌ An. 27. s. Comm.

بَيْضَةٌ Ei; وَبَيْضَةٌ خَدْرٌ Ei einer Sänfte,
bildlich für Jungfrau, I. 23.

بَيَّاضٌ weisse Farbe, I. 32.

بَيْضَاءٌ *fem.* zu بَيَّضٌ, weiss, I. 31. —

pl. بَيْضٌ Am. 24. 36. بَيْضٌ weisse
(Weiber) Am. 82. vornehme, un-
bescholtene, T. 49.

مُبَيَّضَةٌ weisssglänzend (Schwert),
H. 51.

بَاعٌ kaufen; مَنْ لَمْ تَبِعْ لَهُ einer,
dem du nicht gekauft hast, T.

104. verkaufen, *inf.* يَبِيعُ, T. 53.

بَانَ 1) getrennt sein, T. 28. 2) deut-
lich sein; مَا يَبِينُ كَلَامُهَا deren
Rede nicht verständlich ist, L.

10. حَتَّى يَبِينَا (st. يَبِينُ) bis er
deutlich, sichtbar wird, Am. 40.

بَيْنٌ Trennung, Scheiden, I. 4. Am.
10. H. 1. Zwischenraum; بَيْنِ

الْمَنْسَمِينَ der zwischen den Hufen

des Kamels befindliche Raum, An. 24.

بَيْنَ zwischen, I. 1. 72. H. 8. 30. —

بَيْنَ دِرْعٍ وَمِجْلِدٍ im Alter zwischen Frauen- und Kleinmädchenhemd, I. 41. الْمُقَصَّلِ بَيْنَهُ (Muschel) die weiss und schwarz gestrichelt ist, I. 64. فِعَادَى عِدَاءٍ er erjagte abwechselnd nach einander ein Antilopenmännchen und eine Hindin, I. 66. بَيْنَ بُرْدٍ وَمُجَسَّدٍ (sie trägt ein Kleid), das teils buntgestreift, teils purpurgefärbt ist, T. 49. مَا بَيْنَ الْعَشِيرَةِ die guten Beziehungen innerhalb der Tribus, Z. 18. قَسَمَ بَيْنَنَا er hat unter uns verteilt, L. 84. —

مِنْ بَيْنِ شَيْئَتَيْنِ mitten drin zwischen langen Rossen, An. 71. مِنْ بَيْنِ أَوْ abwechselnd das eine und das andere, I. 67.

ت

تَنْتَجِعُ — IV Zwillinge gebären; تَنْتَجِعُ

فَتَنْتَجِعُ (st. فَتَنْتَجِعُ) so wird sie kalben und Zwillinge werfen, Z. 31.

تَوَامٌ Zwilling, An. 56. *pl.* تَوَامٌ L. 45.

تَبَعَ *impf. a.* folgen, *c. acc.* An. 26. —

IV folgen lassen, T. 14. — VI in fortwährender Folge sein oder etwas thun; كَفَيْدٍ تَتَابَعُ die ununterbrochene Bewegung seiner Hände lässt ihn (den خُدْرُوفٍ s. d.) kreisen, I. 58.

تَبَلٌ Rache, Z. 46.

تَبَالَةٌ Tabāla, *n. pr.* eines Thals, L. 75.

تَنْفَلٌ junger Fuchs, I. 59.

تَجَارٌ — تَجَارٌ Kaufmann; *spec.* Gewürzkrämer, An. 14. Weinhändler, L. 58. und *pl.* تَجَارٌ An. 52.

تَحَاتٌ unter, I. 17. T. 21. 61. H. 60.

وَقَدْ تَرَّ الْوَضِيفُ; تَرَّ abgeschnitten sein; nachdem bereits das Schienbein abgehauen war, T. 90.

تُرَبٌ Staub, T. 5.

تُرَابٌ Erde, humus; مِنْ تُرَابٍ aus Erde, T. 65.

قَرَائِبُ *pl.* zu تَرَبِيبَةً oberer Brustknochen; قَرَائِمِهَا ihre Brustplatte

(ist polirt wie der Spiegel), I. 31.

تَرَكَ *impf. u.* lassen, L. 22. Am. 20.

27. An. 41. 50. 75. H. 65. 75. zurücklassen, An. 16. لَمْ يَتَرَكَ nicht

liess er stehen (einen Baumstamm), I. 76. التَّارِكُونَ diejenigen, welche von etwas ablassen,

darauf verzichten, Am. 97.

تَرَكَ أَمَكْنَةً; تَرَكَ einer, der Orte für immer verlässt, L. 56.

تِسْعَةٌ neun. مِنْ تِسْعَةٍ von neun (Söhnen), Am. 20. بِنْتِسْعَةٍ أَمْلَاقٍ mit neun Fürsten, H. 62.

تَغْلَبِي vom Stamm Taglab, H. 41.

تَلَدٌ — تَلَادٌ Erbteil, Z. 25.

مُتَلَدٌ ererbtes Gut; مَتَلَدٌ (st. مَتَلَدٌ)

T. 53 (im Gegens. zu selbst-erworbenem).

تَلَاعٌ unwegsame überschwemmte Gebirgspfade, T. 45. *pl.* zu تَلَاعٌ.

أَنْعَاعٌ langhalsiges (Kamel), T. 29.

تَلَكٌ *fem.* zu تَلَكٌ, jene, diese, L. 36. 53.

تَمَّ vollständig sein; إِذَا تَمَّ als (die Zeit) voll war, Z. 40.

تَمَامٌ *inf.* Vollständigkeit, Unversehrtheit, L. 50.

تَمِيمٌ Tamim, Name eines arabischen Stammes, H. 36. 74.

تَمَائِمٌ Anulete, *pl.* zu تَمِيمٌ, I. 16.

تَاجٌ — II krönen; تَوَجَّوْهُ Am. 26.

تَاجٌ Krone, Am. 26.

تَارَةً — تَارَةً Mal; تَارَةً . . . . . طَوْرًا einmal . . . ein andermal, bald . . . bald, T. 18. An. 45.

تَوَضُّحٌ Tûdih, *n. pr.* eines Orts, I. 2. L. 14.

تَيْمَاءٌ Teimâ, *n. pr.* einer Ortschaft I. 76.

ث

تَبِيرٌ Tabir, *n. pr.* eines Bergs, I. 77.

تَيْمُونٌ — تَيْمُونٌ *pl.* zu تَيْمُونٌ Trupp, Schaar zwischen zehn und vierzig; تَيْبِينَا

(st. تَيْبِينٌ) in kleineren Truppen, Am. 49.

تُدَىٌ Brustballen, Brust, Am. 15.

ثُرَا die Plejaden, I. 25.

ثَرِيّ feuchter Boden, L. 44.

بُغْرَةٌ نَحْرِيّ Brustgrube; ثَغْرَةٌ — ثَغْرٌ (sitzend) an seiner (des Pferdes) Halsgrube und Brust, An. 67.

ثَغْرٌ *pl.* zu ثَغْرٌ ungeschützte Grenzstelle; عَوْرَاتِ الثُّغُورِ die ungeschützten Durchgangspunkte an feindlicher Grenze, L. 65.

ثَغْلٌ — ثَغْلٌ Mehlfänge (das Tuch unter dem Mühlstein, wohin das Mehl fällt), Z. 31. Am. 31.

ثَقَا — ثَقَا *pl.* zu أَثْقَابٍ, Herdsteine, Steine, worauf der Kochkessel gesetzt wird, Z. 5.

ثَقَفٌ — ثَقَفٌ Lanzenbieger, Lanzenrichter, nämlich das Instrument, womit die Lanzenrohre grad gemacht wurden, Am. 58. (Näheres bei Schwarzlose, p. 224/5).

مُتَقَفٌ Lanzenbieger, (bildlich für Feind) Am. 59.

مُتَقَفٌ gradgerichtete (Lanze), An. 48.

مُتَقَلٌّ schwer (vom Reiter), I. 57.

اَتَّالِبُوت at-Talbût, *n. pr.* eines Thals.

ثَلَاثٌ — ثَلَاثٌ, *fem.* ثَلَاثٌ, drei, T. 58.

H. 48. الثَّلَاثَةُ die drei Genossen,

Am. 6. — *num.* الثَّلَاثَةُ die dritte.

تَلَمٌ — V am Rand zerbrochen sein, Z. 5.

الْمُتَلَّمُ el-Muṭallam, *n. pr.* eines Mannes, Z. 42. s. Comm.

الْمُتَتَلَّمُ el-Mutaṭallam, *n. pr.* eines Ortes, Z. 1. An. 4.

ثَمَّ *adv.* dort, T. 26.

ثُمَّ sodann, hierauf, und hierauf, T. Z. 31. 32. 36. H. 36. 56. 78. 80. 81.

ثُمَامٌ eine Grasart (verwendet zum Dichten der Zeltritzen), L. 11.

ثَمَانِينَ — ثَمَانُونَ achtzig, H. 74.

ثَمَانِينَ حَوْلًا achtzig Jahre lang, Z. 47.

ثَمِيٌّ — IV preisend; اَتَّنِي عَلَيَّ proise mich! An. 35. — VII sich weg wenden; لَا يَنْتَنِي nicht prallt (das Schwert) ab, T. 86.

فَتْنِيَّ وَفَتْنِيَّ die beiden Enden (des

Seils), T. 68. — *pl.* أَفْنَاءٌ; أَفْنَاءٌ

الْبُشَاحِ die Seiten des Gürtels, I. 25.

فَتْنَاءٌ Lobpreis, H. 28.

أَفْنَانٍ zwei. *fem.* أَفْنَانٍ, An. 12. —

num. الثَّانِيَّةُ die zweite.

فِي مُتْنِيٍّ وَمُتْنِيٍّ geflochten; وَمُتْنِيٍّ وَمُتْنِيٍّ

teils geflochten, teils lose herabhän-

gchend (vom Haar), I. 36.

تَهْلَانٍ Tahlán, *n. pr.* eines Berges,

H. 53.

تَهْمَدٍ in بَبْرِقَةٍ تَهْمَدٍ (st. تَهْمَدٍ) auf

dem kiesigen Boden von Tah-

mad, *n. pr.* eines Ortes, T. 1.

ثِيَابٍ Kleider, Gewänder, I. 21. 26.

Am. 44. An. 56. ثِيَابُهُ i. S. v. sein

Panzerhemd, An. 49. *pl.* zu ثَوْبٍ.

أَفْوَابٍ Kleider, I. 57. *pl.* zu ثَوْبٍ.

أَفْرَنْ — IV aufschrecken, T. 88. أَفْرَنْ

أَفْرَنْ wirbelten Staub auf, I. 56.

أَفْرَنْ Antilopenbock, I. 66.

أَفْرَنْ als Gast einkehren; *inf.* التَّوَاءُ

H. 1.

أَفْرَنْ Gast, H. 9.

ج

جَبَابِرُ — جَبَابِرُ Riesen, Am. 104. *pl.*

zu جَبَابِرٍ.

جَبَلٍ Berg; الْجَبَابِلِيُّ L. 18, nämlich

Aǧa'a und Salmá im Gebiet von

Taj'.

جَبِينٍ Stirn, *spec.* zwischen den

Schläfen; وَالْجَبِينِ (st. وَالْجَبِينِ)

Am. 59.

جَبِيهِ auf die Stirn schlagen, H. 54.

جَبِيهِمْ — مَجَبَّتُمْ Wildlager, Z. 3.

جَبَا — جَبَا Erdhügel, T. 65.

جَبَا — جَبَا zurückbleibend; *pl.*

جَبَا der Nachtrab einer Wild-

herde, I. 65.

جَبَا fluchtgezwungen, Zuflucht su-

ehend; الْمَجَابِرِينَا (st. الْمَجَابِرِينَا)

Am. 26.

جَدَّ *impf. u.* abscheiden, zerreißen,

Am. 66. — IV sich bemühen, L.

69. erneuern, L. 8.

جَدَّ Grossvater; in der Schwurfor-

mel وَجَدَّكَ bei deinem Grossva-

ter! fürwahr! T. 58. 73.

مَجْدَدٌ milchloses (Euter), T. 18.
 جَدَلٌ — جَدِيلٌ Zügel (aus Riemen-
 geflecht), I. 37.
 مَجْدَلٌ zu Boden gestreckt, An. 41.
 جَدَا — VIII um eine Gabe bitten;
part. لَمَجْتَدِينَا, Am. 90.
 جَدَائِيَّةٌ weibliches Gazellenjunge,
 An. 60.
 جَدَّ *impf. u.* abschlagen, abschnei-
 den, Am. 42.
 جَدَّبَ anziehen, zupfen, (z. B. die
 Saiten einer Laute) *inf.* جَدَّبَ
 L. 60.
 جَدَجَ Stamm *spec.* der Palme, I. 76.
 L. 66.
 جَدَمٌ — IV den Trab beschleunigen,
 schneller traben, T. 43.
 جَدَمٌ Wurzel. كَجَدَمِ الْحَوَّصِ gleich
 dem Grund der Cisterne, Z. 5.
 جَدَامٌ Durchschneider, L. 55.
 أَجْدَمٌ jem. mit abgehanener Hand,
 An. 19.
 مَسْجَدَمٌ verstümmelnd, *epith.* des
 Schwerts, An. 55.

جَرَّ *impf. u.* ziehen, I. 28. — jem.
 die Schuld zuschieben; جَرَّ عَلَيْهِمْ
 er bezichtigte sie, Z. 34. مَا جَرَّتْ
 عَلَيْهِمْ رِمَاحِهِمْ دَمَ أَبِي تَهْيَكٍ
 ihre Speere haben ihnen nicht die
 Schuld an dem Blut Ibn Nahík's
 zugeschoben, d. h. die Spearträ-
 ger von damals sind unschuldig
 an dem Blut Ibn Nahík's, Z. 42.
 جَرَى Verbrechen, II. 71. 76.
 جَرَوٌ kühn sein; *inf.* جَرَأْتَنِي عَلَيْهِمْ
 meine Waghalsigkeit ihnen ge-
 genüber, T. 98.
 جَرِيٌّ kühn (Löwe), Z. 39.
 جَرَبٌ — II erproben; *part.* فِي الْكُرُوبِ
 (مَجْرَبِينَ) (st. مَجْرَبِينَ) (mit Män-
 nern) erprobt im Krieg, Am. 47.
 جَرْدَمٌ (Gurdum, *n. pr.* eines Gewäs-
 sers, Z. 7.
 جَرِدٌ — II ausschliesslich bestimmen
 (für einen Zweck); يُجَرِّدُ لِلطَّعَانِ
 (das Pferd) wird für den Lanzen-
 kampf bestimmt, dahin ausge-
 schickt, An. 45.

أَجْرٌ kurzhaarig, *epith.* edler Rosse,
An. 71. *pl.* جَرْدٌ Am. 79. *fem.*

جَرْدٌ (Palme) mit wenig Zweigen, L. 66.

مُكَبَّرٌ gezücktes (Schwert), T. 88.

مُنْكَبَرٌ entblösste Körperstelle, T. 50.

مُنْكَبَرٌ dünn-, kurzbehaartes (Pferd),
I. 52.

تَسَجَّرَمٌ ... — V verstreichen;
حَجَجٌ es sind Jahre verstrichen, L. 3.

مُكَبِّرٌ Sünder, Z. 23.

جَرَامٌ *pl.* zu جَارِمٌ Dattelpflücker,
L. 66.

حِرْنٌ — أَجْرَنَةٌ *pl.* zu حِرْنٌ Unterhals
(beim Kamel), T. 20.

جُرْهُمٌ Gurhum, *n. pr.* einer Tribus,
Z. 16.

جَرَى *impf. i.* 1) fließen, An. 17. —
2) laufen, Z. 25. جَرِينَا (st. جَرِينِ) —
Am. 78.

جَرَى s. u. جَرٌّ H. 71. 76.

جَرَى kühn (Löwe) s. u. جَرْوٌ Z. 39.

جَارِيَةٌ Mädchen, An. 58.

مَاجِرَى Lauf, Richtung des Laufs,
Am. 5.

جَزَأٌ zufrieden sein; جَزَأٌ (das Wild-
eselpaar) hat sich statt des Was-
sers mit Kräutern begnügt, L. 28.

جَزَرَ in جَزَرَ السَّبَّاحِ als Bissen, Fressen
für die wilden Thiere, An. 50. 75.

جَزُورٌ geschlachtetes Kamel, L. 73.

جَزَعٌ überschreiten; جَزَعَتْهُ sie durch-
zogen es (das Thal), Z. 15.

جَزَعٌ *impf. a* ungeduldig und betrübt
sein, H. 60.

جَزَعٌ jemenische Muscheln (weiss-
und schwarz gestreift), I. 64.

أَجْرَاعٌ Thalschluchten, L. 15. *pl.* zu
جَزَعٌ.

جَزِيلٌ — جَزِيلٌ zahlreich; بِالْجَزِيلِ mit
der reichen sc. Liebe, L. 21.

جَزَأٌ vergelten; *inf.* جَزَأٌ Vergel-
tung, H. 70.

جَسَسٌ betasten; *inf.* جَسَسٌ T. 50. — V
auskundschaften, An. 58.

جَسَدٌ — مُجَسَّدٌ purpurgefärbtes
(Kleid), T. 49.

جَسْرَةٌ starke, robuste (Kamelin),

An. 33.

جَسْمٌ Gestalt, Form; *pl.* أَجْسَامٌ L. 73.

جَشْش — أَجْشُ — جَشْش knarrend (vom Schilf)

An. 31.

جَشِمَ *impf. a.* einer Sache eifrig obliegen, *c. acc. r.*, H. 31.

جَشِمَ einer, der eine Aufgabe übernimmt, L. 78.

جَشَمَ (بَنُو) جَشَمِ بَنُ بَكْرِ جَشَمِ Gušam, in

Name eines arabischen Stammes,

Am. 51. 60. 87.

جَعَلَ *impf. a.* legen, setzen, I. 48. وَلَا

تَجْعَلِينِي كَأَمْرِي stelle mich nicht gleich einem Manne... T. 95.

جَعَلْنَ الْقَنَانَ عَنْ يَمِينِ sie lies-

sen den Kanân-berg rechts lie-

gen, Z. 14. مَنْ يَجْعَلِ الْمَعْرُوفَ فِي

مَنْ غَيْرِ أَهْلِهِ wer einem Unwürdigen

Gutes erweist, Z. 55. 51.

جَفْنٌ Augenlid, H. 32.

جَفْنٌ *pl.* zu جَفْنٌ, Schwertscheiden,

Am. 91.

جَلَدٌ — جَلْدٌ *pl.* zu جَلِيدٌ, aus-

gewachsene (Kamele), Am. 69.

جَلَانَةٌ grosse, ausgewachsene (Kamelin), T. 89.

جَلِيٌّ schwierige Verrichtung, T.

74. 96.

جُلْجُلٌ in دَارَةِ جُلْجُلٍ (st. جُلْجُلٍ)

Name eines Ortes, I. 10.

جَلَدٌ — V sich wacker zeigen, T. 2.

جُلُودٌ *pl.* zu جُلْدٌ Haut, Am. 77.

جَلَسَ sitzen. مَجْلِسٌ Festgelage,

T. 44.

كَجَلْمُودٍ صَخْرٍ grosser Fels; كَجَلْمُودٍ

wie ein grosser Felsstein, I. 53.

جَانِبَةٌ Seite (eines Thals oder Flus-

ses); بَانَجَلِبَتَيْنِ an den beiden

Ufern, L. 6.

وَجَلَا السُّيُوفُ عَنْ جَلَا

wieder aufgedeckt haben

die Giessbäche die verwehten

Spuren verlassener Wohnstätten,

L. 8. — IV vom Platz vertrei-

ben, *inf.* الأَجْلَاءُ, H. 27. — VII

weggewischt werden; وَمَا لِي

أَرَى عِنْدَكَ انْعَوَايَةَ تَدَجَلِيٍّ nicht

sehe ich die Verirrung von dir
weichen, I. 27.

جَمَّةٌ in الطَّوْبَى جَمَّةٌ Wassersammel-
stelle, Schöpfstelle des Brunnens,
H. 54.

جَمَامٌ pl. zu جَمٌّ, Wassermengen, Z. 13.

جَمَامٌ — II wirr werden, den Kopf
verlieren, Z. 53.

جَمَامَةٌ Schädelknochen, T. 30. —
pl. جَمَامٌ Am. 37.

جَمَادَى der Doppelmonat Gumâda,
L. 28.

فَلَسْتُ وَدَعْتُهُ نَفَّ مَجْمِدٍ arm; مَجْمِدٍ
(st. مَجْمِدٍ) ich legte ihn (den
Spielgewinnst) in die Hand eines
Armen, T. 102.

جَمَعَ impf. a sammeln, H. 76. — IV
zusammentragen; أَجْمَعُوا أَمْوَالَهُمْ
sie haben ihre Habe zusammen-
gepackt, H. 19.

جَمْعٌ Menge, Schaar, An. 65.

لَجِيرَانِ جَمِيعٌ gesamt, ganz, T. 48. لَجِيرَانِ
الْجَمِيعِ an die versammelten
Nachbarn, L. 74. الْجَمِيعِ die

Menschenschaar, L. 11. — جَمِيعًا
zugleich, zusammen, miteinander
Am. 48. 63. H. 49.

أَجْمَاعٌ geballte Hände, Fäuste, T. 96.
أَجْمَعِينَ (st. أَجْمَعِينَ) gesamt; أَجْمَعُ
alle miteinander, Am. 31. 92.

مَجَامِعٌ pl. zu مَجْمَعٌ Versammlungs-
ort; إِذَا التَّقَاتِ الْمَجَامِعُ wenn
die ganze Tribus versammelt ist,
L. 78.

جَمَلٌ — IV schön handeln; فَأَجْمَلِي
so sei gut! (zur Besänftigung),
I. 19. — V gut und zufrieden
sein; وَتَجَمَّلُ st. وَتَجَمَّلُ (zur
Besänftigung), I. 5.

جَمَالِيَّةٌ kräftige, hengstähnliche
(Kamelin), T. 13.

مَجَامِلٌ schön, edel handelnd, L. 21.
جَمَانَةٌ — جَمَانَةٌ Perle, L. 43.

جَنَّ pass. besessen sein; inf. جُنُونٌ;
جُنُونًا (st. جُنُونًا) ich
bin dadurch rabiat (geil) ge-
worden, Am. 17. — IV verde-
cken; (von der Finsternis) L. 65.

جِنِّ Dämonen, L. 71.

جَنِينٌ verdeckt; جَنِينَا (st. جَنِينًا)

Embryo, Am. 14. begraben,
Am. 20.

عَلَى جَنْبٍ Seite, Gegend; جَنْبِ
الرِّدَاعِ An. 31.

جَنْبِ Seite; بِجَانِبِ دَقِيَّا An. 29.
s. u. دَقِ. — *pl.* جَوَانِبَ; جَوَانِبُ
قُدْمُومِ (das überkochende Fett
oder Harz) an den Seiten eines
Krugens, An. 32.

جَنُوبِ Südwind, I. 2. L. 24.

جَنِيْبٌ jemand, den man an der
Seite hat; عَرَّ جَنِيْبٌ Kater, der
einem Kamel auf der Seite hockt,
An. 30. لُجَارُ الْجَنِيْبِ der fremde
Gast, L. 75.

وَأَجْنِبِحَسْتٌ — IV einbiegen; جَنْحِ
لُبَا عَصْدَاوَا die Vorderbeine der
Kamelin sind (im Vorderbug)
eingebogen, T. 25.

جَنْحِ Flügel, *dual.* جَنْحَايِ. T. 17.

جَنْحِ Verbrechen, II. 70.

جَنْحِ (Kamelin), die sich munter

und beweglich hin und her neigt,
T. 26.

جَنْدَلٌ Gestein, I. 47. 76. — *n. pr.*
eines Mannes, H. 72.

جَنَا sündigen, Verbrechen begehen,
H. 77.

جَنَى Früchte zum Pflücken; جَنَاكَ
deine Früchte, I. 15 (der Dichter
meint damit die Küsse und Um-
armungen, die er der Geliebten
immer wieder abnötigt).

جَانِ *part.* الْجَانِي عَلَيْهِمُ der sich an
ihnen vergeht, Z. 46.

جَانِيَا *pl.* zu جَنْيَا Verbrechen, Sünde,
II. 73.

بِالْجَهْدِ sich mühen; جَهْدٌ *inf.* جَهْدٌ
أَجْهَدُ (st. أَجْهَدُ) so setze ich
meinen ganzen Eifer daran, T. 74.

جَهْلٌ *impf. a* unwissend, unverständlich
sein; *part.* جَاهِلٌ, *inf.* جَهْلٌ أَلَا
لَا يَجْهَلُنَّ أَحَدٌ عَلَيْنَا فَمَا جَهْلٌ فَبَقِ
جَهْلٌ لِجَاهِلِينَا nicht möge einer
roh sein gegen uns, sonst könn-
ten wir noch grössere Rohheit

zeigen als die Rohen! Am. 53.

مَا كُنْتِ جَاهِلًا was du nicht gewusst hast, T. 103. جَاهِلَةٌ unkundige, An. 43.

مَجْبُولَةٌ fem. مَجْبُولَةٌ unbekannt, L. 70.

جَهْمٌ ausgeleerte Wolke, L. 24.

جَابٌ — IV antworten; part. مُجِيبٌ,

H. 20. — VI sich gegenseitig ant-

worten; inf. تَجَابَوْا, T. 52. — VIII

anziehen, anlegen, (den Mantel)

L. 53.

وَعَشِيَّةٌ مُتَتَجَاوِبَةٌ part. V. مُتَتَجَاوِبَةٌ

أَرْزَامِيَا Abendwolke, deren Donnern wiederhallt, L. 5.

حَادٌ reichlich spenden, c. على pers.

جَادَتْ لَهُ كَفَى بِعَاجِلٍ An. 16.

سَعْنَةٌ meine Hand versetzte ihm einen raschen Lanzenstoss, An. 48.

جَوْدٌ reichlicher, starker Regen, L. 4.

جِيَادٌ edle Renner (Rosse), Am. 88.

pl. zu جَوَادٌ

جَارٌ 1) ablenken; جَيَّرُوا بِنَا (Schiffe), mit denen (der Schiffer) zur Seite

lenkt, T. 4. تَجَوَّرَ بِذِي اللَّبَانَةِ عَنْ

عَوَاهِ (Wein), welcher den Bedrückten von dem Gegenstand seines

Kummers ablenkt, Am. 3. 2) unbillig sein; inf. جَوَّرَ, H. 67. — III be-

nachbart sein; وجَاوَرَتْ أَهْلَ الْجَارِ

sie ward Nachbarin der Leute vom Higáz, L. 17.

وَالْجَارُ السَّجَنِيُّ جارٌ Nachbar; جارٌ

فَرَسٌ fremde Gast, L. 75. fem. جَارَةٌ

نَحْبَرَانٍ Nachbarin, I. 7. pl. لُجَيْرَانِ النَّجْمِيِّعِ

an die versammelten Nachbarn,

L. 74.

لِلْمَجَاوِرِ فِيهِمْ part. III; مُجَاوِرٌ

für den, der Aufnahme und Dienst bei ihnen sucht, L. 88.

مُتَتَجَاوِرًا فَلَا مِثْلَ لَهَا part. VI مُتَتَجَاوِرٌ

(Bach), dessen Kullâmrohre nachbarlich neben einander stehen, L. 34.

جَانَزٌ — IV passiren, vorbeigehen;

لَمَّا أَجْرْنَا als wir (den Bereich)

hinter uns hatten, I. 29. تَجَاوَزْتُ

أَحْرَاسًا ich ging ungehindert an

den Wachen vorbei, I. 24.

جَوْزٌ Mitte (von irgend etwas); كَمَا

نَيْطٌ بِجَوْرِ الْمَحْمَلِ الْأَعْبَاءِ
gleich
als ob einem beladenen (Kamel)
noch weitere Lasten angehängt
worden, H. 71.

تَجَاوَزَ in دُو الْمَجَازِ, Name einer Ört-
lichkeit, H. 66.

تَجْتَأِفُ — VIII geborgen sein; جَانِفًا
(die Antilope) hat Obdach
unter einer Baumwurzel, L. 41.

وَوَادٍ كَجَوْفِ الْعَبِيرِ قَفِيٍّ جَوْفٌ
Bauch; so manches Thal, leer wie der
Bauch des Esels, der keine Milch
hat, I, 49.

بِمِثْلِهِ جَانَتِ الْأَخْيَلِ جَلَّ herumgehen;
um einen seines gleichen kreisten
die Reiter, H. 27.

جُجُولٌ Kleinmädchenhemd, I. 41.

جَوْنٌ schwarzerötliches (Ross), H. 59.
(nach anderer Erklärung Name

eines Häuptlings von Kinda, s.

Comm.) جَوْنًا schwarzerötliche

Bergspitze, H. 25. *pl.* رَأَيْتُ جَوْنَ.

رَأَيْتُ جَوْنَ. رأيت جونا (st. جونا) man

sah die Haut der Leute ge-

schwärzt (durch das Tragen der
Panzerhemde) Am. 77.

جَوْنَةٌ grosser mit schwarzem Pech
überzogener Weinhafen, L. 59.

جَوَالٍ Thäler, *pl.* zu جَوٌّ, I. 80. Name
einer Örtlichkeit, An. 2. 4.

جَاءَ *impf. i.* kommen, I. 26. H. 78.

c. ب. ب. جَاءَتْ بَرِّيًّا (Südst-
wind), der Duft gebracht hat, i. 8.

جَيْبٌ Busen, T. 50. 94.

جِيدٌ Hals, Nacken, I. 34. 64. An. 60.

جَاشَ *impf. i.* in Bewegung sein, I.
55. جَاشَتْ إِلَيْهِ النَّفْسُ es bebte
sein Herz, T. 41.

جَيْشٌ schäumendes (Ross), I. 55.

الْمُجَيْمِرُ el-Mugaimir, *n. pr.* eines
Berges, I. 78.

ح

حَبَّ — IV lieben; الْمَحَبَّةُ der ge-
liebte (Gast), An. 8.

حَبٌّ *n. n.* حَبَّةٌ Beere, Korn, Kern;
I. 3. Z. 12. An. 11.

حُبٌّ Liebe; حُبُّكَ die Liebe zu dir, I. 20.

حَبَابٌ grosse Menge, T. 5.

حَبِيبٌ geliebt, lieb; i. S. v. Geliebte, I. 1.

حَبَسَ *impf. u.* einschliessen, einsperren; حَبَسْتُ النَّفْسَ ich habe mich eingeschlossen, d. h. ich habe meine Ehre gewahrt, T. 100. *inf.*

حَبَسَهُ seine Einkerkерung, Haft, H. 58. Zu Am. 69 s. Comm.

حَبَلٌ Seil, Strick, Am. 66.

حَبَائِلٌ *pl. irr.* Stricke, Bänder, übertr.

Beziehungen, L. 55. (حَبَائِلٌ st. حَبَائِلٌ).

حَبْلِيٌّ schwangeres (Weib), I. 16.

حَبَا *impf. u.* schenken, beschenken, *c. acc. pers. et rei*, L. 21.

حَبِيٌّ bergartige Wolke (am Horizont), I. 70.

حَبَاءٌ Brautgeschenk, Mitgift, H. 63.

حَتَّى (*praepp.*) und *conj.* bis; *c. subj.* bis dahin dass, bis dass, T. 23.

Am. 3. *c. pf.* bis, I. 9. Am. 102.

An. 67. H. 35. إِذَا حَتَّى *c. pf.*

Z. 40. L. 28. 44. 46. 49. 65. 67.

حَتَدٌ -- حَتَدٌ Abstammung, Geschlecht, T. 98.

حَتْفٌ Tod; لِحَاتِنَفِيَا zum Tod der (für das Maisirspiel bestimmten Kamelin) L. 73. -- *pl.* حَتُوفٌ Todeslose, L. 51.

حَاجَةٌ Jahr, Z. 4. *pl.* حَاجِجٌ L. 3.

حَاجِبٌ Knochen der Augenhöhle.

حَاجِبِيٌّ صَخْرَةٌ Augenknochen aus Stein, d. h. so hart wie Stein, T. 32.

حَاجِرٌ *n. pr.* eines Mannes, H. 56.

حَاجِرَةٌ Stall, Pferch. حَاجِرَةُ الرِّبِيضِ Kleinviehstall, H. 69.

حَاجِرٌ steinig, *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 18.

حَاجِرٌ abhalten, abwehren, حَاجِرٌ der, welcher (das Schwert) von sich abzuhalten sucht, T. 86.

حَاجِزٌ *n. pr.* des Stufenlandes längs der Ostküste des roten Meeres, *spec.* die Landschaft von Mekka und Medina, L. 17.

حَاجِمٌ -- حَاجِمٌ Schröpfkopf, Z. 24.

- خَدُّ Spitze. خَدُّعَا (des Hornes) Spitze, L. 50. Stachel, Am. 46.
- حَدِيدٌ Eisen. فِي الْحَدِيدِ in Fesseln, Am. 84.
- حَدِيدَةٌ Eisen, Ant. 55.
- حَدِبٌ bucklig sein. *inf.* الْحَدَبُ die buckligen holprigen Boden-
erhebungen der Hügel, L. 26.
- حَدَثٌ — II erzählen, berichten, *c.*
acc. pers. et rei, Am. 64. II. 33. *c.* ب *rei* Am. 60. — IV etwas
neues aufbringen, Am. 10. ket-
zern, T. 76. *part.* مُحَدِّثٌ *ibid.*
- حَدَثٌ Ketzerei; أَحَدَّثْتُهُ Ket-
zerei, die ich begangen, T. 76.
- حَدِيثٌ neu, Neuigkeit, Z. 29.
- حَدِيثَةٌ Neuigkeit, etwas noch nicht
dagewesenes; *pl.* حَوَادِثٌ H. 15.
عَلَى الْحَوَادِثِ was auch kommen
möge, II. 26.
- حَدِيجٌ *pl.* zu حَدِيجٌ Sänfte für Wei-
ber, Frauensänfte, T. 3.
- حَدِيقَةٌ *pl.* zu حَدَائِقٌ — حَدِيقٌ
Baumgarten, T. 15.
- خَدَا *impf.* u (die Kamele) antrei-
ben, Am. 21 حَدِينَا *st.* حُدَيْنٌ.
- خَدَا *pl.* zu خَادٌ Kameltreiber, H. 75.
- خَدِيَّةٌ — خَدِيَّةٌ Kampf, Schlacht,
خَدِيَّةٌ النَّاسِ كُلِّهِمْ (wir kämpften)
einen Kampf gegen all die ihri-
gen, Am. 48.
- أَحَدَّ — حَدَّ (Kamel) mit leichtem
Schwanz; leicht und flink, T. 36.
- الْحَدَاءُ *n. pr.* eines Mannes, H. 72.
- خَدَّرَ sich hüten, scheuen. *inf.* خَدَّرَ
أَخْبِرَ aus Scheu vor Unbill, H. 67. — III fürchten, *c.* أَنْ Am. 82.
- خَدَا — IV (die Sandalen) anlegen,
anziehen, An. 56.
- حُرٌّ — حُرٌّ frei, edel, *epith.* der Ga-
zelle. An. 60. حُرٌّ السَّرْمَلِ reiner
Sand, T. 8.
- حُرَّةٌ schwarzer Kiesboden, H. 38.
- حُرَّةٌ wasserreiche Wolke, An. 16.
- حَرَبٌ — III kämpfen, Krieg führen.
part. مُحَارِبٌ Streiter, H. 76.
- حَرْبٌ Krieg, Z. 29. An. 63. 73. — *pl.*
حُرُوبٌ Am. 47.

حَرَثَ *impf. i.* pflügen und säen, *inf.*

وَمَنْ حَرَثَ I. 51. — VIII id. وَمَنْ

يَحْتَرِثُ حَرْثِي وَحَرْثَكَ wer sein

Feld so bestellt wie ich und du,

I. 51.

الْحَارِثُ *n. pr.* des Dichters der sieben-

ten Mu'allaka.

أُمُّ الْحَوِيثِ *n. pr.* eines Weibes, I. 7.

حَرَجَ An. 26. Siehe zur Bedeutung

dieses Wortes den Commentar.

حَرَجٌ *eng.* Lab. 64.

قَدُّهُ لَمْ يُجْرِدْ — II krümmen. حَرْدٌ

(gleich jemenischem Leder), des-

sen Längsschnitt nicht krumm

ward, d. h. welches gerade zuge-

schnitten ist, T. 31.

حَارِسٌ — حَارِسٌ Wächter, Wache. *pl.*

أُحْرَاسٌ I. 24.

حَرِصٌ — حَرِصٌ *pl.* zu حَرِصٌ begie-

rig. عَلَى حَرِصًا (Leute) begierig

mich zu erhaschen, I. 24.

حَرْفٌ Ende, Rand; حَرْفٌ مَبْرَدٌ

Schneide, Schneidkanten einer

Feile, T. 30.

حَرْمٌ verboten sein, *c.* عَلَى *pers.* An.

57 (verwehrt ist mir die Geliebte,

o wäre sie es doch nicht! تَحْرُمُ

st. حَرْمِي. سَيَاكُرْمُ st. سَيَاكُرْمُ der

wird gewiss abgewiesen, Z. 64.

— IV in den heiligen Monat tret-

ten (wo Kampf und Fehde ver-

boten ist), H. 36.

حَرَامٌ gesetzlich verboten. حَرَامُهَا *i.*

S. v. die Monate des Jahres, wo

der Krieg verboten ist, L. 3.

نُعَذِّبُ بِمَحْرُومٍ أَنْشَرَابٍ *نُعَذِّبُ* verwehrt. *بِمَحْرُومٍ*

verflucht ist (die Kamelin), in-

dem sie keine Milch giebt, An. 22.

حَرْمٌ verwehrt, *c.* عَلَى An. 49.

حَرِيمٌ Gegner, mit dem man vertrags-

halber nicht kämpfen darf, Z. 14.

حَزْرٌ — حَزْرَةٌ *pl.* zu حَزْرٌ holpriger Ort,

L. 27.

حَرْبٌ Schaar, حَرْبٌ مِنْ حَرْبِهِمْ *بِرَاءً* frei von

ihrer Schaar, d.h. wir haben nichts

mit ihnen zu thun, H. 73.

حَزْرٌ — حَزْرَةٌ *pl.* kräftige ausgewach-

sene Jünglinge, *pl.* zu حَزْرٌ, Am. 93.

حَرْفٌ *pl.* zu حَرْفَةٌ Schaar, An. 25.

حَرَمٌ holpriger steiniger Boden, H. 53.

حَرَامٌ Gurt (für Reittiere) L. 68.

حَيْرَمٌ Kiel (des Schiffes), T. 5.

أَبْنَةُ مَحْرَمٍ *n. pr.* eines Mannes. مَحْرَمٌ

= عَبَاةٌ An. 6.

مَحْرَمٌ Gurtstelle (bei Reittieren) An.

21 lies مَحْرَمٌ.

حَزْنٌ harter steiniger Boden, Z. 14.

als Ortsname An. 4. — *pl.* حَزُونٌ

Am. 51.

حَسِبَ *impf. a* glauben, dafür hal-

ten, *c. dupl. acc.* Z. 58. *c. أن* L. 48.

حَسَبٌ Ehre, Am. 87.

يَوْمَ الْحِسَابِ Abrechnung; يَوْمٌ

jüngstes Gericht, Z. 28.

حَاسِدٌ neiden, beneiden. *part.* حَاسِدٌ

Neider L. 89.

حَسِرٌ — V schlaff, abgespannt sein,

L. 23. — VII aufgedeckt sein;

أَلْحَسَرَ الظُّلَامُ gewiehen war die

Finsternis, L. 44.

حَسَمٌ — حَسْمٌ schneidiges, scharfes

(Schwert), T. 79. 85.

حُسْنٌ Schönheit, An. 50.

حِسَانٌ *pl.* zu حَسَنٌ schön; حِسَانٌ
schöne (Frauen), Am. 82.

حَسَاءٌ — حَسَاءٌ *n. pr.* einer Örtlich-
keit, *pl.* zu حَسَيْةٌ Quellort, H. 35.

حَشَّ الحَشَّ الوَقُودُ به (Harz)

anzünden, an welchem das Brennholz ange-
zündet ward, An. 32.

حَشْفٌ ausgetrocknetes runzliges

Euter, T. 18.

حَشِيَّةٌ — حَشِيَّةٌ (festgestopftes) Pol-
ster, An. 20/21.

حَاشِيَّةٌ *pl.* zu حَاشِيَةٌ Saum
(eines Gewebes) Z. 8.

حَصٌّ Safran, Safranfarbe, Am. 2.

حَصِدٌ festgedreht, fest, L. 29. straff
gespannter Bogen, An. 45

مُحَصَّدٌ fest gedreht, fest, T. 38.

حَصْرٌ beengt, einer Sache nicht ge-
wachsen sein. يَحْصِرُ (nicht يَحْصُرُ,

wie irrtümlich im Text) دُونَهَا

جِرَامِيهَا (hohe Palme), an welche

die Dattelpflücker nicht hinan-

reichen, L. 66.

حَصُونٌ *pl.* zu حَصْنٌ Burg, Am. 61.

H. 23.

حَصَانٌ keusches (Weib), keusch abwehrend *c.* من *rei*, Am. 15.

حَصِيْبٌ *n. pr.* eines Mannes, Z. 34.

حَضَرَ *impf. u* zugegen sein, *c. acc.*

Ṭ. 56. — VIII sich einstellen, Ṭ. 11.

حَاضِرٌ Bewohner, Z. 13.

حَاطَ hinabwerfen, I. 53.

حَطَمَ — II brechen, zerbrechen;

حَبَّ الْفَنَا لَمْ يَكْطَمْ (st. يَكْطَمْ),

die ungebrochenen, d. h. unversehrten Beeren des Fanâ-baumes,

Z. 12.

حَاطَ Glücksteil, L. 85.

حَفَّ umgeben, *part.* مَحْفُوفٌ bedeckter (Kamelsattel), L. 13. *fem.*

L. 35.

حَفَافٌ Seite, Ṭ. 17.

حَفَّرَ *impf. i* von hinten stossen und antreiben, L. 15. An. 72 (ich

treibe meinen Verstand mit festem Entschluss).

حَفْصٌ — أَحْفَاصٌ, *pl.* zu حَفْصٌ, zum

Transport bestimmte Hausgeräte, Am. 41.

حَفَظَ hüten, An. 62. — III, hüten, bewahren, *inf.* مَحَاطَةٌ Am. 46; auf der Hut sein, *inf.* حِفَاطٌ, Ṭ. 100.

حَفَلٌ Sorge tragen, Ṭ. 58.

حَفَا — IV unangemessen, rücksichtslos, schroff sein; *inf.* أَحْفَاءٌ st.

أَحْفَاءٌ H. 16.

حَقٌّ Recht, L. 72. 79. — *pl.* حُقُوقٌ, L. 79.

حَقٌّ *pl.* zu حَقَّةٌ Kapsel, Am. 15.

حَقِيْقَةٌ Wahrheit, (die man verteidigen muss), daher i. S. v. Fahne,

An. 51.

حَقَبٌ — أَحْقَبٌ (Wildesel) mit weissem Mal auf den Hüften, weissbändrig, L. 25.

حَقْفٌ — حَقَافٌ *pl.* zu حَقْفٌ Sandhügel, Sandhang, I. 29.

يَحْكُكَ بِذِرَاعِهِ *impf. u* reiben; بِذِرَاعِهِ indem (die Mücke) ihr Vorderbein am andern reibt,

An. 19.

حَكَمَ — حُكَمَ *pl.* zu حَاكِمٍ Richter,

L. 87.

حَلَّ *impf. u* 1) lösen, auflösen. كَانَتْ

رِدَاءَهَا عَلَيْهِ حَلَّتْ الشَّمْسُ gleich
als ob die Sonne ihren Mantel,

d. h. ihren Glanz, über (das Ant-
litz der Geliebten) geworfen hätte,

Ṭ. 10. — 2) sich niederlassen,

wohnen, weilen, Ṭ. 80. L. 17. An.

4. 6. — 3) erlaubt sein; لَمَنْ حَلَّتْ

لِمَنْ wem gehört sie? i. S. v. wer

wird ihr Herz gewinnen? An. 57.

— IV 1) ein Zelt aufschlagen,

c. acc. loci, Ḥ. 42. — 2) enthei-

ligen; نَمِ يَحِلُّوا بَنِي رَزَاحٍ nicht

haben sie das Besitztum der B. R.

profanirt, Ḥ. 79. — V ohne ir-

gend welchen Vorbehalt schwö-

ren, einen für alle Fälle binden-

den Eid schwören, I. 18 (نَمِ تَحَلَّلِ)

st. لَمِ تَتَحَلَّلِ).

حَلَالٌ etwas erlaubtes. حَلَالِنَا i. S. v.

die Monate des Jahres, wo der

Krieg erlaubt ist, L. 3.

حَلَّ *pl.* zu حَلَّ sich niederlassend,

Z. 45.

حَلِيلٌ Gemahl, An. 41.

وَلَسْتُ بِحَلَالٍ; حَلَّ verärkertes حَلَّ

حَلَّ nicht pflegte ich an un-
wegsamen Orten zu wohnen,

Ṭ. 45.

مَحَلٌّ Wohnort, L. 1.

مَحَلٌّ stark besucht; غَيْرِ مَحَلٍّ nicht

verunreinigtes (Wasser), I. 32.

مُحَلٌّ Gegner, mit dem man kämpfen

darf, (da kein Vertrag oder Waf-

fenstillstand hindert), Z. 14.

حَابِئَةٌ Melkkamelin, An. 12.

حَلِيزَةُ — حَلِيزَةُ Dichter der

siebenten Mu'allaka.

حَلَفٌ schwören, *inf.* حَلَفٌ beschwo-

renes Uebereinkommen, Ḥ. 66. —

VIII ein Bündnis schliessen und

durch gegenseitigen Eid bekräf-

tigen, Ḥ. 68.

حَلَفَةٌ Eid, Schwur, I. 18.

أَحْلَافٌ *pl.* zu حَلِيفٌ Verbündeter,

Z. 26.

حَلْفٌ — حَلْفَةٌ Ring. حَلْفَةُ الْقَوْمِ Stam-
mesconvent, T. 46.

حَالِقٌ Euter, L. 46.

حَلِمٌ *impf.* u. vernünftig sein, Z. 63.

حِلْمٌ Vernunft, Einsicht, Z. 63. *pl.*

أَحْلَامٌ L. 83.

حَلِيمٌ verständig, I. 41.

حَلْيٌ Schmuck. حَلْيَيْمَا das Schmuck-
zeug (der beiden Beine) Am. 18.

حَمٌ — IV bevorstehen, L. 51.

حَمَامٌ Tod, Ende, L. 51.

حَمَامٌ Holztaube, L. 69. *n. u.* حَمَامَةٌ

Holztaube, *ib.*

حَمِيمٌ heisses Wasser, i.S.v. Schweiß,
L. 68.

حَمَامٌ — حَمَامَةٌ abgebrochenes,
stossweises Gewieher, An. 68.

حَمْدٌ Lob, Z. 55.

حَمْرٌ — حَمْرٌ rot, كَأَحْمَرٍ عَابٌ wie der
Rote von 'Âd, Z. 32 s. Comm. —
pl. حَمَرٌ, Am. 24.

حَمَلٌ *impf.* i. tragen, L. 63. Am. 79.

وَنَحْمِلُ عَنْهُمْ wir nehmen ihnen
die Last ab, Am. 34. — treiben

وَحَمَلْنَاَهُمْ... شِلَالًا wir haben sie
vorwärts getrieben, H. 53. — II

auferlegen, Am. 34. — V tragen
müssen; الْمَتَكَمَلُ der (Sattel), den
(die Mädchen) tragen mussten, I.

11. — fortziehen, I. 4. Z. 7. L. 12.

حَمُولٌ *pl.* zu حَمَلٌ, Säufte tragende
Kamele, Am. 21.

حَمُولَةٌ Lastkamele, T. 72. An. 11.

حَوْمَلٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 1.
T. 35.

حَمَكَمَلٌ Schwertriemen, I. 9.

حَمَكَمَلٌ (Stoffhändler) der seine Waa-
ren aufwirft und zum Verkauf
stellt, I. 79.

حَمَكَمَلٌ beladenes Kamel, H. 71.

حَمَى *impf.* i. verteidigen, schützen,
L. 63. Am. 26. 64. — VI sich vor
jem (*acc.*) hüten, ihn meiden, T. 54.

حَمِيٌّ Glut, I. 55.

حَامِرٌ Verteidiger, An. 51.

حَمَامَةٌ *pl.* zu حَمَامٌ, T. 74.

حَنٌّ — حَنِّينٌ Schmerzenseheul, Am.

19 (الْحَنِينِ st. الْحَنِينَا).

حَنَاءُ Frucht des Erdbeerbaumes, Im. 62.

حَنْبٌ (Pferd) mit schön gebogenen Schienbeinen, T. 60.

حَانُوتٌ *pl.* zu حَوَانِيْتُ — حَنْتٌ Weinkneipe, T. 46.

حَنْظَلٌ Koloquinthe, I. 4. 61.

حَنْفٌ *n. pr.* einer arabischen Tribus, II. 76.

حَنْفٌ — IV schlank und abgemagert sein, L. 22. s. Comm.

حَنَا — VII gebogen sein, Am. 75.

حَنْيَّةٌ Bogen, *arcus*, T. 20. *sing.* حَنْيٌّ.

حَاجَةٌ notwendige Angelegenheit, Z. 36. L. 54. An. 3. Bedürfnis; حَاجَتِهَا Bedürfnis nach Wein, L. 61.

حَارٌ — IV zurückgeben. وَمَا يُحْبِرُ الْبُكَاءَ nicht vermag das Weinen (verlorenes) zurückzubringen, H. 5.

— III sich aussprechen, erwidern

inf. مُحَاوَرَةٌ An. 69.

حَوَارٌ Kamelfüllen, T. 93.

حَوْصٌ Cisterne, Z. 5. 57. — *pl.*

حَيَاضِ الْمَوْتِ An. 28. حَيَاضٌ die Todesbrunnen, T. 75.

أَحَلَّتْ — II wenden, I. 17. — IV in أَحَلَّتْ عَلَيْهَا بِالنَّقْطِيعِ ich kam ihr mit der Peitsche, T. 43.

حَالَ عَنْ مَنَنِهِ Zustand. حَالَ مَنَنِهِ weg von seinem Rücken, I. 54.

حَوْلٌ Jahr, Z. 47. — حَوْلٌ *praep.* ringsum, um-herum, Z. 16. H. 50.

مَحَالٌّ Rückenmitte, Rückenfläche längs der Rückenwirbel, T. 20.

مُحَوَّلٌ ein Jahr alt, I. 16.

حَوْمَةٌ in الْحَرْبِ — حَامٌ Ort in der Schlacht, wo am hitzigsten gefochten wird, An. 63.

حَوْمَانَةٌ steiniges Terrain. حَوْمَانَةٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, Z. 1.

حَوْمَلٌ siehe unter حَمَلٌ.

أَحْوَى mit dunkelbraunen Lippen, T. 6.

حَيَّيْتُ — II grüssen, segnen. حَيَّيْتُ sei gegrüsst, An. 5.

حَسِيٌّ Unterabteilung einer Tribus, Gaubezirk, I. 4. 29. T. 6. 48. 70.

Z. 34. 45. L. 12. 63. Am. 29. 41.

45. 85. H. 34. 43. 49.

حَيَّةٌ Schlange, T. 83.

حَيَاةٌ Leben, T. 63.

حَيَوَانٌ id. Z. 47.

أَحْيَاءٌ *pl.* zu حَيٌّ lebend, lebendig,

H. 30.

مَحَبَّةٌ Name einer Örtlichkeit, H. 3.

حَيْثُ wo, An. 72. لَدَى حَيْثُ da

wo, Z. 37. بِحَيْثُ insofern als,

Am. 96.

حَارٌ — الْحَايِرِينَ *n. pr.* einer Ört-

lichkeit, H. 82.

حَبْرُومٌ Kiel (eines Schiffes), T. 5.

s. u. حَزْمٌ.

حَالٌ — حَيْلَةٌ List, I. 27.

حَانَ *impf. i* zu Grunde gehen; *part.*

حَائِنٌ H. 55.

حِينٌ Zeit. حِينَ *adv.* wann, zur Zeit

wo, L. 12. 61. Am. 103. — *pl.*

أَحْيَانًا. أَحْيَانًا zu Zeiten, biswei-

len, T. 28.

خ

خَبَّ bewegt sein, wogen; von der

Mittagsschwüle gebr. T. 43.

خَبْتٌ Gesenke, weite Niederung,

I. 29.

مَخْبَنَةٌ Verderben, An. 61.

خَبِرَ — If erzählen, berichten *c. acc.*

pers. Am. 9. نَخْبِرُكَ الْيَقِينَا بِأَنَا

wir wollen dir die feststehende

Thatsache berichten, nämlich

dass wir ... Am. 23/24. — IV

id. An. 46.

خَبْرٌ weicher (mit Kies durchmeng-

ter) Boden, An. 71.

أَخْبَارٌ Nachrichten, Kunden, T. 103/4.

فَتَجَسَّسِي أَخْبَارَهَا لِي so kund-

schaftete mir aus, wie es um sie

steht! An. 58.

خَبَطَ mit den Vorderhufen fest auf-

stampfen (vom Kamel). *inf.* خَبَطَ;

رَأَيْتُ الْمَنَايَا خَبَطَ عَشَوَاءَ ich sah

die Todesgespenster wie sie ein-

herschritten mit dem fest aufstam-

pfenden Tritt einer blinden Ka-

melin, d.h. obwol kein eigentliches Ziel verfolgend treffen sie fest und sicher, wer unter ihre Hufe gerät, Z. 49.

خِيَابَ — خِيَابَ Feldzelt, I. 23. T. 61.

خِتَامٌ — خِتَامٌ Thonsiegel, L. 59.

خَدَّ — V gerunzelt sein, T. 10.

خَدَّ Wange, T. 31.

خَدْرٌ Kamelsäufte, I. 13. 23.

خَدَامٌ — خَدَامٌ *pl.* zu خَدَمَةٌ Leder-
spanne um das Fussgelenk des
Kamels, an der die Ledersohle
zum Schutz der Hufe befestigt
ward, L. 23.

خُدْرُوفٌ Kreisselknopf (ein Spielzeug
für Kinder) s. Comm. I. 58.

خَذَلٌ von der Herde zurückbleiben,
L. 36.

خَذِرٌ Gazelle, die ihre Jungen ver-
lassen hat, T. 7.

مُخَذَّمٌ — خَذَمٌ schnell schneidendes
(Schwert), An. 55.

خَرَّ *impf. i* herab-, umfallen, Am.
41. sich niederwerfen zur An-

betung *c. l. pers.*, Am. 104.

خُرْبَةٌ — خُرْبَةٌ Schlauchmündung,
H. 52.

مَخْرُوثٌ durchbohren, *part. pass.* مَخْرُوثٌ
T. 37.

خَرَجَ *impf. u* herausgehen, heraus-
kommen, I. 28. Am. 80. H. 52. —
IV herausgehen lassen, Am. 39.

تُخْرِجُ النَّصِيحَةَ sie erteilt die
Mahnung, H. 64.

خَرُوعٌ — خَرُوعٌ Ricinus (baum), T. 62.

مَخَارِيْفٌ — خَرِيْفٌ statt مَخَارِيْفٌ *pl.* zu
مِخْرَقٌ hölzernes Spielschwert,
Am. 43.

مَخْرِمٌ — خَرِمٌ vorragender Berggipfel,
Z. 44.

خَرَزِيٌّ — خَرَزِيٌّ *n. pr.* eines Berges, s.
Comm. Am. 68. H. 7.

مُخَرِّمٌ — خَرِمٌ *n. pr.* eines Mannes,
ابْنُ الْمُخَرِّمِ Z. 43.

خَسْفٌ Schaden an der Ehre, Am. 101.

خَشَّاشٌ — خَشَّاشٌ rüdrig, T. 83.

خُشَّاشٌ Geklirr (von Waffen und
ähnlichem), Am. 18.

خَشِيَ *impf. a* fürchten, scheuen, *c.*

acc. r. T. 101. L. 70. für jem. عليه,

Am. 50. *c.* بَأْنُ dass, An. 73. *inf.*

خُشْبِيَّةٌ Am. 49.

خَصْبٌ — IV üppig bewachsen sein;

part. مَخْصِبًا أَهْضَامُهَا (Thal), des-

sen Niederungen sehr fruchtbar

und ergiebig sind, L. 75.

خَصِرٌ — مَخْصَرٌ dünn, schlank, I. 37.

بَدِي خَصَلٌ — خُصَلَةٌ Zotte. *pl.*

mit zottigem Schweif, T. 16.

خَصْمٌ Gegner, Widersacher, Im. 43.

H. 27.

خَصَبٌ färben, Am. 44. An. 54.

خَصَدٌ — II beschneiden (einen

Baum), T. 62.

خَصْدٌ — خَصْرَاءٌ persische Cohorte

(mit grüner Ausrüstung), H. 56.

خَطٌّ — خُطَّةٌ Geschäft, Vorhaben,

H. 29.

خَطِيٌّ قَنَا الخَطِيٌّ Lanzen des be-

rühmten Lanzenbiegers von Al-

hatt (Ort in der Jamâma), Am.

36. (S. Schwarzlose, S. 217/8).

وَمَنْ نَخَطِيٌّ — IV verfehlen. خَطًّا

wen (die Todeslose) verfehlen,

Z. 49. مَا أَخْطَأَ الْفَتَى solang (der

Tod) hinter dem Mann her

geht, ihm in gemessener Ent-

fernung folgt, T. 68. s. Comm.

خُطْبٌ Angelegenheit, H. 15. *pl.*

خُطُوبٌ Geschäfte, Am. 60.

خَطْرَةٌ — خَطَارَةٌ mit dem Schweif hin-

und her schlagende (Kamelin),

An. 23.

خَفٌّ leicht sein, L. 67. خَفَّ مَعَ

الْجَنُوبِ (die Wolke) flog mit dem

Südwind leicht dahin, L. 24. إِذَا

خَفَّ بِالتَّوْبِي النَّجَاءُ wenn der

Gast sich mit der Abreise beeilt,

H. 9.

خَفٌّ leicht, I. 57.

خُفٌّ Kamelshuf, An. 23.

خَفِيدٌ — خَفِيدٌ flinkes Straussen-

männchen, T. 39.

خَفِيٌّ *impf. a* verborgen sein, Z. 27.

c. عَلَى pers. Z. 60.

خَانِيَةٌ in الْغُرَابِ الْغُرَابِ wie die (un-

- ter den Flügeln verborgenen) Flaumfedern des Raben, An. 12.
- خَفِيٌّ verborgener, dämpfer (Ton). T. 34.
- تَخَلَّلَ خَرَّ اِرْمَلٍ — V eindringen. er befindet sich mitten im reinen Sand, T. 8.
- خَلَّةٌ aufrichtige Freundschaft, L. 20.
- خِلَالٌ *praep.* mitten drinn, II. 20.
- خَلِيلٌ Freund, Z. 7.
- خَلَبٌ — VIII mit (ungezackter) Sichel schneiden, Am. 38.
- خَلِيَجٌ *pl.* zu خَلِيَجٌ hölzerner Teller, flache Schüssel, L. 77.
- مُخَلِّجٌ eig. Ort, wo man das Knieband trägt, Waden, I. 30.
- خَلَدٌ — IV unsterblich machen. عمل خَلَدِيٌّ willst du mich denn verewigen? T. 56.
- خَانِدٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 81.
- خَوَانِدٌ ewig unveränderliche Steine, L. 10.
- خَلَصٌ — الخَلَصَةُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, II. 2.
- خَلَطَ *impf. i* mischen, vermischen, II. 17. Am. 87 (Frauen), die mit Schönheit Ehre und frommen Sinn vereinigen). — III sich vermischen mit etw. *c. acc.*, (Wasser mit Wein) Am. 2.
- خَلَعَ — خَلِيْعٌ Spieler, der alles verspielt hat und von dem sich seine Familienangehörigen losgesagt haben, I. 49.
- خَلْفٌ hinteres, hinterer Teil, L. 48.
- خَلْفٌ من hinter, I. 17. II. 13.
- خَلْفٌ hinter, T. 18. II. 12.
- خَلْفَةٌ entgegengesetzte Bewegung.
- يَبْشِيْبِيْنَ خَلْفَةً (Antilopen), welche in wechselweiser Bewegung dahinziehen, Z. 3.
- خُلُوفٌ *pl.* zu خَلْفٌ kleine kurze Rippe, T. 20.
- فَدْرَنِيْ وَخُلُقِيْ خُلْفٌ Anlage, Naturell, so lass mich doch wie ich bin, d.h. Sorge nicht für mich! T. 80.
- خَلْفًا كَمَا — خَلْفٌ in einem Zustand als ob, L. 2.

خَلِيقَةٌ^٥ Naturanlage, Eigenschaft,

Naturell, I. 21. Z. 60. *pl.*

خَلَائِقُ L. 84.

خَلْفَاءُ glatter (Fels), T. 27.

مُخَالَفَةٌ (gute) Naturanlage, An. 35.

وَحَلَا *impf. u* 1) leer, frei sein. وَحَلَا

فِي الدُّبَابِ^٥ frei sind dort die

Mücken, d. h. treiben sich unge-

stört umher, An. 18. — 2) ver-

strichen sein (von der Zeit), L.

3. — *inf.*

خَلَا^٥ frei sein (von Schuld), H. 17. —

leerer Raum, Am. 13.

خَلِي^٥ frei (von Schuld), H. 17.

خَلَايَا *pl.* zu خَلِيَّةٌ^٥ grösseres Schiff,

T. 3.

خَلَا *impf. i* — VIII abgeschnitten

sein. فَيَبْحَثَلِينَا (st. فَيَبْحَثَلِينَ) wir

mähen ihnen die Häse ab) so

dass sie abgeschnitten sind gleich

frisch gemähtem Gras (خَلَاً),

Am. 38.

خَمَخِمٌ^٥ Name einer Pflanze, An. 11.

s. Comm.

خَمْرٌ^٥ Wein, *pl.* خُمُورٌ^٥ T. 53. Am. 1.

خَمْسَةٌ — الخَامِسَةُ die fünfte.

خَمَلٌ — خَمِيلَةٌ^٥ fruchtbare Ebene,

T. 7. *pl.* خَمَائِلٌ bewachsene

Sandstrecken, L. 40.

خَنْسٌ — خَنْسَاءُ^٥ stulpnasige (Anti-

lope), L. 37.

خَنْقٌ drosseln. هُوَ خَانِقِي^٥ ein

Mann, der mir die Kehle schnürt,

T. 78.

خَنْقِي^٥ *inf.* خَنْقًا Schandrede. الخَنْقَا^٥ T. 96.

خَارٌ — خُورٌ^٥ milchreiche Kamelinnen,

Am. 69. *pl.* zu خَوَارِ^٥ urspr. dünn,

schlank.

خَافٌ fürchten; *inf.* خَوْفٌ Gegenstand

der Furcht, L. 27. خَوْفًا aus

Furcht, T. 41.

مُخَافَةٌ^٥ Furcht, L. 48. مُخَافَةً aus Furcht,

T. 38. 45. مُخَافَتِي aus Furcht vor

mir, T. 88. مَخَافَتِنَا Am. 85.

خَالَ^٥ *n. pr.* einer Geliebten

des Dichters Tarafah. لِيَخُولَنِي^٥ أَضَالَلُ

Spuren der einstigen Wohnstätte

Haula's, T. 1.

مُخْتَلِّعٌ erlauchte Oheime (mütterlicherseits) besitzend, I. 64.

خَانَ *impf.* u. das Vertrauen täuschen, Am. 10.

خَيْرٌ gutes, Gut, T. 71. خَيْرٌ مَوْطِنٍ guter Wohnort, Z. 21. وَالْخَيْرِ das beste, Am. 62. II. 48. . . . وَالْخَيْرِ

وَأَصِلٌ fürwahr der beste (Freundschafts)knüpfer, L. 20.

خَيْطٌ Zwirn, Faden, I. 58.

خَيْفٌ Euterhaut, T. 89.

خَالَ *impf. a* wähen, glauben خَالَهَا er glaubte sie verborgen, Z. 60. وَخَالَهُ مُصَدِّبًا er wähte es getroffen, T. 41. لَا تَخْلِفْنَا عَلَيْنَا

لا تَخْلِفْنَا عَلَيْنَا glaub nicht, dass du mit deiner Verläumdung etwas gegen uns ausrichten kannst, II. 22.

خَلَّتْ أَنْفِي T. 42. خَلَّتْ T. 52.

خَيْلٌ Rosse und Reiter, Am. 49. An. 43. II. 27. 81. Rosse, Am. 27. An.

71. II. 20.

خَامٌ *impf. i* لم أخم عنيباً nicht wich ich aus Feigheit vor (den Speer-

spitzen) zurück, An. 64. — II ein Zelt aufschlagen. مَخْتَمٌ An.

26, s. Comm. — V id. الْمَتَكْتِمِ Z. 13.

خِيَامٌ *pl.* zu خَيْمَةً Zelt, L. 12.

د

دَابٌّ Gepflogenheit, I. 7.

دَائِيٌّ Rückenwirbelbeine, T. 20. *n. u.* دَائِيَّةٌ.

دَائِيَّاتٌ *pl.* von دَائِيَّةٌ s. o., Rückenwirbelbeine, T. 27.

دَبَرَ — IV zurückweichen, I. 64. — X von hinten betrachten, I. 60.

دَوَابِيرٌ Hinterklauen, *pl.* zu دَابِيرَةً L. 30. مُدْبِرٌ rückwärts trabend, I. 53.

دَجَجٌ — دَجَجٌ Hahn, L. 61.

مُدَجَّجَةٌ vollständig bewaffnet, An. 47.

دَجَلَةٌ Fluss Tigris, T. 29.

دَجَجٌ andauernder heftiger Regen,

T. 61. يَوْمَ الدَّجَجِ regnerischer Tag, *ibid.*

دَوَاجِنٌ zahme, Haus-hunde, L. 49.

مُدَجِّجٌ (Wolke), die ununterbrochen regnet, L. 5.

الدُّخْرَضِيَّينَ *n. pr.* von Gewässern,

An. 28.

دَخَلَ eintreten, *c.* على Am. 13. *c.*

acc. I. 13.

الدُّخُولُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 1.

دُخَانٌ — دُخْنٌ Rauch, L. 31.

دَدٌ *n. pr.* eines Thals, T. 3.

دَرَّ — دَرِيرٌ flink, behend, I. 58.

دَرَجٌ — دَرَّاجٌ in دَرَّاجٍ *n. pr.*

einer Örtlichkeit, Z. 1.

دَارَسٌ — دَرَسٌ verwischt, verweht,

(von einer Spur) I. 6.

دَرَعٌ *gen. masc.* Frauenhemd, I. 41.

gen. fem. Panzerhemd.

دَوَارِعٌ gepanzerte, mit Panzerdecke

versehene (Pferde). دَوَارِعًا *st.* دَوَارِعٌ

Am. 80.

دَرَكَ — III erreichen, einholen, *inf.*

دَرَاكَ, I. 66. — IV erreichen, er-

langen, Z. 20. 46. Am. 8. — VI

ausbessern; نَدَارَكْتُمَا عَبَسًا وَذُبْيَانَ

ihr habt 'A. und D. ausgesöhnt,

Z. 19.

دَرْنٌ — دَرْنِيْنٌ trockenes welkes Kraut

الدَّرِيْمَا *st.* الدَّرِيْمِيْنِ Am. 69.

دِرْهَمٌ Dirhem (eine Silbermünze), Z. 33.

دَرَى *impf. i* wissen, T. 70. L. 57.

Am. 42. An. 69. *c.* بَأَنَّ, L. 55.

دَعَسٌ Sandhügel, T. 8.

دُعْمَى — دُعْمَى *n. pr.* eines Stammes,

Am. 100.

دَعَا *impf. u* rufen, T. 74. An. 66.

einladen, L. 74. دَعَوْتُ لِحَكْمَتِهَا

ich habe eingeladen zu ihrem (der

Maisirkamelin) Tode, L. 73.

دُعَاٌ Verfluchung. لَهْمٌ عَلَيْهِمُ دُعَاٌ

(*st.* دُعَاٌ) indem sie über sie flueh-

ten, H. 79.

دَفٌّ Seite. بِجَانِبِ دَفِّهَا mit ihrer

Seite, An. 29.

دَفَعٌ stossen; zurückstossen. *inf.* دَفَعٌ

مَنْيَّتِي meinen Tod abwenden,

T. 57.

مَدَفَعٌ bewässerte Orte, *pl.* zu مَدَفَعٌ

L. 2.

دَفْقٌ — دَفْقَانٌ schnell schreitende

(Kamelin), T. 26.

دَفْنٌ — دَفْنِيْنٌ verborgen, verdeckt.

- الدَفِين st. الدَفِين, Am. 39.
 دَفَا — دَفْوَاءٌ kleiner Hügel, H. 59.
 دَفَى *impf.* u. zerreiben, z.B. Gewürz,
 Z. 19. zerstampfen, Am. 51.
 دَكُنْ — دَكْنٌ schwärzlicher (Wein-
 krug). L. 59.
 دَلَّ zeigen, kokettiren. *inf.* دَلَّ النَّاعِمِ
 das Kokettiren jemand, der sich
 wohl befindet, Z. 9. — V sich
 zieren, sträuben, kokettiren. *inf.*
 تَدَلَّتْ I. 19.
 دَلَّجَ Wasser schöpfen, *part.* دَالِجٌ,
 T. 22.
 دَلَّصَ — دَلَّصٌ glänzend polirter (Pan-
 zer), Am. 76.
 دَلَمَ die Feinde, An. 28.
 دَلَّهَ ausser sich sein, *inf.* دَلَّهَ, H. 5.
 دَلَا — دَلَاةٌ *pl.* zu دَلَّوْهُ Schöpfeimer,
 H. 54.
 دَمَشَقٌ Damaskus, Am. 7.
 دَمَعٌ Thräne, I. 9. *pl.* دُمُوعٌ, I. 9.
 دَمَقَسٌ weisses Seidenkleid, I. 12.
 دَمَلَجٌ — دَمَالِجٌ Armspangen, *pl.* zu
 دَمَلَجٌ.
 دَمَّنْ Dünger, An. 15.
 دَمَنَةٌ schwarze (Dünger)-spur einer
 verlassenen Wohnstätte, Z. 1. *pl.*
 دَمِنٌ, L. 3.
 دَمِي — II blutige Wunde schlagen.
 دَمِيَّ es war mit Blut getränkt,
 blutunterlaufen, H. 53.
 دَمٌ Blut, Z. 8. 18. 40. 42. 43. 62. L.
 52. An. 74.
 دِمَاءٌ *pl.* zu دَمٌ Blut, I. 62. H. 61.
 دِمَاءٌ مَا إِن لِّلْحَائِثِينَ دِمَاءٌ
 nicht wurden die zu Grunde ge-
 henden gerächt, H. 55.
 دَنَا *impf.* u. nahe sein. c. مَتَى أَدْنُ مِنِّي
 wenn ich mich ihm nähere,
 T. 69.
 دُنْيَا Welt, Am. 103.
 دُنْيَا دِيَارِهَا nächstgeleg. دُنْيَا
 und die ihr zunächst ge-
 legene Örtlichkeit El-ljalṣā, H.
 2. ebenso H. 42.
 دَوَّدَهُ wälzen, rollen, *impf.* Am. 93.
 يَدَّعُدِي rollen, wälzen, *impf.* دَعْدَا
 Am. 93.

٥٠٠ Zeit, T. 67. Geschick, H. 26.
 ٥٠١ dunkelgraues (Pferd),
 Rappe, An. 20.
 ٥٠٢ Krankheit, Am. 39. H. 65.
 ٥٠٣ grosse Bäume, *pl.* zu ٥٠٤.
 ٥٠٤ die grossen Kanahbul-
 bäume, I. 74.
 ٥٠٥ Wohnstätte, Z. 2. 4. 6. An. 1. 2. 22.
 ٥٠٦ Haus, Wohnstätte, in ٥٠٧.
 ٥٠٧ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 10.
 ٥٠٨ Wohnstätten, L. 1. An. 11. H.
 2. 42. *pl.* zu ٥٠٩.
 ٥١٠ Missgeschick, An. 73.
 ٥١١ Name eines Götzenbildes, I. 63.
 s. Comm.
 ٥١٢ *مَدَّكَ* — *دَاكَ* Stein, auf dem Gewürze
 zerrieben werden, I. 61.
 ٥١٣ *دَائِمًا* — *دَامَ* *adv.* immerzu, L. 40.
 ٥١٤ (Himmel), aus dem es fort-
 während regnet, L. 40.
 ٥١٥ Wein, L. 58.
 ٥١٦ *مُدَامَةً* id. An. 37.
 ٥١٧ *دُونََ* *praep.* nahe davon, I. 65.
 mit ausschliess von, Am. 40. An.

34. *يَقْصُرُ دُونَهُ* (Auge), welches zu
 schwach ist, um es zu übersehen,
 I. 68. *يَكْصُرُ دُونَهَا جَرَامُهَا* (hohe
 Palme), an welche die Dattel-
 pflicker nicht heranreichen, L.
 66. — *دُونََ* unter, H. 28. *فَلَاةٌ*
مِنْ دُونِهَا أَفْلاةٌ Wüste an Wüste,
 H. 64. *مِنْ دُونِ عَرِضِهِ* (wer gutes
 erweist) seine Ehre während, Z. 51.
 ٥١٨ Wüste, ٥١٩ Wüsten -, H. 10.
 ٥٢٠ s. u. *دَلِمَ*.
 ٥٢١ *دَانِ* *impf. i* gehorchen; *نَدِينَا* st.
نَدِينِ, Am. 25.
 ٥٢٢ Religiosität, Am. 87. Sieg,
 Am. 61 (*دِينًا* st. *دِينَا*).

ذ

٥٢٣ *ذَا* *pron. dem.* dieser, dieses. Ver-
 stärkt *مَا ذَا تَرَوْنَ*, *interr.*, was
 werdet ihr also beschliessen, T.
 91. — *أَبَيْهَا ذَا* s. u. *أَبَيْهَا*.
 ٥٢٤ jener, jener dort, jenes, H. 20.
 21. 47.
 ٥٢٥ *ذُئِبَ* Wolf, I. 49.

ذَامِمًا *inf.* ذَامَمَ verachten, tadeln; ذَامِمًا wegen des Reims statt ذَامِمًا, L. 70.

ذَبَّ ذُبَابٌ *n. u.* ذُبَابَةٌ, Mücken.

An. 18.

على اندبَلٍ *inf.* ذَبَلٌ schlank sein. جِيَّاش (Ross) feurig ob seiner

Schlankheit, I. 55.

ذَوَابِدٌ dünne geschmeidige (Speere), Am. 36. *pl.* zu ذَابِلَةٌ.

ذَوْبَلٌ Docht, I. 71.

يَدْبَلٌ *n. pr.* eines Berges, I. 73.

ذُبَيْبَانٌ *n. pr.* eines Stammes, Z. 19. 26.

ذَحَلٌ *pl.* zu ذَحَلٌ Rache,

L. 71.

ذَخَرَ *inf.* ذَخَرَ auslesen. *part.*

الذَاخِرِينَ *st.* الذَاخِرِينَ, Am. 62. —

VIII اذخَرَ اذخَرَ aufspeichern. فَيُدْخِرُ

(die Vergeltung) wird zurückgelegt, aufgespart (für den Tag

der Abrechnung), Z. 28.

ذِرَاعٌ — ذِرَاعٌ Unterarm, Am. 14. Vor-

derbein, (der Mücke), An. 19.

ذَرَفَ Thränen vergiessen, (vom

Auge), I. 22.

ذُرْوَةٌ — ذُرْوَةُ البَيْتِ Giebel des Hauses, T. 48. *pl.* ذُرَى ذُرَى

die obersten Spitzen des Gipfels des Berges El-m. I. 78.

ذَعَرَ مَدْعُورَةٌ erschrecken. ذَعَرَ (Antilope), T. 33.

ذَفْرَى — ذَفْرَى die hohlen Stellen hinter den Ohren (des Kamels), An. 33.

ذَقْنٌ — ذَقْنٌ *pl.* zu ذَقْنٌ Kinn, I. 74.

ذَكَرَ *impf. u.* gedenken, *c. acc. rei* H.

66. — V sich erinnern, Am. 21.

... (تَتَذَكَّرُ) بَلْ مَا تَذَكَّرُ مِنْ ...

aber wozu erinnerst du dich denn an ..., L. 16.

ذِكْرِي Erinnerung, Gedenken, I. 1.

ذَلِيلٌ — ذَلِيلٌ willig, gefügig (von der

Schulter, die gefügig ist zum Lasttragen), I. 48. erniedrigt

durch Faustschläge, T. 96. — *pl.*

ذُلٌّ, An. 72.

ذَلِيلٌ erniedrigt, entwürdigt, H. 37.

مُدَّتَلٌّ (Palme) niedergebeugt unter

der Last ihrer Zweige, I. 37.

ذَمٌّ *impf. u.* tadeln. يذممم, Z. 52. 53.

inf. ذَمَّ عَلَيْهِ ذَمًّا Tadel über ihn,
Z. 55.
ذَمِيمَةٌ tadelnswert(er Krieg), Z. 30.
مُدَّمَمٌ getadelt, An. 65.
ذَمَرٌ — VI sich gegenseitig anspornen, An. 65.
ذِمَارٌ Ehre, Familie, überh. alles was man zu schützen hat, Am. 67.
ذَنْبٌ Sünde, H. 17.
ذَهَبَ *impf. a* fortgehen. اذْهَبَ An. 58. — IV fortführen. اذْهَبَ سَقَمَهَا
er hat ihre Krankheit gebannt, sie geheilt, An. 70.
ذُو Inhaber, Besitzer einer Sache oder Eigenschaft, behaftet mit etwas, Z. 46. L. 80. *gen.* ذَى, I. 16. 29. 79. T. 97. L. 29. Am. 3. H. 17. بذى خَصَلٍ mit zottigem Schweif, T. 16. بذى غُرُوبٍ mit scharfem glänzenden Gebiss, An. 13. ذى الفَرَسِوِ Träger des Fellgewandes, An. 27. ذى حَبْوَةٍ stau- biger (Hügel), L. 64. In Namen von Örtlichkeiten: بذى أُرَاطٍ Am.

بذى طَلُوحٍ Am. 28. بذى H. ذى المَاجِزِ An. 27. اَعْتَشِيْرَةٌ 66. *acc.* ذَا, T. 82. Z. 52. ذَا البُرَّةِ *n. pr.* eines Mannes, Am. 64. — ذَوَى القُرْبَى : ذَوَى, *gen.* ذَوُو, *pl.* die (nahe) Verwandten, T. 79. *fem.* بذَاتِ حُفِّ مَيْتَمٍ : ذَاتِ, *gen.* ذَاتِ, T. 89. (mit einem Bein) ausgestattet mit stampfendem Huf, An. 23. ذَاتِ اَسْرَةٍ gestreift, An. 38. *acc.* ذَاتِ حَيْدٍ : ذَاتِ, *gen.* ذَاتِ, mit einem Stachel versehen, Am. 46.
ذَادَ *impf. u* wegtreiben, zurücktreiben, L. 51. *c. عن loci*, Z. 57.
ذَانِي *impf. u* kosten, geniessen, Z. 29. Am. 3. *inf.* مَذَاقَةٌ An. 36.
ذَامٌ *s. u.* ذَامٌ, L. 70.
ذَوَى welk sein. *part.* ذَاوٍ welk, T. 18.
ذَوَى *s. u.* ذَوِ, T. 79.
ذَائِلٌ *impf. i* die Schleppe stolz nachschleifen, T. 44 (die Kamelin schleifte stolz ihren Schweif nach, wie ein zu Gast geladenes Mädchen die Schleppe).

ذَيْفٌ Zipfel, (eines Wollkleides) I. 28.

Schleppe eines Kleides. *pl.* أَذْيَالٌ

Ṭ. 44.

مُدَيِّرٌ (Mantel) mit langen Zipfeln,

Fransen, I. 63.

ر

رَأْسٌ Kopf, Haupt, I. 30. Ṭ. 39. 83.

An. 26. 54. Berggipfel, -spitze,

I. 78. H. 38. Anführer, Am. 51. —

pl. رُؤُوسٌ Köpfe, Am. 38. 42. Schädel, Am. 93.

رَأْفٌ *inf.* رَأْفَةٌ sehr bemitleiden, bedauern, H. 81.

رَأْلٌ — رِئَالٌ *pl.* zu رَائِلٌ Straussenjunges, H. 10.

رَيْمٌ Oryxantilope, (stets als weisse Gazelle bezeichnet), I. 34. — *pl.*

رَائِمٌ I. 3. Z. 3. L. 14.

رَأَى sehen, Ṭ. 55. Z. 49. Am. 21. 77.

An. 59. 65. *c. suff.* رَأَى An. 53.

impf. رَأَى I. 3. 70. Ṭ. 65.

90. Z. 7. 61. Am. 4. 76. *c. suff.*

رَأَى Am. 85. فَعْرَاعِمًا Ṭ. 33. أَرَى

I. 27. Ṭ. 64. 66. 67. *c. suff.* أَرَانِي

Ṭ. 69. أَرَاعِمٌ Z. 44. يَرَوْنَ Am. 47.

تَرَوْنَ Ṭ. 91. — IV zeigen, *c. acc.*

pers., Ṭ. 44. تُرِيكَ Am. 13. أَرِيكَ

I. 70.

رَايَةٌ *pl.* رَايَاتٌ, Fahne, Am. 24.

رَبٌّ Herr, Ṭ. 81. H. 61. 82. رَبُّهَا ihr

(der Brücke) Meister, Architekt,

Ṭ. 23.

رَبٌّ Fettsatz, An. 32.

رَبٌّ bisweilen, manchmal. Stets ver-

bunden mit indeterminirtem Ge-

nitiv, رُبَّ خَصْمٍ so manchen Geg-

ner, I. 43. رُبَّ نَازِلٍ gar mancher

Gast, H. 1. ... رُبَّ يَوْمٍ wie

manchen Tag gab es, wo ..., I. 10.

رَبَابٌ in أُمَّ الرَّبَابِ *n. pr.* eines Wei-

bes, I. 7.

رَبَّأٌ *impf.* a ausschauen (auf der

Warte), nach *etw. acc.*, L. 27.

رَبْدٌ — أَرْبَدٌ aschgrau, Ṭ. 13.

رَبْدٌ behend; رَيْدٌ يَدَاهُ dessen Hände

flink waren, An. 52.

رَبَابٌ Antilopenschaar, Ṭ. 7.

ربصّ Kleinviehheerde, H. 69.

ربط — VIII binden, L. 56.

ربيع — V den Frühling zubringen, An.

9. تَرَبَّعَتِ الْقَيْبِيْنَ sie weideten während des Frühlings auf den beiden Höhen, T. 15.

رَبْعٌ Wohnort (während des Frühlings), Behausung, Z. 6.

رَبْعٌ im Frühling geborenes Kameljunges, T. 52.

رَبِيعٌ Frühling, L. 88. H. 57.

رَبِيعَةٌ *n. pr.* eines Mannes (Vaters des Dichters Labid).

الرَّابِعَةُ die vierte.

أَرْبَعُونَ vierzig, An. 12.

مَرَابِيعٌ Frühlingsregen, L. 4, *pl.* zu مَرَبِيعٌ.

رَبَّأَ *impf. u* schwächen, H. 26.

رَبْدٌ — مَرْتَدٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 81.

رَثْمٌ — أَرْثَمٌ (Gazelle) mit weissem Mal auf der Nase, An. 60.

رَجَعٌ *impf. i* zurückkehren. رَجَعَا ... بِأَمْرِهِمَا إِلَى ... sie vertrauten sich wieder an einem ..., L. 29. —

II wiederholen, Am. 19. اِنَّا

رَجَعَتْ فِي صَوْتِهَا wenn sie in ihrem Gesang modulirte, T. 52.

— IV zurückwenden; فَلَمْ تُرْجَعْ فلم nicht ward zurückgegeben, H. 78.

— X zurückfordern, H. 78.

أَوْ رَجَعٌ وَاشِمَةٌ ... كِفَفًا *inf.* رَجَعٌ

oder wie wenn eine Tätowirkünstlerin Zeichnungen wieder auffrischt, L. 9. — Treten, Tritt (von Lasttieren), H. 12.

مَرَابِيعٌ — مَرَابِيعٌ وَشَمٌ die wiederaufgefrischten Zeichnungen einer Tätowirung, Z. 2.

رَجُلٌ — IV zu Fuss gehen lassen, s. مَرَجَلٌ.

رَجْلٌ Fuss; Hinterfuss (des Kamels), T. 24.

رَجُلٌ Mann, T. 83. *pl.* رَجَالٌ I. 42. T. 96—98. Z. 16.

رَجْلَاءٌ holpriger (Boden), H. 38.

مَرَجَلٌ Sied-, Kochkessel, I. 55. Z. 5.

مَرَجَلٌ gekämmt, I. 62.

مَرَجَلٌ st. مَرَجَلِيٌّ bewirkend,

dass ich zu Fuss gehen muss,
I. 13.
رَجَمَ *impf. u* mit Steinen werfen,
مَتَى تَرَجُّمُ بِهِ (= بِأَنْفِهَا) الْأَرْضَ
i. S. v. wenn sie rasch einher-
rennt, T. 37.
رَجَامٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 1.
رَجْمٌ الْكَلِيدُ الْمَرْجَمُ; مَرْجَمٌ
in die man Zweifel setzt, Z. 29.
رَجَّ *impf. u* hoffen. نَوَافِلِيَا تَرْجِيْ عَلَى
deren Geschenke man hofft, L. 70.
أَرْجَاءُ *pl.* zu رَجَاً Seite. بَرَجَاءَهُ an
seinen (des Thales) Seiten, I. 81.
رَحِيْبٌ — رَحِيْبٌ — رَحِيْبٌ — رَحِيْبٌ
ansehnlich, T. 50.
رَحِيْقٌ — رَحِيْقٌ — رَحِيْقٌ — رَحِيْقٌ
edler Wein, I. 80.
رَحَلٌ — X eig. sich als Sattel dar-
bieten; وَمَنْ لَمْ يَزَلْ يَسْتَرْحِلُ النَّاسَ
وَمَنْ لَمْ يَزَلْ يَسْتَرْحِلُ النَّاسَ
wer sich gegen die Leute
stets unterwürfig zeigt, Z. 59.
رَحْلٌ Wohnort; أُنْقَتِ رَحْلَهَا sie hat
ihren Wohnsitz aufgeschlagen,
Z. 37.
رَحَالَةٌ Sattel, L. 68. An. 44.
مَرْحَلٌ (Stoff) mit sattelähnlichen Des-

sins, I. 28. — (Schulter) gewöhnt
an Lasten tragen, I. 48.
رَحِيٌّ Mühlstein, Z. 31. Am. 30.
رَخْصٌ weich, zart(e Finger), I. 39.
weich, zart (am Körper), Am. 15.
رُخَامٌ — رُخَامٌ — رُخَامٌ weisser Marmor, Am.
18. — الرُّخَامُ *n. pr.* einer Örtlich-
keit, L. 18.
رَخِيَ — IV lockern, z. B. den Zü-
gel, I. 15, davon *inf.*
أَرْخَاءٌ rascher Trab, gestreckter Lauf
(des Pferdes) I. 59. أَرْخَى سُدُونَهُ
أَرْخَى سُدُونَهُ (Nacht), die ihre Schleier auf
mich herabgelassen, I. 44. — VI
ab-, entfernt sein, von etwas *عن*,
Am. 35.
مَرْخِيٌّ (Seil), welches nicht straff
angezogen ist und deshalb den
Boden schleift, T. 68.
رَدٌّ zurücktreiben, zurückweisen, I.
43. H. 52. — V unstät umher-
irren; تَرَدَّدٌ st. تَرَدَّدٌ, L. 45.
رِدَاعٌ — رِدَاعٌ Schlamm. الرِّدَاعُ *n. pr.*
einer Örtlichkeit, An. 31.

رَفَّ — IV وَأَرْدَفَ أَعْجَابًا liess die
hintern Teile folgen, I. 45.

رَوَافٍ *pl.* zu رَادِفَةً Hinterkeule, Am. 16.

رَمَمَ — V flicken.

مَرْمَمٌ Flickstelle eines Kleides; An.

1 (bildlich für eine von der Ge-
liebten verlassene Wohnstätte,
die durch poetischen Erguss neu
belebt werden könnte).

رَدَى *impf.* i 1) rasch einerschrei-
ten, (gleich einem Strauss) T.

13. — 2) schmeissen, H. 25 (gleich
als ob uns der Tod an einer Berg-
spitze zerschellte). — VIII den

Mantel (genannt رِدَاءٌ) anziehen,
T. 7.

رَدَى *inf.* رَدَى verderben. الرَدَى das
Verderben, T. 101.

رَدٍ zu Grunde gehend, رَدٍ *st.* رَدٍ, T. 52.

رِدَاءٌ ein mantelartiges Gewand, T. 10.

أَرْدِيَّةٌ *pl.* zu رِدَاءٍ انْسِرَابٍ. رِدَاءٌ Man-
tel des Nebels, Nebelschleier, L. 53.

مِرْدَأٌ Stein, mit welchem andere zer-
stückelt werden, Steinbrecher,

T. 36. grosser Mühlstein, bildl.
für Schlacht, Am. 33.

رَدِيَّةٌ abgemagerte (Kamelin),
übertr. arme Frau, L. 76.

رَزٍ dumpfer Laut (einer Stimme), Ge-
räusch, L. 47.

رَزَحٌ *n. pr.* eines arabischen
Stammvaters, H. 79.

رَزَقَتْ *pass.* empfangen; رَزَقَتْ
Frühlingsregen erhielt sie als
Nahrung, L. 4.

رَزَمَ — IV donnern *inf.* رَزَامَهُمَا ihr
(der Wolke) Gedonner, L. 5.

رَسٌ *n. pr.* eines Thals, Z. 10.

رَسَلَ — IV loslassen, L. 49.

رَسَلٌ Leichtigkeit, Gefälligkeit. عَلَى
رَسَلِيهَا gefällig wie sie war, T. 51.

رَسَالَةٌ Kunde, Z. 26.

رَسَلٌ lose; herabwallendes (Haar),
I. 36. — غَبِيرٌ مُرْسَلٌ (*st.* مرسل)
(Ross), das nicht zur Weide ge-
lassen wird, I. 69.

رَسْمٌ Spur (einer ehemaligen Bebau-
ung), I. 2. 6. L. 2.

رسا — راس fest, unbeweglich stehend,
pl. رَوَاسِيًّا أَقْدَامُنَا (st. رَوَاسِي) de-
 ren Vorderbeine fest stehen (im
 Kampf), L. 71.

رش — رشاشٌ ausgespritztes Blut,
 An. 42.

رشاشٌ junge (schon zum Laufen kräf-
 tige) Gazelle, An. 60.

رصد — مَرَصَدٌ Hinterhalt, T. 41.

رصع — رَصَائِعُ *pl.* zu رَصِيعةٌ Knoten,
 Am. 80.

رضع — IV säugen, Z. 32. *inf.* اِرْضِعْ,
 L. 46. *part.* مَرِضِعٌ säugend(es
 Weib), I. 16.

رضم — رِضَامٌ *pl.* zu رِضْمَةٌ grosser
 Quaderstein, L. 15.

رضى *impf.* a zufrieden sein mit et-
 was, Gefallen daran finden, Am.
 97. *c. acc.* L. 56.

رعد — رَعَدٌ donnern. — IV *pass.* erbeben;
 تَرَعَدٌ st. تَرَعَدٌ, T. 101.

رعدٌ *pl.* zu رَاعِدَةٌ rollende, donnern-
 de Wolke, L. 4.

رعل — رَعْلَةٌ langes (Schwert), H. 51.

رعن — رَعْنٌ hoher Berg mit vor-
 springender Spitze (Horn), H. 25.

رعى *impf.* a weiden, Z. 40. — III
 id. تَرَاعَى رَبِيًّا indem sie mit einer
 Antilopenherde weidet, T. 7. —
 VIII abweiden; تَرْتَعَى حَدَائِقَ
 indem sie die Baumgärten abwei-
 deten, T. 15.

رعا *pl.* zu رَاعٍ Hüter, H. 40.

رغب — رَغَائِبُ *pl.* zu رَغِيبةٌ Wunsch,
 Gegenstand des Wünschens, L. 80
 (رَغَائِبٌ st. رَغَائِبٌ).

رعا *inf.* رُغَاةٌ, blöcken (vom Kamel),
 H. 20.

رغد *impf.* i. Hilfe leisten, *inf.* رَغَدٌ
 Am. 68 (wir haben Hilfe geleistet
 mehr als sonst Helfende helfen
 können). أَرْفِدُ st. أَرْفِدُ T. 45. —
 X um Hilfe bitten, T. 45.

رَفَعُ *impf.* a 1) erheben, L. 58
 (wenn das Ladenschild ausge-
 hängt war). يَرْفَعُ الْإِلَّ شَاخَصِيمَ in-
 dem der aufsteigende Morgen-
 nebel ihre Person erhob, d.h. sie

sichtbar werden liess, H. 46. —
 2) (Kamele) treiben, zum Lauf
 antreiben, H. 35. — II treiben,
 antreiben, L. 67.
 رَفِيعًا hoch aufgerichtet; رَفِيعًا سَمَكًا
 (Haus) mit hohem Dach, L. 86.
 رفف — رَفِيفٌ wohlwollend, willig.
 رَفِيفَةٌ بَكْبَسِ النَّدَامَى (Mädchen)
 welches den Busen willig von den
 Zechgenossen betasten lässt, T. 4.
 50.
 مَرْفَعٌ Ellbogen; Knie, T. 22.
 رَقِيفٌ الشَّقْرَتَيْنِ dünn; رَقِيفٌ — رَقٌّ
 scharf an den beiden Schnei-
 den, T. 84.
 رِقَابٌ — رِقَابٌ *pl.* zu رَقَبَةٌ Hals, Na-
 cken, Am. 38.
 مَرَاقِبُ *pl.* zu مَرَقَبٌ erhöhter Aus-
 sichtspunkt (in der Wüste), L. 27.
 مَرْتَقِبٌ Warte, L. 64.
 المَرَقِشُ عَنَّا — II hinzu dichten; رَقِشٌ
 der seinen Bericht über uns mit
 Unterstellungen ausschmückte,
 H. 21.

رَقَصَ in Bewegung sein, (vom Dunst)
 L. 53.
 رَقَلَ — IV schnell einherschreiten,
 eilen, T. 38.
 مَرَقَلٌ flinke (Kamelin), T. 11.
 رَقْمَةٌ — رَقْمَةٌ Garten, Wiese. الرَّقْمَتَيْنِ
n. pr. einer Örtlichkeit, Z. 2.
 الأَرَقِمُ *n. pr.* einiger Tribus vom
 Stamm Taglib, H. 16.
 رَفَى *impf. a* hinaufsteigen (auf einer
 Leiter), *c. acc. loci* Z. 54. sich
 bäumen, (vom Pferd) L. 69. —
 V emporsteigen; I. 68 (wenn das
 Auge an ihm empor stieg, d. h.
 seine oberen Partien besah).
 رَكِبَتْ كُلَّ لَيْهَدِمٍ — II anbringen; رَكِبَ
 (st. م....) welche angebracht
 sind an jedem langen Speer,
 Z. 56.
 رِكَابٌ Reitkamele, An. 10. 72.
 رَكَدَا im Zenith stehen, (von der
 Mittagssonne) An. 37.
 مَرَاكِلُ — رَكَلٌ *pl.* zu مَرَكَلٌ Stelle am
 Leib des Pferdes, welche den

Sporren des Reiters ausgesetzt ist, An. 21.

مَرَكَلٌ vom Hufschlag gestampft, I. 56.

رَمَ pl. zu رَمَّةٌ Strick, L. 16.

رَمَحٌ Lanze, Speer, An. 49. 55. — pl. رَمَاحٌ Z. 42. An. 66. H. 74.

رَمَسٌ Grabstätte, T. 71.

رَمَلٌ Sand, T. 8.

رَمِيْلَةٌ Wittwe, L. 88.

رَمَى *impf. i* werfen, L. 30. niederwerfen, An. 67. — VII niederstrecken, Am. 74. nach der Beute zielen und schiessen, An. 59. hingeworfen werden auf, c. ب, Am. 37. sich gegenseitig etwas zuwerfen, c. ب, I. 12.

رَمَاةٌ statt رَمَاةٌ pl. zu رَامٌ Schütze, L. 49 (l. الرَّمَاةُ).

رَمَّ *impf. i, inf.* رَمَّيْنٌ klirren; رَمَّيْنٌ klirren; رَمَّيْنٌ (st. الرَّمَّيْنِ) gibt einen klirrenden Laut von sich, Am. 18. — IV klirren, Am. 59. — V einen tremulirenden, summenden Ton von sich geben, *part.* An. 18.

رَأَى *impf. u* unverwandt auf etwas blicken, c. لى, I. 41.

رَاعِبٌ — رَعِبٌ Mönch, I. 40. 71.

رَعَمٌ — رَعَمٌ pl. zu رَعْمَةٌ andauernder Staubregen, L. 4.

رَعْنٌ Pfand, Am. 12.

رَعْوَةٌ *n. pr.* eines Berges, Am. 46.

رَاحٌ *impf. u* am Abend in irgend einer Tätigkeit begriffen sein (vgl. بَكَرَ), Am. 86. تَرَوُّحٌ وَتَغْتَدِي (Kamelin), welche abends und morgens auf den Beinen ist, T. 11. am Abend kommen, T. 49. abends zurückkehren, I. 68.

رَبِيحٌ Wind, L. 30. وَعَدَاةٌ رَبِيحٌ so manchen stürmischen Morgen, L. 62. — pl. رَبِيحَاتٌ Winde, L. 77. Am. 78.

رَادٌ — IV wollen, anstreben, Am. 96. I. 29. قَدْ نَزَلْتُ أُرِيدُهُ indem ich bereits herabgestiegen war, ihn (den Gegner) mir zu holen, An. 53.

رَوْدَاٌ gemacht! Am. 56.

رَوْضَةٌ Garten, An. 15. — *pl.* رِيَاضٌ
z. B. in رِيَاضِ الْقَطَا *n. pr.* einer
Örtlichkeit, H. 4.

رَاعٍ schrecken, erschrecken, L. 47.
An. 11. *inf.* رَوَعَ; رَوْعٌ غَدَاةُ الْرَوْعِ am
Morgen des Schreckens, d. i. der
Schlacht, Am. 79.

رَوَعَةٌ *pl.* الرَّوَعَاتُ die Bedrängungen,
Angriffe (des Hengstes auf die
Kamelin), T. 16.

رَوَّعٌ sehr bedacht und ängstlich, T. 36.

رَامٌ *impf. u* begehren; لَا يَرَامُ.. nicht
wagte man zu begehren, I. 23.

مَرَامٌ *inf.* zum vorigen, z. B. مَرَامُهَا
die Sehnsucht nach ihr, L. 17.

رُومِيٌّ griechisch; الرُّومِيُّ der Grieche,
T. 23.

رَوِيَ getränkt sein, Am. 24 (رَوِينَا)
st. رَوِينٌ. — II tranken; يَرَوِي
رَوِيٌّ löscht seinen Durst, T. 63.
— IV netzen, tranken, L. 40.

رَوِيٌّ durststillend; كَأْسٌ رَوِيَّةٌ durst-
stillender, wohlgefüllter Becher,
T. 47.

رِيْبٌ angenehmer Duft, I. 8.

رَبِيًّا *fem.* zu رَبِيَّانٍ الْمَخْلُجِلِ saftig,
fleischig an den Waden, I. 30.

الرَّبِّيَّانُ *n. pr.* eines Berges, L. 2.

رَابٌ beunruhigen; i. S. v. eifersüch-
tig machen, L. 26.

رَبِيَّةٌ Verdacht; رَبِيَّةٌ aus Argwohn,
L. 54.

رَاعٍ *impf. i* zurückkehren, T. 16.

رَامٌ *impf. i* ablassen, aufhören, L. 37.

ز

زَارٌ brüllen (vom Löwen); *part.* الزَّارِيَّةُ
d. gleich Löwen brüllenden
(Feinde), An. 6.

زَبَدٌ — IV schäumen, (vom Wein)
T. 59.

زَبَدٌ Schaum, L. 68.

زَبْرٌ *pl.* zu زَبْرٌ Schrift, L. 8.

زَبْرَجْدٌ Smaragd, T. 6.

زَبِيٌّ — زَبِيٌّ ausschlagend (mit dem
Huf); زَبُونًا *st.* زَبُونًا Am. 58.

زَجٌّ — زَجَّاجٌ *pl.* zu زَجٌّ ciserne Lan-
zenspitze, Z. 56.

زجاجٌ Glas; *n. u.* زجاجَةٌ An. 38.

زجلٌ *pl.* zu زجلَةٌ Menschenschaar,
L. 14.

الماءُ زرقٌ *pl.* zu أزرقٌ hell und rein; زرقاً
das Gewässer, dessen
Wasser klar und rein ist, Z. 13.

زرى — VIII ازردی verabscheuen,
Am. 55.

زعرٌ — زعرٌ schwachbehaart, T. 13.

زعمٌ behaupten, H. 18. — زعمٌ *impf. a*
heftig begehren; *inf.* زعمًا in
heissem Verlangen, An. 7.

زعمٌ etwas, worauf man kein Ver-
trauen setzen darf, An. 7.

زفوفٌ schnell rennendes Kamel, H. 10.

زىٌ *impf. i* ableiten, *c.* عن L. 44.
c. ب. I. 54 (das glatte Gestein
liess das, was darauf fiel, herab-
gleiten). — IV herabgleiten las-
sen, I. 54. 57.

زىٌ *pl.* أزلامٌ, Zweihuf, L. 44.

زىٌ binden; anschirren, An. 10.

زىٌ Zügel (befestigt am Nasenring
des Kamels), I. 15. L. 24. 62.

زمعٌ — IV fest beschliessen, I. 19.
An. 10.

زمدٌ — زميدٌ zuhinterst auf dem
Kamel sitzend, T. 18.

زمدٌ *part. pass.* II; في بجايدٍ زميدٌ
in einen gestreiften Mantel ge-
hüllt, I. 77.

زندٌ — زندٌ *pl.* zu زندٌ Feuerreibholz,
An. 19.

زئمٌ — زمئمٌ Kamel mit geschnittenem
Ohr (Zeichen edler Rasse), Z. 25.

زهيرٌ — زهيرٌ *n. pr.* eines Mannes, Am.
62. Name des Dichters der drit-
ten Mu'allaka.

زهرٌ weiss, An. 38. — *fem.*

زهراءٌ weisse (Kamelin), H. 78.

زجٌ grobe Decke (über dem Sattel),
L. 13.

زادٌ — II verproviantiren, T. 103.

زارٌ besuchen, T. 82. — IX sich
wegwenden, *c.* من, An. 68.

زورٌ *fem.* von أزورٌ sich neigend, An. 28.

زاعٌ sich neigen; وزاعٌ قومها es neigte
sich ihr Stützpunkt, L. 21.

زَانَ — VIII anwachsen, sich mehren;

تَزَدَدُ (st. تَزَدَدُ) so wird sie beim Lauf immer geschwinder, T. 37.

fortfahren, T. 92. وَأَزْدِ فَاعِنٌ so entbehre (den Becher gelassen) und fahre fort (in Enthaltbarkeit)! T. 47.

زِيَادَةٌ *inf.* i. S. v. Ueberlegenheit (in der Befähigung), Z. 61.

مَزَادٌ Wasserschlauch, H. 52; *n.u.* مَزَادَةٌ.

رَافٌ زِيَاةٌ — stolz schreitende (Kamelin), An. 23. 33.

زَالَ *impf. a* ablassen, aufhören, T.

53. *c. impf.* z.B. مَا زَيْتٌ أَرْمِيهِمْ nicht hörte ich auf, sie niederzustrecken, An. 67. Z. 59. لَا أَزَالُ

لَا أَزَالُ عَلَى رِحَالَةٍ nicht werde ich aufhören auf einem Sattel . . . *sc.* zu reiten, An. 44. لَمْ يَزَلْ i. S. v. es war stets einer da, der . . . L. 78.

— III sich trennen von etwas, *c. acc.* L. 15. — V getrennt sein;

لَمْ تَزَيْلِ (statt تَتَزَيْلِ) nicht ward sie getrennt, zerstreut, I. 65.

زَانَ *impf. i* schmücken, I. 35.

س

سَ Adverbiale Partikel zur Bezeichnung des Futurs, z.B. سَيُكْرَمُ (st. سَيُكْرَمُ) der wird abgewiesen werden, Z. 64. 36. T. 63. 103.

سَأَلَ *impf. a* fragen, L. 10. Am. 10. An. 43. verlangen, forden, *c. acc.*

pers. Z. 64. H. 33. — *inf.*

سَوَّأْتُ Fragen, L. 10.

تَسَأَلُ Bitte, Forderung, Z. 64. T.

78 (weil ich ihm dankbar bin und ihn um etwas angehe).

سَتِمَ *impf. a* einer Sache überdrüssig sein, *c. acc. r.*, Z. 47.

سَبَّ — أَسْبَابٌ *pl.* zu سَبَّ Seil, Strick; أَسْبَابُ الْمَنَايَا die Schlingen des Todes, Z. 54. أَسْبَابُهَا die Beziehungen zu ihr, L. 16. أَسْبَابُ السَّمَاءِ die Himmelsstriche, Z. 54.

سَبَاً Wein kaufen; *inf.* سَبَاً, L. 59.

سَبْتٌ Rindsleder, T. 31. An. 56.

سَبَّحَ schwimmen, *inf.* سَابِحٌ Schwim-

mer, *epith.* für ein raseh laufendes Pferd, An. 44. *pl. fem.* السابحات, I. 56.
 سَبِيحٌ lang; langgestreckte (Staubwolke), L. 31.
 سَبَعٌ sieben; سَبْعًا نَوَامًا sieben Zwillinge, d. i. Nächte, L. 45.
 سَبَاعٌ *pl.* zu سَبِيحٌ Raubtier, I. 81. An. 50. 75.
 السَّبِيعةُ die siebente.
 مَسْبُوعَةٌ Antilope, der ein Raubtier das Junge geraubt hat, L. 36.
 سَبِيحٌ — سَبِيعةٌ vollkommenes, weites Panzerhemd, Am. 76. An. 51.
 سَبَقٌ *inf.* سَبَقٌ zuvorkommen, *c. acc.* T. 59. An. 14 (der aus ihrem Munde dir entgegenströmende Wohlgeruch kommt ihren Seitenzähnen zuvor). *c. l.* An. 42. *part.* السَّابِقِينَ (st. السَّابِقِينَ) d. vorkommenden, vordringenden, Am. 46.
 سَبِيكٌ von schöner gerader Statur sein, I. 41.

سَبِيلٌ — IV Regen ausströmen, L. 40. tropfen, L. 68.
 سَبَا — VIII gefangen nehmen, *met.* das Herz, An. 13.
 سَبَايَا *pl.* zu سَبِيءٌ, Gefangene, Am. 72.
 سَبْتَةٌ sechs; سَبْتَةٌ sechs *sc.* Monate, L. 28.
 سَبْتَرٌ Vorhang, I. 26.
 السَّبْتَارُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 73.
 سَجَدٌ sich vor jem. beugen; سَاجِدِينَ (st. سَاجِدِينَ) als anbetende, Am. 104.
 مَسْجُورَةٌ — سَجْرٌ angefüllter, angeschwellter (Baeh), L. 34.
 سَجَمٌ — II *inf.* تَسْجَامٌ Regen ausgiessen, L. 40.
 سَاجِدٌ Spiegel, I. 31.
 سَجَّ *impf.* u Wasser ausströmen, ausgiessen, I. 74. *inf.* سَجَّ, An. 17.
 مَسَّحٌ schnell dahin schiessendes edles Pferd, I. 56.
 سَكَّجٌ — II enthäuten; *part. pass.* مَسْكَجَةٌ (Wildesel), der in Folge

von Bissen an vielen Stellen der Haut entblösst ist, L. 26.

سحر — VIII zu früher Dämmerstunde aufbrechen, Z. 10. s. d. f.

سَحْرَةٌ Morgendämmerung, eig. die Zeit kurz vor der Morgenröte, Z. 10. L. 61.

سحق — IV runzlig sein (vom Kameleseuter), L. 46.

سَحْلٌ weisses jemenisches Gewand, T. 44.

سَحِيلٌ einfaches, nur aus *einem* Stück gedrehtes Seil, *met.* schwach, Z. 17.

سَحْمٌ — أسْحَمٌ schwarz (Rabe), An. 12.

سَخَطٌ aufgebracht, indignirt sein, Am. 97.

سَخَامٌ *n. pr.* eines Hundes, L. 52.

سَاكِنٌ erhitzt sein, L. 67.

سَاخِينٌ warm; سَاخِينًا (st. سَاخِينًا), Am. 2. s. Comm.

سَاخِيٌّ freigebig sein, Am. 2. s. Comm.

سَدٌّ verstopfen. سَدٌّ فَرَجَهُ بِصَافٍ (das Pferd) verdeckt seinen Hin-

terspalt mit langem Schweif, I. 60.

السَّادِسَةُ — سدس die sechste.

سَدَفٌ — سَدِيفٌ fettes Fleischstück vom Höcker des Kamels, T. 93.

سَدَلٌ Schleier, Vorhang. *pl.* سُدُولٌ I. 44.

سَرٌّ — IV verheimlichen. لَوْ يُسِرُّونَ لو يُسِرُّونَ ob sie mich heimlich töten könnten, I. 24.

أَسْرَةٌ 1) *pl.* zu سِرٌّ fruchtbarster Teil einer Thalsohle, T. 15. — 2) *pl.*

zu سِرٌّ Linie, Streifen, An. 38.

سَرَبٌ Antilopenrudel, I. 63.

سَرَابٌ Dunst, Nebel, L. 15. 53.

سَرِيْلٌ — II تَسْرِيْلٌ بِالْدَمِ mit Blut bekleidet sein, An. 67.

سَرْجٌ Sattel, I. 69. An. 21.

سَرْحٌ hohe Bäume. *n. u.* سَرْحَةٌ (wo- mit der Held verglichen wird), An. 56.

سَرْحَانٌ Wolf, I. 59.

سَرْدٌ — مَسْرَدٌ Ahle, T. 17.

سَرِعٌ — سَرِيْعٌ schnell, Z. 39. schnell bereit zu, *c.* أَيْ، T. 96.

- سَرَمَدٌ lang, (von der Nacht) T. 99.
 (nicht ist mir die Nacht zu lang).
- سَرْمَدٌ — مَسْرَعَةٌ fettes (Höcker-
 fleisch), T. 93.
- سَرَا — سَرَاةٌ Rücken, I. 61. An. 20.
- سَرَى — سَرَى nächtliche Reise, T.
 34. An. 23.
- سَرِيٌّ kleiner Bach (zur Bewässerung
 der Palmen), L. 34.
- سَارِيَةٌ 1) Säule. سَارِيَتِي met. für
 Beine, Am. 18. — 2) Wolke die
 sich des Nachts entleert, L. 5.
- سَاعٌ — سَاعٌ hoch züngelndes
 (Feuer), L. 32.
- سَاعِدٌ — سَاعِدٌ pl. zu سَاعِدٌ Unter-
 arm, Am. 89.
- سَعْفٌ in سَعْفِ النَّكَرِيِّنَ n. pr. einer
 Örtlichkeit, II. 35.
- سَعَى impf. a laufen. part. سَاعِيٌّ
 Am. 65. schnell bringen c. بَ reit
 et عَلَى pers., T. 93. eifrig betrei-
 ben, Z. 18. c. بَ reit, II. 29. part.
 سَعَاٌ Vorkämpfer, Z. 18. pl. سَعَاٌ
 L. 87.
- سَفَّ impf. u trockenenes Futter fres-
 sen, Am. 69. An. 11. — IV ein-
 reiben, einschmieren, (bes. kos-
 metische Mittel), T. 9. L. 9.
- سَفَّرَ — IV leuchten (von der Mor-
 genröte), L. 44.
- سَفَرٌ pl. zu سَفَرٌ Reise, L. 22.
- سَفْعٌ pl. zu سَفْعٌ rötlich schwarz,
 schwarz, Z. 5.
- سَفِينٌ — سَفِينٌ Schiffe, T. 3. 4. Am.
 102. n. u. سَفِينَةٌ.
- سَفَهٌ thöricht sein. inf. سَفَاٌ Z. 63. und
 سَفَاةٌ einmalige Thorheit, ibid.
- سَفَاٌ — سَفَاٌ die Dornen der Buhmä-
 Pflanze, L. 30.
- سَقَبٌ Kameljunge, Am. 19.
- سَقَطٌ fallen. part. سَائِقَاتٌ ab-
 fallende Stückchen der Sohle,
 II. 13.
- سَقْدٌ Sandhang, I. 1.
- سَقْفٌ — سَقْفٌ Dach, T. 25.
- سَقْفٌ (Straussin) mit langem krum-
 men Hals, II. 10.
- سَقَمٌ Krankheit, An. 70. — pl.

أَسْقَامٌ Krankheiten, H. 31.

سَقَامٌ Krankheit, L. 47.

سَقَى *impf. i* zu trinken geben, *c. acc.*

pers. et b rei, T. 75. سَقَتْهُ أَيَاةٌ

ergossen hat sich über

ihn (ihren Mund) der Glanz der

Sonne, T. 9.

سَقَى gut bewässerte Palme, I. 37.

سَكَبَ *inf. تَسَكَّبَ* ausgegossen

werden, An. 17.

سَكَتَ schweigen, von jem. عِنْدَهُ, H. 32.

سَكَنَ ruhen. سَاكِنَةٌ عَلَى أَضْلَائِهَا bei

ihren Jungen lagernd, L. 7.

سَكَّانٌ Anker, T. 29.

سَلَّ *impf. u* sanft ausziehen, I. 21.

سَلَّ نِظَامُهَا (Perle), deren Schnur

herausgezogen ist, L. 43.

مُسَلَّلَاتٌ gezückte (Schwerter), Am. 92.

سَلَبَ — VIII gewaltsam entreissen,

Am. 84.

أَسْلَابٌ *pl.* zu سَلَبَ Raub, geraubter

Gegenstand, H. 62.

سَلَحَ — سلاحٌ Waffen, T. 87. Z. 38.

40. 57.

سَلَحَ zu Ende gehen (vom Monat),

L. 28.

سَلِيطٌ — سَلَطَ Oel, I. 71.

سَلَفٌ — سَلَفٌ Most, I. 80.

وَأَسْلَمَ *impf. a* heil sein, Z. 20.

(st. وَأَسْلَمَ) sei gegrüßt, Z. 6.

وَأَسْلَمَى Heil dir! An. 2. — IV

jem. preisgeben, sich selbst über-

lassen. وَلَا بِمُسْلَمٍ . . . . nicht ist

er preisgegeben, man lässt ihn

nicht fallen. — X sich ergeben,

unterwerfen; *part.* مُسْتَسْلِمٌ,

An. 47.

سَلَمٌ Wasserkrug (mit einem Henkel), T. 22.

سَلَمٌ Frieden, Z. 20.

سَلَامٌ *pl.* zu سَلِمَتْ Stein, *spec.* mit
Inscription, L. 2.

سَلَمٌ Leiter, Z. 54.

سَلَمَى in أَبُو سَلَمَى *n. pr.* des Vaters
des Dichters Zuhair.

سَلَا — V einer Sorge oder Regung be-
freit, enthoben werden, I. 42. —

VII weichen (von Sorge und Re-

gungen), I. 42 (geschwunden sind die Verirrungen mancher Männer, indem sie sich von ihrer heissen jugendlichen Liebe ernüchtert haben, doch *mein* Herz kann sich nicht frei machen von der Liebe zu dir).

سَمَّحٌ wohlthätig, freigebig, L. 80.

فَاتَنَى سَمَّحٌ مُخَالَفَتِي ich bin freigebig veranlagt, An. 35.

سَمَرَ die Nacht durchplaudern, L. 58.

سَمْرَةٌ Koloquintenbaum, I. 4.

سَمْرٌ *pl.* zu أَسْمَرٌ, braune (Speere), Am. 36.

سَمَطٌ Halskette, Halskette, T. 6.

سَمِعَ *inf.* سَمِعَ hören, vernehmen,

T. 34. -- IV hören lassen, vortragen, T. 51. -- V hören, vernehmen, L. 47.

سَامِعَةٌ Ohr, T. 35.

سَمَفٌ hoch sein, Am. 16.

سَمَكٌ Dach, L. 86.

سَمَوِيَّةٌ samharische Lanze (Samhar,

ein berühmter Lanzenbieger in Al-ḥatt), L. 50.

سَمَا hinaufstreben zu, *c.* إِلَى, L. 86. —

III mit jem. oder etwas um die Höhe streiten, *c. acc.*, T. 39.

سَمَاءٌ Himmel, I. 25. Z. 54.

سَنَّ ein Gesetz geben, vorschreiben, L. 81.

سِنٌّ Panzerringe, L. 82.

سِنَّةٌ Gesetz, L. 81.

سِنَانٌ *pl.* zu سِنَانٌ Lanzenpitze, An. 64.

سَنَدٌ — II stützen. مَسْنَدٌ gut gestütztes Dach, T. 25.

سَنَفٌ — IV vordringen, *inf.* أَسْنَفٌ, Am. 45.

سَنَمٌ — سَنَامٌ Höcker, L. 22. — *pl.*

أَسْنَامٌ Flammenspitzen, L. 32.

سَنَا Glanz, Leuchten des Blitzes, I. 71.

سَهْلٌ — IV in die Niederung hinabsteigen, L. 66. — V sich

leicht befinden, I. 68 (تَسَهَّلَ st.

تَسَهَّلَ).

سَهْلٌ Ebene, ebene Gegend, I. 37.

سهولة weicher, ebener Boden, Am. 51.

سهم Pfeil, I. 22. — *pl.*

سهم Pfeile, L. 39.

سهم Glut (des Windes), L. 30.

ساء schlimmes anthun, betrüben,
pass. نساء H. 15. missfallen, *c.*

acc. pers. I. 21.

السوان *n. pr.* eines Thals, Z. 9. 15.

ساحة Bereich, I. 29.

ساذ Wolf, T. 60.

سيد Herr, Fürst, Am. 26. — *pl.*

سادة Fürsten, T. 82.

أسود schwarz, I. 35. الأسوان Dattel und Wasser, H. 44 (s. Comm.),

— *pl.* سود schwarze, An. 12.

مسنون zum Fürsten designirt, T. 82.

سوف am Ende, Am. 8,

wird zur Hervorhebung der Futurbedeutung der Imperfectform vorgesetzt.

ساق treiben, antreiben, H. 45.

ساق Unterschenkel, Bein, I. 37. T.

90. ساقا نعاما zwei Beine (gleich denen) eines Strausses, I. 59.

ساك — مساويك, *pl.* zu مسواك Zahnstocher, I. 39.

سام 1) vorbeistreichen, (vom Wind),
inf. سَمَّ L. 30. 2) jem. etwas arges zumuten, *c. acc. pers. et rei*,
Am. 101.

سوى — سواً gleich, H. 68 (سواء st. سواء).

سى gleich. لا سيما ganz besonders,
I. 10.

سار *impf. i* 1) reisen, *inf.* سير H. 35. 2) sein lassen, gut sein lassen, *imp.* سيري I. 15.

سيف Schwert, An. 51. *n. pr.* eines Mannes, Am. 61. — *pl.*

سيوف Schwerter, Am. 35. 43. 92. und أسيف id. Am. 22. 75.

سيل Giessbach, I. 53. 78. — *pl.* سيل, L. 8.

ش

شام Syrien. الشامي der Syrer,
T. 31.

أشام unheilbringend, Z. 32.

شَأْنٌ Angelegenheit, Lage, I. 50.

شَبَّ *impf.* u. zünden, L. 31.

شَبَّانٌ *pl.* zu شَابٌ Jüngling, Am. 47.

شَبَّهَ ähnlich machen. الْمُشَبَّهَ أَنْ يَكُونَ

so ähnlich, als ob er es wirklich

sei, Am. 45. — VI sich gleichen

part. مُتَشَابِهَةٌ أَجْسَامُهُا (Spielfeile)

ähnlich in ihren Formen, L. 73.

شَتَّتَ zerstreuen.

شَتَّى *pl.* zu شَتَيْتٌ zerstreut, zer-

sprengt, Z. 25.

شَتَّمَ *impf.* u. *i, inf.* شَتْمٌ schmähen,

Z. 51. Am. 32. An. 74 (d. bei-

den Schmähler meiner Mannes-

ehre, während ich sie doch nicht

geschmäht habe).

شَتَدَ überwintern, An. 52.

شَتْنٌ rau und dick, feist (vom Fin-

ger), I. 39.

شَتَّ *impf.* u. zerbrechen; spalten,

Am. 59.

شَحِيحٌ habssüchtig, Am. 4.

شَحْمٌ Fett, I. 12.

شَخْصٌ Person. شَخْصِيْمٌ sie, sie

selbst, H. 46. شَخْصِيْنٌ *n. pr.*

einer Örtlichkeit, H. 8.

شَدَّ angreifen. Z. 37. — V hart und

heftig sein, T. 51 (تَشَدَّدَ st.

تَتَشَدَّدُ). kräftig sein, T. 22.

Kargen, T. 66.

شَدِيدٌ heftig. بَعِيْدٌ عَلَيْنَا

dessen uns zugefügte Gewalt-

that sehr fühlbar ist, T. 91. — *elat.*

أَشَدُّ sehr heftig. أَشَدُّ مَصَاصَةً

sehr betrübend, T. 79.

شَدَادٌ *n. pr.* eines Mannes.

الْمُتَشَدَّدُ kräftig, T. 22. الْمُتَشَدَّدُ

(der Geizhals), der sein Geld

zusammenhält, damit kargt, T.

66.

شَدَقَ Mundwinkel, An. 41.

شَدَنٌ — شَدَنِيَّةٌ schadanische (Ka-

melin), An. 22, s. Comm.

شَادِنٌ junge ausgewachsene (Anti-

lope), T. 6.

شَذَبَ — II ausreißen, Am. 29.

شَذَرَ — V sich bedrohen mit etw. c.

(تَتَشَدَّرُ st. تَشَدَّرُ) L. 71.

شَرٌّ schlim. شَرُّ الثَّلَاثَةِ der schlimmste von den dreien, Am. 6.

شَرَبَ *impf. a* trinken, Am. 7. 86. 99.

An. 18. 28. 37. 39. *part.* شَارِبٌ be-
soffen, T. 91. — *inf.* شَرِبَ, *n. u.*

شَرِبَةٌ Trunk, einmaliger Trunk, T. 59.

شُرْبٌ Trunk, T. 75.

شَرَابٌ Trank, An. 22.

تَشْرَابٌ *inf.* Sauferei, T. 53.

النُّشْرِبُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 4.

شَرَطَ — VIII ausmachen, stipuliren,
H. 68.

شَرَعَ in's Wasser steigen.

شَوَارِعُ *pl.* zu شَارِعٌ hineinsteigend,
sich an etwas machend, L. 77

(شَوَارِعًا st. شَوَارِعَ), s. Comm.

شَرْقٌ Sonnenaufgang.

شَرْقِيٌّ östlich, Am. 31.

شَارِقٌ Ostseite, H. 49.

مَشَارِقُ *pl.* zu مَشْرِقٌ Ost, Ostseite,
L. 18.

شَرِكٌ — III Anteil haben an einer
Sache, c. فِى, Z. 43.

شَزَرَ *inf.* شَزَرَ ein Seil nach links

drehen (zu besonderer Festig-
keit). قَتَلَ شَزْرًا wie ein festge-

drehtes Seil, T. 25. — X nach
links drehen, flechten. مُسْتَشْرِزَاتٌ
السى العلى (Locken) nach oben
gedreht, I. 36.

شَطْنٌ — شَطْنٌ *pl.* zu شَطْنٌ langes
Seil, An. 66.

شَيْظُمٌ *fem.* 3 langes starkes (Ross),
An. 71.

الشُّعْبَتَانِ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 4.

شُعَبَتٌ *pl.* struppige, schmutzige,
Am. 80.

شُعْرَاءُ *pl.* zu شَاعِرٌ Dichter,
An. 1.

شَعَشَعَ mischen. مُشَعَّعَةٌ gemischt
(Wein mit Wasser), Am. 2.

مُشَعَّلَةٌ — شَعَلٌ Feuerbrand, L. 31.

شَفْرَةٌ Schwertschneide, T. 84.

مَشْقَرٌ Lippe des Kamels, T. 31.

شَفَّةٌ — شَفَّةٌ Lippe. *dual.* الشَّفَتَانِ,
An. 62.

شَفَى heilen, An. 70. — *inf.*

شفاء Heilung, Heilmittel, I. 6.

شَفَّ *impf. u, inf.* شَفَّ spalten, auseinander spalten, T. 5. Am. 38. zerreißen, T. 94.

شَفَّ Hälfte; شَفَّها ihre andere Hälfte, I. 17.

شَقِيقَةٌ *pl.* شَقَائِفُ, Bergsattel, Hochthal, L. 37. H. 49.

تَشَقَّى *impf. a* elend sein. به تَشَقَّى wobei die Unglücklichen dem Elend preisgegeben sind, H. 44. — *inf.*

شَفَّ Elend, Unglück, Am. 20.

أَشْفِيَاءُ *pl.* zu شَقِيَ elend, H. 44.

شَكَ 1) (mit der Lanze) durchbohren, An. 49. 2) anheften an etwas, *c.* في, T. 17.

شَكَتَ Waffen, L. 63.

مَشَكٌ eig. Ort, wo zusammengefügt wird, Gefüge وَمَشَكَ سَابِغَةً so manches festgefügt Panzerhemdes, An. 51.

شَكَرَ *impf. u, inf.* شَكَرَ danken, dankbar sein, T. 78. *part.* لَكَ شَاكِرٌ

dir dankbar, T. 80. غَيْرَ شَاكِرٍ undankbar gegen meine Wohlthat, An. 61.

يَشْدُرِي vom Stamm Jaškur.

مُشَاكِبَةُ الدِّمِ — III ähnlich sein. شَكَهَ ähnlich dem Blut, Z. 8.

شَكَ *impf. u* klagen, jammern zu jem. *c.* لِي, An. 68. — VIII sich beklagen über, *c. acc. rei*, An. 63. 69. — *inf.*

شَكَتَ Verläumdung, T. 76.

شَاكَ in شَاكِي السِّلَاحِ gut bewaffnet, Z. 38.

شَدَّ vorwärts treiben. — *inf.*

شَلَّ in شَلَّالًا وَاثَمًا sie flohen eiligst, H. 60. شَلَّالًا... وَحَمَلْنَا عَمَّ wir haben sie vorwärts getrieben, H. 53.

شَدَّ Gliedmassen, überh. losgetrennte Körperteile, L. 38.

شَمًا in شَمًا بِرَفْعٍ *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 2.

أَشْمَأَزَ zurückschaudern, Am. 58.

شَمَالٌ Nordwind, I. 2, s. u. شَمَل.

أَشْمَخَرَ hochragen, Am. 22.

شَمْرٌ in شَمْرَتْ عَيْرًا شَمْرٌ wenn ein unfruchtbares Jahr eingetreten ist, H. 57.

شَمْسٌ Sonne, T. 9. 10.

شَمَطٌ — شَمَطَاءٌ Frau mit grauweissem Haar, Am. 20.

شَمَلٌ — شَمَالٌ Nord; Nordwind, L. 62.

شَمَالٌ linke Hand, An. 38.

شَمَائِلٌ *pl.* zu شَمِيلَةٌ (gute) Naturanlage, An. 40.

مَشْمُوتَةٌ vom Nordwind angefacht, L. 32.

شَنَسٌ abgebrauchter, verrunzelter Schlauch, T. 18.

شَنَأٌ hassen. — *inf.*

شَنَاءٌ Hass, Groll, H. 23.

شَهَدٌ *impf. a* zugegen sein, *c. acc.*, T. 73. An. 46. وَأَنْ أَشْهَدَ الْمَدَاتِ dass ich die Vergnügungen mitmache, T. 56.

شَهِيدٌ Zeuge, von etw. *c.* على. H. 82.

مَشِيْدٌ Zugesehensein, Gegenwart, T. 95 (meine Gegenwart beim Kampf).

شَاقٌ glänzend machen, poliren. بِالْمَشْرِيفِ um einen blanken (Denar), An. 37.

شَاقٌ zur Liebe entflammen, be-rücken, L. 12. — VIII Sehnsucht empfinden, Am. 21.

شَوْرٌ *pl.* zu شَوَائِلٌ milcharme (eig. wegen hoher Trächtigkeit den Schwanz aufhebende) Kamelin, T. 15.

شَامَةٌ schwarze (Kamelin), H. 78.

الشَّمَاتُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, Am. 28.

شَاةٌ Schaf; als Kosebezeichnung für die Geliebte, An. 59. 57 (Schäfchen, welch ein Jagdstück). *met.* Antilopenbock, T. 35.

شَوِيٌّ Beine (des Pferdes), An. 21.

شَوَاءٌ geröstetes Fleisch, I. 67.

شَتَّتٌ *impf. a* wollen, T. 81.

(so I. st. شَيَّتٌ) T. 38. 39. An.

72. شَتْنَا (st. شَيْنَا) Am. 96.

شَيْءٌ Ding, Sache; etwas, I. 51. T. 72.

بِأَيِّ مَشِيَّةٍ statt مَشِيَّةٍ, Wille. مَشِيَّةٍ

mit welchem Recht verlangt
du . . ., Am. 54. 55.

شَيْبٌ graues, weissgraues Haar, I. 62.
شَيْبٌ *pl.* zu أَشْيَبٌ, grauhaarige
(Greise), Am. 47.

شَيْخٌ Greis, Stammesältester, T. 89.
Z. 63.

شَاد (eine Mauer oder sonst ein
Bauwerk) mit einer Bekleidungs-
masse (شَيْدٌ) überziehen, T. 23.
مَشِيدًا جَدَلٌ (Gebäude) mit
Stein verblendet, I. 76.

شَيْظَةٌ s. u. شِظْمٌ.

مَشَاعِي لَتِي unterstützen. unterstützen,
indem mir meine Einsicht zu Ge-
bote steht, An. 72.

شَامٌ *inf.* شِيمٌ nach dem Blitz aus-
schauen, I. 73.

عَل

صَبِيَتْ von Sehnsucht ergrif-
fen sein; *inf.* صَابَةٌ aus Seh-
nsucht, I. 9. 41.

صَبْرٌ *impf.* a den Morgentrunke rei-

chen, *c. acc. pers.*, I. 80. T. 47.

Am. 1. 6. — IV am frühen Mor-
gen in irgend einer Thätigkeit
begriffen sein (vgl. بَكَرٌ), T. 82.
Z. 21. 23. 25. 44. L. 62. Am. 49.

An. 6. 20. 28. II. 19.

صَبْحٌ Morgenröte, I. 46. Am. 33.

صَبَاحٌ Morgen. صَبَاحًا am Morgen,
Z. 6. An. 2. s. auch u. نَعَمٌ u. وَعَمٌ.

صَبْرٌ Morgentrunke, L. 60.

أَصْبَاحٌ *inf.* früher Morgen, I. 46.

مَصَابِيحٌ *pl.* zu مَصْبَاحٌ Lampe, La-
terne, I. 71.

صَبْنٌ abwenden, wegwenden, *c. عن*,
Am. 5.

صَبَا leichter Südostwind (am Mor-
gen), I. 8.

صَبِيٌّ heisse jugendliche Liebe, I.
42 (I. الصَّبِيٌّ). Am. 21.

صَبِيٌّ Knabe, Am. 104.

صَتٌّ — صَتِيَّتٌ Schaar, II. 51.

صَحٌّ — صَحِيحٌ gesund, vollkommen.

صَحِيحَاتٌ مَلٌ tadellose, voll-
kommene Kamele, Z. 44.

صاح in أصاح statt أصاحي Genosse!,

I. 70.

صاحب Genosse, T. 40. Am. 6. — *pl.*

صَاحِبَاتٍ I. 5. T. 2. أَصْحَابٍ T. 97.

صَاحِبَةٌ I. 72.

صَاحِرٌ — صَاحِرَاءُ Wüste, I. 79. H. 13.

صَاحِقٌ grosser Becher, Humpen, Am. 1.

صَاحَا wieder nüchtern werden, An. 40.

صَاحِرٌ Felsen, grosser Stein, I. 53. T.

36. — *n. u.*

صَاحِرَةٌ Fels, T. 32.

صَدَّ *impf. u* sich zur Seite wenden,

I. 33.

صدر — IV von der Tränke zurück-
kehren, Z. 41. zurückbringen,

Am. 24.

صُدُورٌ *pl.* zu صَدْرٌ vorderster Teil

einer Sache. Spitze (der Lanze,
eig. der oberste unmittelbar an

der eisernen Spitze befindliche
Teil des Rohrschaftes), H. 74.

Brust, Z. 27.

صَدَحَ — II spalten, i. S. v. (einen

Bach) durchwaten, L. 34.

صَدَفَ — III antreffen, begegnen.

صَادَقْنَ مِنْهَا غَيْرَةً (die Wölfe) über-

fielen sie (die Antilope) in ihrer

Sorglosigkeit, L. 39.

صَادِقَتَا سَمِعَ... صَادِقٌ

(zwei Ohren), welche richtig ver-

nehmen, T. 34.

صَادِقٌ hart. صَادِقٌ الْكُعُوبِ (Lanze),

mit harten Knoten, hartgefügte

(Lanze), An. 48.

صَادِقٌ Wahrhaftigkeit, Wahrheit,

T. 98. صَادِقٌ أَبَاءَهُ i. S. v. edle

Vorfahren, Am. 81.

صَدِيقٌ Freund, Z. 58.

صَدَى dürsten. — *part.*

صَادٌ dürstend, الصَادَى T. 63.

صَرَّ *impf. i* knarren. L. 12.

صَرَّةٌ Schaar. فِي صَرَّةٍ in geschlosse-

ner Schaar, I. 65.

صَرَعَ — II zu Boden strecken.

مُصَرَّعٌ غَابِئَةٌ die hingestreckten,

auf dem Wasser liegenden Flech-

ten und Blätter eines Wasser-

pflanzengestrüpps, L. 35.

انصرفت — VII sich hinwenden. *انصرفت* — VII sich hinwenden.

نَد بِشِقِّ sie wandte ihm eine

Hälfte (von sich) zu, I. 17.

صَرَمَ *inf.* صَرَمَ abschneiden. — V

zerschnitten sein. *نَم يَتَصَرَم* (st.

صَرَمَ) (Wasser, welches) unaufhörlich (darüberrieselt), An. 17.

صَرَمَ Trennung, I. 19. Riss, Schei-

dung, Entfremdung, Am. 10. *صَرَمَ*

Abruch der Beziehungen zu ihm,

L. 21.

صَرِيمَةً bestimmtes Vorhaben, fester

Entschluss, L. 29.

صَرَامًا — صَرَامِيًّا der, welcher sie (die

Freundschaft) abbricht, L. 20.

مَصْرَمًا — beschnittenes Euter, An. 22

(*مَصْرَمًا* st. *مَصْرَمًا*).

صَعَدَ — II hinaufsteigen. *اِذَا صَعَدَتْ*

نَد wenn sie ihn in die Höhe

streckt, T. 29. — IV id. *بِدَجَلَةَ*

den Tigris hinauffahrend,

T. 29.

صَاعِدًا *n. pr.* einer Örtlichkeit, I.

صَاعِدًا (*صَاعِدًا* st. *صَاعِدًا*).

مَصْعَدًا hoher (Körper des Kamels),

T. 26.

صَعْلًا kleinköpfiger Strauß, An. 27.

صَفَّ reihen.

صَفِيفًا gereiht. *صَفِيفًا شِوَاءً* zum

Rösten bestimmtes (auf dem Rost) *gleichmässig verteiltes*

Fleisch, I. 67.

صَفْحًا — صَفِيحًا *n. u.* صَفِيحَةً Stein-

platte, T. 36. 65. *pl.* صَفَائِحَ ib.

صَفْحًا *n. pr.* einer Örtlichkeit, II. 3.

صَفَدَ — II binden, fesseln. — *part.*

مُصَفِّدِينَ st. *مُصَفِّدِينَ* Am. 72.

صَفْرًا — صَفْرَةً gelbliche Farbe, I. 32.

أَصْفَرًا gelb. وَأَصْفَرًا so manchen gelben

(Spiel) pfeil), T. 102. — *fm.*

صَفْرًا gelbe, An. 38.

صَفْقًا II mit flacher Hand auf

eine andre schlagen; *تَصَفَّقَهَا الرِّبَابُ*

(Weiher), welche die Winde peitschen, so dass es klatscht, Am. 78.

صَفْنًا — صَفْنًا *pl.* zu *صَفْنًا* auf drei

Beinen stehend, so dass das vierte den Boden nur leicht berührt,

(Pferd), Am. 27 (صَفَوْنَا st. صَفُونَا).
 صَفَا klar sein. — VIII اصْطَقَمَ aus-
 wählen, T. 66.
 صَائِبٌ klar. صَائِبِيَّةٌ klarer reiner
 (Wein), L. 60. صَائِفِي الصَّيْدِ (Schwert) von glänzend polirtem
 Stahl, An. 55.
 صَفْوٌ reines Wasser, Am. 99.
 صَفْوَاءٌ hartes glattes Gestein, I. 54.
 صَقَبٌ — النِّصَابُ n. pr. einer Ört-
 lichkeit, H. 30.
 صَقَلٌ polieren. part. pass. مَصْقُولَةٌ,
 I. 31.
 صَلْبٌ Rückgrat, Rücken, I. 45. T.
 21. L. 22.
 صَلَّتْ — IV das Schwert ziehen,
 Am. 22 (مُصَلِّتَيْنَا st. مُصَلِّتَيْنِ).
 صَلَّحٌ passen.
 صَلَاحٌ gut, schön, I. 10.
 صَلَمٌ — أَصْلَمٌ (Sklave) mit ausgedreh-
 ten Ohren, An. 27.
 مَصْلَمٌ (Strauss oder Kamel) mit aus-
 gedrehten Ohren, An. 24.
 صَلِيٌّ schüren. — inf.

صَلَاحٌ Feuerbrand, H. 7. 60.
 صَلَايَةٌ Stein zum Zerreiben von Ge-
 würzen, I. 61.
 صَمٌّ taub sein; pass. taub werden,
 H. 75.
 الصَّمَانُ n. pr. einer Örtlichkeit, An. 4.
 صَمٌّ taub. الأَصْمُ die harte (Lanze),
 An. 49. — fem.
 صَمَاءٌ hartes Geschick, H. 26.
 صَمٌّ pl. zu أَصْمٌ taub; taube (Steine),
 L. 10. harte (Steinplatten) T. 65.
 صَمٌّ جَنْدَلٌ hartes Gestein, I. 47.
 صَمَّتْ schweigen; part. صَامِتٌ, Z. 61.
 صَمِدٌ — II aufsuchen. part. مُصَمِّدٌ
 gesuchtes (Haus, auf das sich
 aller Blicke richten), T. 48.
 مَصْمَدٌ sehr harter Stein, T. 36.
 صَمِعٌ — III erschmeicheln, schmei-
 cheln, Z. 50.
 صَيِّبٌ — صَيِّبَاءٌ rötliche (Wolke), L. 24.
 صَيَّابِيَّةٌ rötlichweisses (Kamel).
 الصَّيَّابِيَّةُ Kamelin mit rötlichweis-
 sen Kinnhaaren, T. 24.
 صَهِيلٌ — تَهْهَيْالٌ Gewieher, H. 20.

صَبَّحَ *pl.* zu صَبَّوْهُ Rücken,

spec. die Stelle unter der Satteldecke, I. 57.

صَبَّأَ *impf. u.* ausgiessen; begiessen,

L. 4. — IV treffen, Z. 49. L. 39.

II. 41. — *part. pass.* مَصَابٌ getroffen, T. 41.

صَبَّأَ Regen, I. 73.

صَوْتٌ Stimme, Laut, T. 16. 34. 52.

صَوْرٌ Form, äussere Form, Z. 62.

صَوَارٌ Antilopenherde, L. 36.

صَوَائِفٌ (st. صَوَائِفٌ) *n. pr.* einer Ortlichkeit, L. 19.

صَدَّ *inf.* صَوْنَةً einen ungestümen, wüthenden Angriff auf jem. machen, *c. in pers.*, Am. 71.

صَامٌ *inf.* صِيَامٌ fasten, L. 28.

صَدَّ — VIII jagen, erjagen, T. 46.

(تَصَادٌ st. تَصَادٌ).

صَائِفٌ *pl.* zu مَصِيفَةً, in رِيحُ الصَّائِفِ der Sommerwind, L. 30.

عَلَّ

صَبَّحَ im Feuer ändern, d. i. gerade richten und härten. مَصْبُوحٌ gehärteter Spielfeile, T. 102.

صَبَّعَ Unterarm. بِصَبَّعَيْهَا mit ihren beiden Vorderbeinen, T. 39.

صَحَا — IV beim Aufleuchten des Tages in irgend einer Thätigkeit begriffen sein (vgl. بَكَرَ), I. 38. 74. Am. 103.

صَحَى Aufleuchten des Tages, Morgensonne (bald nach Sonnenaufgang), L. 53. An. 62.

صَحَا Zeit am Morgen, in welcher die Sonne ihren Glanz entwickelt (zwischen صَحَى s. d. und der Culmination), II. 46.

صَرَّ schaden, schädigen, *c. acc. pers.* T. 97.

صَرَّبَ *impf. i, inf.* صَرَّبٌ schlagen, L. 25. Am. 11. 35. 89. II. 18.

... لَمْ تَصْرَبْ لَهُ وَوَعَدْتَ ... (einer), dem du keinen Termin gesetzt hast für . . . ., T. 104. — II aufwie-

- gelu, *part. pass.* ^{صُتِرَب}, H. 72. —
 VIII ^{أَضْطَرَبَ} schlaff sein, Am. 86.
^{صُرِبَ} in ^{الرَّجُلِ الضَّرْبِ} der stramme
 Mann, T. 83.
^{صُرْبَةٌ} (einmaliger) Schlag, An. 42.
^{صَرِيْبَةٌ} Zielobject für das Schwert,
 T. 86.
^{صُرِجَ} — II rot färben; mit Blut be-
 sudeln, L. 52.
^{صَارِجٌ} *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 72.
^{صُرِحَ} — ^{مَصْرَحِيٌّ} weisser Habicht,
 Falke, T. 17.
^{صُرِسَ} — II heftig beißen, Z. 50.
^{صُرِعَ} — IV erniedrigen, demütigen,
 H. 39.
^{صُرْعَدٌ} *n. pr.* eines Berges, T. 80
 (^{صُرْعَدٌ} st. ^{صُرْعَدٌ}).
^{صُرِمَ} *impf. a* flammen, hell flammen,
 (vom Krieg), Z. 30.
^{صُرِمَ} *pl.* zu ^{صُرْمٌ} dünnes Feuerholz,
 L. 31.
^{صُرِيَ} *impf. a* entbrennen, (vom
 Krieg) Z. 30. — II (den Krieg)
 entfachen, Z. 30.
- ^{صُعَصَعَ} — II sich erniedrigen, Am. 52,
^{صُعْنٌ} Hass, Z. 46. Am. 39.
^{صُفَا} — ^{صُفَا} langer voller (Schweif).
 I. 60.
^{صَلَّ} *impf. i* irren, umherirren, I. 36
 (indem die Haarlocken auf ihrem
 Nacken hin- und herflattern). —
 IV verirren lassen, verlieren,
 Am. 19.
^{صَلَعَ} — ^{صَلْبِيعٌ} (Pferd) mit kräftigen
 Rippen, I. 60.
^{صَمَمٌ} *n. pr.* eines Mannes, Z. 34.
 An. 73 (^{صَمَمٌ} st. ^{صَمَمٌ}).
^{صَمِنَ} bürgen, L. 2 (gleichwie die
 Steine für die auf ihnen ange-
 brachten Inschriften bürgen). —
 V Bürgschaft leisten, An. 15
 (Garten, dessen Wachstum aus-
 giebigere Regenguss verbürgt hat).
 aufnehmen, Obdach gewähren,
c. acc. L. 18.
^{صَاءَ} — IV leuchten, I. 71. erleuch-
 ten, I. 40. leuchten lassen, L. 43.
^{صِيَاءٌ} Licht, H. 8.

صَوَّضَاءَ statt صَوَّضَاءَ Geschrei, Ge-
heul, H. 19.

صَاعَ *impf. u* — V Geruch verbreiten,
I. 8 (der Moseus der beiden
Mädchen duftete, wie leichter
Hauch des Südostwindes).

صَاعَ *impf. i* — II verlieren, L. 37.

صَافَ — IV in die Flucht treiben.
الصُّفَافُ der Erschreckte, T. 60.

صَافٍ Gast, L. 75. — *pl.*

أَصْفَاءُ Gäste, Am. 32.

صَافٍ *impf. i*. eng, beschränkt sein.
صَافٍ حَتَّىٰ عِنَّا bis es für uns
zu eng geworden ist, Am. 102.
يَصْفِيفُ الْبَابَ عِنَّا (Hintern), für
den die Thüre fast zu eng er-
scheint, Am. 17. — VI zu eng
sein, An. 64.

صَالٍ *n. u.* صَائِلٌ *lotus silvestris*, Lo-
tus, (an dessen Wurzeln sich das
Wild Schlupfwinkel gegen Kälte
und Hitze gräbt), T. 21.

ط

طَبَّ kundig, geschickt, An. 34.

طَبَعَ *impf. a* schmutzig sein; schimpf-
lich handeln, L. 83.

طَحَّرَ auswerfen, zurückwerfen, (was
in die Augen fliegt).

طَحْرَانِ (zwei Augen), welche alles,
was sie verletzen könnte, von
sich weisen, T. 33.

طَحَّوْنَ kreisen, rotiren.

طَحْرُونَ *مِرْدَأٌ طَحْرُونًا* (st.
طَحْرُونًا) ungestüm kreisender
Mühlstein, (der alles zermalmt,
bildl. für Kriegsbrand), Am. 33.

طَحَّيْنٌ Mehl, Am. 30 (طَحَّيْنَا st.
طَحَّيْنَا).

طَرَّ *Gesamtheit. طَرًّا* insgesamt,
Am. 92.

طَرَدَ *inf. طَرَدَ* und طَرَدَ treiben, an-
treiben. رَفَعْتُهَا طَرَدَ النَّعَامِ ich habe
die Stute angetrieben zu obenso
raschem Lauf wie dem des Straus-
ses, L. 67. vertreiben, L. 25. —

- IV vertreiben, verstossen. **مَطْرَدٌ** als *inf. pass.*, T. 76.
- طَرَفٌ** Auge, I. 68.
- طَرَفَةٌ** *n. pr.* des Dichters der zweiten Mu'allaka.
- طَرِيفٌ** ledernes Zelt, T. 55.
- طَرِيفٌ** neu erworben(es Gut), T. 53.
- أَطْرَافٌ** *pl.* zu **طَرَفٌ** Seite, Ende, Rand (einer Sache). **أَطْرَافُ الْبَرْبَرِ** die äussern Teile der Kaperbeere, T. 7. (Lanzen-)Spitzen, Z. 56.
- طَرِقٌ** zur Nachtzeit kommen, I. 16. Z. 45 (wenn eine von den Nächten Unheil bringt).
- طَرَائِقٌ** Sohlleder. i. S. v. Lederteilchen, welche infolge der Abnützung von der Schutzsohle des Kamelhufes abgefallen sind, H. 13.
- طَرِيقَةٌ** Strich, Linie. **طَرِيقَةٌ مَتْنِهَا** ihr (der Antilope) Rückgratstreifen, L. 42.
- مَطْرُوتَةٌ** schwach, zart, T. 51.
- طَعْمٌ** Geschmack, An. 36.
- طَعِمَ** *inf.* **طَعَامٌ** essen, Speise zu sich nehmen. **لَا يَمُنُّ طَعَامِيَا** deren Appetit nicht geschwächt wird, d.h. die unersättlich sind, L. 38. — IV zu essen geben, *part.* **الْمَطْعَمِينَ** Am. 95.
- مَطْعَمٌ** Geschmack, An. 13.
- ضَعَنَ** *impf. u* stossen, einen Lanzenstoss führen, *c. acc. pers.* et **ب** *instr.* An. 55. **تَضَعُنُ فِي الْعِنَانِ** das Pferd rennt dahin mit verhängtem Zügel, L. 69. — III mit Lanzen kämpfen, Am. 35. 40. *inf.* **ضِعَانٌ** An. 45. — VIII **أَضَعَنَ** id. Am. 74.
- ضَعِنَ** *inf.* zu **ضَعَنَ** Stossen (mit Lanzen), Am. 11. Lanzenstoss, H. 52. 54. — *n. u.*
- ضَعْنَةٌ** einmaliger Lanzenstoss, An. 48.
- ضِعَانٌ** s. **ضَعِنَ** III.
- ضَعْلٌ** — IV ein Junges bekommen, L. 6.
- مُضَعِّلٌ** ein Junges habend, I. 33. L. 74.

ضَلَّ ungestraft Blut vergiessen.

ضَلَّ Spuren verlassener Wohnstätten, An. 5. — *pl.* ضَلَّوْلٌ L. 8. und أَضَلَّالٌ, T. 1.

ضَلَّوْلٌ einer, der ungerächt gefallen ist, H. 41.

ضَلَّوْلٌ suchen, begehren, T. 71. —

III *inf.* ضَلَّابٌ verlangen, um jem. anhalten, An. 6.

ضَلَّوْلٌ — ضَلَّوْلٌ in ذُو ضَلَّوْلٍ *n. pr.* einer Örtlichkeit, Am. 28.

ضَلَّوْلٌ müd, heruntergekommen, ضَلَّوْلٌ (Kamelin) müde und abgemagert von vielen Reisen, L. 22.

ضَلَّوْلٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 19.

ضَلَّوْلٌ aufsteigen. ضَلَّوْلٌ بِمَتَّخِرٍ an einem vorragenden Berggipfel emporsteigende (Kamelinen), Z. 44.

ضَلَّوْلٌ lau, (von der Nacht), L. 57.

ضَلَّوْلٌ beschmieren; ضَلَّوْلُنَا (st. ضَلَّوْلِي) Am. 44.

ضَلَّوْلٌ *pl.* zu ضَلَّالٌ Junges (im Alter bis zu einem Monat oder etwas mehr), Z. 3. L. 7.

ضَمَّانٌ — IV ruhig sein. *part.*

ضَمَّانٌ ruhig, rein (von Gesinnung), Z. 53.

ضَمَّانٌ — ضَمَّانٌ *n. pr.* eines Stammes, Am. 100.

ضَمَّانٌ fremdartige Aussprache habend, An. 25 (ضَمَّانٌ st. ضَمَّانٌ).

ضَمَّانٌ — ضَمَّانٌ *pl.* zu ضَمَّانٌ Zeltstrick, langer Strick zum Festbinden der Zeltleinwand, L. 76.

ضَمَّانٌ kochen. — *part.*

ضَمَّانٌ *pl.* ضَمَّانٌ, Koeh, I. 67.

ضَمَّانٌ hoher Berg, H. 38.

ضَمَّانٌ *ضَمَّانٌ*... *ضَمَّانٌ* einmal... ein andermal, bald... bald, T. 18. An. 45.

ضَمَّانٌ — IV gehorchen, auf etw. hören, *c. acc.* Z. 56. Am. 55. اِنَّا

اِنَّا *اِنَّا* wenn man uns Gehorsam leistet, Am. 98. — X können,

im Stande sein, T. 57. (تَسْتَطِيعُ st. تَسْتَطِيعُ).

ضَمَّانٌ herumgehen um etwas, *c. حَوْلَ* Z. 16. — *inf.*

طَوَّفَ herumgehen, L. 37.

طَالَ lang sein, lang währen, L. 28.

Am. 16. H. 58. — VI sich in die Länge ziehn, dehnen, L. 88.

طَوْرٌ Hufseil, (welches dem Kamel um den Huf gebunden wird, damit es beim Weiden nicht zu weit abgeht), T. 68.

طَوِيلٌ lang, I. 46. An. 27. — *pl.*

طَوَالٌ lange, Am. 25.

طَوَى zusammenfalten; verheimlichen. طَوَى كَشْحًا عَلَى مُسْتَكْتَنَةٍ er verheimlichte im Innern Hass und Feindschaft, Z. 35. — *inf.*

طَوَى Windung, T. 20 (schön gewundene Rückenmitte, deren Rippen jede einem Bogen vergleichbar sind).

طَوَى Brunnen, H. 54.

طَاخَ *inf.* طَوِيحٌ stolz, hochmütig sein, H. 65.

طَارَ *impf.* i fliegen, L. 31.

طَيْرٌ Vögel, I. 52.

طَاشَ *impf.* i das Ziel verfehlen, L. 39.

طَبِينٌ Schmutz, schmutziges Wasser, Am. 99 (طَبِينًا st. طَبِينًا).

ظ

ظَهَرَ *pl.* أَظْفَارٌ Säugmutter, T. 52.

ظَبِيٌّ Gazelle, I. 59. — *n. pr.* eines Thals, I. 39. — *pl.*

ظَبِيَّةٌ Gazellen, L. 6. 14. H. 69.

ظَعْنٌ — ظَعِينَةٌ in der Kamelsäufte befindliche Frau. يَا ظَعِينَا statt يَا ظَعِينَتُ, Am. 9. — *pl.* ظَعْنٌ L. 12; und ظَعَائِنٌ Z. 7. (ظَعَائِنٌ st. ظَعَائِنٌ). Am. 87. 89.

ظَفْرٌ *pl.* أَظْفَارٌ, Klaue, Z. 38.

ظَلَّ bei Tage unaufhörlich mit etwas beschäftigt sein (*contr.* بَاتَ), I. 67. Mit folgendem *impf.* I. 12. T. 93. — IV bedecken, beschatten, L. 13. 35.

ظَلَّ *pl.* zu ظِلٌّ Schatten, L. 31.

ظَلَعَ hinken, L. 21.

ظَلَمَ *impf.* i unbillig sein, unrecht thun, Z. 39. 57. An. 35. 36.

ظَلَمٌ Unbill, Ungerechtigkeit, T. 79. Z. 39. An. 36. H. 69.

ظَلَامَةٌ Finsternis, I. 40. L. 43. 44. 65.

مُظْلِمٌ finstere (Nacht), An. 10.

ظَمْرٌ die Zeit zwischen den beiden
Tränkungen der Kamele, Z. 40.

ظَنَّ meinen, mutmassen. فَلَا تَظُنِّيْ

ظَنِّرٌ zweifle nicht daran! An. 8.

مُظَنَّةٌ Ort einer Mutmassung. فَمُظَنَّةٌ

... مِنْهَا وَحَافٍ so war der Ort,
wo sie sich glaubte niederlassen
zu können, W. ..., L. 19.

ظَهَرَ erscheinen, hervorkommen, Z. 15.

ظَهْرٌ — III zwei Kleider zugleich
anlegen. *part.* مَضَاعِرُ سَمَّصَىٰ mit
zwei Halssehnüren angethan, T. 6.

ظَهْرٌ Rücken, I. 18. J. 80. Ober-
fläche, T. 12. Am. 102. An. 20.

ظَهْرٌ قَرْدٌ holprige Bodenfläche,
T. 27. عَنِ ظَهْرِ غَيْبٍ von unge-
wisser Ferne her, L. 47.

ظَاهِرٌ sichtbar, äusseres; ظَاهِرُ
Oberfläche der Hand, T. 1.

ح

حَبٌّ *pl.* أَعْبَاءٌ Last, J. 71.

العَبْدُ Knecht, Sclave, An. 27. — العَبْدُ
n. pr. eines Mannes. — *pl.*

عِبَادٌ — العِبَادُ *n. pr.* eines Stammes,
H. 71.

أَعْبَدُ *n. pr.* eines Mannes, T. 70.

مَعْبُدٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 72. 94.
(مَعْبِدٌ st. مَعْبُدٌ).

مُعَبَّدٌ unterworfen, gezähmt; (räu-
diger Kamelhengst), der mit Pech
eingeschmiert ist, T. 54. مَرْرٌ مُعَبَّدٌ
ausgetretener ebener Pfad,
T. 14.

عَبْرَةٌ — عَبْرَةٌ Thräne, I. 6. An. 68.

عَمَسٌ *n. pr.* eines Stammes, Z. 19.

عَمَسِيٌّ vom Stamme Abs.

عَوَائِسٌ *pl.* zu عَوَائِسٌ finster drein-
blickend, An. 71 (عَوَائِسًا st. عَوَائِسَ).

عَبْلٌ dick. عَبْلُ الشَّوَىٰ mit dicken
Beinen, An. 21.

عَبْلَةٌ *n. pr.* einer Geliebten des Dich-
ters Antara, An. 2. 4.

عَبْلَاءٌ Berg mit weissen Felsen, J. 50.

عَنْبٌ — عَتَابٌ *n. pr.* eines Mannes,
Am. 63.

عَتَرَ schlachten, opfern, H. 69.

عَتِيفٌ Vorzüglichkeit; edle Sorte, T. 35.

عَتِيفٌ edel; edle (Kamelin) T. 37. —

بَنُو عَتِيفٍ *n. pr.* einer arabischen

Tribus, H. 73. — *pl.*

عَتَائِفٌ vorzügliche, Z. 8. edle (Kamele), T. 14.

عَاتِفٌ alt, L. 59.

عَوَاتِكُ — عَوَاتِكُ *pl.* zu عَاتِكَةٌ, hoch-edle Frauen, H. 51.

عَتَكَلٌ — مَتَعَتَكَلٌ reich mit Früchten behangene (Palme), I. 35.

عَتَمُونَ Kinnhaare, Kinnbart (des Kamels), T. 24.

عَجَبٌ — IV Bewunderung einflößen, *c. l. p.* Z. 61. وَالذَّجْنُ مُعْجَبٌ und der Regenschauer gefällt, wenn man ein schöngestaltetes Mädchen bei sich hat, T. 61.

عَجَبٌ Verwunderung. فَبِمَا عَجَبْنَا o wie ich mich da wunderte, I. 11.

عُجُوبٌ *pl.* zu عَاجِبٌ Aussenseite, äusserster Teil eines Sandhügels, L. 41.

عَاجِزٌ *pl.* أَعْمَازٌ hinterer Teil, I. 45.

لَا تَعُجِّلْ عَلَيْنَا *impf. a.* eilen.

dräng uns nicht, Am. 23. — II

beschleunigen, Z. 28. Am. 32.

33. — IV zur Eile treiben;

غَيْرَ مُعَاجِلٍ (st. مُعَاجِلٍ) ohne sich zu beeilen, I. 23.

عَاجِلٌ *part.* eilig. بِعَاجِلِ صَرْبَةٍ mit raschem Schlag, An. 42. بِعَاجِلٍ

mit schnell geführtem Stoss, An. 48.

مُعَاجِلٌ *part. pass.* II beschleunigt (gekocht), I. 67.

عَجْمٌ — أَعْجَمٌ Nichtaraber, Barbar; abessinischer Hirt, An. 25.

عَدَلٌ — عَدْوَلِيَّةٌ adaulische (Schiffe), T. 4 (s. Comm.).

عَدَا — III *inf.* عَدَاً übergehen von einem zum andern, I. 66 (es erjagte abwechselnd ein Antilopenmännchen und Antilopenweibchen), — V *inf.* تَعَدَّ unbillig, ungerecht sein, H. 65. 67.

عَدُوٌّ Feind, Z. 36. 58. L. 89. — *pl.*

أعداء Feinde, T. 74. Am. 57. II.

22. und

أعداء Feinde, An. 59.

عداوة Feindschaft, T. 97.

عذب süß, An. 13.

العديب *n. pr.* eines Ortes, I. 72.

عذب *n. pr.* eines Ortes, II. 3.

عذب — V *تَعَدَّرْتُ* على — V sie zeigte
sich spröde gegen mich, I. 18.

عذارى *pl.* zu عذراء Jungfrau, junges
Mädchen, I. 11. 12. 63.

عَدَلٌ tadeln. — *part.*

عاذلة Tadlerin, T. 59.

تَعَدَّلَ — *inf.* II tadeln, Tadel, I. 43.

عرد — II zurückbleiben, L. 33.

عرس — عروس Braut, I. 61.

معرس — مِعْرَسٌ Ort, worauf
man den Kochkessel setzt, Kes-
selsitz, Z. 5.

عرض — عَرْضَاتُ *pl.* zu عَرْضَةٌ Fleck,
Platz (einer Behausung), I. 3.

عرض — IV erscheinen, sichtbar
werden, Am. 22. — V *تَعْرَضُ*
sich von der Seite zeigen, I. 25.

erscheinen, L. 9. sich ereignen,
L. 20 (so schneid ab die Seh-
sucht nach jemand, mit dem du
verbunden warst).

عُرْضٌ Würde, Mannesehre, T. 75.
Z. 51. An. 39. 74.

عُرْضٌ Seite, L. 34. عُرْضَ الشَّفَائِقِ an
der Seite, längs der Bergsättel,
L. 37.

عُرْضٌ Zufall. عَرَضًا ohne Absicht, un-
verhofft, An. 7.

عَوَارِضُ *pl.* zu عَرِضٌ Seitenzahn, An. 14.

عَرَفَ *impf. i* kennen, erkennen, T.
35. 83. Z. 4. 6. Am. 73. An. 1.

عَرَفْنَا sie sind uns bekannt,
Am. 79.

مَعْرُوفٌ gut, Z. 51. 55. مَعْرُوفٌ
الْقَوْلِ gute Nachrede, Z. 20.

عَرُوشٌ *acanthus*, Bärenklau (eine
Pflanze), L. 32.

العراقُ der Irâk (Bezeich-
nung für das gesammte Gebiet
von der syrischen Wüste bis zum
kaspischen Meer), Z. 33.

عرك <i>impf.</i> u. reiben فَنَعْرُكَكَ عَرَكٌ	عَسِرٌ schwierig, für jem. <i>c.</i> على, An. 6.
عَرَحِي er wird euch zerreiben	عَشْبَرٌ <i>asclepias gigantea</i> (ein Baum),
wie der Mühlstein, Z. 31. — III	‡. 62.
handgemein werden. — <i>inf.</i> عَرَاكَ	عَشْرُونَ zwanzig, Z. 4.
Handgemenge, ‡. 100. — VIII	عَشِيرَةٌ Stammesfamilie, Stammes-
gegenseitig drängen, ‡. 101.	angehörige, Tribus, I. 64. ‡. 54.
عَرَمٌ zahlreich, An. 45.	Z. 18. L. 79. 87. 89.
عَرْنٌ — عَرَانِيْنٌ <i>pl.</i> zu عَرْنِيْنٌ Anfang	ذُو الْعَشْبَرَةِ <i>n. pr.</i> einer Örtlichkeit,
(irg. einer Sache). فِي عَرَانِيْنٍ وَبَلَدِهِ	An. 27.
in den ersten Anfängen seines	عَشْرٌ <i>pl.</i> zu عَشْرٌ zehnter Teil (irg.
Regengusses, I. 77.	einer Sache); Gewinnstück beim
عَرِيٌ nackt sein; leer sein, L. 11. —	Maisirspiel, I. 22 (s. Comm.).
II entblößen. عَرِيٌّ رَسْمِيًّا deren	عَشْرٌ Schaar, Volk, I. 24. L. 81. 85.
Spur offen liegt, L. 2.	Heerschaar, Am. 26.
عَزٌ selten, teuer, ausgezeichnet sein,	عَشْرُونَ <i>fem.</i> عَشْرُونَ sehr hart, Am.
L. 58.	58. 59.
عِزَةٌ Macht, II. 23.	عَشَا — VI Unwissenheit simuliren,
عَزِيْزٌ ausgezeichnet, mächtig, II. 37.	<i>inf.</i> تَعَاَشٍ, II. 65.
عِزْلٌ — عِزْلٌ zur Seite geneigt (vom	عَشَاءٌ Abend, I. 40. عِشَاءٌ eines Abends,
Schwanz des Pferdes), I. 60.	II. 19.
عَزْمٌ fest entschlossen sein zu etw. —	عِشِيٌّ Abend, An. 29.
<i>part.</i> انْعَازِمُونَ Am. 98.	عِشِيَّةٌ Abend, An. 17. عِشِيَّةٌ am
عَسْبٌ — عَسِيْبٌ Schwanzknochen,	Abend, I. 81. An. 24. (Wolke),
‡. 17	die sich abends entleert, L. 5.

عشواء, fem. zu عَشِيءٌ, kurzsichtige,

blinde Kamelin, Z. 49.

عَشْرَانٌ sehr hart, Am. 58. 59.

عَصَبٌ pl. zu عَصَبَةٌ Haufen, Schaar

(zwischen 10 und 40), Am. 49.

عَصَمٌ Zeit, H. 11 (zu einer Zeit, wo sich bereits der Abend näherte).

عَصْرٌ ausgepresster Saft, I. 62.

عَصَمَةٌ impf. i) 1) schützen, verteidigen, Z. 45. part. Am. 98. 2) gewinnen, sich schadlos halten, part. Am. 90.

عَصَمَةٌ pl. zu أَعْصَمٌ, Steinböcke mit weissgetupften Unterbeinen, I. 75.

عَصَامٌ Riemen eines Schlauchs, I. 48.

عَصِيمٌ n. pr. eines Mannes, T. 81.

عَصَائِمٌ pl. zu عَصِمَةٌ Halsband. ثَابِلًا

أَعْصَمِيَا (Hunde) mit trockenen Halsriemen, nach aud. Erkl. mit trockenen Bäuchen, also „schlankbäuchige“, L. 49.

عَصَمَةٌ Handgelenk, Z. 2. An. 50.

عَصَبٌ pl. عَصِيٌّ, Stock, Z. 13. Sattelholz, L. 13.

عَصِيٌّ nicht gehorchen, c. acc., Z. 56.

سِيٌّ sich widersetzen etw. zu thun, c. أن,

Am. 25. إِذَا عَصِينَا wenn gegen uns rebelliert wird, Am. 98. — inf.

عَصِيَانٌ Sträuben, L. 26.

عَصَى beissen. c. ب. rei, Am. 58 (vom Biegwerkzeug, welches in das Lanzenrohr eingreift, um es gerade zu richten).

عَصَبٌ schneidiges, scharfes (Schwert), T. 84. 88.

عَصَدٌ Oberarm; Oberschenkel, T. 25.

مِعْصَدٌ schwertförmiges Werkzeug zum Fällen der Bäume, T. 85.

عَصِيرٌ wohlriechendes Gewürz, Z. 19.

عَصَفٌ sich hinneigen zu jem. c. ل, An. 30.

عَصْفٌ pl. zu عَاطَفٌ den Hals (graziös) biegend, neigend, L. 14.

عَصَلٌ عَيْصَلٌ langhalsige (Kamelin), Am. 14.

عَصَفٌ impf. u zugreifen, (mit den Fingern) erfassen, I. 39. — IV geben, Z. 64. L. 79.

عُظْمٌ Waidpflanze, Waid; Indigo,

An. 54.

عَظِمَ *impf.* u gross sein, Z. 22 (يَعْظِمُ
st. يَعْظُمُ).

عَظِيمٌ gross, Z. 22. عَظِيمَةٌ grosse sc.

Aufgabe, L. 78.

عَظْمٌ *pl.* zu عَظْمٌ Knochen, L. 67.

مَعْظَمٌ wichtige Angelegenheit, Un-
heil, Z. 45 (بِمَعْظَمٍ st. بِمَعْظَمِ).

عَفَّ *impf.* i sich enthalten, An. 46

وَنَعَفُ عَنْهُمْ wir ziehen sie nicht
zu einer Leistung heran, Am. 34.

عَفَّرَ — II im Staub wälzen, *part.*

مَعْفَرٌ L. 35.

عَفَا *impf.* u verwischt sein, I. 2.

عَفَّتِ الدِّيارُ verschwunden sind
die Wohnstätten, L. 1, Zu Z. 59
s. IV. — II verwischen. نَعَفَى

وَالْكَلِيمُ geheilt werden die Wun-
den, Z. 23. — IV unversehrt

erhalten; وَلَا يُعْفِيَا... مِنَ الدَّلِ
(und wer) sie, d. i. seine Person,

nicht frei hält vor Erniedrigung,
Z. 59 (im Text يُعْفِيَا, doch ist

die IV. Form vorzuziehen).

عَفَّاءٌ Staub, H. 41.

عَقَفَ — العَقِيفُ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 8.

عَقُوبٌ *inf.* Unverträglichkeit, Z. 21.

عَقَبَ — III bestrafen. يُعَاتِبُ بِظُلْمِهِ
so bestraft er die erlittene Un-
bill, Z. 39.

عَقَدَ *impf.* i knüpfen, verknüpfen,
festbinden, Am. 66. *inf.* عَقَدَ,

L. 55. عَقَدُوا يَمِينَنَا (st. يَمِينَنَا)

sie haben einen Eid geleistet,
Am. 67. — IV dick kochen, ein-
kochen, *part.* مَعْقَدٌ durch Ko-
chen verdichtet, An. 32.

عَقَرَ verwunden, I. 14. (einem Ka-
mel oder Pferd) die Fusssehnen
durchschneiden, I. 11.

عَقْرٌ unfruchtbar(e) Kamelin), L. 74.

عَقَصَ — عَقَاصٌ *pl.* zu عَقْصَةً Haar-
locke, I. 36.

عَقَلَ *impf.* i Sühnegeld bezahlen für
jem. *c. dupl. acc.* Z. 44.

عَقِيلَةٌ ganz vorzügliche Sache

.. عَقِيْلَةٌ das wertvollste des Besitzes, T. 66 عَقِيْلَةٌ شَيْبَةٌ der wertvollste Gegenstand eines Scheichs, T. 89.

عَقَنْقَلٌ Sandhäufung, I. 29.

عَدِرٌ — VIII sich von der Flucht wieder zum Angriff wenden, L. 50.

عَدَفٌ verweilen, stehen bleiben bei jem., *c.* عَلِيٌّ *part.* عَكَفَةٌ, Am. 27.

عَدْرٌ — IV einen zweiten Trunk reichen, L. 61 (damit ich zum zweiten Mal von ihm zu trinken bekäme). — II immer wieder zu trinken geben; fortwährend weitere Früchte pflücken; — *part.*

عَدْرٌ wiederholt gepflückte Frucht, I. 15 (cf. جَنِيٌّ).

عَدْوَبٌ *pl.* zu عَدَبٌ, Spuren; Eindrücke (des Sattelriemens), T. 27.

عَلَقٌ — II aufhängen, anhängen *an, c.* عَلِيٌّ, T. 62. عَلَقْتِيَا عَرْضٌ ich war unverhofft von Liebe zu ihr entbrannt, An. 7.

العَلَقِيُّ *n. pr.* eines Mannes, II. 81.

المُعَلَّقَةُ die Mu'allaka.

عَلَقَمٌ Koloquinthe, An. 36.

عَلَقَمَةٌ *n. pr.* eines Mannes, Am. 61.

عَلِمَ *impf. a* wissen, T. 63. Z. 27.

29. 48. Am. 12 (تَعَلَّمِينَ st. تَعَلَّمِينَ).

40. 52. 74. 94 (*c.* بَلَى dass). An.

35. 40. 43. [I. 34. 55. 68. —

bring in Erfahrung, An.

58. لَوْ عَلِمَ الْكَلَامُ wenn es zu re-

den verstanden hätte, An. 69.

pass. bekannt sein, Z. 60. — *inf.*

عَلِمَ wissen, Z. 48.

عَلَامٌ guter Kenner (einer Sache),

L. 84.

أَعْلَامٌ *pl.* zu عَلَمٌ Fahne, L. 64.

اعْلَمٌ (Kamel) mit gespaltener Ober-

lippe, T. 37. An. 41.

مَعْلَمٌ Zeichen. نَبَسَ بِمَعْلَمٍ (st. بِمَعْلَمٍ)

(Garten), welcher nicht mit Fuss-

spuren gezeichnet ist, An. 15.

مَعْلَمٌ *part.* IV مَعْلَمَةٌ (st. مَعْلَمِينَ)

Reiter, die ihre Pferde für die

Schlacht mit einem Kennzeichen

versehen, Am. 83.

مُعَلَّمٌ gezeichnet, mit einem Zeichen versehen, An. 51 (Fähnrich, der durch einen Tapferkeitsorden ausgezeichnet ist). An. 37 (Denâr).

عَلِيٌّ betäubt sein; vor Schmerz betäubt sein, L. 45.

عَلَا *impf. u* hoch sein, L. 6 (hochgewachsen sind die Zweige der A.-Pflanze) auf, über etwas sein, *c. acc.* L. 42. *c. ب*, Z. 8. hinaufsteigen, hinaussteigen, *c. acc. loci*

Z. 9. L. 26. 64. مَتَى مَا تُعَلِّدُ بَابَهُ so oft (der Wein) mit Wasser gemischt wird, T. 59. عَلَوْنَهُ بِمِخْنَدٍ

ich durchstach ihn mit einem indischen Schwert, An. 55. — VIII erhaben sein, emporragen, Am. 36 (يَعْتَلِينَا st. يَعْتَلِينَ).

من عَلٍ ober, oben befindlich. من عَلٍ von oben, I. 53.

عَلَى *praep.* über, oberhalb, zu, vor, gegen, wegen, von, *passim.* على

ما weshalb, T. 70. على كُرِّ حَالٍ in jeder Lage, Z. 17. على vor

mir, vor meinem Angesicht. I. 5. T. 2.

عَلَا Erhabenheit, H. 33.

عَلَاً Ambos, T. 30.

العَلِيَّةُ Anhöhe, Z. 7. H. 6. العَلِيَّةُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 42.

على Höhe. اِلَى اَنْعَلِمِ nach oben, I. 36.

عَلِيَا — فِي عَلِيَا مَعَدًا — unter den Größten von Ma add, Z. 22.

عَوَالٍ *pl.* zu عُنَيْتٍ oberer Teil des Lanzenschaftes, Z. 56.

عَمَّيْ hoch. فِي مَعَمَّيْ an einem hohen (Körper), T. 26.

عَمٌّ allgemein sein. اَنْسَدْنَا عَمٌّ wir geben all den unsrigen, Am. 34.

عَمٌّ Oheim (väterlicherseits), An. 62.

عَمِّي ابنِ عَمِّي mein Vetter, T. 69.

عَمَّةٌ erlauchte Oheime besitzend, I. 64.

عَمَدٌ — عَمَدٌ Zeltstangen, Am. 41.

مُعَمَّدٌ *part. pass.* II wohlgestütztes (Zelt), T. 61.

مُعْتَمِدٌ mit Vorbedacht handelnd, T. 91 (مُعْتَمِدٌ st. مُتَعَمِّدٌ).

عمر -- II *pass.* lange leben, Z. 49.

عمر Leben. Mit *ل* als Schwurformel

gebr. z. B. نَعْمَ لِي so wahr ich

bin! Z. 34. نَعْمَ لِي T. 68. 99. Z.

42. لِعَمْرٍ أَبِيكَ bei deinem Vater!

An. 7. Lebenszeit; عَمْرًا lange

Zeit, An. 61.

عَمْرٍ *n. pr.* eines Mannes. T. 81. Am.

5. 6. 54. 55. 57. H. 21. 47. 63.

عَمْرِي vom Stamm 'Amir.

عَمِي s. u. وعَم.

عَمِي blind sein.

عَم blind, Z. 48 (عَم st. عَم).

عَمَّ hochgethürmte dichte Wolke,

H. 25.

عَمِيَّة *pl.* عَمِيَّات, Verirrung, I. 42.

عَمِيَّة *fem.* zu عَمِي blind, H. 14.

عَنْ *praep.* von, von weg, von her,

seitens, *passim.* مَفَارَعَةَ بَنِيهِمْ عَنْ

بَنِيهِM indem wir gegen ihre Söhne

kämpften, um sie von den unsri-

gen abzuhalten, Am. 48. عَنْ

حَمِي (indem ich das

Panzerhemd, dem Fahmenträger

vom Leib (riss), An. 51. عَنْ وَتَدَحَّجَ

الْقَمِ weg von den Zähnen, so

dass diese sichtbar w. An. 62.

وَمَا عَرَفْتَنِي nicht ist das, was

ich von ihr (der Fehde) erzähle,

(unglaublich), Z. 29. وَلَكِنِّي عَنْ

عَمِّمَ مَا فِي غَدِّ عَمِّمَ

hingegen bin ich blind und kann nicht vor-

aussehen, was der morgige Tag

bringen wird, Z. 48. عَنْ تَقْضِيلِ

nachdem sie ein Arbeitskleid an-

gezogen, I. 38. عَنْ يَمِينِ

zur Rechten, Z. 14. Zu H. 69 s.

Comm.

عَنْ in Sicht kommen. فَعَنَّ لَنَا

begegnete uns, I. 63. — *inf.*

عَنْ Ereignis, H. 69.

عَنْ Zügel, I. 69. — *pl.*

عَنْ Zügel, Am. 27.

عَنْ *n. pr.* des Dichters der sech-

sten Mu allaka. عَنْ (st. عَنْ)

Antara! An. 66.

عَنْ *praep.* zur Seite, neben, bei,

I. 6. T. 11. 80. 100. Z. 60. I. 72.

82. An. 46. H. 21. 47. عِنْدَ dort,
 T. 101.
 عُنُودٌ Heertruppe, H. 59.
 عَدَلٌ grossköpfiges (Kamel), T. 26.
 عَنَدَمٌ Drachenblut, An. 42.
 عَنِيْبَةٌ — عَنِيْبَةٌ *n. pr.* einer Geliebten
 des Dichters Imru' u 'l-kais, I. 13
 (عَنِيْبَةٌ st. عَنِيْبَةٌ).
 عَنِيْبِيْنٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit,
 An. 9.
 عَصَلٌ *scilla*, Meerzwiebel, I. 81.
 عَنَفٌ — عَنِيْفٌ ungestüm und aus-
 dauernd (beim Reiten), I. 57.
 عُنُقٌ Hals; *pl.* عُنُقَاتٍ in عُنُقَاتٍ
n. pr. einer Örtlichkeit, H. 3.
 عَنَاً ängstigen. *pass.* H. 15. zurück-
 gehalten sein, *inf.*
 عَنَاً Gefangenschaft, H. 58.
 عَنِيْتُ *impf. i* meinen, H. 56. عَنِيْتُ
 ich war gemeint, T. 42.
 عَهْدٌ besuchen, mit jem. zusammen-
 kommen; مَنِ عَهَدْتُ فِيهَا (nicht
 sehe ich jene Person), die ich
 sonst hier getroffen, H. 5.

عَهْدٌ, *pl.* عَهْدُونَ Vertrag, Bündnis,
 Am. 83. H. 66. Zusammenkunft;
 عَهْدِيْ بِهِ mein Zusammentreffen
 mit ihm (dem Gegner), An. 54.
 بَعْدَ عَهْدِنَا nach unserm Zu-
 sammensein, H. 2. Zeit; بَعْدَ عَهْدِ
 أَنْبَسِيَا seit sie (die Stätten) ihr
 ehemaliger Bewohner verlassen
 hat, L. 3. مَنِ سَلَّلَ تَقَادِمَ عَهْدِهِ
 Spuren verlassener Wohnstätten,
 deren Zeit längst vorbei ist, An. 5.
 عَهْنٌ Wolle, Z. 12.
 عَجَبٌ Elfenbein, Am. 15.
 عَوْجَةٌ schlanke (Kamelin), T. 11.
 عَادَ *impf. u, inf.* عَوَدٌ zurückkehren.
 عَادْنَا وَعَدْنَا wir kamen wieder
 (mit neuer Bitte) und ihr gabt
 wieder, Z. 64. immer wieder nach
 etwas sehen, es hüten; .. يَعُوْدُ
 بِيَّضَهُ .. (Strauss), der immer wie-
 der zu seinen Eiern zurückkehrt
 und darüber wacht, An. 27.
 عَادٌ *Ād*, ein alter untergegangener
 arabischer Stamm, Z. 32.

عود *impf.* Wiederholung: العود i. S. v. der wiederholte Schwerthieb,

T. 85.

عود Holz, H. 8.

عود^ة Gewohnheit, L. 33.

عود^ة *pl.* zu عائد Krankenbesucher,

T. 58.

عود^ة, *pl.* zu عائد^ة, (Antilopen), die eben erst geboren haben, L. 7.

عار — VI gegenseitig ausborgen;

تَعَوَّرَ النُّمَارُ (Pferd), welches die Streiter abwechselnd zu verwunden streben. An. 44

عود^ة Ritze, Spalt: عَوْرَاتُ الشُّعْرِ die ungeschützten Stellen der feindlichen Grenzen, L. 65. Scham; عَوْرَاتُ alles davon, wovor man sich schämen muss, T. 100.

عود^ة *pl.* zu عَوْرُ الْعَدَى: alles, was das Auge verletzt (Staub, Asche, Grashalm, Augensplitter, T. 33.

عاص — اعوص^ة *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 42.

عل — II Vertrauen auf etwas setzen; heulen. — *part. pass.*

مَعُولٌ I. 6 (giebt es denn bei verwischter Spur etwas, worauf man sein Vertrauen setzen kann? oder: giebt es beim Anblick einer verwischten Spur etwas zu heulen? *sc.* ich meine doch!)

عَمَ schwimmen. T. 39.

عَمَ Jahr, L. 88.

عن — IV helfen, L. 80. — X um Hilfe flehen gegen, *c.* على, H. 9.

عوى *impf.* i heulen, I. 50. (von wilden Tieren) I. 49. — *impf.*

عَوَى Heulen, Geheul, H. 34 (عَوَى st. عَوَى).

مَعْدُوْبَةٌ *n. pr.* eines Mannes, Vaters des Dichters Antara.

عَى zu schwach, einer Sache nicht gewachsen sein, *c.* ب. Am. 45. — IV müde sein; أَنْ تَلِينَا (unsre Lanze) sträubte sich dagegen, zu erweichen, Am. 57.

عَاب — عَيْبَاتٌ *pl.* zu عَيْبَةٌ Kleider-
korb, I. 79.

عَيْرٌ Esel, I. 49. H. 18.

عَاشَ *impf. i.* leben, Z. 47.

عَيْشٌ Leben, T. 67.

عَيْطَلٌ *s. u.* عَطَلٌ.

عَالٌ — مُعَيْلٌ einer, der eine grosse
Familie (zu ernähren) hat, I. 49.

عَامٌ — VIII das bessere Teil nehmen;
يَعْتَمُ الْكِرَامُ (der Tod) sucht sich
die Edeln aus, T. 66.

عَيْنٌ Auge, I. 9. 22. 68. T. 32. Z.
11. H. 32. بَعَيْنِيكَ unter deinen
Augen, indem du zusahst, H. 6.
بَعَيْنِي unter meiner Aufsicht, I.
69. — *pl.*

عُيُونٌ Augen, Am. 11 (الْعُيُونَا) *st.*
(الْعُيُون). 13. H. 24.

عَيْنٌ *pl.* zu أَعْيُنٌ, grossäugige
(Antilopen), Z. 3. L. 7.

عَبَّ Ende, Ausgang. عَبَّ السُّرَى am
Ende der nächtlichen Reise,
An. 23.

عَبِطٌ — عَبِيطٌ Kamelsänfte für Wei-
ber, I. 14. صَاخِرَاءُ الْعَبِيطِ *n. pr.*
eines Thals, I. 79.

عَبْرٌ — عُبَارٌ Staub, I. 56.

عَبْرَاءُ *fem.* zu عَبْرٌ staubig. H. 76
(vom Schlachtfeld). عَبْرَاءٌ staubi-
ges unfruchtbares Jahr, H. 57.

عَبْرَاءُ بَنُو عَبْرَاءُ *i. S. v.* die Armen, T. 55.
عَبَسٌ *pl.* zu عَبَسٌ aschgrau, L. 38.

عَبَا — عَبَاءٌ alles, was ein Giessbaeh
mit sich bringt, Geröll, I. 78.

عَدَرَ *impf. i.* treulos handeln, H. 73. —
III zurücklassen, L. 11. An. 1.
وَعُدِرَ er wurde tot zurückgelas-
sen, L. 52.

عُدْرٌ statt عُدْرٌ *pl.* zu عُدَيْرٌ Weiher,
Am. 78.

عَدَائِرٌ *pl.* zu عَدِيرَةٌ Haarlocke (des
Weibes), I. 36.

عَدَفٌ — IV den Schleier herablas-
sen, An. 34 (wenn du dich einem
andern zeigst und mir nicht, ...).

عَدَا am Morgen kommen, ausziehen,
L. 48. 63. — VIII am Morgen

- aufbrechen, I. 52. تَرُوحُ وَيَتَعَدَّى (Kamelin), welche abends und morgens auf den Beinen ist, T. 11.
- مَوْجِدٌ morgiger Tag. عَدَاً morgen, T. 63.
- Am. 12. عَدَاً فِي morgen, Z. 48.
- عَدَاً بِعَدَاً übermorgen, Am. 12.
- عَدَاً mein nächster Tag.
- عَدَاً Morgen, früher Morgen (zwischen Dämmerung und Sonnenaufgang. I. 4. L. 62. Am. 68. 79.
- عَدَاً früher Morgen. عَدَاً am frühen Morgen, I. 78. T. 3.
- عَدَاً ziemlich früh morgens, I. 80.
- عَدَاً Wolke, die sich des Morgens entleert, L. 5.
- عَدَاً مَعْدَمٌ نَحْقُوتِيَا — عَدَاً gegen ihre Rechte mit Willkür schaltet, L. 79.
- عَدَاً nähren, I. 32.
- عَدَاً bethören, I. 20. — *inf.* عَدَاً meuchlings überfallen, II. 46.
- عَدَاً Sorglosigkeit, L. 39. An. 59.
- عَدَاً *pl.* zu عَدَاً berühmt, Am. 25. weiss, T. 28.
- مَنْ يَتَعَرَّبُ — VIII fremd sein. عَرَّبَ wer auf der Wanderschaft ist, Z. 58.
- عَرَّبَ *pl.* عَرَّبَ, Schärfe und Glanz der Zähne, An. 13.
- عَرَّبَ Rabe, An. 12.
- عَرَّبَ *pl.* zu عَرَّبَ fremd. عَرَّبَ ihre (der Wohnstätte) fremden Besucher, L. 70.
- عَرَّبَ summend, An. 18.
- عَرَّبَ — عَرَّبَ *pl.* zu عَرَّبَ untergetaucht, I. 81.
- عَرَّبَ — عَرَّبَ Strafe, Geldstrafe, Z. 24.
- عَرَّبَ — عَرَّبَ Verläumdung, II. 22.
- عَرَّبَ — عَرَّبَ *pl.* zu عَرَّبَ Gazellenjunges, An. 60.
- عَرَّبَ weibliche Spindel, I. 78.
- عَرَّبَ einen Eroberungszug unternehmen, einen feindlichen Einfall machen, II. 40. عَرَّبَ ihr Anführer beim Überfall, II. 70.
- عَرَّبَ waschen. عَرَّبَ so dass es (das Ross) von Schweiß getrieff hätte, I. 66.
- عَرَّبَ — عَرَّبَ Gassân, II. 61.

غَشِيَّ *impf. a* kommen, sich begeben,
c. acc. An. 46. اِذَا غُشِينَا wenn man
 auf uns zukommt, Am. 35.

غَضَبٌ (Kamelin) mit fin-
 sterer Miene, An. 33.

غَضَبِيَّ *fem.* zu غَضَبَانٌ erzürnt, An. 30.
 غُضْفٌ *pl.* zu اُغْضَفُ (Hund) mit her-
 abhängenden Ohren, L. 49.

غَضْنَ *pl.* غُضُونٌ, Runzel, Falte, Am.
 76. غُضُونَهُنَّ ihre (der Panzer)
 Falten, Am. 78.

غَضًّا Name eines Baumes (eine Ta-
 mariskenart). سَيْدُ الْغَضَا Gādā-
 Wolf (ein gefürchteter Wolf), T. 60.

مَغْفِرٌ *pl.* zu مَغْفِرٌ Ringelhelm,
 L. 82.

غَفَلَ — IV vernachlässigen, T. 72.

غَلَّ — IV Ernteertrag liefern, Z. 33.

غَلٌّ Halsfessel, H. 58.

غَلِيْلٌ heftiger Durst, H. 80.

غُلْبٌ feistnaekige (Löwen), *pl.* zu
 اُغْلَبُ, L. 71.

تَغْلِيْبٌ vom Stamm Taglib.

غَلَّتْ mischen mit *etw. c.* ب, L. 32.

غَلَفٌ — مَغَالِفٌ *pl.* zu مَعْلَفٌ Spiel-
 pfeil, L. 73 (مَغَالِفٌ *st.* مَعْلَفٌ).

غُلَامٌ — غُلَامٌ *pl.* غُلَمَانٌ, Knabe, Jüng-
 ling, junger Mann, I. 57. Z. 32.
 L. 86.

اَنْغِيْمٌ *n. pr.* eines Brunnens, An. 9.

غَلَا *impf. u* ausschreiten gegen jem.,
c. على, H. 16. — IV um hohen
 Preis kaufen; اُغْلَى السِّبَاءَ indem
 ich teuer einkaufte, L. 59. —
 VI in تَغْلِيْبِهَا لَحْمُهَا die Kamelin
 hat nur mehr wenig Fleisch, L. 23.

اُغْلَاءٌ *pl.* zu غُلٌّ wertvoll, zart, H. 62
 (اُغْلَاءٌ *st.* اُغْلَاءٌ).

غَلَى sieden. مَرَجَلٌ غَلَى das Brodeln
 eines Kessels, I. 55.

غَمٌّ — غَمَّةٌ Wehmut, T. 99.

غَمَامٌ dunkle Wolken, L. 42.

غَمْرَاتٌ *pl.* رَغْمَرَةٌ — غَمْرٌ,
 Kampfgewühl, An. 63.

غَمَارٌ *pl.* zu غَمْرٌ Wasserstrudel,
 Z. 40.

غَمَزَ einen Lanzenschaft gerade rich-
 ten, Am. 59.

غَضَّ — IV ein Auge zudrücken,

i. S. v. schweigen, H. 32.

غَمَمَ — II *inf.* تَغَمَّمٌ wildes Geschrei,

An. 63.

غَنِمَ *impf. a* als Beute fortführen, H. 70.

غَنَمٌ Beutemacher; غَنَمٌ einer, der sie erbeutet, L. 80.

مَغْنَمٌ *pl.* مَغْنَمٌ Beute, Z. 25. عِنْدَ الْمَغْنَمِ

wenn Beute gemacht wird, An. 46.

غَنِيَ *impf. a, inf.* غَدَّ und غَنَى, zu-

frieden sein, etwas entbehren

können, *c.* غَنِ عَنْ *part.* غَانٍ, T. 47

(wenn du den Becher entbehren muszt, so entbehre ihn gelas-

sen!). — IV in der Redensart

أَغْنَى غَدَّ جَمَّ jem. entbehrlich ma-

chen. لَا يَغْنَى غَدَّئِي (einer), der

nicht im Stande ist, meine Stelle

auszufüllen, T. 95. — X entbeh-

ren können. عِنْدَ يَسْتَعْنِ عَنْهُ so glaubt

man ihn entbehren zu können,

Z. 52.

غَنِيٌ Reichtum, I. 50.

غَانِيَةٌ Weib, welches so schön ist,

dass es des Schmucks entbehren

kann, An. 41.

غَارٌ — غَرَّةٌ feindlicher Reiterüberfall,

Am. 50.

غَوْرٌ feindlicher Einfall, H. 34.

غَوْرٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, L. 1.

غَوَىٌ irrend, T. 64.

غَوَايَةٌ Irren, Verirrung, I. 27.

غَايَةٌ — غَايَةٌ Abzeichen, Fahne; La-

denschild, L. 58. — *pl.* غَايَاتٌ

An. 52.

عَنْ غَابٍ *inf.* غَابٌ verborgen sein.

غَابٌ غَيْبٌ von ungewisser Ferne

her, L. 47.

غَابَةٌ Rohr-, Wasserpflanzengebüsch,

L. 35.

غَابِثٌ Regen, der sich weithin er-

giesst, An. 15.

غَادٌ — أَعْيَدٌ zarter, vegetationsrei-

cher (Boden), T. 15 (أَعْيَدٌ *st.*

أَعْيَدٌ).

غَيْرٌ Veränderung, Verschiedenheit;

Anderes. Mit folgendem Genitiv

des Substantivs oder Suffix ver-

bunden: anders als, etwas anderes als, verschieden davon, nicht das, was, T. 41. An. 8. **أَمْرًا هُوَ غَيْرُهُ** (wenn mein Vetter) ein anderer Kerl (wäre), als er es thatsächlich ist, T. 77. **غَيْرِنَا** ein anderer als wir, Am. 99. **عَلَى غَيْرِ شَيْءٍ قُلْتُهُ** nicht wegen etwas, was ich gesagt habe, T. 72. Mit Genitiv des Adjectivs oder Particips: nicht, un- (= griech. α privativum), z. B. **غَيْرٌ مُوتِلٌ** unablässig, I. 43. **غَيْرٌ أَحِلُّهُ** einer, der dessen nicht würdig ist, Z. 55. **غَيْرٌ مُحَلِّلٌ** nicht verunreinigt, I. 32. **غَيْرٌ مَرْسَلٌ** nicht zur Weide gelassen, I. 69. **غَيْرٌ مُعَاجِلٌ** ohne sich zu beeilen, I. 23. ferner I. 31. 39. An. 61. — **غَيْرٌ أَنْ** nur dass, nur deshalb weil, T. 72. H. 9. — **غَيْرٌ نَعْمَعُمُ** ohne wildes Geschrei, An. 63. **بَغَيْرِ تَبَسُّمٍ** ohne freundlich zu lächeln, An. 53. **فِي غَيْرِ بِيَرٍ** ohne Pietät, Am. 42.

غَاظٌ — V *inf.* **تَغَيَّبٌ** zornentbrannt sein, H. 24.

غَبِطٌ — **غَبِطٌ بِنِ مَرَّةٍ** *n. pr.* einer arabischen Tribus, Z. 18.

ف

فَ copulative Partikel der Gradation: und, ferner, hierauf, nachher, also, daher, denn, *passim*.

فَ gebraucht wie **وَ** i. S. v. **رُبِّ** ... **فَمِثْلِكَ** so manche gleich dir...!, I. 16.

فَأُذٍ — **فُؤَادٌ** Herz, I. 42. Z. 62.

فَأَلٌ — **مُغَائِلٌ** Fälschspieler (**فَأَلٌ** ein Knabenspiel), T. 5.

فَأَمٌ — **مَفَامٌ** geräumiger (Kamelsattel), Z. 15.

فَتٌّ — **فَتْنِيَّتٌ** zerstoßen, zerbröckelt, I. 38.

فَتَاتٌ kleines Stück. **فَتَاتُ النِّعَيْنِ** die Wollstückchen (zum Ausputz der Kamelsänfte), Z. 12.

فَتْفٌ — **فَتَاتِيٌّ** *n. pr.* einer Landschaft, H. 3.

نَلَّ *inf.* نَلَّ ein Seil drehen, T. 25.

— II festdrehen.

مُفْتَدٌ gut gewobener (Stoff), I. 12.

gut gedrehter (Docht), I. 71.

مِرْفَقَانِ أَفْتَلَانِ — أَفْتَلٌ Kniee, die nach

aussen abstehen, T. 22.

فَتْمَى junger Mann, Mann, T. 42. 68.

101. Z. 62. 63. vornehmer Mann,

T. 58.

نَيْسٌ فَاحِشٌ übermässig. فَاحِشٌ — فَاحِشٌ

nicht zu langer (Hals),

I. 34. اِنْفَاحِشٌ der schmutzige

Geizhals, T. 66.

فَحْحَلٌ, *pl.* فُحْحَلٌ, Hengst, L. 25.

فَحْمٌ — فَحِمٌ tiefschwarz, kohlschwarz,

I. 35.

فَخْحَدٌ Oberschenkel, T. 19.

فَخَّحَرَ *impf. a* an Ruhm übertreffen,

c. عَلَى *pers.* L. 72.

فَقْدَمٌ — مُقَدَّمٌ (Glas) mit einem Seib-

korb versehen (فَقْدَامٌ Sieb), An. 38.

فَقْدَنٌ hohe Burg; bildl. zum Vergleich

einer Kamelin, An. 3.

فَقْدَى *impf. i* loskaufen, T. 40. —

VIII sich loskaufen, T. 40 (könnte

ich dich doch von ihr (der ge-

fahrvollen Reise) loskaufen, wäh-

rend ich mich loskaufe!). *part.*

مُفْتَدٌ *st.* مُفْتَدٌ, T. 78.

فَرِيرٌ — فَرِيرٌ Antilopenjunges, L. 37.

مِيفَرٌ (Pferd) geeignet zu rascher

Flucht, I. 53.

فَرْجٌ — II zerspalten; كَرَبَى لَفَرْجٌ der

hätte gewiss meine Betrübniß zer-

streut, T. 77.

فَرْجٌ Spalte, Ritze; Hinterbeinspalt

(des Pferdes), I. 60. Schamteil,

L. 48. — *pl.* فُرُوجٌ (Panzer-)fugen,

An. 51.

أَفْرَدْتُ أَفْرَادًا... فردٌ — IV allein lassen;

ich war vereinsamt wie..., T.

54. — *part. pass.* مَفْرَدٌ T. 35 (مَفْرَدٌ

st. مَفْرَدٌ).

فَرْدَةٌ *n. pr.* eines Berges, L. 18 (فَرْدَةٌ

st. فَرْدَةٌ).

فَرَسٌ, *pl.* أَفْرَاسٌ, Pferd, An. 84.

فَارِسٌ, *pl.* فَوَارِسٌ, Reiter, L. 87. An. 34.

فَارِسِيٌّ persisch, I. 56.

فِرَاشٌ Bettdecke, Bett, I. 38.

فِرَاصٌ — فَرِيصَةٌ, *pl.* فَرَائِصٌ, Seitenteil zwischen Schulter und Hüfte, T. 101. An. 41.

فِرَاطٌ — II etwas unbeachtet lassen, verpassen, ohne Umsicht verfahren, L. 54.

فُرْطٌ flinkes Ross, L. 63.

فَرَعٌ — IV hinansteigen; erhöhen. أُنْفِرَعَتْ لَهَا كَتِفَاوَمَا hochgeworfen sind ihre Schultern, T. 26.

فُرْعٌ Zweig; (weibliches) Haar, I. 35. — *pl.* فُرُوعٌ Zweige, Zweigspitzen, L. 6.

فَرِقٌ — III sich von etwas trennen. *inf.* فَرِاقٌ Trennung, An. 10. فَارَقَتِ الْجُفُونَا (die Schwerter) haben sich der Scheiden entledigt, Am. 91. — V getrennt sein; *inf.* تَفْرِيقٌ Trennung, Am. 9.

فُرْقُدٌ Antilopenkalb, T. 33. (فُرْقُدٌ st.

فُرْقُدٌ)

فُرُوءٌ Fellgewand, An. 27.

فَرِيٌّ — V gespalten, zerspalten sein,

Z. 40 (Kampfgewühl, das gespalten war mit Waffen und Blut).

فَزَعَ *impf.* a erschrocken sein, L. 82. — IV schrecken, Schreck einjagen, Z. 37. H. 11.

فَسَدٌ — IV zu Grunde richten; vergeuden. *part.* مَفْسَدٌ st. مَفْسَدٌ, T. 64.

فَشَا *impf.* u sich ergiessen, sich verbreiten über, c. على, Am. 39.

فَصَلَ — II zerteilen. — *part. pass.* كَالْحَبْرَةِ مَفْصَلٌ zerteilt, abgeteilt. كَالْحَبْرَةِ مَفْصَلٌ wie die (weiss und schwarz) gestrichelten jemenischen Muscheln, I. 64. الْوِشَاحُ الْمَفْصَلُ Gürtel, der mit goldgefassten Edelsteinen besetzt ist, I. 25.

فَضَّ zerbrechen, z.B. ein Siegel, L. 59.

فَصَلَ — V das Mifḍal (d. i. ein ärmelloses Arbeitsgewand) anziehen, I. 38. — *part.* الْمُنْفَصِلُ der, welcher ein Mifḍal anhat, I. 26.

فَضْلٌ Vorzüglichkeit, Vortrefflichkeit,

- Z. 52. L. 80. Bethätigung der Vortrefflichkeit, Z. 52.
- أَفْضَلُ vorzüglicher ... مِنْ أَفْضَلٍ der vorzüglichste, welcher..., I. 28.
- فَضَاءٌ weites Gefild, L. 7.
- فَضَمَ *impf.* i die Milch entziehn, entwöhnen, Z. 32.
- فَضَمَ Entziehung der Milch, Entwöhnung, L. 46. Am. 104.
- فَاطِمَةُ *n. pr.* einer Geliebten des Dichters Imru' u 'l-kais. أَفْطِمَهُ st. أَطْمَمَهُ Faṭima!, I. 19.
- فَضِعَ — IV zu schwach sein, einer Sache nicht gewachsen sein, L. 87.
- فَعَّلَ *impf.* a thun, machen, I. 20. An. 75. فَعَّلْتِ بَيْنَهُمَا wir haben sie behandelt, II. 55.
- فَعَّلَ *pl.* فَعَّلَ, Handlung, That, L. 83. كَفَعَّلِ الشَّرَابِ wie es der Trinkende thut, An. 18.
- فَقَّأَ zerbrechen, zersprengen, II. 58. — VII losgelöst sein; nicht aufhören, etwas (*acc.*) zu sein, I. 84 (meine Hüfte wird stets Unter-
- futter für ein Schwert sein, d. h. ich werde stets ein Schwert an der Hüfte tragen).
- فُلْفُلٌ schwarzer Pfeffer, I. 3 (فُلْفُلٍ st. فلفل).
- مُفْلَفَلٌ gepfeffert; gewürzter Wein, I. 80 (مُفْلَفَلٍ st. مفلفل).
- فَلَكَ — فَلَكَ kleiner Kreis (einer Spindel), I. 78.
- فَلَا — VIII die Milch entziehn, entwöhnen; وَأَفْتَلِمِينَ (st. وَأَفْتَلِمِينَ) sie bekommen keine Muttermilch mehr, Am. 79.
- فَلَاةٌ *pl.* أَفْلَاةٌ, Wüste, II. 64 (Wüste an Wüste, أَفْلَاةٍ st. أَفْلَاةٍ).
- فَمَّ Mund, Z. 10 (s. Comm.). An. 14. 30.
- فَتَيْقٌ edler Zuchthengst, An. 33.
- فَنَى — VI sich gegenseitig vernichten, Z. 19.
- فَمَا *solanum*, Nachtschatten, (eine Pflanze), Z. 12.
- فَاتَ — IV entweichen lassen, I. 51.
- فَوْدٌ grosse Haarlocke (über dem Ohr), I. 30.

فَارَّةٌ Gewürzgeruch, Aroma, An. 14.

فَوْقَ *praep.* oberhalb, über, I. 38. 74.

T. 14. L. 9. 14. 27. Am. 76.

An. 20. darüber hinaus, noch mehr

als, L. 67. Am. 53. 68. مِنْ فَوْقَ

oberhalb, über, Z. 7. — *deminut.*

فُؤَيْقَ ein wenig oberhalb; فُؤَيْقَ

فُؤَيْقَ nur wenig über der Erde,

I. 60.

فِي *praep.* in (sowol örtlich als zeit-

lich), *passim.* فِي اللَّعَاءِ in dem

Augenblick des Zusammenstosses,

Am. 30. فِي مَتْنِي وَمُرْسَلِي (Haar-

locken) teils geflochten, teils lose

herabwallend, I. 36. فِيهَا in ihr

se. der Trunkenheit, Am. 4. un-

ter, inmitten, H. 39.

فَاءُ *impf.* i zurückkehren, H. 80.

فَيْدُ *n. pr.* eines Castells, L. 17.

فَاضٌ reichlich fließen, I. 9.

فُحَاصَةٌ dickbäuchiges (Weib), I. 31.

ق

قَابَةٌ *pl.* قَبَبٌ, Zelt, Am. 94. H. 42.

قَبْرٌ Grab, T. 64.

قَبَلَ — II küssen. — IV herankom-

men, An. 65. *part.* مَقْبِلٌ vorwärts

trabend, I. 53.

قَبْلَ *praep.* vor (zeitlich), z. B. الْأَعْدَاءُ

قَبْلَكَ die Feinde vor dir, unsre

früheren Feinde, Am. 57, ferner

I. 7. Am. 9. 65. قَبْلَ التَّهَدُّدِ bevor

(sie) in Schrecken geraten sind,

T. 75. وَالْأَمْسَ قَبْلَهُ vorgestern,

Z. 48. قَبْلَ مَا الْيَوْمُ schon früher,

H. 24. قَبْلَ مَا قَدْ vorher schon,

bereits früher, H. 22. — *deminut.*

قَبِيلٌ kurz vor, Am. 33.

قَبَائِلُ *pl.* zu قَبِيلَةٌ Stammesfamilie,

Stamm, Kabyle, Am. 94.

مَقْبِلٌ Stelle, wo man geküsst wird,

An. 13.

قَنْدٌ — قَنْدٌ *n. u.* قَنْدَةٌ Name eines

stachligen Gewächses, Am. 29.

قَاتَلَ *impf.* u töten, An. 7. *part.* قَاتِلٌ

I. 20. *inf.* قَتَلَ Gemetzel, Am. 47.

قَتِيلٌ getötet, Z. 42.

مَقْتَلٌ Morden, Mord, I. 24.

مَقْتَلٌ gemordet. قَلْبٌ مُقْتَلٌ zu Tode
gemartertes Herz, I. 22.

قَتَمٌ — قَتَمٌ Staub, L. 64.

مَقْتَبِيٌّ inf. مَقْتَمِيٌّ Dienst leisten. مَقْتَبِيٌّ
Diener, Am. 56 (مَقْتَبِيٌّ st.

(مَقْتَبِيٌّ).

قَحِمٌ — VIII hinabspringen, *c. acc.*
loci, An. 71.

قَدْ *adv.* schon, bereits, nun, nun
wirklich, *passim*. وَقَدْ zur Einlei-
tung eines Zustandssatzes, z. B.
Am. 13. 11. Vor dem Im-
perfect: gelegentlich, vielleicht,
auch wohl. وَقَدْ schon längst, L.
16. قَدْ oft schon habe ich
gezeltet, L. 58. Mit *suff.* قَدْ
es genügt mir schon, T. 86. Ver-
stärkt mit قَدْ, *passim*.

قَدْ inf. قَدْ in die Länge schneiden.
T. 31.

قَدْ Längsschnitt, T. 31. langer Le-
derriemen, T. 38.

مَقْدَدٌ *part. pass.* II zerissen (es Hemd),
T. 28 (مَقْدَدٌ st. مَقْدَد).

قَدَحٌ inf. قَدَحٌ 1) Feuer schlagen
(mit Feuerstein), An. 19. 2) mit
einem Löffel schöpfen, L. 59.

قَدَاحٌ pl. zu قَدَحٌ, Spielpfeil, An. 52.
قَدَرٌ können, vermögen, Am. 95. —

II beschliessen (vom Ratschluss
Gottes). مَقْدَرَةٌ لَنَا وَمَقْدَرِينَا (st.
وَمَقْدَرِينَ) indem (die Todeslose)
über uns verhängt und wir für
sie bestimmt, praedestinirt sind,
Am. 8.

قَادِرٌ mächtig, Am. 103 (قَادِرِينَ st.
قَادِرِينَ).

قَادِيرٌ im Kessel gekocht, I. 67.

قَدِمٌ — II vorangehen lassen, L. 33.
vorschlagen, 11. 66. — IV inf.
أَقْدَامٌ vorwärts-, vorantreiben, L.
33. کُئِنَّمْ vordringen, T. 98. أُنْتَدِمٌ
(st. أُنْتَدِمٌ) avanti! An. 70. — V
vorgehen (in feindlichem Sinn),
vordringen, Z. 35. — VI vorauf-
gegangen sein, vorbei sein, An. 5.

أُنْتَدِمٌ pl. zu قَدِمٌ Vorderfuss, L. 71.

مَقْدَمٌ Ort des Vordringens, An. 64.

قَدَحَ *inf.* قَدَحَ schmähen, T. 75.

قَدَفَ *impf.* *i* mit Steinen bewerfen;

heimsuchen, T. 75 (wenn sie darauf ausgehen, deine Mannesehre zu schmähen). *inf.* قَدَفَ Heimsuchung, T. 76.

مُقَدَّفٌ einer, der oft beschossen wird, d. i. kampfgeübt, Z. 38.

قَدَى Augensplitter; عَوَارِ الْقَدَى alles was das Auge verletzt, Staubteilchen, Asche, Grashalm u. a., T. 33.

أَقْدَى *pl.* zu قَدَى Staubteilchen, H. 32.

قَرَّ — IV 1) einen Platz anweisen;

أَنْ نُقَرَّ أَنْتَحَسَفَ فَبِنَا dass wir die Ehrenschildigung auf uns sitzen lassen, Am. 101. 2) kühlen: أَقَرَّ

الْعُيُونِ hat die Augen gekühlt (zum Ausdruck besonderen Wohlbehagens), Am. 11.

قَرَّةٌ Kälte, L. 62.

قَرَارَةٌ kleine runde Grube, An. 16.

قَرَأَ *impf.* *a* trächtig sein; لَمْ تَقْرَأْ لم جَنِينَا (Kamelin), die noch kei-

nen Embryo im Schoosse getragen hat, Am. 14.

قَرَبْتُ — II نَاهِرْتُ بِأَقْرَبِي ich habe mich nahe gehalten, wie es die nahe Verwandtschaft gebot, T. 73.

قَرَبَةٌ lederner Milchslauch, I. 48.

قَرَبٌ بَيْنَ الْمَنْسَمِينَ قَرَبٌ (Kamel), dessen Hufe beim Auftreten nahe an einander sind, An. 24.

قَرَبِي nahe Verwandtschaft, T. 73. 79.

تَقْرِبٌ eine Laufart, bei der die beiden Vorderbeine zugleich gehoben und gesenkt werden, Galopp, Hopsen, I. 59.

قَرْدَدٌ holprig, T. 27.

قَرَشٌ — قَرِيشٌ *n. pr.* einer arabischen Tribus, Z. 16.

قَرَضِبَةٌ — قَرَضِبَةٌ *pl.* zu قَرَضِبٌ Räuber, H. 43.

قَرَطٌ *n. pr.* eines Mannes, T. 70

قَرَطَاسٌ Karte, T. 31.

قَرَطِيٌّ jemenisch, H. 50.

قَرَعَ — III *inf.* مَقَارَعَةً streiten, kämpfen gegen, *c. acc.*, Am. 48.

قَرَمٌ — قرَمٌ rotes Tuch, welches an den Seiten der لَلَّة (eines Schutzvorhangs) ist, L. 13.

قَرَمَدٌ Bekleidungsmasse (für Baulichkeiten, wie Backstein, Gyps u. a.), T. 23.

قَرَنَ verbinden mit, *c. ب*, An. 38 (gelb, das mit weiss verbunden ist).

قَرِينٌ am gleichen Seil festgebunden, Seilgenosse, Am. 66. Genosse, Am. 85.

قَرِينَةٌ Genossin, Am. 66.

مَقْرَنٌ zusammengefesselt. Am. 84 (مَقْرَنِينَ *st.* مَقْرَنِينَا).

قَرْنٌ *cariophyllum*, Gewürznelke, I. 8.

قَرَى Rücken, T. 24.

قَرَى, *inf.* قَرَى, bewirten, Am. 33.

قَرَى Bewirtung, Am. 32. 33.

قَرَى *pl.* zu قَرِيَّةٌ Ortschaft, Stadt, Z. 33.

الْمِقْرَانَةُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 2.

قَسَطٌ — IV Gerechtigkeit üben. — *part.*

مُقْسَطٌ gerecht, II. 28.

قَسَمَ teilen, austeilen, T. 5. L. 84. —

II verteilen unter, *c.* قَسَمَ, L. 85.

Am. 82. — IV schwören bei, *c.*

ب, T. 23. Z. 16. 26.

قَسِيمَةٌ Gewürz-, Parfümkästchen, An. 14.

قَسَامٌ Verteiler, L. 85.

مَقْسَمٌ Verteiler, L. 79.

مَقْسَمٌ Schwur, Z. 26 (مَقْسَمٌ *st.* مَقْسَمٌ).

قَسَى *pl.* zu قَوْسٌ Bogen, T. 21. An. 45

قَشِيبٌ neu, Z. 15.

قَشَعٌ alter (Geier), An. 75. قَشَعٌ

Geier, Z. 37.

قَصَبٌ Schilfrohr, An. 31.

قَصِدٌ — V getötet werden, fallen, L. 52.

قَصَرَ *impf.* u kurz sein; einer Sache

nicht gewachsen sein, يَقْصُرُ دَوْنَهُ

(das Auge) war (beinahe) zu

schwach, um es vollständig zu

überblicken, I. 68. — II *inf.*

تَقْصِيرٌ verkürzen, T. 61 (die Ver-

kürzung des Regentages durch

die Gesellschaft eines schönen

- Mädchens). **فَلَا أَقْصِرُ عَنْ نَدَى** nicht beschränke ich (meine) Freigebigkeit, An. 40.
- قَاصِرِينَ** *n. pr.* einer Ortschaft, Am. 7 (**قَاصِرِينَ** st. **قَاصِرِينَا**).
- بِقَاصِمَةِ الظَّهْرِ** brechen, zerbrechen. mit gebrochenem Rücken, H. 80.
- قَصَا** — **قَاصٍ** entfernt. **قَاصِيَ الْبَرَكِ** die weiter weg lagernden von den Kamelen, T. 92.
- بِأَرْجَائِهِ** entfernt, abgelegt; **فُصَوِيَ** **أَنْفُصَوِيَ** an seinen entlegenen Seiten, I. 81.
- قَصَع** — **قَصَاعَةٌ** *n. pr.* einer arabischen Stammesfamilie, Am. 31. H. 77.
- قَصِمَ** *impf. a* mit spitzigen Zähnen auffressen, An. 50.
- قَصَى** *impf. i* verrichten, fertig machen, vollenden, Z. 36. L. 54. **لَأَقْصِي حَاجَةَ الْمُتَلَوِّمِ** um das Bedürfnis, das mich hier zögernd verweilen lässt, zu befriedigen (nämlich durch Weinen an der verlassenen Wohnstätte der Geliebten), An. 3. — II vollenden. **فَقَصَّوْا مَنَايَا بَيْنِهِمْ** sie bereiteten sich Tod und Verhängnis, Z. 41.
- قَضَاءٌ** Entscheidung; Tod, H. 74. Beweiskraft, H. 48.
- قَطَبٌ** — **قَطَابٌ** unterer Teil des Bussens, T. 50.
- قَطَعَ** *impf. a* abschneiden, L. 20. durchschneiden, durchstreifen, I. 49. — V abgeschnitten, zerschnitten sein, L. 16. 23.
- قَطِيعٌ** Geißel, Riemenpeitsche, T. 43.
- قَطْمٌ** — **أُمُّ قَطَامٍ** *n. pr.* einer Frau, H. 56.
- قُطُنٌ** Baumwolle. **فَتَكَتَسَوْا قُطُنًا** sie hatten die mit Baumwolldecken versehenen Säufte bezogen, L. 12.
- قَطْنٌ** *n. pr.* eines Ortes, I. 73.
- قَطِينٌ** Diener, Selave, Am. 54 (**قَطِينَا** st. **قَطِينًا**).
- قَطَا** Katá-vogel (eine Feldhuhnart).
- رِيَاضُ الْقَطَا** *n. pr.* einer Örtlichkeit, H. 4.
- قَعَدْتُ** له **قَعَدْتُ** ich setzte

- mich, ihn (den Blitz) zu betrachten, I. 72.
- فَعَسَاءُ fem. zu أَفْعَسَ stark, dauerhaft, H. 23.
- فُقْ Anhöhe, T. 15.
- فَقْرٌ wasser- und vegetationslose Wüste, L. 27. verödet, I. 49. — IV أَفْقَرٌ leer und verödet sein, An. 5.
- فَقِيرٌ Kafiz (ein Getreidemass), Z. 33.
- قَفْدٌ trocken, L. 49 (s. a. u. أَعْصَامٌ).
- قَفَا Hinterkopf, Am. 59.
- قَلَّةٌ رَأْسُهُ Spitze, Gipfel. قَلَا — قَلَّ Scheitel seines Hauptes, An. 26.
- قَلِيلٌ wenig, I. 50. An. 15.
- قَلْبٌ Herz, I. 20. 22. Z. 53.
- قَلْتٌ Grube im Gestein mit stagnierendem Wasser, T. 32.
- قَلْدٌ — II (ein Halsband) um den Hals legen. مَقْلَدَةٌ أَعْنَتِيَا (Rosse) am Hals von ihren Zügeln umgeben, Am. 27.
- قَلَصَ impf. i erhoben sein (von den Lippen, wenn man den Mund aufmacht), An. 62.
- قَلَصٌ pl. zu قَلَوْسٌ Straussenjunges, An. 25.
- قَالِحٌ verkrüppelt, L. 41. قَالِحِيْنَ (einer armen Frau), deren Kleidfetzen zusammengeschrumpft (d. h. zu kurz) sind, L. 76.
- قَلَقٌ wackeln, L. 68.
- قَلَمٌ — II beschneiden, Z. 38 (seine Klauen, welche nicht beschnitten worden, تَقْلَمٌ st. تَقْلَمٌ).
- أَقْلَامٌ pl. zu قَلَمٌ Schreibrohr, L. 8.
- قَلَامٌ Name eines Gewächses, L. 34.
- قَلَا — قَلَوْنٌ pl. zu قَلَّتْ, kleine Holzstückechen, welche zu einem Schlagspiel verwendet wurden, Am. 89 (s. Comm.).
- قَمِيصٌ Hemd, T. 28.
- قَمَقِمٌ Krug, An. 32 (قَمَقِمٌ st. قَمَقِمٌ).
- قَنْ — الْقَنْبَانُ n. pr. eines Berges, I. 75. Z. 14.
- قَنَّصٌ — VIII Erjagen, erhasehen, T. 46.

- قَنَصٌ Jagdbeute. مَا فَئِصٌ welchschöne Jagdbeute, An. 57.
- قَنَّاصٌ *pl.* zu قَانِصٌ Jäger, H. 11.
- قَنْطَرَةٌ Brücke, T. 23.
- قَنَعَ *impf.* a sich zufrieden geben mit etw., *c.* ب, L. 84.
- قِنَاعٌ Schleier, An. 34.
- قَنْوٌ Dattelfrucht, I. 35.
- قَنَازَةٌ *pl.* قَنَازٌ, Lanzenrohr, Lanze, Am. 36. An. 49. 68. قَنَازِنَا i, S. v. unsere Streitbarkeit, Am. 57.
- قَنِيٌّ — III mischen, *part. fem.* مُقَانِئَةٌ I. 32 (wie eine junge Kuh, deren Farbe mit gelblicher untermischt ist).
- قَهْدٌ weisslich, L. 38.
- قَهْرٌ — وَحَافٌ الْقَهْرِ *n. pr.* eines Ortes, L. 19.
- قَاتٌ *impf.* u nähren, füttern, Am. 88.
- قَادٌ — IV Rache nehmen an einem (*acc.*) für jem (ب), ihn aus Rache töten, H. 61.
- قَيْعَانٌ *pl.* zu قَيْعٌ ebener Platz, Fläche, I. 3.
- قَالَ *impf.* u sagen, *passim.* — *pass.* قِيلَ, T. 86. — *inf.* قَوْلٌ Rede, Z. 20.
- قَيْلٌ Rede, H. 16. Zuruf, An. 70.
- قَامَ *impf.* u stehen, dastehen, T. 58. sich erheben, aufstehen, I. 8. اِنَا مَا قُمْتُ مُنْتَصِرًا wenn ich mich zur Rache erhebe, T. 85. — IV verweilen, Stand halten, H. 37. gerade machen, *pass.* gerade sein, Am. 75.
- قَوْمٌ Volk, Leute, T. 42. 45. 46. 87. Z. 24. L. 81. Am. 38. 45. 77. An. 7. H. 40. 65. قَوْمُهُ seine Angehörigen, Z. 52. i. S. v. Feinde, Am. 30. An. 65. — *pl.* أَقْوَامٌ.
- قَوَامٌ Stütze, Stützpunkt, L. 21. 36.
- قَائِمٌ *part.* stehend, I. 61. 69. Griff (des Schwertes), T. 87. — *pl.* قِيَامٌ — قِيَامُهُمَا die stehenden (Wasserrohre), L. 35.
- قَوْمٌ *pl.* zu قَوْمٌ Leute, Volk, I. 48. Am. 52.
- مَقْوَمٌ grad gerichtete (Lanze), An. 48.

مَقَامٌ Aufenthaltsort, L. 1.

قوى — IV leer und verlassen sein,

An. 5.

مَقْتَبِينَ st. مَقْتَبِينَ st. مَقْتَبِينَ, *gen.*
acc. pl. zu مَقْتَبِيَّ Diener, Am.

56 (s. u. قَتَا).

فَيْدٌ Fessel. فَيْدُ الْأَوْبِيدِ Fessel des
Wildes, *epith.* für ein feuriges
Pferd, weil es das Wild nicht
entkommen lässt, sondern erregt,

I. 52.

فَيْسٌ männlicher Personenname. †.

81. II. 50. 72. امْرُؤُ الْفَيْسِ *n. pr.*
des Dichters der ersten Mu'al-
laka, I. 14. II. 58.

فَيْدٌ Häuptling, Am. 54.

فَيْمَةٌ Sängerin (beim Zeehgelage),
†. 49.

فَيْمِيٌّ i. S. v. Sattelzeug (*n. rel.* von
جَزَعَنَهُ Eisenarbeiter, Sattler).

عَلَى كَلِّ فَيْمِيٍّ فَشَيْبٍ (die Mäd-
chen) durchzogen das Thal (sit-
zend) auf lauter neuen Sätteln,

Z. 15.

ك

كُ (stets mit dem folgenden Wort
verbunden): wie, gleichwie, *pas-*
sim.

كَاسٌ Becher, †. 47. Am. 5.

وَكَاثِنُ تَرَى مِنْ صَامِتٍ كَاثِنٌ
wie viel? wie viel schweigende siehst du!
Z. 61.

كَانَ *conj.* (hat das folgende Nomen
im *acc.*): als wenn, gleich als ob,
passim.

كَانَمَا gleich als ob, †. 22. An.
24. 29.

كَبَّ *impf. u* nach vorwärts zu Bo-
den strecken. كَبَّ عَلَى الْأَذْقَانِ
auf's Kinn werfen, niederstre-
cken, I. 74. — IV sich einer Sache
zuneigen. عَلَى الْمِكْبِ عَلَى الرِّيَادِ
der sich mit den Feuerhölzern zu
schaffen macht, An. 19.

كَبِيرٌ ANَاسٍ gross. كَبِيرٌ — كَبِيرٌ
Vornehmer, I. 77.

كَبِشٌ Widder; Anführer, II. 50.

- فَبُوضِعَ فِي نِنَابٍ كِتَابٌ — دَسِبٌ
wird notirt, Z. 28.
- كُنَائِبٌ *pl.* zu كُنَيْبَةٌ Schaar, Kohorte,
Am. 74. 83.
- كَتِفٌ Schulter, I. 61.
- كَنْفٌ Schulter, T. 26.
- كُنَيْفَةٌ *n. pr.* eines Ortes, I. 74 (كُنَيْفَةٌ)
st. كُنَيْفَةٌ).
- كَتَمٌ *impf. u* verheimlichen, *c. dupl.*
acc. Z. 27.
- كَتْنٌ — كَتْنٌ Leinwand, I. 47.
- كَنْيَبٌ Sandhügel, I. 18.
- كَثْرٌ — IV viel machen, vervielfältigen.
مَنْ أَكْثَرَ التَّسَلُّلِ wer die Bitte
häufig stellt, Z. 64.
- كَثِيرٌ viel, zahlreich, T. 82. Z.
37. 50. وَكَثِيرَةٌ عَرَبِيَّةٌ so
manche (Wohnstätte), deren
fremde Besucher zahlreich sind.
L. 70.
- كَحْلٌ unfruchtbares Jahr, Am. 90.
- كُحْرٌ Pech, Harz, An. 32.
- كَمَحْلٌ mit كَحْلٌ (einer Augen-
salbe, *collyrium*) eingerieben.
- ... كَمَا كَانَتَا ... wie die beiden
Augen ..., T. 33.
- كَدِيدٌ — كَدِيدٌ rauher holpriger Bo-
den, I. 56.
- كَدِرٌ unrein, trüb(es Wasser), Am. 99.
- كَدَمٌ *impf. i* beissen, auf etw. *c.* عَلَى,
T. 9. — *inf.*
- كَدَامٌ Beissen, L. 25.
- كَدَمٌ *part. pass.* IV stark gefessel-
ter (Zuchthengst), An. 33.
- كَرٌ *inf.* كَرٌ sich von der Flucht wie-
der zum Kampf und Angriff wen-
den, T. 60. An. 65.
- كَرٌّ erneuter, zweiter Angriff, L. 52.
- كَرٌّ (Pferd) gut geeignet zu erneu-
tem plötzlichen Überfall, i. 53.
- كَرْبٌ Betrübnis, T. 77.
- كَرَمٌ — II ehren, Z. 58. — IV Ehre
erweisen. كَرَمٌ der verehrte
(Gast), An. 8. — V sich edelmütig
zeigen; كَرَمِيٌّ mein Edelsinn,
An. 40.
- كَرْمٌ Vornehmheit, Edelmut, L. 80.
- كَرِيمٌ edel, vornehm, T. 48. 63. An.

49. — *pl.* كِرَامَةٌ, T. 66. Z. 46. H. | etw. im Inneren verheimlichen, c.
62. كِرَامَةٌ بَنُو كِرَامَةٍ Fürstensöhne, T. | عَلَى *rei*, Z. 35.
82. كِرَامَاتُهُ ihre Edelsten, L. 72. | كِرَامَةٌ heimlich Hass und Groll he-
- كِرَامَةٌ *lat.* zu كِرَامَةٌ die Edel- | گند, Am. 13 (الْكَاشِحِينَ st.
- sten. Am. 63. | الْكَاشِحِينَ).
- كِرَامَةٌ Lautenspielerin, L. 60. | كَشَفَ — *inf.* كَشَفَ den Hengst in
- كِرَامَةٌ *inf.* كِرَامَةٌ Abneigung haben gegen | jedem von zwei aufeinander fol-
- etwas, etw. nicht gern thun. كِرَامَةٌ | genden Jahren zulassen, Z. 31
- كِرَامَةٌ (Feind), mit dem sich | (die Kamelin wird empfangen,
- selbst die Heldenmütigsten nicht | indem sie den Hengst zwei Jahre
- gern einliessen, Am. 47. كِرَامَةٌ wi- | hinter einander zulässt).
- derwillig, H. 61. | كَعْبٌ *pl.* كَعَبٌ Knoten, Absätze des
- كِرَامَةٌ Krieg, Kriegsnot, Am. 11. | Lanzenrohrs, Am. 48.
- كِرَامَةٌ *pl.* كِرَامَةٌ Ball, Am. 93 (*acc.* | كَفَّ *impf.* u zurücktreiben, T. 92.
- الْكِرَامِينَ st. الكِرَامِينَ) | كَفَّ Hand, I. 58. T. 102.
- كِرَامَةٌ *n. pr.* einer Hündin, L. 52. | كَفَّ *pl.* zu كَفَّ, hohle Hände, Am. 15.
- كِرَامَةٌ viel gewinnend. كِرَامَةٌ | كَفَّ *pl.* كَفَّ, Rundung, runde Zeich-
- (st. كِرَامَةٌ) einer, der seine Wün- | nung (einer Tätowirung), L. 9.
- sche stets erreicht, L. 80. | كَفَّ — كَفَّ gleichgeartet, ähnlich, c.
- كِرَامَةٌ auf Raubausgehende (Wölfe). | كَفَّ, H. 39 (كَفَّ st. كَفَّ).
- L. 38. | كَفَّ verderken, L. 42.
- كِرَامَةٌ *impf.* u feig sein, T. 42. | كَفَّ Undank, Am. 61.
- كِرَامَةٌ Hüfte, I. 30. 37. T. 84. Hüft- | كَفَّ Nacht, L. 65.
- teil, Weiche, Am. 17. كِفْلٌ كِفْلٌ | كِفْلٌ — كِفْلٌ *pl.* zu كِفْلٌ Bürge H. 66.

مَقْفِرٌ mit düster Miene. gegenüber
von etw., c. على, H. 26.

كَفَى genügen; كَفَى الْعَوْدَ مِنْهُ انْبَدُّ (Schwert), dessen erster Hieb für die Wiederholung genügt, d. h. mit welchem nur ein Hieb nötig ist, T. 85.

كَدٌّ — II bekränzen, umgeben, L. 77.

كُلٌّ Gesamtheit, All — ganz:

الْعَشِيرَةُ كُلُّهَا der gesammte Stamm, T. 54. *jeder*: z. B. نَلُّ لَيْلَاءَ jede

Nacht, T. 67. نُدُّ سَارِيَةَ jede nächtliche Wolke, L. 5. ferner

I. 75. T. 71. Z. 3. 12. 17. 26. 56.

L. 13. 59. 76. 81. Am. 85. 90. An.

16. 17. 75. H. 14. 34. 43. 49. Mit *suff.* كُلِّمٌ jeder von ihnen, Z. 32.

Am. 48. H. 48. نَدُّ أَرْعَمَ ich sehe einen jeden von ihnen, Z. 44. كُتُّ

كُلِّمٌ jeder welcher, H. 18. كُتُّ

سَابِغَةً lauter weite Panzerhemden, Am. 76. كُتُّ قَيْنَيْتِي

على كُتُّ قَيْنَيْتِي auf lauter neuen Sätteln, Z. 15.

كَلَّةٌ rote Decke, Schutzvorhang (gegen Mücken), Z. 8. L. 13.

كَلَالٌ Schlawheit, L. 23.

كَلَمَةٌ Wolke, in welcher der Blitz züngelt, I. 70 (s. Comm.).

كِلَانٌ beide. دَلَا الْفَرْجَيْنِ die beiden Schamteile. L. 48. دَلَانَا, wir beide, I. 51.

كَلَاٌ Weidefutter, Z. 41.

كَلْبٌ, *pl.* كِلَابٌ, Hund, Am. 29. •

كَلِيبٌ *n. pr.* eines Mannes, Am. 65.

كَلِشُومٌ *n. pr.* eines Mannes, Am. 63.

كَأَفٌّ — أَكَّأَفٌّ schwarzgelber (Kamelhengst), T. 16.

كَأَفٌّ, *pl.* تَكْلِيفٌ, Bürden, Aufbürdungen, Z. 47. H. 40.

كَأَكَّتْ Brust, I. 45.

كَأَمٌ verwunden, schädigen, An. 39. —

II verwunden, *part. pass.* مَكْلَمٌ,

An. 44. anreden; مَكْلَمِي... وَكَلَانٌ

es hätte mich gewiss angeredet,

An. 69. — V Worte machen, reden,

Z. 1 (تَتَكَلَّمُ st. تَكَلَّمُ).

- sag an! An. 2. **فِي الثَّمَلَةِ** beim Reden, Z. 61.
- كَلَامٌ** Rede, L. 10. An. 69.
- كَلْوِمٌ** *pl.* zu **كَلَمٌ** Wunde Z. 23.
- كَمْ** wie viel? **كَمْ مِنْ** id. — **كَمْ مِنْ لَيْلَةٍ** wie viele Nächte L. 57. **كَمْ... مِنْ** **مُحَلِّ**; Z. 14.
- كَمَا** wie, gleichwie, II. 52. 54. 55.
- كَمِتٌ** — **كَمَيْتٌ** rötlichschwarzes, kastanienbraunes (Pferd), I. 54. T. 59.
- كَمَلٌ** vollständig sein. *part.* **كَمَلٌ** vollständig, L. 45. — IV vollständig machen, T. 19.
- كَمِينٌ** wie einer, der..., II 32.
- كَمِيٌّ** gut bewaffnet. — *pl.*
- كُمَاةٌ** Helden. An. 44. 47.
- كَنٌ** — X verdeckt sein; eingnistet, verborgen sein, T. 32.
- كُسْتَكِينَةٌ** innerer Hass, heimliche Feindschaft Z. 35.
- كَنْزٌ** Schatz, T. 67. Z. 22.
- كَنْدَةٌ** *n. pr.* einer arabischen Tribus, H. 70.
- كَنْسٌ** — V sich in eine Säufte begeben, L. 12.
- كَنْسَمِيٌّ** **كَنْسَمِيٌّ** Wildlager. **كَنْسَمِيٌّ** zwei Schlupfwinkel für Wild an den Wurzeln eines Lotusbaumes, T. 21.
- كَنَفٌ** *impf. u* umhegen, umgeben, T. 21. — V id., T. 17. — VIII id. **كَنْسَمِيٌّ** sie soll fürwahr eingeschlossen sein! T. 23.
- كَنْبِيٌّ** eine Eichenart, Steineiche, I. 74.
- كَنْبِيٌّ** Höhle, Höhlung T. 32.
- كَنْبِيٌّ** älterer Mann, der zu ergrauen anfängt, L. 86.
- كَنْبِيٌّ** oberster Teil der Schulter. I. 48.
- كَنْبِيٌّ** — **كَنْبِيٌّ** fette (Kamelin), T. 89.
- كَنْدٌ** *impf. u* nahe daran sein. **كَنْدٌ** **كَنْدٌ** **كَنْدٌ** das Auge war beinahe zu schwach, um es zu übersehen, I. 68.
- كَنْبِيٌّ** Kamelsattel, I. 11. T. 39.
- كَنْبِيٌّ** *pl.* zu **كَنْبِيٌّ** Stern, L. 82.
- كَنْبِيٌّ** *impf. u* sein, *passim* — *juss.* **كَنْبِيٌّ** und **كَنْبِيٌّ**, I. 21. T. 73. Z. 52.

كَيْفَ *adv.* wie? L. 10. كَيْفَ انْمَوْرُ
wie ist (unter solchen Umstän-
den) der Besuch? An. 9. فَكَيْفَ
wie also? Am. 100.

وَمَا تُكَلِّ اِنْدِمَاءُ (Getreide) messen.
indem das Blut nicht gerächt
wurde, H. 61.

ل

ل *adv.* der Affirmation (mit dem fol-
genden Wort verbunden): für-
wahr, sicherlich, *passim.* نَعْمَرِي
so wahr ich bin! Z. 34. نَعْمَرُ اَبِيكَ
bei deinem Vater! An. 7.

ل *praep.* vor Suffixen = ل.

ل (mit dem folgenden Wort verbun-
den) 1) *praep.* zu (Dativbezeich-
nung), wegen, *passim.* نَمَا صَمِي
ein zu uns gehöriger Knabe, Am.
104. zur Bezeichnung der Autor-
schaft: نَهَا — اِنْمَعَاقَةَ اِنْمَانِيَةَ نَصَفَةَ
infolge derselben (nämlich der
Panzerhemden, mit denen die
Krieger angethan waren), Am.

77. فَيَا نَكَّ مِنْ لَيْلٍ o prächtige
Nacht! I. 47. — 2) *conj.* vor dem
subj. um zu, damit, *passim.*

ل *adv.* nicht, *passim.* لَا حَلْمَ
keine Vernunft, Z. 63. لَا اَبَا لَكَ
du hast keinen Vater! Z. 47. Vor
adj. oder *part.* mit ب, z. B.
لَا بَدْعَضَلٍ nicht des Halschmu-
ckes bar. I. 34. T. 99. Z. 46 und
passim. ل statt eines wiederhol-
ten لَيْسَ, T. 95. لَا *c. indet. gen.*
ohne. لَا حَدَثٍ ohne eine Ket-
zerei, T. 76.

لُورِي Perle, T. 6.

لَامًا, *pl.* لَامَ, Panzer, L. 82
wegen des Reims statt لَامِيَا).

لَامِيَا نَمَامِيَا *pl.* zu نَمِيمٍ verwerflich.
ihre (der Tribus) Schurken, L. 89.

لَامًا مَسْتَلَمَةً mit einer لَامًا (lorica) ange-
than, An. 34. H. 50.

لَايَا mit Mühe, kaum, Z. 4.

لُبِّ Einsicht, Vernunft, An. 72.

مَتَلْبِيًا mit Waffen gerüstet, Am. 50

(مَتَلْبِيِينَ st. مَتَلْبِيِينَ).

مَيْدٌ *pl.* zu مَيْدٌ Mähne (des Löwen),

Z. 38

مَيْدٌ Satteldecke, I. 54.

مَيْدٌ *n. pr.* des Dichters der vierten Mu'allaka.

مَيْدٌ zusammenklebend (von den Schwanzhaaren, infolge des daran hängen bleibenden Auswurfs und Kothes), T. 16 (die Kamelin schützt sich mit zottigem, bekotheten Schweif vor den Bedrängungen des Hengstes).

مَيْدٌ Bekleidung, Bekleidungsart, I. 26.

مَيْدٌ Brust, Am. 66—68.

مَيْدٌ Dringlichkeit, notwendige An- gelegenheit, L. 54. Bedürfnis, Sehnsucht, L. 20. ذُو الْمَيْدَةِ von dringenden Geschäften behelligt, Am. 3.

مَيْدٌ *pl.* مَيْدَةٌ, Zahnfleisch, T. 9.

مَيْدٌ — VIII Zuflucht suchen.

مَيْدٌ st. الْمَيْدِيُّينَ der Zu- flucht suchenden, Am. 64.

مَيْدٌ — مَيْدٌ, Zügel (nebst Zaum),

I. 69. L. 63.

مَيْدٌ gut gezäumtes (Ross), in Zaum und Zügel, Z. 36. An. 20 (مَيْدٌ st. مَيْدٌ).

مَيْدٌ — مَيْدٌ deutlicher (ausge- tretener Weg), T. 12.

مَيْدٌ *part. pass.* II erschlagen, II. 75.

مَيْدٌ — IV *part.* مَيْدٌ seitwärts gehöhltes Grab. T. 71.

مَيْدٌ geizig, Am. 4.

مَيْدٌ einholen, erreichen, L. 50. — IV erreichen lassen, einholen las- sen, *c. ب. rei.* I. 65.

مَيْدٌ Fleisch, I. 12. 67. Z. 62. L. 23.

مَيْدٌ *pl.* zu مَيْدٌ, Fleischstücke, L. 74.

مَيْدٌ *form.* مَيْدٌ weich, zart, Am. 16. —

pl. مَيْدٌ geschmeidige (Lanzen), Am. 36.

مَيْدٌ *praep.* bei, penes, apud, I. 4. 26.

61. Z. 37. 38. 46. مَا مَيْدٌ seine Verdienste und Vorzüge, II. 28. 39.

مَيْدٌ Vergnügen, Ergötzen, T. 53.

58. — *pl.* مَيْدَاتٌ, T. 56.

لَذِيذٌ lieblich, angenehm, An. 13.

لَذِيذٌ نَيْوَحًا (Nacht), deren Er-
götzung wönig war, L. 57.

نَزَّرَ zusammenfügen, anknüpfen an, c.

ب, T. 20.

نَزَّازٌ عَظِيمَةٌ — نَزَّازٌ einer, der sich einer
grossen Aufgabe unterzieht, L. 78.

نُسَانٌ — نُسَانٌ Sprache, Z. 62.

كَشَّحَ كَشِيفٌ — لَطْفٌ

كَشَّحَ schwächige Taille, I. 37.

نَظِيفٌ für den feinen Beobach-
ter, Z. 11.

نَطَى — V in Flammen stehen, lo-
dern, H. 60.

نَعَبَ spielen, Am. 43 (لَاعِبِينَا st.
(لَاعِبِينَ).

نَعَنَ verfluchen, An. 22.

نَفَتَ — VIII sich hinwenden zu,
An. 60.

نَفَا — IV finden; نَلْفَنِي T. 46.

نَفَحَ empfangen, concipiren, Z. 31.

نَفَدَ (aus نَفَا + لَ) schon manchmal,
bisweilen, An. 73 und *passim*.

نَفَا — نَفَا pl. zu نَفَا Adler, H. 43.

نَقَى *impf.* a begegnen, zusammen-

treffen. نَمَّ أَنْقَمَا (st. أَنْقَمَا) da ich
wegen des Versmasses) da ich

ihnen nicht begegnete, An. 74.

inf. نَقَا, Am. 30. نَقَا, Am. 30.

نَقَا beim

Zusammentreffen, Kampf, H. 57.

— III auf etwas stossen, begegnen,

Am. 83. ... نَلْفَنِي إِلَيَّ so

wirst du mich antreffen bei ...,

T. 48. — IV werfen, hinwerfen,

T. 10. L. 82. I. 79 (von der Wolke,

welche Regen auswirft). نَلْفَنِي

(sc. انْشَمَسَ die Sonne)

d. h. es fing an dunkel zu werden,

L. 65. نَلْفَنِي رَحْلَهَا

sie hat ihren Wohnsitz aufge-

schlagen, Z. 37. — VI sich be-

gegnet, T. 28. — VIII begegnen,

An. 30 (in feindl. Sinn). نَلْفَنِي

نَلْفَنِي wenn wir uns zum Kampf be-

gegnet, Am. 70. sich versammelu,

T. 48. نَلْفَنِي نَلْفَنِي

wenn alle (die ganze Tribus) ver-

sammelt sind, L. 78.

ten, T. 1. die Farbe einer Sache ändern (*trans.*), L. 25.
 كَأَلْوَجِ *pl.* zu كَوَجٌ Brett, Scheibe. الأركان wie die Beine der Totenbahre, T. 12.
 لَامَ *impf. u.* tadeln, Vorwürfe machen, T. 56. 70. L. 54. — II heftig tadeln, schelten, An. 52 (مَلَمٌ *st.* مَلَمٌ). — V zögern, sich aufhalten, An. 3.
 لَامَ *s. u.* لَامٌ.
 لَوَامٌ Tadler, L. 54.
 لَوْنٌ Farbe, T. 10. Am. 14. An. 42.
 لَوَى (ein Seil) drehen. — IV forttragen, fortwehen (vom Wind), *c.* يَلْوِي بِأَثْوَابِ الْعَنَيْفِ H. 13. (Pferd, welches in seinem raschen Lauf selbst dem geschulten Reiter die Kleider vom Leibe weht, I. 57. hinweisen, *c.* بَ *rei*; تَلْوِي بَهَا الْعَلْيَاءُ d. h. indem sie (die Geliebte) auf der Höhe deutlich sichtbar war, H. 6.
 لَوَى gekrümmter, geneigter Sand, I. 1.

لَوَاءٌ Fahne, H. 49 (لَوَاءٌ *st.* لَوَاءٌ).
 لَوَّى hartnäckiger (Widersacher), I. 43.
 مَلَوَى gut gedreht(e Peitsche), T. 38.
 نَبَيْتَ *adv.* wenn doch, *utinam; c. suff.* نَبَيْتَهَا wenn ich doch, T. 40. An. 57.
 نَبَيْسَ *verb.* der Negation: nicht sein, T. 95. H. 38. 72. 77. أَتَسْتَنْتَرِي لَسْتَنْتَمُ nicht siehst du nicht?, T. 90. بَعُولَتَنَا nicht seid ihr unsre Gattinnen, Am. 88. Mit بَ des *adj.* oder *part.* z. B. مَنِ لَيْسَ بِمَجْرِمٍ einer, der schuldlos war, Z. 23. ferner I. 34. 42. 60. T. 45. 85. An. 7. 15. 18. 49. 56.
 نَيْلٌ Nacht, I. 46. 47. T. 99. An. 10. — *n. u.* نَيْلَةٌ eine Nacht, T. 67. L. 42. 57. — *pl.* نَيْلٌ Z. 45.
 تَلَيْنَ *impf. i* weich sein, Am. 57 (تَلَيْنَا *st.* تَلَيْنَ). — IV leicht machen, erleichtern, Am. 3 (تَلَيْنَ *st.* تَلَيْنَا).

م

مَا *adv.* nicht, *passim.* Mit ب des Nomens. z.B. بِأَمْتَلٍ . . . ما nicht ist . . . vorzüglicher, I. 46 und *passim.* مَا . . . إِلَّا nur, Z. 29 مَا أَنْ نِي nicht, II. 55.

مَا *pron. interr.* was? *passim.* مَا بَلْ aber wozu? warum? L. 16. مَا لِي was giebt es da? T. 69. مَاذَا was eigentlich? T. 91. مَا قَنْصٌ schöne Jagdbente! An. 57.

مَا *nom. conj.* was, was auch, *passim.* مَاذَا was eigentlich, Am. 42. عَلَى مَا weshalb, T. 70. مَا بَعْدَ مَا nachdem, Z. 19. An. 37. II. 58. مَا weil, I. 2. مَا st. عَوَّ مَا I. 72.

مَا *cond.* was, wenn etwas, T. 67.

مَا solange als, Am. 35.

مَا verallgemeinerndes Indefinitum in versch. Verbindungen, z. B. مَاذَا wann immer, jedesmal wenn, so oft als, *passim.* مَا مَتَى wann immer, *passim.*

مِئْتَانِ, *gen.* مِئْتَيْنِ, *pl.* zu مِئَّةَ, hundert, Z. 23.

مَتَعَ — V sich amüsiren, ergötzen mit, c. مَنِ, I. 23.

مَتْنٌ Rückenfläche, Rücken, I. 35. 54. L. 42. Am. 16. 86. Oberfläche; Wasserspiegel, Am. 78. Thalboden, Z. 9. مَتُونِيَا ihre (der Schriften) äusseren verblassten Züge, L. 8.

مَتَى 1) *adv. interr.* wann? wann denn?, Am. 56. 2) *conj.* wann, T. 58. wann (in conditionalem Sinn), c. *juss. impf.*, T. 37. 45. 47. 69. 73. 101. Z. 30. 39. Am. 30. 66. مَا مَتَى wann immer, T. 59.

مِثْلٌ ähnlich, z. B. مِثْلُ رَعْوَةٍ etwas dem R.-Berg ähnliches, Am. 46.

مِثْلِيَا eine ihr ähnliche, I. 41.

مِثْلِيَا عَلَى auf einer (Kamelin)

gleich ihr, T. 40. فَمِثْلِكَ so manche

gleich dir, I. 16. مِثْلِيَا eine (Ver-

wandtschaft) gleich ihr, II. 64.

مِثْلُ صَرْبٍ etwas einem Schlag

ähnliches (s. Comm.), Am. 89.
 ferner T. 30. L. 76. Am. 15. An.
 33. H. 27.
 مَا... مِنْكَ بِمِثْلٍ أَمْثَلٍ vorzüglicher. (بِمِثْلٍ) nicht ist . . . vorzüglicher als du, I. 46.
 كَأَمْثَالٍ pl. zu مِثْلٍ, ähnlich; . . . كَأَمْثَالٍ gleichwie, Am. 80.
 مَجْدٌ Ruhm, Preis, Z. 22. Am. 40.
 47. 61. 65.
 مَدَّ ausdehnen. خُلُجًا تَمَدُّ Schüsseln, die übervoll sind, L. 77. — II weit ausdehnen. *part. pass.* مَمْدٌ ausgedehnt, T. 55. (ein Gewand), das man am Boden nachschleift, T. 44.
 مَدَّ Dehnung. مَدَّ اَلْأَنْبِيَارِ bei vorgerückter Tageszeit, An. 54.
 مَدْرَبَةٌ Horn, Geweih, L. 50.
 مَرَّ *impf. u* vorbeigehen, vorbeerschreiten, I. 75. T. 22. 89. — IV übergehen lassen. اِنَّا أَمَرْتُمْ عَلَيْهِ d. h. wenn man ihm zu viel (Wein) giebt, Am. 4. kreisen lassen (den

Kreisselknopf), I. 58. fest drehen; أَمْرَتُ يَدَاهَا (Kamelin), deren Vorderfüsse fest im Gelenk sitzen, T. 25.
 مَرٌّ bitter. مَرٌّ مَذَاقُهُ bitter zu kosten, An. 36. — *n. pr.* eines Mannes, II 36.
 مَرَّةٌ *n. pr.* eines arab. Stammvaters, Z. 18.
 مَرَّةٌ Kraft, Verstandeskraft, L. 29.
 مَرِيَّةٌ abgestammte von Murra, L. 17.
 مَرٌّ Mann, T. 79.
 مَرٌّ Mann, T. 78. *gen.* أَمْرِي, T. 95. Z. 60. H. 58. *acc.* أَمْرًا, I. 14. T. 77.
 مَرٌّ reife Frucht des Arakbaums, T. 6.
 مَرْدٌ — II glätten; *part. pass.* مَمْرَدٌ glatter (Bau), T. 19 (مَمْرَدٌ st. مَمْرَدٍ).
 مَرَسٌ — مَرَسٌ pl. zu مَرَسَةً Seil, I. 47.
 مَرْطٌ wollenes, grobseidenes Kleid, I. 28.
 مَارِنٌ weicher Teil der Nase, T. 37.
 مَسْكٌ Moschus, I. 8. 38.
 مَسَا — IV am Abend sein, T. 41. An. 20. — *inf.*

الأمساء die Abendzeit, II. 11.

مَمْسَى^{مَسَى} abendlicher Aufenthaltsort,
I. 40.

مَشَى^{مَشَى} *impf.* *i* schreiten, einherschreiten,
I. 28. T. 88. Z. 3. يَمْشِي^{يَمْشِي}
النَّبُونَا sie schreiten gemächlich
einher, Am. 86. مَنِ يَمْشِي^{مَنِ يَمْشِي} wer
auf Erden wandelt, II. 28.

مَشِيَّة^{مَشِيَّة} st. مَشِيَّة^{مَشِيَّة}, s. u. شاء.

مَضَى^{مَضَى} — مَضَانَةٌ^{مَضَانَةٌ} Schmerz, Betrübnis,
T. 79.

مَضَى^{مَضَى} *impf.* *i* gehen, weiter gehen,
L. 33. ans Ziel gelangen, T. 40. —
IV vollenden. لَأَمْضِيَ^{لَأَمْضِيَ} أَنْيَمَ^{أَنْيَمَ} ich
werde den Vorsatz wahrlich
durchführen, T. 11.

تَمَطَّى^{تَمَطَّى} — V ausgestreckt sein. مَطَا^{مَطَا}
بِصُلْبِهِ^{بِصُلْبِهِ} (die Nacht) war ausge-
streckt mit ihrem Rücken, I. 45.

مَنْبِيَّة^{مَنْبِيَّة} Reittier, I. 11. — *pl.*

مَنْبِي^{مَنْبِي} Reittiere, I. 5. T. 2.

مَعَ^{مَعَ} *praep.* mit, zugleich mit, L. 24.

89. H. 59. 81.

مَعًا^{مَعًا} *adv.* zugleich, I. 14. 53.

مَعَدَّ^{مَعَدَّ} *n. pr.* eines arabischen Stam-
mes. Z. 22. Am. 40. 94.

مَعَزَّ^{مَعَزَّ} — مَعَزَّ^{مَعَزَّ} hart, kiesig; kiesreicher
Boden, T. 43. — *pl.* بِالْأَمَاعِزِ^{بِالْأَمَاعِزِ} auf
den kiesreichen Plätzen, Am. 37.

مَعَنَ^{مَعَنَ} — IV mit Eile und Eifer ver-
fahren. فَنَمَعْنُ^{فَنَمَعْنُ} غَارَةً^{غَارَةً} so machen wir
eiligst einen Überfall, Am. 50.

لَا مُعِينَ^{لَا مُعِينَ} عَرِيًّا^{عَرِيًّا} nicht gleich auf's
fliehen bedacht, An. 47.

مُمَكَّنَةً^{مُمَكَّنَةً} — IV in Stand setzen. نِمْنِ^{نِمْنِ} عَوْرَتِي^{عَوْرَتِي}
(die Geliebte) ist zu
erreichen für den, der (nach ihr)
zielt, An. 59.

أَمَكَّنَةً^{أَمَكَّنَةً} *pl.* zu مَكَانَ^{مَكَانَ} Ort, L. 56.

مَكَأَ^{مَكَأَ} *impf.* *u* zischen, An. 41.

مَكِكِي^{مَكِكِي} *pl.* zu مَدَّ^{مَدَّ} ein kleiner Sing-
vogel, I. 80.

يُمَلُّ^{يُمَلُّ} مِنْهُ^{مِنْهُ} التَّوَأُ^{التَّوَأُ} Ekel empfinden.

(einer), über dessen Einkehr man

Ekel empfindet, II. 1. — VIII

etw. auf glühende Asche oder

Kohlen setzen, T. 93.

مَلَأَ^{مَلَأَ} anfüllen, *c. dupl. acc.*, Am. 102.

مَلءٌ, Füllung, Inhalt, Z. 24.
 مَلَأَ *pl.* zu مَلَأَةً ein Weibermantel
 (aus einem Stück), I. 63.
 أَمَلَاءٌ *pl.* zu مَلَأٌ, Grosse, Edle, H. 29.
 مَلْحَةٌ *n. pr.* eines Ortes, H. 30.
 مَلَّاحٌ Schiffer, T. 4.
 مَلَكَ besitzen, T. 57.
 مَلِكٌ Besitzer, Herr, Am. 25. 101.
 مُلْكٌ Reich, Am. 26.
 مَلِكٌ König, H. 28. 39. — *pl.*
 أَمَلَاكٌ Könige, H. 62. und
 مُلُوكٌ Könige, Am. 72.
 مَلِيكٌ König, L. 84.
 مَالِكٌ *n. pr.* eines Mannes. T. 69. An. 43.
 مَالِكِي mālikitisch, T. 3 (s. Comm.).
 مَنِ *rel.* welcher, derjenige welcher,
passim. — *cond.* wer, wenn einer,
 wenn jemand, *passim.* — *interr.*
 wer? *passim.*
 مِنْ *praep.* von, aus, wegen, *passim.*
 (gehörig) zu, z. B. فَمِنْهِنَّ zu die-
 sen gehören ..., T. 59. لَيْسَ مِنَّا
 nicht gehörten zu uns ..., H. 72.
 مِنْ سَاكِبِلٍ وَجَدْتُمَا .... ihr wur-

det befunden ... als schwach, Z.
 17. مِنْ نَقِيَانِهِ ein Teil seiner ver-
 sprengten Regentropfen, I. 75.
 مِنْ طَعَائِنِ Frauen in der Kamel-
 sänfte, Z. 7. مِنْ مَعْوَلٍ ... giebt
 es ... irgend ein Vertrauen? I. 6.
 مِنْ مُتَرَدِّمٍ ... هل irgend eine
 Flickstelle? An. 1. مِنْ أَفْئَلٍ beste-
 hend aus Kamelfüllen, Z. 25. مِنْ
 الْعَدِّ aus Leder, T. 38. Nach dem
 unbestimmten مَا (was, was auch)
 z. B. Z. 33 (so wird sie euch eine
 Ernte bringen, so viel Scheffel
 und Silberstücke, wie selbst Ort-
 schaften im 'Irāk ihren Bewoh-
 nern nicht liefern können). Z. 60.
 I. 2 (weil Süd- und Nordwinde
 sie aufgeweht haben) أَشَدُّ مَصَاصَةً
 ... schmerzlicher als ..., T.
 79. مِنْ تَيْبِلٍ فِيهَا لَكَ o prächtige
 Nacht!, I. 47.
 مِنْ schwächen, abschwächen, L. 38.
 مِنْ مَنِينٍ dünner Staub, H. 12.
 مِنْ مَنُونٍ s. u. مَنَى.

مَنَعَ *impf. a* abwehren, Am. 41. H.

33. verteidigen, schützen, Am. 88.

89. 91. 96.

مَنِيعٌ unbesiegbar, unzugänglich,

T. 87.

مَنْعٌ — أَمْنَعِيمٌ wer von ihnen am

besten schützt, abwehrt, Am. 67.

أَنْ تَمْتُونِيْمَ غُرُورًا مَنْى — V wünschen.

(st. تَتَمْتُونِيْمَ) wenn ihr sie meuchlings zu überfallen begehrt, H. 45.

مَنْى *n. pr.* eines Ortes, L. 1.

مَنْيَّةٌ Geschick, fatum; Tod, T.

57. — *pl.*

مَنْدِيَا Schicksalsmächte, Todeslose,

Z. 41. 49. 54. L. 39. Am. 8.

مَنْوِنٌ Schicksalsmächte, Zeiten, H. 25.

أَمْنِيَّةٌ Wunsch, H. 45.

مَيْلٌ Ruhe, Gemächlichkeit. مَيْلًا ge-

mach! T. 86. مَيْلًا بَعْضَ عَذَا lass doch ein wenig nach mit diesem...!

I. 19.

مَيْمًا was auch immer, I. 20. Z. 27. 60.

ماءٌ *s. n.* ماءٌ *med.* و.

مَاتَ *impf. u*, *l. p. s. perf. pl.* مَاتَ *pl.*

مَاتَ, sterben, T. 63. 94. Am. 81.

An. 73. — IV sterben lassen, dahinraffen, Z. 49.

مَوْتٌ Tod, T. 66. 68. 75. Z. 43.

الْأَمْوَاتُ *pl.* zu مَيِّتٌ gestorben. الأَمْوَاتُ

die Toten, H. 30.

مَوْجٌ Woge, I. 44

مَوْرٌ ebener Pfad, T. 14.

مَوْرَةٌ الْبَيْدِ (Kamelin) behend

und flink mit dem Vorderfuss, T. 24.

أَنْ كُنْتَ لَمَّا تَمَوْرٌ مَالٌ — V reich sein.

(st. تَتَمَوْرٌ) wenn du noch nicht reich geworden, I. 50.

مَاوٌ Besitz, Schätze, T. 64. 66. 82. Z.

20. Am. 4. An. 39. Besitz an Vieh, z. B. مَالٌ صَدْحِيْحَاتِ مَالٍ tadellose Kamele, Z. 44.

مَاءٌ — ماءٌ Wasser, I. 32. 74. T. 5.

59. Z. 13. Am. 2. 99. An. 28. H. 52. 80. Schweiss, I. 66.

مَآوِيَةٌ Spiegel, T. 32.

مَيْسُونٌ *n. pr.* eines Weibes, H. 42.

مَالَ *impf. i* sich neigen, L. 41. 83.

nach etw., *c.* على, H. 36. مَالٌ بنا...
 neigte sich mit uns, brachte uns
 in die Neige, I. 14. يَمِيلُ مَعَ الْعَدُوِّ
 er macht mit dem Feind gemein-
 same Sache, L. 89. — IV neigen
 machen; أَمَلِ السَّلِيطُ hat Öl zu-
 gegossen, I. 71. — VI sich von
 der Seite über etwas neigen, *c.*
 على, I. 30.

ن

نَوْرٌ *s. u.* نور *med.* و.

نَامٌ *s. u.* نَوْمٌ *med.* و.

نَأَى *impf. a* sich entfernen, T. 69. L.

16. ... تَنَأَى جَانِبَ wenden sich
 ab mit (ihrer rechten) Seite,
 An. 29.

نَوَى *kleiner Graben ringsum das Zelt*
 gezogen (zum Schutze gegen
 eindringendes Wasser), Z. 5.
 L. 11.

نَاءٌ *part., acc.* نَائِيًا, entfernt, T. 80.

نَبَأٌ — II verkünden; belehren. نَبَّأْتُ
 ... عِبْرَةً ich habe die Erfahrung

gemacht, dass nicht..., An. 61.

نَبَاهَةٌ dumpfer Laut, H. 11.

نَبِيَاءٌ *pl.* zu نَبِيًّا Kunde, H. 15.

نَبَتٌ keimen, wachsen. — *inf.*

نَبَتْ Wachstum, An. 15.

نَابِتٌ *part.* keimend, L. 32.

نَبَذَ — V *part.* مَتَبِّدٌ vereinsamt,
 entlegen, L. 41.

نَبَشَ aufdecken. انْ نَبَشْتُمْ wenn ihr
 euch erkundigt, H. 30.

أَنْبَاشٌ *pl.* zu أَنْبُوشٌ ausgerissene
 Wurzel (einer Pflanze), *z.* B.
 einer Zwiebel, I. 81.

نَبَضٌ — نَبَاضٌ sehr beweglich, T. 36.

نَبِيلٌ الْمَخْرِمُ vorzüglich. نَبِيلٌ — نَبِيلٌ
 (Pferd) mit schönem Brustkorb,
 An. 21.

نَبِهَ — II anspornen, T. 60.

نَتَجَ — IV *pass.* ein Junges werfen,
 kalben, Z. 31. 32.

نَجْحٌ günstiger Erfolg, L. 29.

نَجْدٌ Hochland; *n. pr.* Négd,
 Am. 31.

نَوَاجِدٌ *pl.* zu نَجْدٌ Backen-

- zahn, Weisheitszahn, An. 53.
- نَجْم — II eine Rate zur Zeit bezahlen, Z. 23. 24.
- نَجْمٌ, *pl.* zu نَجْمٌ, Gestirne, I. 47.
- نَجْمٌ, *pl.* zu نَجْمٌ, Mondstationen, L. 4.
- نَجَى *inf.* نَجَى entkommen, II. 37.
- نَجَى eilig aufbrechen, II. 9.
- نَجَى so eilig, wie sich der Strauss davonmacht, T. 39. —
- IV entkommen lassen, retten, II. 38.
- نَجَى, *pl.* نَجَى, geschwinde (Kamelin), T. 14.
- نَجَى Schlüsselbein, oberer Teil der Brust, I. 9. Hals, I. 62. L. 68. Kehle, An. 67.
- نَجَى Fleisch, T. 19.
- نَجَى — نَجَى habstüchtig, T. 64.
- نَجَى *pronom.* 1. *pers. pl.* wir, T. 51. Am. 41. 67. 68. 69. II. 40.
- نَجَى — VIII streben, anstreben, I. 61.
- نَجَى وَرَدَ الْحَمَامَةِ sie bemüht sich zum Wasser zu gelangen gleich der Holztaube, L. 69.
- نَجَى gestützt sein auf, c. ب, I. 29.
- نَجَى Dattelpalme, I. 35. 76.
- نَجَى — II صَوْتٌ مَنَّدٌ hoher (heller) Laut, T. 34.
- نَجَى Reue empfinden, Z. 55. 59. —
- III Zechgenosse sein. نَجَى ihre Zecherei, L. 57.
- نَجَى, *pl.* zu نَجَى, Zechgenossen, T. 49. 50.
- نَجَى — III rufen. *part.* مُنَادٍ, II. 20. (um Hilfe) rufen, T. 60.
- نَجَى feucht, T. 8 (نَجَى st. نَجَى).
- نَجَى, *pl.* أُنْدَى, Feuchtigkeit, Thau, II. 77. Freigebigkeit, L. 80. An. 40.
- نَجَى verfluchen. اِنْدَى... دَمَى die beiden, die mein Blut verfluchen, An. 74.
- نَجَى *n. pr.* eines Fürsten von Hira, II. 40. 61.
- نَجَى — VI sich streiten um etwas, c. *acc.*, L. 31. 38.
- نَجَى *impf. i.* herabsteigen, I. 14. (zum Kampf) h., An. 53. absteigen,

sich niederlassen, *c. loci*, Z. 12.

نَزَلْتِ ... مَنَى بِمَنْزِلَةِ الْعَاكِبِ

d.h. du bist meines Herzens liebster Gast, An. 8. نَزَلْتُمْ مَنَزِلَ

نَا أَيْهَا الْأَصْيَافِ مَمَّا Gäste eingekehrt, Am. 32. — *inf.*

نَزُولٌ, I. 79. u. مَنَزِلٌ, Am. 32. — *part.* نَزَائِلٌ, Am. 96. — III *inf.*

نَزَالٌ vom Kamel auf's Pferd steigen, um zu kämpfen, An. 47. —

IV herabbringen, I. 75. أَنْزَلْنَا

الْبُيُوتَ wir haben weiter unten gezeltet, Am. 28. — V sich auf

etw. niederlassen. *part.* الْمُنْتَزِلُ das, was (darauf) fällt, I. 54.

مَنْزِلٌ Halteort, Station, Ort, I. 1. Z.

12. كَلِمٌ مَنَزِلٌ (لِ) von überall her, I. 75.

مَنْزِلَةٌ Ort, An. 8.

نَسَجَ weben; auf eine Seite werfen

und wieder zurück, daher vom

Wind: لَمَّا نَسَجَتْهَا مِنْ جَنُوبٍ

وَشَمَالٍ weil bald Süd-, bald Nord-

wind darüber gestrichen sind und

sie (die Spur) aufgeweht haben,

I. 2.

نَسْرٌ Geier, An. 75.

نَسْعٌ Sattelriemen, T. 27.

نَسَلٌ *impf.* u. ausfallen (von Haaren,

Federn u. a.) herabfallen (von

Kleidern, die man auszieht), I. 21.

(تَنْسَلُ st. تَنْسَلُ).

نَسِيمٌ Hauch. نَسِيمَ الصَّبَا wie

leichter Hauch des Südostwin-

des, I. 8.

مَنْسَمٌ Hufsohle, Z. 50. الْمَنْسَمِيُّنَ die

Hufsohlen des Kamels, (welche

mit den Füßen des Vogels Strauss

verglichen werden), An. 24.

نَسَا pl. أَنْسَاءٌ, Schrankader, H. 53.

نَشَدَ wieder zu erlangen suchen,

(nach etwas verlorenem) suchen,

T. 72.

نَاشِرٌ pl. نَاشِرَةٌ — نَشْرٌ Ader des

Unterarms. Z. 2.

نَشْمٌ n. pr. einer mekkanischen

Gewürzkrämerin (s. Comm.),

Z. 19 (مَنْشَمٌ st. مَنْشَمٌ).

نَصَّ erheben, in die Höhe heben,
(den Hals), I. 34.

نَصَّ ein Kamel durch Zurufe antrei-
ben, T. 12.

نَصَبَ aufstellen, hinstellen, Am. 46.
— ViII gerade, aufrecht stehn,
L. 66.

نَصِيحٌ aufrichtig. نَصِيحٌ عَلَى نَصِيحٍ — نَصِيحٌ
تَعْدَالِهِ aufrichtig in seinem Ta-
del, I. 43.

نَصِيحَةٌ aufrichtige Mahnung, II. 64.
نَصَرَ — VIII sich rächen, *part.* مَمْتَصِرٌ,
T. 85.

نَصْفٌ Hälfte, Z. 62.

نَوَاصِفٌ *pl* zu نَاصِفَةٌ Wasserlauf,
T. 3.

نَضَجَ — IV gar kochen. *part.* مَنضَجٌ
fertig herrichtend, I. 67.

وَلَمْ يُنْضَجْ بِمَا نَضَجَ besprengen.
nicht war es schweissbetrieft,
I. 66.

نَضَدَ — II regelmässig aneinander-
reihen. نَضَدَ بِدَائِي مَضَدٌ an gut ge-
reichten Wirbelbeinen, T. 20. من

صَفِيحٌ مَمْتَدٌ unter regelmässig
aufgestellten Steinplatten (Be-
gräbnisplatz), T. 65.

نَصَا — II ausziehen (Kleider), I. 26.
نَطَاعٌ — نَطَاعٌ نَطَاعٌ *n. pr.* einer Ört-
lichkeit, H. 79.

نَطَقَ — VIII sich mit dem نَطَاقِ
(Arbeitsgürtel für Frauen) gürt-
ten, I. 38.

نَطَاقٌ Gürtel, Gurtstelle, Am. 76.

نَطْفٌ Sprecher, H. 21. 47.

نَظَرَ beschauen; *part.* نَظِيرٌ Beschauer,
Z. 11. warten; نَظَرْتُ حَوَارَةَ (Spiel-
pfeil), dessen Rückkehr ich ab-
gewartet habe, T. 102. — IV
warten lassen. لَأَنْظِرَنَّيَ عَدَى
hätte mich wahrlich für den näch-
sten Tag getröstet, T. 77. أَنْظِرْنَا
lass dir Zeit mit uns!, Am. 23.

نَظْرَةٌ Auge, I. 33.

مَنْظَرٌ Anblick, Z. 11.

نَظْمٌ — نَظْمٌ Seidenschnur zum Auf-
fassen von Perlen, L. 43.

نَعْبَجٌ *pl.* نَعْبَجٌ, Schafweibchen;

- met.* Antilopenweibchen, I. 63.
66. L. 14.
نَعَّشٌ aufgerichtetes Gestell, Bahre,
An. 26.
نَعَلٌ, *pl.* نَعَالٌ, Sohle; Halbschuh,
An. 56.
نَعِمٌ angenehm und wohl leben. *part.*
نَاعِمٌ, Z. 9. أَلَا أَنْعَمَ صَبَاحًا نَاعِمٌ guten
Morgen!, Z. 6. *imp. irr.* عِمٌ:
نَاعِمٌ صَبَاحًا guten Morgen!,
An. 2.
نَعِمٌ schön sein. نَعِمَ الكَمِيٌ schön
ist wahrlich der Stamm, Z. 34.
— Z. 17. An. 62.
نِعْمَةٌ Gnade, Wohlthat, An. 61.
نَعَامٌ (Vogel) Strauss, L. 67. An. 25.
coll. Strausse, L. 6. — *n. u.*
نَعَامَةٌ Strauss, I. 59.
نِعْمٌ Wohlthäter, An. 61.
مَنْنَعِمٌ jemand, dem es vorzüglich
geht, Z. 9.
نَعَى den Tod jemens verkündigen.
imp. fem. نَاعَيْنِي so verkünde
meinen Tod!, T. 94.
- نَفَدَ *impf. a* zu nichte werden, T. 67
(يَنْفَدُ *st.* يَنْفَدُ).
نَفَذَ durchdringen. — *part.* نَفِذَةٌ
tief eindringender Schwerthieb,
An. 42.
نَفَرَ *impf. i* fliehen, An. 28.
نَفْسٌ Seele, T. 41. *i. S. v.* selbst,
z. B. نَفَسَهُ sich selbst, Z. 58. 59.
نَفْسِي, An. 70. اِنْفَسَ mich, T.
100. نَفْسِ الْمُنْعَمِ für den Wohl-
thäter, An. 61. يَرْوِي نَفْسَهُ löscht
seinen Durst, T. 63.
بَعْضَ اِنْفُوسِ نَفْسٍ *pl.* zu نَفْسٍ eine
der Seelen, d. i. hier die eigene
Seele des Sprechenden, L. 56.
نَفَّصَ *impf. u* einen Baum schütteln
(um die Früchte zu ernten), T. 6.
نَفَعَ *impf. a* nützen, Nutzen bringen,
c. acc. pers., H. 17. 37. *inf.* نَفْعٌ
Nutzniessung, T. 92.
نَفَقَ — IV *inf.* اِنْفَاقٌ verausgaben,
T. 53.
نَوَائِلٌ *pl.* zu نَفْلَةٌ Geschenk, L. 70.
نَفَّيَ *impf. i* vertreiben, wegweisen,

- zurückwerfen, T. 98. Am. 28.
- نَفِيَانٌ versprengte Regentropfen, I. 75.
- نَقَذَ *pl.* zu نَقِيدٌ erbeutetes Pferd, Am. 79.
- نَقَّشَ *inf.* نَقَّشَ genau nach etw. forschen, II. 31.
- نَقَّصَ *impf.* u verringert werden, *part.* نَقِصٌّ, T. 67. verringern, T. 67.
- نَقَّصَ Schaden, Am. 60. نَقَّصَهُ seine Untergeordnetheit (in Bezug auf Befähigung und Charakter), Z. 61.
- نَقَّصَ *impf.* u (einen Vertrag) brechen, II. 67.
- نَقَفَ spalten, zerbrechen. *part.* نَافٍ I. 4.
- نَقَّلَ hinüberbringen, Am. 30.
- نَقَمَ sich rächen; *pass* gerächt werden, Z. 28.
- نَقَى نَقَى مِنَ اللَّوْنِ rein. نَقَى — نقا reiner Farbe, T. 10.
- نَقَا *pl.* zu نَقَاً Sandhügel, L. 41.
- نَعْمٌ نَعْمَةٌ höchste Eifer. نَعْمٌ — نَعْمٌ
- Angelegenheit, bei der es gilt äusserte Energie zu entwickeln, T. 73.
- نَكَرَ — IV ignorieren, T. 55. nicht anerkennen, missbilligen, L. 72.
- نَمِيرٌ نَمِيرٌ الماءٌ heilsam. نَمِيرٌ — نَمِيرٌ heilkräftiges reines Wasser, I. 32.
- نَمَطَ *pl.* أَنْمَطَ, Satteldecke, Z. 8.
- نَمَى *impf.* i erhöhen, II. 23.
- نَسَبَ — VIII ungenirt nehmen.
- نَسَبَ ... غَوَارًا unternimmt ungenirt einen Raubzug, II. 34.
- نَهَابٌ *pl.* zu نَهَبٌ Raub, Beute, Am. 72. II. 75.
- نَهْدٌ fleischig, stattlich (vom Pferd), An. 44. نَهْدٌ مَرَالِدٌ (Pferd) mit fleischigen Seiten, An. 21.
- نَهَارٌ نَهَارٌ Tag, An. 54. نَهَارِيٌّ während meines Tages, T. 99.
- نَهَزَ schütteln, II. 54.
- نَهَضَ *impf.* a sich erheben, aufstehen, Z. 3.
- نَهَّاصٌ hochgehender, d. i. leicht beweglicher (Kamelhals), T. 29.

- نهك — نَيْبِكَ *n. pr.* eines Mannes, Z. 42.
- نَهَى *impf. a* 1) zurückweisen, H. 51.
- 2) hingelangen. حَتَّى نَهَاهَا لِحَسَاءٍ
bis (die Kamele) an den Quellort
gelangt waren, H. 35. — VIII
zu Ende sein. عَمَلٌ لِّذَلِكَ أَنْتَهَاهُ
bist du damit zu Ende (oder soll
diese Verläumderei noch weiter
gehen?), H. 47.
- نَهَاهُ *pl.* zu نَيْبِي Weiher, Sumpf, L. 45.
- نَاءٌ statt نَأَى (s. Comm.), sich ent-
fernen, weg sein, I. 45.
- نَاءٌ *impf. u* sich mit Wucht erheben,
Am. 16.
- نَاجٍ — VI gegen einander wehen (von
Winden), L. 77.
- نَارٌ — V von ferne Feuer erbli-
cken, H. 7.
- نَارٌ Feuer, T. 102. L. 32. H. 6. 7.
- نَوْرٌ Tätowirschwärze, Indigo, L. 9.
- نَوَّارٌ *indecl.* (richtiger als نَوَّارٌ *gen. acc.*
نَوَّارٌ wie im Text steht) *n. pr.* eines
Weibes, L. 16. 55.
- نَوَّارَةٌ Leuchte, Lampe, I. 40.
- مَنْوَرٌ blühtreibend (Kamille), T. 8.
- مُنِيرٌ leuchtend, glänzend, L. 43.
- نَاسٌ Leute, Z. 45. 57. 60. Am. 35.
48. 92. 101. H. 24. 31. 34.
- نَاشٌ *impf. u* ergreifen, An. 50.
- نَاطٌ aufhängen, anhängen. *pass.* نَبِطٌ
H. 71.
- نَوَّاعٌ Art, Gattung. — *pl.* أَنْوَاعٌ
بِأَنْوَاعِهَا mit allerlei Sorgen, L. 44.
- نَافٌ — IV emporragen.
- مُنْبِيفٌ hochragend(er Bau), T. 19.
- مُنْبِيفَةٌ hohe (Palme), L. 66.
- نَوْفَلٌ *n. pr.* eines Mannes, Z. 43.
- نَاقَةٌ Kamelin, An. 3.
- نَالٌ — VI nehmen; verzehren, ab-
fressen, T. 7 (تَتَنَاوَلُوا st. تَتَنَاوَلُوا).
- نَامٌ *inf.* نَوْمٌ schlafen, I. 26.
- نَيْبَامٌ *pl.* zu نَائِمٌ schlafend. نَيْبَامُهُنَّ
ihre (der Dämmerung) Schläfer,
L. 61.
- نَوْمٌ Langschläfer. نَوْمٌ انْضَحَى in
den hellen Morgen hineinschla-
fend, I. 38.
- نَابٌ *pl.* أَنْبَابٌ, scharfer Zahn, Z. 50.

- نَالٌ *impf. i. a* erlangen, erreichen, I. 34.
 51. Z. 54. Am. 63.
- عَجَبَانٌ *weiss.* عَجَبَانٌ — عَجَبَانٌ
 von reiner weisser Farbe, Am. 14.
- عَجَبًا *inf.* عَجَبًا tadeln, T. 76.
- عَدَّ — II schrecken, bedrohen, Am.
 56. — V *id. inf.* تَتَدَّدُ Gedrohe,
 T. 100. etwas angedroht bekom-
 men, T. 75.
- عَدَبٌ — هُدَابٌ Fransen (des Klei-
 des), I. 12.
- عَدَمٌ — II zerstören; (eine Cisterne)
 verschütten, Z. 57.
- عَدَامٌ *pl.* zu عَدَمٌ abgebrauchtes
 Kleidungsstück, L. 76.
- عَدَى leiten, recht leiten, geleiten,
 Z. 22. I. 44. وَمَنْ يَهْدِ قَلْبَهُ
 ... لِي wessen Herz hingeleitet
 wird zu ..., Z. 53. — VIII sich
 in gerader Richtung befinden, T. 4.
- عَادِيَةُ الصَّوَارِ — عَادِيَةُ die Leiterin
 des Antilopenrudels, L. 36. — *pl.*
 الْهَادِيَاتِ der Vortrab (eines Wild-
 rudels), I. 62. 65.
- عَادَكَ *pron. dem.* dieser, dies, T. 55.
- عَبَّ *impf. u* aufwachen, L. 61. *impf.*
fem. عَجَبِي, Am. 1.
- عَبَابٌ Munterkeit, L. 24.
- عَبَبَتْ herabsteigen, herabkommen,
c. acc. loci, L. 75.
- عَبَابٌ — عَبَابٌ Staub, L. 64.
- عَبَابٌ *pl.* zu عَبَابٌ, kleine Staub-
 teilchen, die nur im Sonnenstrahl
 sichtbar sind, I. 12.
- عَتَدَهُ zerreißen, sprengen, An. 51.
- عَتَدَانٌ Zerreißer. عَتَادِ النَّجْرِ
 einer, der die Abzeichen der
 Weinhändler herunterreisst, d. i.
 einer, der allen Wein aufkauft,
 An. 52.
- عَجَدَ schlafen. *part.* عَجَادٌ, *pl.*
 عَجَادٌ, T. 88,
- عَجْرٌ — عَجْرٌ die Mittagssonne,
 An. 37. عَجْرٌ um die heisseste
 Tageszeit, I. 14.

هَرَبَ bellen, vor jem., c. من, Am. 29.

هَرَبَ Kater, An. 30.

هَرَبَ *inf.* هَرَبَ fliehen, An. 47.

هَرَبَ *impf.* يَهْرِبُ fließen lassen, ausgiessen, Z. 24. مَهْرَابَةٌ vergossene Thräne. I. 6.

هَرَبَ — مَهْرَابٌ *pl.* zu مَهْرَبٌ Karte.

مَا فِي الْمَهْرَابِ was verbrieft ist, H. 67.

هَرَبَ *impf.* a alt und schwach werden, Z. 49.

هَرَجٌ dumpf tönend, An. 19. هَرَجٌ

العَشِيِّ Brüller des Abends, d. i.

der Kater, An. 29.

هَرِبَ *pass.* mager werden, I. 51.

هَرَبَ — VIII *inf.* اِهْرَبْ Getrapp (vom Pferde), I. 55.

هَرَبَ ziehen und zur Neige bringen (einen Zweig o. ä.). هَرَبَتْ بِقَوْدِي

رَأْسِهَا ich zog an den beiden

Locken ihres Kopfes, I. 30.

هَرَبَ *pl.* اَعْضَامٌ, Niederung, Gefilde, L. 75.

هَرَبَ *m. fem.* — اَعْضَامٌ schlank an der Hüfte, I. 30.

هَرَبَ einer, der die Rechte anderer schädigt, L. 79.

هَرَبٌ schlankes dünnes (Schilfrohr), An. 31.

هَرَبٌ schlankbäuchig, I. 31.

هَرَبٌ junger Strauss, H. 10.

هَرَبٌ edles Pferd, I. 52.

هَرَبٌ *adv.* der Frage: *num?* I. 6. Z.

7. 26. Am. 60. H. 40. 47. هَرَبٌ

frage doch!, *nonne?* هَرَبٌ سَأَلْتِ

An. 43. هَرَبٌ... أم... *utrum... an?*

Am. 10. An. 1.

هَرَبَ *impf.* i zu Grunde gehen, I. 5.

٢. — IV zu Grunde richten,

part. مَهْرَبٌ, Am. 95. —

X verschleudern, vergeuden,

An. 39.

هَرَبٌ *n. pr.* eines Mannes, Am. 62.

هَرَبٌ *pron. pers.* 3. *pl. m.* sie,

L. 87/89.

هَرَبٌ Sorge, Kummer, ٢. 95. H. 9.

Vorsatz, ٢. 11. هَرَبٌ beküm-

mert, H. 14. — *pl.*

هَرَبٌ Sorgen, I. 44.

حَمُوسٌ — عَمَسٌ sanft auftretend,
schleichend (vom Löwen), H. 57.

عَنْ *pron. pers. 3. pl. f. sie*,
T. 58.

عِنْدٌ weiblicher Personennamen, Am.
23. 54. 55. H. 6. 40.

مَبْنَدٌ indisches (Schwert). T. 79. 84.
An. 55.

عَوٌّ *pron. pers. er, passim*.

عَوَلٌ Schrecken, Schrecknis, Am. 45.

عَانَ *impf. u. verächtlich sein*, Am.
82 (تَبُونَ st. تَبُونَ). — IV ver-
achten; *part. مَهِينٌ* geringschä-
tzend, Am. 4 (مَهِينًا st. مَهِينًا).

عَوِينًا leichtes Auftreten, Am. 86.

عَوِيٌّ Liebe. عَوَاكٍ Liebe zu dir. I. 42.
Begehr. عَوَاً weg von dem
Gegenstand seines Verlangens,
Am. 3. Wille, L. 83. — *pl. أَعْوَالٌ*
Begierden, H. 67.

عَيٌّ *pron. pers. 3. sing. f. sie*, I. 34.
L. 33.

عَبٌّ scheuen, fürchten, Z. 54. —
IV ein Kamel antreiben mit

dem Ruf عَبُّ عَبُّ *part. مَهِيْبٌ*,
T. 16.

أُمُّ الْبَيْتِمْ — هَيْتَمٌ *n. pr. eines Wei-*
bes, Kunje der 'Abla, An. 5.

عَاجٌ — V erregt, in Bewegung sein
(vom Wind), L. 30.

هَيْكَلٌ s. u. هَكَلٌ.

عَيَامٌ dünner Flugsand, L. 41.

عَبِيَّاتٌ *interj. — مِنْكَ اَصْلًا*
gar weit von dir (war) der Feuer-
brand!, H. 7.

و

وَ *conj. (mit dem folgenden Worte*
verbunden): und, *passim*. und
zwar, An. 71. Zur Einleitung
eines Zustandsatzes, z.B. *وَأَسْبُوفٌ*
مُسَلَّلَاتٌ während die Schwerter
gezogen sind, Am. 92 und *passim*.
وَ mit *indet. gen.* im Sinn von *رَبِّ*,
z.B. *وَلَيْلٍ* so manche Nacht, I. 44,
ferner I. 48. 49. T. 88. 100. 102.
L. 58. 60. 62. 70. 73. Am. 7. 25.
26. Ant. 41. 47. H. 51.

وَأَلَّ — III sich flüchten von, *c.* من

H. 38.

وَبَيْلٌ Platzregen, I. 77.

وَبَيْلٌ Stock, Knüttel, T. 89.

وَبَيْلٌ ungesund befunden, Z. 41.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ Laute, Leier, L. 60.

وَبَيْلٌ gleichmässig fallender (Regen), L. 42.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ Vertrauen. T. 86.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ fest aufstampfender

Huf, An. 23.

وَبَيْلٌ finden, T. 87. befinden, Am.

67. 100. . . وَبَيْلٌ ihr wurdet

befunden als, Z. 17. وَبَيْلٌ exist-

tiren, H. 39. *inf.* وَبَيْلٌ Schmerz

empfinden, Am. 19.

وَبَيْلٌ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 33.

L. 14.

وَبَيْلٌ — V einen dumpfen Ton ver-

nehmen. وَبَيْلٌ سَمِعَ سَمِعَ einen

dumpfen Ton hören, T. 34.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ robuste (Kamelin),

T. 13.

وَبَيْلٌ Antlitz. Angesicht, T. 10. فَيَ

وَبَيْلٌ in der ersten Finster-

nis, L. 43.

وَبَيْلٌ — V *part.* وَبَيْلٌ alleinste-

hend, T. 97.

وَبَيْلٌ Antilope, I. 33.

وَبَيْلٌ rechte Seite. وَبَيْلٌ

وَبَيْلٌ mit ihrer rechten Seite,

An. 29.

وَبَيْلٌ Antilope L. 36.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ *n. pr.* einer

Örtlichkeit, L. 19.

وَبَيْلٌ — وَبَيْلٌ Lust zur Paarung,

L. 26.

وَبَيْلٌ *pl.* zu وَبَيْلٌ Schrift, Inschrift,

L. 2.

وَبَيْلٌ *inf.* وَبَيْلٌ den Hinterfuss wer-

fen (ähnlich wie es der Vogel

Strauss macht), T. 24.

وَبَيْلٌ — V ungesund, schädlich be-

finden. وَبَيْلٌ وَبَيْلٌ, Z. 41.

وَبَيْلٌ *impf.* وَبَيْلٌ lassen. وَبَيْلٌ lass mich!,

T. 57. — X hinterlegen, über-

geben, *c. dupl. acc.*, T. 102.

وَبَيْلٌ *inf.* وَبَيْلٌ tropfen, regnen. L. 4.

وان Thal, I. 49. Z. 10. — *pl.*

أودية Thäler, H. 4.

وَدَّرَ *impf* يَدِّرُ lassen. نَدَّرْنِي so lass mich!, T. 80. دَرَّوْ lasst ihn!
T. 92.

وَرِثَ erben, Am. 40. 62. 81. — IV vererben, Am. 81.

وَرَدَ zum Wasser steigen, *c. acc.*, Z. 13. Am. 99. sich in den Kampf begeben, Am. 80. — IV zum Wasser führen, *c. acc. loci*, Z. 40 (in die Schlacht) bringen, Am. 24. — V *part.* مَمْرِدٌ (Wolf), der zum Wasser läuft, T. 60.

ورد rotbraun, II. 57.

ورد Gang, Zutritt zum Wasser, L. 69.

وردان, *pl.* zu ورد, rötliche, Z. 8.

وردان Ort, wo es Wasser gibt. قَلْتٌ مَوْرِدٌ (st. و) kleine Grube in Gestein, in der Wasser stagnirt, T. 32. — *pl.* مَوَارِدٌ Wassergrüben (in Gestein), T. 27 (der Dichter vergleicht damit die Ein-

drücke des Sattelriemens auf dem Rücken der Kamelin).

ورك — II reiten, indem man ein Bein auf den Sattel nimmt (von Frauen), Z. 9.

وراء — *prae*p. hinter, I. 28. بَأْفٍ مِّنْ وَرَائِيْ die meinen Rücken decken, Z. 36.

وزع abhalten, L. 62.

وسط — V sich mitten in etwas (*c. acc.*) befinden, L. 34.

وسط Mitte. وسط mitten in, inmit-

ten, L. 35. An. 11. واسطُ انكُورِ — واسطُ vorderer Teil des Kamelsattels, T. 39.

واسع بمال واسع — واسع geräumig. واسع reich an Schätzen, Z. 20.

وسفت وسفت لأحقب — وسفت sie ist trüchtig von einem Wildeselhengst. L. 25.

وسوت *pl.* zu وسفت Getreidelast (soviel ein Kamel tragen kann, 60 سَأ), Am. 37.

وسم — V die Merkmale einer Sache

resp. ihre Schönheiten aufmerksam verfolgen, Z. 11.

شَمِّمِ Schönheit, Am. 87.

شَاحِ — وشَاحِ Leibgürtel, Gürtel, I. 25. L. 63.

لَوْشَكَ *inf.* وَشَكَ schnell sein. لَوْشَكَ *inf.* wegen der Schnelligkeit der Trennung, Am. 10.

وَشَمِّمِ Tätowirung, T. 1. Z. 2. — *pl.*

وَشَامِ Tätowirungen, L. 9.

وَأَشْمَمَةُ Tätowirkünstlerin, L. 9.

وَشَى hinterbringen, angeben (in verläumderischer Weise). وَشَى بنا

er hat uns verklagt, II. 22. بنا

لَوْشَا die, welche uns angeben,

Am. 55.

وَصَلَّ *inf.* وَصَلَّ verbinden, verknüpfen.

وَصَلَّ مَن تَعَرَّصَ وَصَلَّهُ jem., mit dem (du)

verbunden warst, L. 20. وَاَصِلُّ خَلَّةً

Freundschaftsknüpfer, L. 20.

وَصَالٌ Knüpfer. وَاَصَالٌ عَقْدٌ حَمَائِلٍ einer,

der das Knüpfen von Stricken

besorgt, L. 55.

وَحَيْطٌ مُّوَصَّلٌ gut geknüpft. وَاَصَالٌ مُّوَصَّلٌ

gut gedrehter Zwirn, I. 58.

وَصِيٍّ — وَصِيٍّ Vermächtnis, An. 62.

وَصَحَّ اَلْفَمِ — وَصَحَّ das weisse des

Mundes, d. s. die Zähne, An. 62.

وَاضِحٌ weiss (vom Zahn), An. 13.

تَوَضَّحُ *n. pr.* einer Örtlichkeit, I. 2.

L. 14.

وَصَعَ legen, hinlegen, T. 71. Z. 13.

ablegen (z. B. den Ringelpanzer),

Am. 77. يُوَضَّعُ فِى كِتَابٍ wird

notirt, Z. 28.

وَطَى treten, niedertreten (mit der

Fusssohle), Z. 50.

تَبَطَّسَ اَلْاَكَامَ وَكَلَّسَ fest auftreten.

(Kamelin), welche mit festem

Hufschlag die Bodenerhöhungen

tritt, An. 23.

مَوْضِنٌ — وَطِنٌ Ort, Wohnort. Z. 21.

Kampfplatz, T. 101.

وَظِيفٌ — وَظِيفٌ Schienbein, T. 90.

وَظِيفًا وَظِيفًا ein Schienbein um

das andere, T. 14.

وَعَدَ versprechen. — IV drohen,

c. acc. p., Am. 56. *part.* مُّوَعِدٌ

Am. 28 (الْمُوعِدِينَ st. يَسِين).
مَوَعِدٌ — مَوَعِدٌ — مَوَعِدٌ Einlösungstermin, T. 104.

مَوَعِدٌ — مَوَعِدٌ guten Morgen!,

An. 2 (ist jedoch eine ungewöhnliche Bildung von نَعِمَ s. d.).

مَوَعِدٌ zusammengehen, T. 30 (von der Schädelnaht, welche sich zur Schneide einer Feile zusammenschliesst).

مَوَعِدٌ untergeordnet (bezüglich der der Stellung). مَوَعِدٌ فِي الرِّجَالِ den Männern nicht gewachsen, T. 97.

مَوَعِدٌ Kampfgetümmel, An. 46. Waffelärm, T. 56.

مَوَعِدٌ *imp.* يَبْفِرُ vermehren, Z. 51.

مَوَعِدٌ ansehnlich, im Überfluss, An. 39.

مَوَعِدٌ reichlichst, L. 85.

مَوَعِدٌ — III hingelangen, L. 58. — IV ganz geben, vollständig spenden,

L. 85. ein Versprechen halten, Z. 53.

مَوَعِدٌ *n. pr.* eines Ortes, I. 3.

مَوَعِدٌ — مَوَعِدٌ derjenige von ihnen,

welcher einen Eid am besten einlöst, Am. 67. — مَوَعِدٌ *n. pr.* eines Weibes, Z. 1.

مَوَعِدٌ Termin, T. 104.

مَوَعِدٌ — IV anzünden, I. 6. (einen Krieg) entfachen, Am. 68.

مَوَعِدٌ Brennholz, An. 32.

مَوَعِدٌ hin- und herfackelnder (Schlangenkopf), T. 83. glühender (Kiesboden), T. 43.

مَوَعِدٌ *impf.* يَقْضُ jemand das Genick brechen, Am. 66. كُنْتُمْ أَقْضَى الْأَكَامِ gleich als ob ich (durch die Hufe meiner Kamelin) die Bodenerhöhungen bräuche, An. 24.

مَوَعِدٌ Hufgetrappel, Gestampfe, I. 12.

مَوَعِدٌ Sehwerthieb, T. 79. Lanzenstoss, An. 68.

مَوَعِدٌ *pl.* zu وَقَبِعَةً Schlacht, An. 46.

مَوَعِدٌ *impf.* يَقِفُ *inf.* وَقُوفٌ stehen bleiben, halt machen, Z. 4. L. 10.

imp. يَقِفُ يَقِفُ I. 1. Am. 9. 10.

مَوَعِدٌ anhalten, zum stehen bringen, I. 5. T. 2. An. 3.

وَقُوفٌ *pl.* zu وَاقِفٌ anhaltend, I. 5.

‡. 2.

وَقِيَ — VIII sich hüten vor, *c. acc.*,

Z. 36. Am. 42. تَنْتَقِي (Kamelin)

schützt sich mit dem Schweif vor
den Angriffen des Hengstes, ‡. 16.

sich vor etwas scheuen, An. 64.

scheuen, Z. 51. scheu umher-
blicken, I. 33.

وَكَفٌ tröpfeln. وَكَيْفٌ tröpfelnder
Regen, L. 40.

وَكَانَتْ *pl.* zu وَكُنَّةٌ Nest, I. 52.

وَكَدٌ zeugen, Am. 92. †. 63.

وَكَبِيدٌ Knabe, I. 58.

وَكَابِدَةٌ Mädchen, ‡. 44.

وَكَانَ *impf.* يَلِي nahe sein, Am. 16
(وَكَانَ *st.* يَلِينُ). einer Sache nahe

stehen, Am. 65. nahe kommen;

وَكَانَ مَنِ يَلِينَا wer uns nahe kommt,

Am. 29. 41. 71. 91. — II zurück-
weichen vor jemand, *c. acc.*, Am.

58. den Rücken kehren, †. 60.

وَكَانَ Verwandtschaft, †. 18.

مَوْلَى Genosse. المَخَافَةُ fürcht-

sam, L. 48. Vetter, ‡. 77. 78.

— *pl.* مَوَالٍ Vettern, Verwandte,
Am. 11. †. 18.

مَوْلَى vom Frühlingsregen benetzt,
‡. 15.

وَمَبِضٌ — ومضٌ das Leuchten, Zün-
geln (des Blitzes), I. 70.

وَمَيْسٌ schwach, gebrochen sein, Am. 52.

وَمَيْسٌ Müdigkeit, I. 56.

وَمَهَبٌ *n. pr.* eines Mannes, Z. 43.

وَمِمْ — V vermuten. بَعْدَ تَوْحَمٍ (*st.* مِمْ)
nach leiser Vermutung, nach
einigem Zweifel, Z. 4. An. 1.

وَمَيْدٌ wehe dir!, An. 70.

وَمَيْلَةٌ Schmach. لَكَ التَّوْبِلَاتُ Schande
für dich!, I. 13.

و

وَا Vocativpartikel: o!, I. 11. 14.

Am. 9. 73. An. 2. فَيَا لَكَ مِنْ نَيْلٍ
o prächtige Nacht!, I. 47.

وَأَيْسٌ die Hoffnung aufgeben, ver-
zweifeln, L. 46. 49. — IV ver-
zweifeln lassen an, *c. من*, ‡. 71.

يَتِيمٌ ^٥ pl. zu أَيْتَامٌ ^٥ — يتيم Waise, L. 77.

يَدٌ Hand, I. 70. T. 1. 5. 68. 87. Z. 10.

L. 65. An. 42. 48. 52. يَدُ الشَّمَالِ

Hand, durch welche kalter Nordwind blies, L. 62. يَدِي ich,

T. 57. Vorderfuss (des Kamels),

T. 24. 25. Vorderpfote (des Katers), An. 30.

أَيْدٍ, pl. zu يَدٌ, Hände, Am. 22. 43.

H. 74.

يَدْبُلٌ *n. pr.* eines Berges, I. 73 (يَدْبُلٌ

st. يَدْبُلٌ).

يِرَاعٌ ^٥ Rohr, Wasserrohr, L. 35. — يِرَاعٌ

أَيْسَرٌ ganz links. أَيْسَرٌ das

äusserste Ende der linken Seite

davon, I. 73. الأَيْسَرُونَ die auf

dem linken Flügel zu äusserst

stehenden, Am. 70.

أَيْسَارٌ ^٥ pl. zu يَسْرٌ Maisirspieler, L. 73.

يَقِنٌ — IV gewiss, sicher wissen, L. 51.

يَقِينٌ gewiss, sicher Am. 9. 23. 73

(يَقِينٌ st. اليَقِين).

يَلْبٌ Lederschild, Am. 75.

يَلْدَدٌ streitsüchtig, törrisch, T. 89.

يَمٌّ — يَمَامَةٌ die Jamâma, Name

eines Gebietes im Innern der

arabischen Halbinsel, Am. 22.

يَمِنٌ — IV nach Iemen gehen, sich

nach Jemen wenden, L. 19.

يَمِينٌ — يَمِينٌ *n. pr.* eines Mannes,

T. 4.

يَمِينٌ rechts, rechte Seite, Am. 5

عَنْ يَمِينٍ (يَمِينٌ st. اليَمِين).

zur Rechten, Z. 14. — Eid, Schwur,

I. 27. Z. 17. Am. 67 (نَأً يَمِينًا st. يَمِينًا).

يَمَانٌ *fem.* يَمَانِيَّةٌ jemenisch, aus

Jemen, Am. 75. An. 25. اليَمَانِي

der Iemener (Kaufmann), I. 79.

T. 31.

يَمِينٌ ganz rechts. أَيْمَنُ صَوْبَهُ

das äus-

serste Ende der rechten Seite

seines (des Blitzgewölkes) Re-

gens, I. 73. الأَيْمَنِيُّونَ die auf dem

rechten Flügel zu äusserst ste-

henden, Am. 70. يَوْمٌ Tag, I. 10. 18. T. 61. 100. Z. 28.

Am. 11. يَوْمًا eines Tages, einst,

Z. 59. 64. Am. 77. يَوْمٌ (mit folgen-

dem Genitiv oder ganzem Satz)	H. 24. ^{بِ} اليَوْمِ in am heutigen Tag,
am Tage von, am Tage wo, I. 4.	Z. 48.
11. 13. Am 49. 50. H. 68. Schlacht-	^{أَيَّامٍ} , pl. zu ^{يَوْمٍ} , Tage, T. 67. 103.
tag, H. 82. ^{اليَوْمِ} heute, Am. 12.	L. 45. Schlachttage, Am. 25. ^{أَيَّامٍ}
H. 5. ^{قَبْلَ مَا لِيَوْمِ} schon früher,	an Tagen wo, H. 34.

Durch Versehen sind ausgefallen die Vocabeln:

جَاب — VII sich spalten (von der Wolke), H. 25 (auf S. 59, c.

I Z. 9.

^{حَوَارٍ} Rückkehr; das Zurückkommen (eines Gewinnpfeiles aus der Ri-
bába, dem Gerät, worin die Pfeile zusammengelegt wurden), T. 102
(auf S. 68, c. I nach Z. 22).

^{مَزَارٍ} Besuch, An. 9 (auf S. 88, c. II nach Z. 22).

^{سَفَنَاجَةَ} finke Straussin, T. 13 (auf S. 92, c. II nach Z. 11).

^{عَبْجَاجَةَ} Staub, H. 60 (auf S. 111, c. I nach Z. 14).

^{نَوَادٍ}, pl. zu ^{نَادِيَةٍ}, Kamele, welche sich an der Tränke von den übr-
igen der Heerde getrennt haben, um wieder zu weiden, T. 88 (auf
S. 152, c. II nach Z. 15).

Ferner die Belegstellen:

Unter ^أرَم (S. 38, c. I. Z. 14) zu ^أرَم Wegsteine: L. 27.

Zu ^ألَا (S. 39, c. I. Z. 23) ausser, I. 26.

Unter ^أبْرَا (S. 45, c. I. Z. 8): ذُو ^أبْرَا *n. pr.* eines Mannes, Am. 64.

Unter جَلَا — VII auf S. 57, c. I nach Z. 2: ^أنْجَلِي بِصَبْحٍ (st. ^أنْجَلِي)
(o Nacht), weiche doch der Morgenröte!, I. 46.

Zu ^أحْدَا antreiben (S. 62, c. II Z. 2): Z. 25.

Zu ^أدَعَم (S. 77, c. I Z. 3): An. 66.

Zu ^أضْرَبَ schlagen (S. 104, c. II Z. 20): I. 22.

Zu ^أعَمْرُو (S. 118, c. I Z. 8): An. 61 (dagegen streiche Z. 6/7 Lebens-
zeit . . . . bis 61!).

Zu ^أفَرِيصَةً (S. 127, c. I Z. 2 nach ^أف. 101): Halsmuskel, An. 41.

Zu ^أكَيْسٍ Becher (S. 136, c. II Z. 4): ^أف. 75.

Zu ^أكَيْفٍ Hand (S. 138, c. II Z. 15): A. 48.

Zu ^أمَا solange als (S. 146, c. I Z. 18): ^أف. 68.

Siehe auch Nachträge und Verbesserungen!

COMMENTAR.

IMRU'U 'L-KAIS. — 1. A. فَمَا قَيْلَ خَاطَبَ صَاحِبِيهِ وَقِيلَ أَرَادَ قَفَنُ
على جهة التأكيد فقلبت النون ألفاً في حال الوصل حملاً للوصل على
الوقف — s. a. NF.

2. A. قوله من لبيان الجنس.

3. A. جمع آرام على القلب وأرام على القياس.

4. Gl. النقف كسر الهامة عن الدماغ وأنقفتكَ المَحْ أى أعطيتك وهو حب
العظم لتستخرج مآخه وناقف الكنظل الذى يستخرج الهبيد وهو حب
الكنظل. — Die Verse 3 u. 4 scheinen nicht hier zu gehören.

5. Gl. وُقُوفًا جمع واقف وهو نصب على الحال — وأصحابى رفع بوثوف
فصير جميلًا — vergl. das koranische وتاجمل تصير.

9. A. نصب صباينة على أنها مفعول لها.

10. A. جر يوم على أن ما زائدة واليوم مأجور — A. يوم. var. [يوم] — Die Begebenheit, auf welche hier und in den wei-
teren Versen angespielt wird, ist kurz folgende. 'Unaiza, ein Mädchen,
welchem Imru'u 'l-kaïs nachstellte, hatte sich mit ihren Genossinnen vom
Zuge getrennt, um in dem Weiher von Dârat Ġuġġul zu baden. I.
war ihnen zuvorgekommen und hielt sich in der Nähe desselben ver-
steckt. Als die Mädchen im Wasser waren, sprang er plötzlich hinzu,

nahm ihre Kleider an sich und rief den Erschreckten zu, sie müssten die Kleider selbst bei ihm abholen, wenn sie dieselben wiederhaben wollten. Nach langem vergeblichen Bitten und Sträuben kamen die Mädchen aus dem Wasser und nahmen ihre Kleider bei ihm in Empfang, zuletzt 'Unaiza. Da sie inzwischen hungrig geworden, schlachtete er sein Kamel, liess das Fleisch herrichten und braten, ass mit ihnen und schänkte ihnen von dem Wein, den er mit sich führte. Sodann machten sie sich auf den Weitermarsch, wobei I. den Mädchen seinen ledig gewordenen Sattel zum Mitschleppen übergab, während er selbst bei 'Unaiza in ihrer Sänfte Platz nahm.

13. A خدر عنيزة بَدَلٌ من الخدر الأول — صرف عنيزة لضرورة الشعر، ومعنى لا تنصرف في غير الشعر للتأنيث والتعريف، vergl. Muf., Broch 2 p. 9 l. 2. .

14. A الماء في بنا للتعديّة.

16. A قوله فَمَتَلَكَ مَجْرور على اضمار رَبِّ اران فَرَبِّ امْرَأَةٍ حُبَلَى

18. A نصب حَلْفَةَ على المصدريّة من آنت لأنّها حلت مَحَلَّ اِيلاء

19. A الألف لنداء وينادى به القريب — ونصب بعض لأن مهلاً — بمعنى أميّل ويقال مهلاً يا رجل وكذا للأنثى والجمع والتثنية

21. تَنَسَّلِي var. [تَنَسَّلِي]

22. Der Dichter vergleicht die Augen der Geliebten kleinen Pfeilen, mit welchen sie die Stücke seines gebrochenen Herzens zu treffen suche, ein Bild hergenommen vom Maisirspiel, bei welchem mit Spielpfeilen die Stücke eines geschlachteten Kamels ausgelost wurden, s. A. Huber, das Meisir genannte Spiel, p. 32.

23. I. prahlt damit, dass er schon bei mancher zarten Jungfrau, an die sich wegen ihrer Vornehmheit niemand gewagt, Einlass gefunden und sich nach Lust unterhalte mit ihr unterhalten habe.

24. يَشِيرُونَ var. [يَشِيرُونَ] u. يَشِيرُونَ

25. NF قوله تَعَرَّضَ أَثْنَاءَ الْوِشَاحِ مَنصُوبٌ عَلَى مَعْنَى تَعَرَّضَتْ فِي السَّمَاءِ تَعَرُّضًا مِثْلَ تَعَرَّضَ أَثْنَاءَ الْوِشَاحِ

26. Sinn: Sie war bereits ausgezogen und hatte nichts an ausser ein Miḥḍal, d. i. ein leichtes ärmelloses Gewand zum Schlafen oder ungehinderten Arbeiten.

28. A قوله أَمْشَى فِي مَوْضِعٍ نَصَبَ عَلَى لُحَالٍ مِنَ الْمُضْمَرِ فِي خَرَجْتُ وَكَذَا تَجَجَّرَ مِنَ الْمُضْمَرِ فِي بِهَا

29. ... وَأَتَخَصَّصَى d. h. und (als) wir in die weite Niederung mit vielen sandgehäuften Hügeln gelangt waren.

30. Als erster Halbvers wird auch überliefert: إِذَا قُلْتُ هَاتِي نَوْتِي نَصَبٌ هَضِيمٌ الْكَشْحِ عَلَى لُحَالٍ مِنْ تَمَائِيذٍ وَهِيَ يَقُولُ A — تَمَائِيذٌ هَضِيمَةٌ الْكَشْحِ لِأَنَّ فَعِيلًا إِذَا كَانَ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ لَمْ تَلْكَفَهُ عِلْمَةُ التَّمَائِيذِ

32. A قوله الْبِيضَ يُرْوَى بِالنَّصْبِ عَلَى التَّشْبِيهِ بِقَوْلِهِ زَيْدٌ الضَّارِبُ الرَّجُلَ وَبِالْجَرِّ عَلَى إِضَافَةِ الْمَقَانَاةِ إِلَيْهِ وَهِيَ جَيْدَانٌ بِمَنْزِلَةِ قَوْلِهِمْ زَيْدٌ الْكَسَنُ الْوَجْهَ وَالْكَسَنُ الْوَجْهَ

33. A قوله مِنْ وَحْشٍ وَجِسْرَةٍ أَيْ مِنْ نَوَاطِرٍ وَحْشٍ وَجِسْرَةٍ فَحُذِفَ الْمُضَافُ وَأُثْبِتَ الْمُضَافُ إِلَيْهِ مَقَامَهُ

38. A «sie gürtet sich nicht, nachdem sie ihr leichtes Morgengewand angelegt», weil sie nicht zu arbeiten braucht.

39. Die Finger der Geliebten werden wegen ihrer Zartheit hier mit weissen Raupen verglichen, oder mit Zahnstochern aus weissem zarten Holz.

40. Sinn: Der Glanz ihres Antlitzes bringt Licht in die Dunkelheit gleich der Lampe eines Mönches, die seinen abendlichen Aufenthaltsort erhellt.

41. Sinn: Zu einem Mädchen, das wie die Geliebte des Dichters

im Uebergangsalter zur Reife so schön gewachsen ist, blickt jeder Verständige in heisser Sehnsucht auf.

43. A قَوْهُ أَلَا اسْتَفْتَحَ كَلَامَ وَتَنْبِيهِ — Sinn: So manchen Gegner meiner Liebe, selbst wenn er mir aufrichtig und nachdrücklich abredete, habe ich schon zurückgewiesen, so dass auch fernerer Tadel keinen Eindruck auf mich machen wird.

44. Mit diesem Verse wendet sich der Dichter von der Geliebten zur Rühmung der eigenen Persönlichkeit. — A انْوَاُ وَاُو رَبَّ وَقَوْلِهِ —
لِيَبْتَلِي نَصَبَ بِلَامِ كَيْ أُسْكِنَ لَوْلَقِفِ

45. Der Dichter stellt die Nacht dar als langsam hinziehendes Ungeheuer mit lang gedehntem Rücken. Die Brust ist längst vorbeigerückt und die hinteren Teile bereits sichtbar, das Morgengrauen also nicht mehr fern. — A مَقْلُوبُ نَأَى بِمَعْنَى بَعْدَ A.

46. A قوله اجلى مَجْزُومٌ وَعَلَامَةٌ جَزَمِهِ طَرَحَ الْبَاءُ وَابْيَاءُ الْمَوْجُودَةِ بِيَاءُ
الْأَشْبَاعِ نَشَأَتْ مِنْ أَشْبَاعِ الْكَسْرَةِ

47. A الباء في بَأْمَرَسِ كَتَانٍ مَتَعَلِّقٌ بِفِعْلِ مَحْذُوفٍ وَعَوِ شَدَّتْ A

54. A الْحِجَالُ مَقْعَدُ الْفَارِسِ مِنْ طَيْبِ الْقَرَسِ — وَالْبَاءُ فِي قَوْلِهِ بِأَمْتَنْزِلِ
لِلتَّعْدِيَةِ

58. خُذْرُوفٌ ist ein durchlöcherter Knopf zum Spielen, welcher mittelst eines durchgezogenen Bindfadens zwischen den Händen durch abwechselndes Ziehen und Nachlassen in Kreisung versetzt wird.

60. Ein langer fast bis zur Erde reichender und gerade herabhängender Schweif galt als besonderes Schönheitsmerkmal des Pferdes.

61. A نصب قائماً على الحال من الضمير في سَرَاتِهِ — Der Rücken wird wegen seiner Glätte und Gedrungenheit mit einem Stein zum Zerreiben von Gewürzen verglichen. — Eine andere Lesart dieses Verses ist: كَأَنَّ عَلَى الْكِنْفَيْنِ مِنْهُ إِذَا انْتَحَى مَدَاكَ عَرُوسٍ أَوْ صَلَايَةَ حَنْطَلِ

62. Das Blut erlegten Wildes, mit dem der Hals des Pferdes bespritzt ist, wird mit Chinnasaft verglichen, der zum Färben der Haare verwendet wurde.

63. A قوله كأن نِعاَجَهَ عَدَارَى دَوَارٍ جُمَّلَةٌ تَعْت لِسْرَبٍ وَقَوْلُهُ فِي مُسْلَاءٍ فِي مَذِيلٍ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ مِنْ عَدَارَى دَوَارٍ — مذيلٌ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ مِنْ عَدَارَى دَوَارٍ ist der Götzenstein, so benannt nach dem rituellen Umgang um denselben, s. Wellhausen, Skizzen und Vorarbeiten III, p. 106. Das tertium comparationis liegt in der Länge und Ausgiebigkeit einerseits der Schweife und Behaarung der Antilopen, andererseits der Mäntel, in welchen die Mädchen den Umgang um den Götzenstein vornahmen.

64. A قوله كأن جَزَعٌ فِي مَوْضِعِ نَصَبٍ عَلَى الْكَمَلِ مِنَ الضَّمِيرِ فِي أُدْبِرْنَ

Die Antilopen werden in ihrem plötzlichen Zurückweichen verglichen mit weiss- und schwarzgestrichelten jemenischen Muscheln, wie sie Vornehme und Begüterte am Halse trugen.

66. NF قوله دِرَاكًا بِمَعْنَى مُدَارَكَةٍ وَهُوَ مَصْدَرٌ فِي مَوْضِعِ الْحَالِ

67. Zu übersetzen: »und dann waren die Köche eifrig damit beschäftigt, das Fleisch, in gleichen Stücken verteilt, teils durch Rösten, teils durch beschleunigtes Kochen im Kessel, fertig zu bereiten».

68. [تَسَهَّلَ] var. تَسَقَّلَ. — Sinn: das Auge fühlte sich erleichtert, wenn es die schönen Partien des Pferdes besah, d. h. es hatte Wohlgefallen daran.

69. نصب قَتْمًا وَغَيْرَ مُرْسَلٍ عَلَى الْحَالِ مِنَ الضَّمِيرِ فِي بَاتِ

70. حَمِيٌّ مُكَلَّلٌ wird verschieden erklärt, als »Wolke, in welcher der Blitz züngelt», oder »Wolke, deren Spitze ein Reif, eine Krone (الكليل) bildet». Eine andre Lesart ist كَلَّلَ, part. von كَلَّلَ = اَنْكَلَّ »mit leicht geöffnetem Mund lächeln», also, »Wolke, die durch kleine Öffnungen den Blitz hervorschiessen lässt», demnach gleichbedeutend mit

der ersten Erklärung von مُكَلَّلٌ, für welches in diesem Falle wol مُكَلَّلٌ zu schreiben ist.

71. Der Nominativ مَصَابِيحٌ bot den Erklärern einige Schwierigkeit, weshalb sich auch مَصَابِيحٌ findet. Als Genitiv würde es den mit كَلَّمَعَ begonnenen Vergleich fortsetzen, während يَضِيءُ سَنَاهُ als سِيفًا zu مَكَلَّلَ حَمِيمٍ zu fassen wäre. Das wohl ursprüngliche أَوْ مَصَابِيحٌ steht des Metrums halber im Sinn von كَمَصَابِيحٍ und ist mit سَنَاهُ zu verbinden, so auch NF قَوْلُهُ مَعْطُوفٌ عَلَى قَوْلِهِ سَنَاهُ.

72. [بَعْدَ] var. بَعْدُ, verhält sich wie نَعَمٌ zu نَعَمٌ, entstanden aus urspüngl. بَعْدَمَا بَعْدَمَا oder das gebräuchlichere بَعْدَمَا sind den بِئْسَمَا und نَعِمًا analoge Bildungen. مَا ist das verallgemeinernde ما, nicht = اُنْذَى عَوْ or عَوْ, wie einige Erklärer wollen. Zu übersetzen: »ich setzte mich, um ihn (den Blitz) zu beschauen, während sich meine Genossen zwischen Dāriḡ und El-udāib befanden, doch gar fern war der Gegenstand meiner Betrachtung!«

73. عَلَا قَضْنًا var. [على قَضْنٍ]

77. Der Berg Tabir, zu Anfang des Wolkenbruchs von dichten Nebeln umgeben, wird verglichen mit einem Fürsten, der in einen gestreiften Mantel gehüllt ist.

79. A نَصَبَ نَزْوُلًا عَلَى الْمَصْدَرِ مِنْ فَعَلٍ مُقَدَّرٍ

80. Sinn: Die kleinen Vögel singen so vergnüglich und aufgelegt, als ob sie von feinem gut gewürzten Wein genippt hätten.

81. Der Dichter vergleicht die infolge des Ungewitters kothbeschmutzten Bestien mit Wurzeln von Meerzwiebeln.

TARAFÄ. 2. vergl. I. 5

3. الْمَالِكِيَّةُ ist Chaula, die Geliebte des Dichters, so benannt, weil sie gebürtig war von den Banü Mālik, einer Kabīle der Banü Kalb. —

Die Sänften des mit der Geliebten langsam das Thal entlang ziehenden Zuges werden mit Schiffen verglichen.

4. عَدَوَلِيَّ hergeleitet von عَدَوَلِي einer Ortschaft von El-bahrain, oder von dem Schiffbauer عَدَوَل . — عَدَوَلٌ يَابِسٌ ein Schiffbauer von El-bahrain. — A $\text{قَوْلُهُ عَدَوَلِيَّةٌ صِفَةٌ لِنَسْفِيْنِ}$.

5. Fi'al nannte man ein Spiel, bei welchem ein Gegenstand in einen Sandhaufen versteckt wurde. Dieser ward dann geteilt und nun musste geraten werden, in welchem Teil sich das versteckte befände.

6. Bei diesem Vergleich denkt der Dichter an den Hals der Geliebten, welcher so lang und schlank sei wie der einer Gazelle, wenn sie die Frucht des Arak pflückt.

7. وَتَرْتَدِي »und sie bekleidet sich" nemlich mit Zweigen und Blättern des Arak, welche beim Abpflücken der Beeren auf sie herabfallen. — Derartige unvermittelte Sprünge zur Weiterschilderung eines nur zum Vergleich herangezogenen Gegenstandes, wie hier der Gazelle, ist eine nicht seltene Erscheinung in den alten Gedichten. Mit dem folgenden Verse wendet sich der Dichter wieder zur Beschreibung der Geliebten.

8. »und sie lächelt mit schwarzlippigem Mund, (dessen Öffnung mit den weissen Zähnen) einer frischeaufgeblühten Kamille gleicht, welche (zum Standort) ein feuchtes Erdhäufchen hat, das sich mitten in einer Fläche reinen Sandes befindet." — A $\text{جُمَّلَةٌ تَخْلَلُ صِفَةً مُنَوَّرًا وَخَبِيرٌ}$ — A $\text{كَأَنَّ مَاحْذَوْفٌ وَهُوَ تَغْرَهَا وَالنَّدَى صِفَةٌ دِعْصٌ}$

9. »Sonnenglanz hat sich über (ihr Gebiss) ergossen, nicht auch über das Zahnfleisch, das vielmehr mittels Iqmid dunkel gefärbt ist, ohne dass indes ihre Zähne damit in Berührung kommen". — Die Mädchen pflegten, um das Weiss der Zähne mehr hervortreten zu lassen, das Zahnfleisch dunkel zu färben.

21. Die Vorderbughöhlungen der Kamelin werden mit Wildhöhlen an den Wurzeln des Lotus, und ihre Rippen mit wohlgekrümmten Bogen verglichen. cf. L. 41.

23. Der Dichter vergleicht die gute und regelmässige Structur der

Kamelin mit derjenigen einer von griechischen Baumeistern aufgeführten Brücke.

28. A قوله تَلَّاقِي أَصْلَهُ تَتَلَّاقِي وَفِيهِ ضَمِيرٌ يَعُودُ عَلَى الْعُلُوبِ

29. Die Länge und Beweglichkeit des Halses der Kamelin wird verglichen mit dem Kiel oder Steuerruder (eins von beiden bedeutet wol

hier سَكَّانٌ) eines den Tigris hinauf fahrenden Schiffes.

40—41. Sinn: Auf einer solchen Kamelin (wie die eben beschriebene) reitend dringe ich mutig vor, während der andere sich den Gefahren entzieht und aus Angst sich überall verloren gibt selbst da, wo ihm kein Unheil droht.

47. A أَنْ كُنْتَ عَنْهَا غَائِبًا — das ist hauptsächlich im Fall der Verpflichtung zur Blutrache.

56. A أَرَأَيْتَ بِقَوْلِهِ أَحْضَرَ عَلَى أَنْ أَحْضَرَ فَحَدَفَ عَلَى ثَمَّ أَحْضَرَ أَنْ دَلَّاهُ مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ وَعَمَّو أَنْ أَشْهَدَ

57. Sinn: Da ich doch sterben muss, so will ich noch aufbrauchen, was ich besitze.

60. »und dass ich, wenn der Bedrängte ruft, zum Kampf kehre auf einem Ross mit schön geformten Schienbeinen, (hinsichtlich seiner Schnelligkeit) vergleichbar einem aufgeseuchten 'Adâ-Wolf, der zum Wasser läuft'.

62. Der Dichter vergleicht Beine und Arme des Mädchens mit den genannten Bäumen, wenn deren Äste noch nicht beschnitten sind.

67. A وَمَا مَعْنَاهُ الشَّرْطُ وَيَنْفَدُ جَوَابُهُ

68. Sinn: Der Tod geht hinter dem Menschen einher und hat ihn am Seil, welches, wenn auch locker gehalten, doch sicher in seiner Hand sitzt, so dass ihm niemand enttrinnen kann.

71. Sinn: Er versagt mir jedwedes Gut, wonach ich strebe, gleich als ob dasselbe für uns schon begraben wäre, d. h. nicht mehr existierte.

72. Hierzu wird erzählt, dass sich einmal die Kamele Ma'bad's verlaufen hatten. Da bat dessen Bruder Tarafa den Málík, ihm beim Suchen behülflich zu sein, was dieser jedoch unter Schelten abgelehnt haben soll.

76. A. الْمُطْرَدُ مُصَدَّرٌ مِيمِيٌّ مِنْ قَوْلِهِمْ أَطْرَدْتُهُ إِذَا جَعَلْتَهُ طَرِيدًا

78. عَلَى الشُّكْرِ وَالتَّسَالٍ d. h. obwol ich ihm dankbar gesinnt bin und ihn nur um das bitte, was ich billig verlangen kann.

80. lies نَائِبًا statt نَائِبًا!

85. Sinn: Schon der erste Hieb meines Schwertes sitzt, dasselbe ist nicht schwer zu handhaben wie ein Fällbeil.

88. هَوَادِيهَا — بَوَادِيهَا var. [نَوَادِيهَا]

91. »Was wollt ihr denn machen mit einem Betrunkenen, der uns vorsätzlich so schweres Unrecht zufügt?»

ZUHAIR. 2. Der Dichter vergleicht die wiederaufgedeckten Spuren einer ehemaligen Wohnstätte mit aufgefrischten Tätowirungen.

10. Sinn: In aller Frühe waren sie aufgebrochen und erreichten das Thal von El-Rass, ohne es zu verfehlen, gleichwie die Hand, wenn sie nach dem Munde langt, diesen trifft.

13. »als sie an das Wasser mit seinen klaren Fluten gekommen waren, legten sie die Stöcke ab (nach Art) desjenigen, der sich niederzulassen gedenkt und ein Zelt aufschlägt».

17. A. يَعْنَى وَجِدْتُمَا كَامِلَيْنِ مُسْتَرْفِيَيْنِ لِلشَّرَفِ فِي الرَّخَاءِ وَالشَّدَّةِ وَأَرَادَ بِالسَّيِّدَيْنِ الْحَارِثَ بْنَ عَوْفٍ وَهَرِيمَ بْنَ سِنَانَ الْمَمْدُوحِيَيْنِ

19. A. مَنَشِمٌ اسْمُ امْرَأَةٍ عَطْرَةٌ كَانَتْ بَعَثَتْ اِشْتَرَى مِنْهَا قَوْمٌ شَيْئًا مِنْ العِطْرِ وَتَحَالَفُوا عَلَى أَنْ يَقَاتِلُوا عَدُوَّهُمْ وَجَعَلُوا آيَةً لِلْخَلْفِ غَمَسَ الْاَيْدِي فِي ذَلِكَ العِطْرِ فَقَاتَلُوا حَتَّى قُتِلُوا عَنْ آخِرِهِمْ فَتَطَيَّرَتِ الْعَرَبُ بِعِطْرِهَا

32. A. قَوْلُهُ كَأَحْمَرَ عَادٍ أَرَادَ كَأَحْمَرَ تَمُودٍ —

»Der Rote von 'Âd (oder also von Tamûd)» war Beiname des Kudâr ibn Sâlif, welcher die Wanderkamelin des Propheten Şâlih getötet hatte und dadurch den Untergang des ganzen Stammes herbeiführte.

37. أَمَّ قَشَعَمٌ »Geiermutter,» häufiges Metonym für مَنِيَّةٌ »Tod und Verhängnis» vgl. Muf., ed. Broch p. ٦, ١٨.

- LABÍD. 1. A قوله مَا حَلَّهَا بَدَلٌ مِنَ الدِّيارِ وَمَقَامِهَا مَعْضُوفٌ عَلَى حَلِّهَا.
3. A حَلَّالِهَا وَحَرَامِهَا بَدَلٌ مِنْ حَجَجٍ وَصَمِيمٍ خَلَوْنَ رَاجِعٌ إِلَى حَجَجٍ.
4. A قوله جَوْدَها فَرَحَها بِدَلٌ مِنْ وَدْقِ الرِّوَاعِدِ.
7. A قوله عَوْدًا نَصَبٌ عَلَى الحَلِّ مِنَ النِّعِينِ.
9. A قوله نَوْرُها مَفْعُولٌ ما لِرِ يُسَمِّ فاعِلُهُ لَأَسْفَ وَنِفْقًا مَفْعُولٌ ثَمَّ لهُ بَقِيَ أ. عَلَى انْتِصَابِهِ بَعْدَ اسْتِدادِ الفِعْلِ إِلَى المَفْعُولِ وَوِشَامِها فاعِلٌ تَعَرَّضَ أَضْيِيفَ إِلَى صَمِيمِ الوَاشِمَةِ وَجَمَلَةٌ تَعَرَّضَ فِي مَوْضِعِ التَّنْعَتِ لِكِيفًا
14. A نصب رَجَلًا عَلَى الحَلِّ مِنَ الصَّمِيمِ فِي تَحَمُّلِها — وَنَصَبَ عَدَنًا أ. عَلَى الحَلِّ وَرَفَعَ آرَامِها عَلَى الفِعْليَّةِ لِلحَلِّ انْسَادَةَ مَسَدَ الفِعْلِ
15. A قوله أَثَابِها بَدَلٌ مِنَ الأَجْزَاعِ وَرِضامِها عَضَفَ عَلَيْهِ.
16. نور (s. Wörterverzeichnis) vgl. hierzu Fleischer bei A p. 25/26. Muf. ed. Broch schreibt indessen نَوَارٌ (p. ٤٢, ٣).
22. A الإحْناقُ الضَّمْرُ — Der Dichter meint, er suche nach schlimmen Erfahrungen Zerstreuung an einer schlanken Kamelin.
26. Hier beginnt die Beschreibung eines Wildeselpaares.
27. Sinn: Auf den holprigen Gründen von El-Labút schaut der Wildesel aus über die öde Wüste, in der es keine erhöhten Punkte giebt, die einen Ausblick gewähren; denn Anlass zu Besorgnis bieten ihm die Wegsteine.
28. A نصب سِنَّةً عَلَى البَدَلِ مِنَ جُمادَى وَأَرادَ سِنَّةً أَشْهَرُ — وَقَالَ الرُّوزَنِي جُمادَى اسْمٌ لِلشِّتَاءِ سُمِّيَ بِهِ نَجْمُودِ الماءِ فِيهِ وَمِنْهُ قَوْلُ انْشَاعِ، فِي نَيْلَةِ سَلْحَ جُمادَى — مِنَ جُمادَى ذَاتِ أُندِينَةَ steht dann in der uneigenlichen Bedeutung »zu Ende verbringen.«
47. A الأَنْبِيسُ النُّاسُ وَأَرادَ بِهِ انْصِبَادِينِ.
48. أ. حِوَانُ u. aa., z. B. حَلِيفٌ hier ebenso gebraucht wie مَوْسَى.

«die Getreuen.» — A المَخَافَةُ مَوْضِعُ الْفَرْجِ — Sinn: Die Antilope bebt vor Angst.

64. Paraphrase bei A فَعَلَوْتُ عِنْدَ حِمَايَةِ الْحَيِّ مَكَانًا مُرْتَفِعًا عَلَيَّ
جَبَلٌ ذِي هَيْمَةٍ قَتَامُ الْهَيْمَةِ قَرِيبٌ إِلَى قِبَائِلِ الْأَعْدَاءِ

69. »(die Stute) trägt den Kopf hoch, rennt gestreckten Laufs einher und strengt sich an, ähnlich wie es unter dem drängenden Schwarm die Holztaube macht, wenn sie zum Wasser eilt“, (hienach ist die auf S. 152 gegebene Übersetzung des Citats zu verbessern).

71. A الرِّوَالِيَةُ الشَّوَابِثُ وَهُوَ حَالٌ مِنْ جِنِّ الْبَدِيِّ

73. Vgl. Huber, Meisir S. 31.

77. »und sie garniren, wenn (zur Winterszeit) die (kalten) Winde gegeneinander wehen, übervolle Schüsseln (mit Fleischstücken), so dass die Waisen hinein waten, d. h. sich's daran wohl sein lassen können“.

80. A وَنَصَبَ فَضْلًا عَلَى أَنَّهُ مَفْعُولٌ لَهُ لِيُعْطَى وَذُو كَرَمٍ مَعْظُوفٌ عَلَى مَقْسَمٍ

89. A قَوْلُهُ أَنْ يَبْطِئَ حَاسِدٌ مَعْنَاهُ عَلَى قَوْلِ الْبَصْرِيِّينَ كِرَاهِيَةٌ أَنْ يَبْطِئَ حَاسِدٌ وَكِرَاهِيَةٌ أَنْ يَمِيلَ وَعِنْدَ الْكُوفِيِّينَ أَنْ لَا يَبْطِئَ حَاسِدٌ وَأَنْ لَا يَمِيلَ
الاندرينا (dann steht قُوِيَّةٌ بِالشَّمَامِ 'AMRU 'BNU KULTŪM.

ومِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ الْأَنْدَرُونَ فُرَى بِالشَّمَامِ كَثِيرَةٌ الْخُمُورُ — (الْأَنْدَرِيِّينَ für

2. A وَانْفَعَلَ السَّخَاءُ لِلْجُودِ وَانْفَعَلَ سَخِيًّا يَسْخِي سَخْنًا (vergl. zu dieser Erklärung v. 4 u. An. 39). — وَمِنْهُمْ مَنْ جَعَلَ سَخِينًا صِفَةً وَمَعْنَاهُ اللَّامُ مَنْ سَخَنَ — لَازِمًا سَخُونَةً
— letztere Erklärung verdient den Vorzug.

5. A قَوْلُهُ مَسْجَرًا بَدَلًا مِنَ الْكَأْسِ — »Du hast, Ummu 'Amr, den Becher (als die Reihe an uns gekommen) von uns weggewendet, während er doch nach rechts hätte weiter gehn müssen“.

14. Die Arme der Geliebten werden mit den Vorderbeinen einer jungfräulichen Kamelin verglichen.

16. A يَقُولُ وَتَرِيكَ مَتْنِي قَامَةً لَبِيْدَةً طَوِيْلَةً تَنْقُلُ أَرْدَائِهَا مَعَ مَا وَبَيْنَ مِنْهُ

22. Der Dichter vergleicht das plötzliche lichte Sichtbarwerden der Landschaft El-Jamáma mit dem Glanz von Schwertern, die eben aus den Scheiden gezogen wurden.

29. Die Entwaffnung und Niedermetzlung der Feinde wird verglichen mit dem Beschneiden des stacheligen *Katádgewächses*.

30—31. Sinn: Unser Mühlstein (d. i. Ansturm zum Kampf) zermalmt die ihm in den Weg kommenden zu Mehl; sämtliche Männer *Kudá'a's* sind zum Mahlen bestimmt (d. h. dem Tode geweiht), das östliche *Naǧd* wird die Mehlfange sein, d. h. dort werden ihre zermalmt Körper liegen bleiben.

33. Sinn: Das Mahl, das wir euch bereitet, bestand aus einem Mühlstein, der euch alle zermalmt.

40. Sinn: Wir begnügen uns nicht mit dem alten Ruhm, sondern suchen stets neuen zu erwerben.

41. Sinn: Wenn die Kräftigsten des Stammes fallen gleich den Zeltstangen, die beim Aufbruch erst ganz zuletzt niedergerissen und zum übrigen Hausrat geworfen werden, so halten immer noch *wir* Stand.

46. Sinn: (Wenn niemand vorzudringen wagt), stellen *wir* den Mann, bewaffnet mit spitzer Waffe gleich der Spitze des Berges *Rahwa*, indem wir bedacht sind unsere Ehre zu wahren — so haben wir noch stets das Ziel erreicht.

56. *مَقْتَبِينَا*, vgl. *Adḍád*, ed. Houtsma, p. ٧٨ l. Z.

58. Sinn: Unsere Lanzenrohre sind so hart, dass sie sich mit aller Wucht gegen das Eingreifen des Biegwerkzeuges sträuben.

66. A *يُرِيدُ أَنَا إِذَا اجْتَمَعْنَا بِقَوْمٍ فِي قِتَالِ غَلَبِنَامْ وَقَبْرِنَامْ*

69. A *يَقُولُ وَذَاحِنِ حَبْسِنَا أَمْوَالِنَا بِهَذَا الْمَوْضِعِ حَتَّى أَكَلَتِ الْمَسَانُ
الْمَوْقِ الْعُزْرُ بَيْبَسَ الْمَبْتِ وَقَدِيمَهُ يُرِيدُ أَنْتُمْ مَكْتَبُوا لِأَعَانَةِ قَوْمِهِمْ عَلَى قِتَالِ
الْأَعْدَاءِ زَمَانًا طَوِيلًا*

80. »In den Kampf waren sie gezogen mit guten Panzerdecken versehen, zurückgekehrt sind sie so zerlumpt und schmutzig, dass ihr Aussehen Knoten glich, welche bereit abgenutzt waren».

86. A يقول اذا مَشَيْتَ يَمْشِيَنَّ الْمَشَى الْيَوْمَيْنَا أَي الْيَمِينَ نَتَقَلَّ أَرْدَانِيْنَ وَكَثْرَةَ لُكُومِيَهِنَّ فِيصْطَرِيْبِيْنَ فِي مَشِيَّتِيْنَ اصْطِرَابًا مَثَلًا اصْطِرَابَ مُتَوْنِ الْاِنْشَارِيْسِيْنَ

89. قَلِيُونَ, sind Holzstäbchen, welche in einem Spiel mittelst eines grösseren Stabes (مَقْلَاةً) fortgeschlagen wurden. Mit ihnen vergleicht der Dichter die durch Schwerthiebe abgehauenen Arme.

92. Sinn: Wir schützen im Krieg unsre Angehörigen, als ob alle unsre eigenen Kinder wären.

يقول ان كُنْتِ عَزَمْتِ عَلَى الْفِرَاقِ فَأَنَا قَدْ عَلِمْتُ ذَلِكَ. 'ANTARA, 10. A بِزَمَّتِكُمْ رُكَايِكُمْ بِلَيْلٍ مُّظْلَمٍ وَقِيْلَ بِدَلِّ مَعْنَاهُ قَدْ عَزَمْتِ عَلَى الْفِرَاقِ فَانَّ اِبْلَاكُمِ قَدْ زَمَّتْ بِلَيْلٍ مُّظْلَمٍ فَانَّ عَلَى الْقَوْلِ الْاَوَّلِ حَرْفٌ شَرَطٌ وَعَلَى الْقَوْلِ الثَّانِي حَرْفٌ تَأْكِيْدٌ

11. A لِحِمِّحَمِّمْ نَبَتْ يُعْلَفُ حَبَّهُ الْاَيْلُ اِذَا لُرَ يُوَجِدُ مَا تَأْكُلُهُ مِنَ الْكَلَاةِ

25. Hier folgt ziemlich unvermittelt die Schilderung eines Strausses mit den Jungen.

26. G1 يَنْبَعْنَ يَعْنِي الْقُلُصَ قَلَّةَ رَأْسِ الظَّلِيمِ اِنَّمَا يَنْظُرْنَ اِلَيْهِ مِنْ بَعِيدٍ يَنْتَبِعُهُ وَكَانَهُ يَعْنِي الظَّلِيمِ وَالْحَرْجُ عَيْدَانُ الْهَيْوَجِ شَبَّهَ ذَلِكَ الْهَيْوَجَ بِالْحَيْمَةِ وَاِنَّمَا ارَادَ الظَّلِيمِ شَبَّهَ عَظْمَهُ بِالْهَيْوَجِ لِهَيْئِ الْقُلُصِ حَرْجٌ وَهُوَ الْجِبَالُ

الْحَرْجُ حَشَبٌ بُشِئَتْ بَعْضُهُ اِلَى بَعْضٍ تَحْكُمَلُ فِيهِهِ الْمَوْتَى عَنْ A الْاَصْمَعِيُّ وَرَبَّمَا وُضِعَ فَوْقَ نَعْشِ النِّسَاءِ - وَالْمَاخِيْمُ الَّذِي جُعِلَ كَالْحَيْمَةِ -- يَقُولُ تَتَّبَعُ هَذِهِ النِّعَامَ اَعْلَى رَأْسِ هَذَا الظَّلِيمِ وَهَذَا الظَّلِيمُ كَهَيْوَجِ مَاخِيْمٍ فَوْقَ مَكَانٍ مُرْتَفِعٍ لِهَيْئِ، يُرِيدُ اَنْ جَمَاعَةَ النِّعَامِ يَنْظُرْنَ اِلَى اَعْلَى رَأْسِ هَذَا الظَّلِيمِ فَيَتَّبَعُوهُ

Man sieht aus diesen Erklärungen, die sich mehr oder weniger um die eigentliche Praecisirung des Wortes حَرْجٌ in diesem Zusammenhang herumdrücken, dass unter حَرْجٌ eine aus harten Hölzern construirte Vorrichtung zu verstehen ist, die auf einem hohen Gestell ruhend zum

Tragen einer Sänfte, eines Sarges u. dgl. bestimmt war oder als Ersatz für eine Sänfte dienen sollte. Der Vers ist demnach zu übersetzen: »(unverwandt mit ihren Blicken) folgen (die jungen Straussinen) dem Scheitel seines Kopfes (nämlich des alten Strausses), und dieser wiederum ist (in Hinsicht auf die Grösse seines Körpers und seine langen Beine) vergleichbar einer Traglade auf hohem Gestell, das gleich einem Zelt für sie (die jungen Straussinen) aufgerichtet ist". — Die relative Schwierigkeit der Erklärung des zweiten Halbverses hat schon frühzeitig verschiedentliche Conjecturen veranlasst, die jedoch sämmtlich zu verwerfen sind.

27. اَبْيَضٌ Die auf S. 119 unter عاد gegebene Übersetzung ist in Anbetracht des Masculinsuffixes nicht unbedenklich. Die vielfachen Erklärungen dazu und anderweitige Deutungsversuche heben die Schwierigkeit nicht auf, können auch hier keinen Platz finden. Der zweite Halbvers sagt: (sein Aussehen ist hinsichtlich seiner schwärzlichen Farbe, der Länge seiner Flügel und der lappenlosen Ohren) wie das eines mit langem Fellgewand bekleideten Slaven, dem die Ohren ausgedreht sind.

28. Hier wendet sich der Dichter wieder zur Schilderung der Kamelin.

32—33. »und gleich als ob er Fettsatz wäre oder Harz, das durch Kochen verdichtet wird, um zum Anzünden des Brennholzes zu dienen, (überkochend und herablaufend) an den Seiten eines Kruges: quillt er (der Schweiss) heraus aus den hohlen Stellen hinter den Ohren der Kamelin mit finsterer Miene, ...».

56. لَيْسَ بِتَوَّامٍ »nicht ist er als Zwillings zur Welt gekommen" d. h. er ist ein Held in ganzer Stärke.

62. بِأَمْسَحَى »am Morgen sc. des Kampfes."

كأن الشاعر انتقل من النسب إلى ذكر حاله في طلب
 HĀRIT. 9. A المجد — يقول ولكنى أستعين على أمضاء عممى إذا خف الإسراع بالمقيم
 أى أسرع المقيم في السير لعظم الخطب وفضاعة الأمر

18. A قل الجوقرى قل ابو عمرو بن العلاء ذهب من كان يعرف معنى
 عذا البييت

28. »ein gerechter Fürst, der trefflichste, der auf Erden wandelt, so dass für seine Verdienste kein Lobpreis ausreichen würde».

39. A والكفاة المساواة وأراد بالمصدر اسم الفاعل

41. A يقول ما قتلوا من بني تغلب فأهدرت دماءهم حتى كأنها غطيت بانتراب ودريست

44. A الأسودان انتمر والماء ويروى بالأبصيين أى بالخبز والماء

57. Vgl. Labid, v. 88.

59. A النجون اسم ملك من ملوك كندة

63. A يريد أنا أحوال هذا الملك

64. A يقول مثل هذه القرابة التى بيننا وبين الملك نوجب النصيحة للقوم الأقرب ان هى كفلاء واسعة يتصل بها فلوات أخرى

69. »wegen eines nichtigen Vorfalles und zu Unrecht, gleich als ob statt (Schafen) aus dem Kleinviehstall Gazellen geopfert würden». Geizige Araber pflegten zuweilen ihre Gelübde durch Opferung von erlegten Gazellen statt Schafen aus dem eigenen Stall einzulösen.

73. A من يغير شرط وجوابه الفاء فى قوله فاننا براء

75. »sie haben sie liegen lassen erschlagen und sind zurückgekehrt mit reicher Beute, wobei (wegen des übergrossen Lärms) die Zurufe der Kameltreiber nicht vernehmbar waren».

77. A الأنداء جمع الندى وهو فى أصله الترى ثم يستعار لهما يلدخف الإنسان من الشر يقال لاحقنى من فلان ندى أى شر

81. A العلاق زجل من بنى حنظلة عز بنى تغلب

NACHTRÄGE UND VERBESSERUNGEN ¹⁾).

- S. **5** v. ٧٨ وَالْعُتَاهُ, lies: وَالْعُتَاهُ. — S. **6** v. ١٢ نَصَاتِنَا, lies: نَصَاتِنَا. —
 S. **8** v. ٣٨/٩ شَيِّتُ, lies: شَيِّتُ. — S. **9** v. ٦٨ الْمُرْحَى, lies: الْمُرْحَى —
 S. **10** v. ٧٩ الْمَرَأُ, lies: الْمَرَأُ. — v. ٨٠ نَذِبًا, lies: نَائِيًا. — S. **12** v. ١٢ حَبُّ,
 lies: حَبُّ. — S. **13** v. ٢٨, lies: لَيْبِيمُ. — S. **15** v. ٥١ يَعْفِيَا, lies:
 يَعْفِيَا. — S. **16** v. ٧ مَرِيَّةُ, lies: مَرِيَّةُ. — S. **18** v. ١٦ الرِّمَاءُ, lies:
 الرِّمَاءُ. — S. **19** v. ٦٩ يَحْضَرُ, lies: يَحْضَرُ. — S. **21** v. ٢٣ عند, lies:
 عند. — S. **22** v. ٣٢ انْقَرَى, lies: انْقَرَى. — S. **23** v. ٤٦ نَصَبَدُ, lies:
 نَصَبَدُ. — S. **33** v. ٤ غَزَا, lies: غَزَا. — S. **38** e. I Z. 19 اسْحَلَّ, lies:
 اسْحَلَّ. — S. **48** e. I Z. 22 wir sind..., lies: sie sind.... (بُلِينَا st.
 بُلِينِ). — S. **50** e. I l. Z. تَمَ lies: تَمَ. — S. **52** e. I Z. 19, lies:
 Lanzenrohre. — S. **57** e. I Z. 12, lies: überh. Winter, L. 28. —
 S. **60** e. I. Z. 10 قَفِي, lies: قَفِي. — S. **62** e. II Z. 3 lies: حُدَا inf.
 Kamele durch Zurufe antreiben, H. 75. — S. **64** e. I Z. 7 füge zu
 „Gurtstelle“: Brustkorb. — e. II Z. 13 حَوَاشِي, lies: حَوَاشِي. — S. **70**
 e. I vl. Z. حَرَّ, lies: حَرَّ. — S. **73** e. II l. Z., lies: Haula's. — S. **93**
 e. II Z. 2 lies: ihn bis zu Ende verbringen, L. 28. — S. **96** e. II
 Z. 10/11 sehr betrübend, lies: betrübender (als). — Z. 22 ausreißen,

1) Vgl. auch S. 167 f.

lies: beschneiden. — S. **99** c. II l. Z. ⁵مَشَمَّة, lies: ⁵مَشْبِيَّة. — S. **103** c. II Z. 5, lies: nicht hörbar sein, $\text{H. } 75$. — S. **118** c. I Z. 11 وعم, lies: نَعَم. — c. II Z. 11 Arbeitskleid, lies: leichtes Gewand. — S. **121** c. II Z. 10 غُنْمَا, lies: غُنْمَا. — S. **127** c. II. Z. 21 Arbeitsgewand, lies: leichtes Gewand, Schlafgewand. — S. **134** c. I. Z. 7 lies: Wüste; leer, L. 27. — S. **143** c. II Z. 18 füge nach $\text{T. } 28$. hinzu: (تَتَلَاقِي st. تَلَاقِي). — S. **144** c. II Z. 1 füge nach »gerundet“ hinzu: gedrungen. — S. **155** c. I Z. 22 عَنَى, lies: نَعَى.

A = Fr. Aug. Arnold, Septem Mo^callaḡât, Lipsiae MDCCCL.

NF = E. Frenkel, An-Nahhâ's Commentar zur Mu^callaqa des Imruul-Quais, Halle 1876.

Gl = cod. Glaser 41 Bibl. reg. Berol. (eine alte gute, aber leider sehr unvollständige Handschrift einiger Mu^callaḡât mit Scholien).
